

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

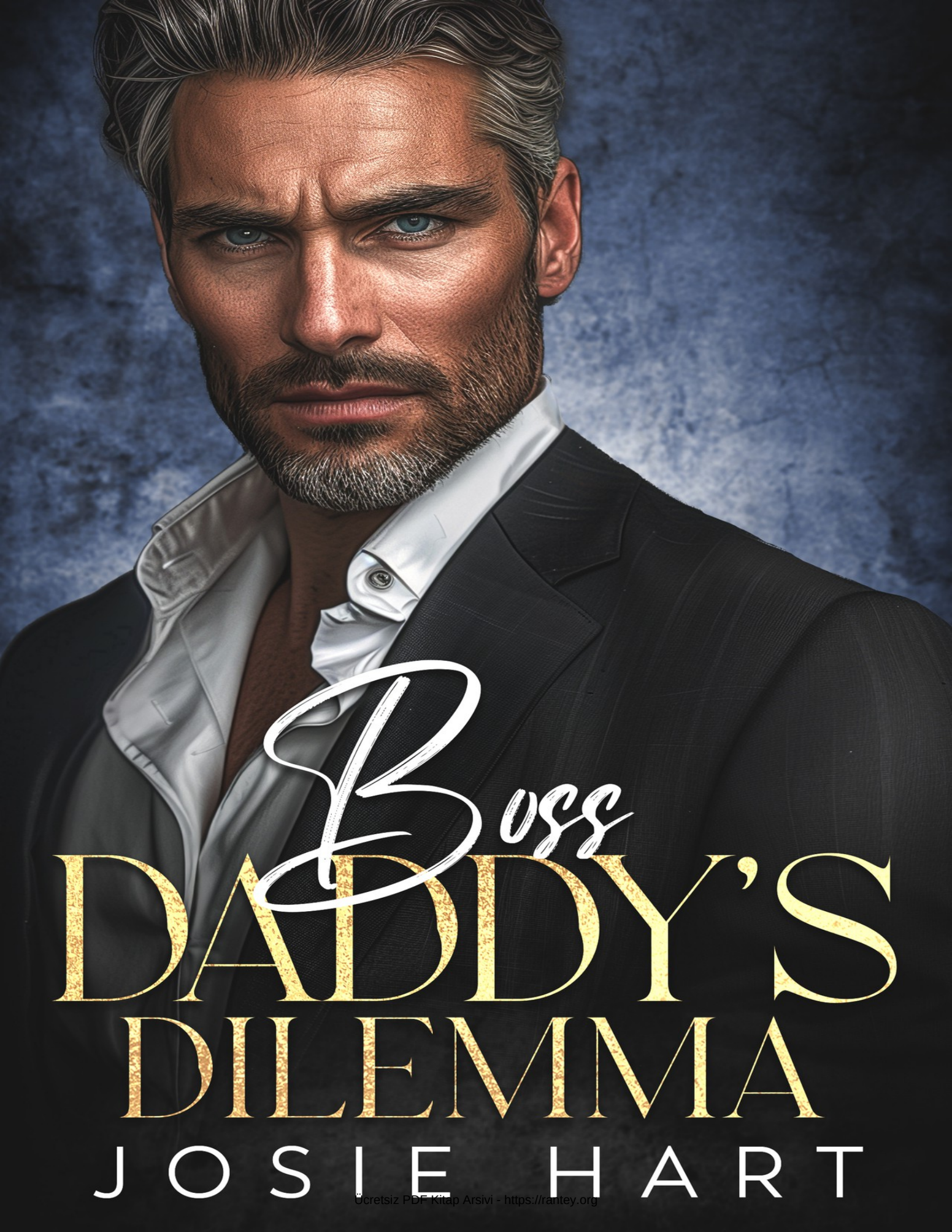
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Boss
DADDY'S
DILEMMA
JOSIE HART

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Bsss**Daddy's** ikilem

3gr'lık Bir Boşluk, Düşmanlardan Kollara Romantizm

Josie Hart

Telif Hakkı © 2024 Josie Hart

tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu bir kurgu eseridir. Bu hikayede tasvir edilen tüm karakterler, organizasyon ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Contents

1. JUDE
2. KENDRA
3. JUDE
4. KENDRA
5. JUDE
6. KENDRA
7. JUDE
8. KENDRA
9. JUDE
10. KENDRA
11. JUDE
12. KENDRA
13. JUDE
14. KENDRA
15. JUDE
16. KENDRA
17. JUDE

18. KENDRA

19. JUDE

20. KENDRA

21. JUDE

22. KENDRA

23. JUDE

24. KENDRA

25. JUDE

26. KENDRA

27. JUDE

28. KENDRA

29. JUDE

30. KENDRA

31. JUDE

32. KENDRA

33. JUDE

34. KENDRA

35. JUDE

36. KENDRA

37. JUDE

38. KENDRA

39. JUDE

40. _

KENDRA

EPILOG

SAHTE BULUŞMA BEBEĞİMİN BABASI SNEAK

PEEK PAIGE

GAVIN

JUDE

W Bu ne?

Gözlerimi Chris'in yanında oturan sarı saçlı, mavi gözlü kadından alıyordum. Uzun, dalgalı sarı saçları omuzlarının hemen arkasına düşüyor, pencerelerden sızan güneşin altında parlıyordu. Bronz teni sahil kasabasının havasına mükemmel bir şekilde uyuyor, beyaz bir sundress ile kendini gösteriyordu. İri gözleri, küçük burnu ve yüksek elmacık kemikleri kalp şeklindeki yüzünde asimetrik bir görünüm oluşturunuyordu.

Çok çekici. Umarım bu onun kız arkadaşı değildir.

Boğazımı temizleyip konuşmalarını böldüğümde başım döndü.

Chris başını iki yana salladı, irkildi ve sonra kocaman bir sırtıta döndü. "Bu Jude Whiss değil mi! Ben de ne zaman geleceğini merak ediyordum." Kendini restoran masasından geriye itti ve ayağa fırlayarak beni kucakladı.

"Hey," dedim ona, hâlâ masada oturan kadına bakarak. Bakışları bana kaymadı. Aslında burnu cep telefonuna gömülmüştü. Hmm.

"Bunun için çok heyecanlıyım." Chris'in sesi küçük restoranın içinde gürledi. Tuzlu ve biberli saçları zıplarken

heyecanla başını salladı. "Yirmi beş yıllık arkadaşlığımızın ardından nihayet birlikte iş kuruyoruz."

"Elbette öyle." Gizemli sarışının karşısındaki boş sandalyeyi çekerken onun sandalyesini işaret ettim. Oturdum ve sertçe yutkundum, zihnim tamamen uygunsuz düşüncelerle doldu.

Tanrım. Bugün neyim var benim?

Suya uzandım ve uzun bir yudum alarak düşüncelerimi uzaklaştırdım.

Ama gözlerimi ondan alamıyordum.

"Oh!" Chris kahkahalara boğuldu. "Bu Kendra, benim kızım. Onu hatırlıyorsun, değil mi?"

Boğazımdan aşağı kayan su yüzünden neredeyse boğuluyordum. "Tabii ki."

Vay anasını. Ben lanet bir sapığım.

Kendra telefonunu masaya bıraktı ve sonunda bana baktı, o muhteşem, buz mavisi gözleri benimkilerle buluştu. Yanakları hafifçe kızardı. "Merhaba."

Sesi bile mükemmel.

Ancak bu düşünce beni daha da utandırdı. "Sizinle tekrar tanıştığıma memnun oldum."

Sert ses tonum karşısında kaşlarını kaldırdı. "Evet, senin de. Yani..." En iyi arkadaşım olan babasına döndü. "Neden benim de gelmemi istedin?" Güneyli şivesi midemi bulandıracak şekilde vücudumu harekete geçirdi.

Neden ondan bu kadar etkileniyorum?

"En azından yaz boyunca evdesin ve yapacak daha iyi bir şeyin yok," diyerek güldü Chris ve kızın kolunu sıktı. "Ayrıca, Jude benim için bir kardeş gibidir."

Başını salladı, bana doğru bir bakış attı ama fazla oyalanmadı. "Tamam."

"Otuz iki yaşına girmek üzere olduğuna inanabiliyor musun?" Chris bana döndü. "Zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum."

Neredeyse 20 yaş küçüğüm.

Çocuklarımin yaşında.

Aklıma Eli, Jackson ve Luke geldi, hepsi yuva kurmuş ve aile kurmuşlardı. Bu kadın onların nesline uyum sağlayabilirdi.

Ve işte buradaydım, onu kontrol ediyordum.

Kahretsin, bu benim için iğrençti ve daha da kötüsü, o Chris'in kızıydı.

"Benim hakkımda hâlâ ergenlik çağındaymışım gibi konuşmasak olmaz mı?" Kendra'nın tatlı, güneyli sesi çınladı. Chris'e sıcak bir gülümseme verdi ama ses tonu ciddiye. "Buraya iş konuşmak için geldiğinizi sanıyordum."

"Doğru, üzgünüm tatlım." En iyi arkadaşım kıkırdadı, dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı ve işte o zaman benzerliği gördüm. Kendra, Chris'in burnuna, ağzına ve çenesine sahipti. Ama diğer her şey? Başka bir yerden gelmişti.

"Ofis binasının neredeyse bittiğini söylemişsiniz?"

Kendra sorum karşısında gözle görülür bir şekilde rahatlamış görünüyordu.

"Evet. Daha gidecek yolumuz var. Biraz sonra oraya gidebiliriz. İkinci katta senin ofisin var."

Başımı salladım. "Bana bir ofis vermek zorunda değildiniz."

"Evet, verdik. Biz bu işi hallederken sen de burada olacaksın.

ve çalışır durumda. Siz de en az benim kadar şirket sahibisiniz. Yatlarınız bu şirketi mümkün kılıyor. Bunu siz olmadan yapamazdım."

Duyarlılığından etkilenerек gülümsedim. Param kadar zamanıma yaptığım yatırımı da gerçekten takdir eden biri nadiren bulunurdu. "Hayalini benimle paylaşmış olsaydın bunu yıllar önce yapmış olurdum."

"Biliyorum, biliyorum." Chris suyunu yudumladı. "Yine de işin yarısını üstlenebilmek istedim. Restoran zincirini satmadan bunu yapamazdım."

"Buranın el değiştirdiğini görmek üzücü olacak," dedim kıyı lokantasına göz gezdirirken. Lüks bir yer değildi ama insanların geri gelmesini sağlayan o küçük kasaba cazibesine sahipti. Chris'in tanıdığım en karizmatik insanlardan biri olduğundan bahsetmiyorum bile.

"Zor olacak ama buna değecek." Chris sandalyesinde arkasına yaslandı. "Dünyada yükselme zamanımız geldi. Bana kalsa orada yaşardım, biliyorsun." Yaklaşan fırtınayla birlikte kıyıya çarpan dalgalara başıyla işaret etti. "Ve biliyorsun, o da öyle yapardı," diye ekledi Chris, Kendra'yı işaret ederken kıkırdayarak.

Sertçe yutkundum, zihnim onun tonlanmış, ince vücudunun lüks yatlarımdan birinde bikiniyle nasıl görünebileceğini düşünüyordu. Kahretsin, bu beni sertleştirdi.

"Suyun üzerinde olmayı seviyorum." Kendra'nın boğucu Güneyli tonu, sikimin koyu renk kot pantolonumu daha da zorlamasına neden oldu.

Ve hiç bu kadar içten içe utanmamıştım.

Benim neyim var böyle?

"Her neyse, zamanımın çoğunu charter'lara ayırabileceğimi umuyorum ama bunun nasıl olduğunu biliyorsunuz. Yapılacak bir sürü ofis işi de var." Chris kıkırdamama neden olan bir yüz ifadesi takındı.

"Bak ne diyeceğim, ilk birkaç ay charter'ları senin yürütmeni sağlayacağız. Ofisin rahatlığını özlemeye başlamadan önce ne kadar süreceğini göreceğiz," diye şaka yaptım. Chris okyanusta yaşama konusunda her zaman çoğunlukla konuşurdu. Rahmetli karısıyla evlenmeden önce birkaç ay denemiş ve sadece ilk kötü fırtınaya kadar dayanabilmişti.

"O zamanlar olduğumdan çok daha sertim," diye homurdandı, belli ki ne düşündüğümü tam olarak biliyordu. "Ama her neyse, mali işler ve yerleşmekle ilgili yapman gereken onca iş varken bir asistana ihtiyacın olabilir diye düşünüyordum."

Başımı salladım, yükü hafifletme fikri cazip gelmişti. "Yardımcı olur, evet."

"Mükemmel, o zaman bunun için tam aradığım kişiyi buldum." Chris şatafatlı bir sırıtışla başparmaklarını Kendra'ya doğru çevirdi. "Harika bir asistan olacak."

Kesinlikle olmaz. Bu kadının etrafında ereksiyon olmadan otuz dakika duramam.

"Şey..."

"Baba, ben asistan olmak istemiyorum," diye araya girdi Kendra, gözleri irileşerek. "Benim için bir yer bulacağını söylemiştin."

"Ve elimdeki tek fırsat da bu," diye tersledi Chris ona, bakışları mizahını yitirmişti. "Kendini içine soktuğun bu durumda elimden gelenin en iyisini yapıyorum."

Bana bakarken yüzü kıpkırmızı oldu, aşağılandığı her halinden belliydi. "Kovulmamalıydım."

Chris ağır bir iç çekerek parmaklarını ağarmış saçlarında gezdirdi. "Bunu biliyorum ve sana katılıyorum ama şimdilik yapabileceğimin en iyisi bu. Eski patronunuz adınızı anlamadığım bir şekilde lekeledi."

Kaşlarımı kaldırdım, utancına bir an için sempati duydum ama ne olduğunu merak ettim ve tartışmanın tam ortasında olmak çok garipti.

Sertleşmiş bir şekilde.

Kendimden o kadar iğreniyordum ki kusabilirdim. Bir kadına karşı hiç böyle bir tepki vermemiştim. Kırk dokuz yıllık hayatım boyunca.

"Her şey yoluna girecek." Chris'in sesi beni gergin konuşmaya geri döndürdü. "Sadece Jude'un dediklerini yap, eminim her şey yoluna girecek."

Sıkı bir gülümsemeye zorladım ve başımı salladım. "Her zamanki gibi kolay."

İkimize de ters ters baktı ama sonra iç çekti. "Tamam. Hiç yoktan iyidir."

"Parasını ben öderim," diye ağzımdan kaçırdım, hiç düşünmeden. "Böylece sadece senin... babasının ona ödeme yaptığını düşünmez."

"Benimle konuşabilirsin." Kendra başını eğdi. "Tam burada oturuyorum."

Başımı ona doğru çevirdim ve o soğuk gözlerle karşılaştım. "Özür dilerim. Bu seni pozisyon hakkında daha iyi hissettirir mi?"

Bakışlarını benimkilere dikti, dudakları hafifçe aralandı. "Elbette."

Hay sikeyim. Bu işkence olacak.

"Mükemmel." Chris ellerini birbirine ırdı. Kızına verdiğim tepkiden tamamen habersizdi ve bilseydi yerde baygın yatıyor olacağımı biliyordum. "Yarın sabah ilk iş buluşalım mı? Bence ofisin gidişatından memnun kalacaksın."

Karşımdaki sirenden uzaklaşmak için çaresizce başımı salladım. Kafamı toparlamam ve bu işkence gibi uyarılmayı sağlıklı bir şekilde sistemimden atmam gerekiyordu. "Bu benim için harika olur. Sabah seni ararım. Yerleşmem ve önümüzdeki haftalar için hazırlanmam gerekiyor." İkisine de sakın bir gülümseme vererek masadan kalktım. Ayağa kalkarken pantolonumdaki rahatsızlığı belli etmeyecek şekilde vücuduma açtım.

"Görüşürüz o zaman." Ben kapıya doğru bir adım atarken Chris kolumu okşadı. Kendra orada olmasaydı, çekici vücudu ve korkunç tavırlarıyla bana işkence etmeseydi, Chris'le daha uzun süre kalabilir, hasret giderip birkaç kadeh içebilirdim. Ama birkaç taneden fazla içersem, içmemem gereken çizgileri aşmak isteyebilirdim.

Vay be.

Temiz havaya adım attığımda tuzu ve nemi içime çektim. Hava sıcaktı ama berbat değildi. Zamanımı deniz kıyısında geçirmeye alışmıştım ve bunu tercih ediyordum. Ancak, genellikle Atlantik değil Pasifik kıyısındaydım. New York'ta yaşarken hiç dışarı çıkmazdım. Bu yavaş yaşam temposu benim için iyi bir değişiklik olacaktı...

En azından ben öyle düşünmüştüm. Şimdi bundan o kadar da emin değildim.

Onu unutacağım. Tanrı aşkına, o benim kızım olacak kadar genç.

Kendime bunu söylemeye devam etmem gerekecekti. Kiralık cipimi uzaktan çalıştırdım ve birkaç sıra geriye park ettiğim yere doğru yöneldim. Kapıyı açıp sürücü koltuğuna geçtiğimde bile sikim kaskatı kesilmişti.

Belki de çok uzun zaman oldu.

Bu beni yüksek sesle güldürdü. Tabii ki çok uzun zaman olmuştu. Bugünlerde artık nadiren bir kadını eğlendiriyordum. Değerlerinden daha fazla sorun çıkarıyorlardı. Bu zor dersi yıllar önce öğrenmişim - yine de son birkaç yılda üç oğlumun ruh eşlerini bulduklarını gördüğümü itiraf etmeliydim.

Küçük bir kıskançlık hissi uyandırır da, bunu çoktan geride bıraktığımı biliyordum. Benim yaşımda gerçek aşkı bulmak nadirdi. Benim yaşımda flört edenlerin çoğu dul, seri boşanmış ya da sadece lanet bir arkadaşlığa ihtiyaç duyan insanlardı.

Kimse bir anlamı olan bir aşkın içine düşmüyordu.

Arabayı vitesle taktım ve tam telefonum çalarken otoparktan çıktım. Konsoldan çıkardım, mülk yöneticisinin aradığını görünce şaşırdım. "Ben Jude," diye cevap verdim, profesyonelce konuşmaya özen göstererek.

"Merhaba Jude," diye seslendi Mary. "Kötü haberlerim var."

Lanet olsun.

"O da ne?"

"Kiralık evi bu sabah su bastı. Berbat durumda. Korkarım sizi yerleştirebileceğim başka bir mülküm yok."

"Anlıyorum..." Sertçe yutkundum. "Sanırım başka bir şey bulmam gerekecek. Teşekkür ederim." Vedalaştık ve ben hemen Chris'i aradım. Burada kalmak için en iyi yerin neresi olduğu konusunda hiçbir fikrim yoktu. Chris'i ziyarete geldiğimde, her seferinde aynı sahil evinde kalırdım.

"Beni şimdiden özledin mi?" Chris kahkahalara boğuldu. "Kiraladığım yeri su basmış. Hangi oteli önerirsin?"

"Ah, kahretsin. Uh... neden bizimle kalmıyorsun? Cora da seninle tanışmak için can atıyor. Ev neredeyse 7 bin metrekare. Bir sürü odanız olacak."

"Bilmiyorum..."

"Hayır, ısrar ediyorum," diye ısrar etti Chris. "Mi casa es su casa."

Ve kızıninkini de.

KENDRA

"Artık on altı yaşında değilim." Kelimeler ağızımdan öyle bir şekilde çıktı ki, hemen ardından yüzümü buruşturdum.

Babam yapması gerekenden çok daha fazlasını yapıyordu ama kuyruğumu bacaklarımin arasına sıkıştırarak eve koşmak en hafif tabiriyle utanç vericiydi.

New York'ta yaşarken isteyebileceğim her şeye sahiptim.

Eksi sağlam bir erkek arkadaş.

Ancak orada buradan çok daha fazla seçenek var.

Babamın evine girdiğimde yüzümü buruşturdum - artık kız arkadaşı Cora Demargio ile paylaştığı bir eve. Benden sadece altı yaş büyüktü ve bu biraz garip olsa da...

Babamın ciddi ciddi biriyle çıkmasını izlemek kadar garip değildi.

"Merhaba," diye selamladı Cora beni, kırmızı dudakları yukarı doğru kıvrılmıştı, neredeyse saçlarının boyalı olduğu kızıl tonuyla eşleşiyordu. İlginç ve hatta belki biraz eksantrik biriydi - annemin olmadığı her şey - ama babam ondan gerçekten hoşlanıyor gibiydi.

Ve mutluydu.

Bu yüzden bununla başa çıkmak zorundaydım.

"Selam." Mutfağa girerken ona küçük bir el salladım. "Babam nerede?" Jude Whiss gittikten kısa bir süre sonra onunla yollarımı ayırmıştım, spor salonunu bu korkutucu ve düşünceli adamdan uzaklaşmak için bir bahane olarak kullanmıştım. Yine de biraz kırılmış koyu renk saçları ve derinden sorunlu ela gözleriyle çok seksiydi.

Pisliğin teki olması çok kötü.

"Baban her zamanki gibi restoranda. Sanki yirmi beş yıl sonra satması önemli bir şey değilmiş gibi davranıyor ama sanırım bu onu rahatsız ediyor." Bir çift şarap kadehi çıkardı. "Bir tane ister misin?"

Genelde reddederdim. Ama bugün zihnimin dönmesine engel olamadım. "Evet, sanırım yapacağım."

Cora canlandı ve gülümsedi. "O zaman toplantı ilginç geçmiş olmalı."

"Um." Tereddüt ettim. "Onun gibi bir şey." Hafızam, Jude'un gözlerimi tutarken gözlerinin kararmasıyla doldu ve mümkün olduğunu düşünmediğim bedensel tepkiler uyandırdı.

Ama yine de. Çekilmez biriydi. O kadarını söyleyebilirim.

"Tamam, belki de o kadar iyi gitmedi," diye güldü Cora ben bir şey söylemeyince. "Bence Chris bu konuda herkesten çok daha heyecanlı. Yine de onun adına mutluyum. Bence bu değişikliğe ihtiyacı var."

Babamla sadece bir yıldır birlikte olan bu kadının onun hakkında nasıl bu kadar çok şey bildiğini anlamaya çalışarak birkaç kez göz kırptım. "Bilmiyorum."

Gülümsemesi soldu. "Her neyse, yeni iş için yapacak bir şeyler buldun mu?"

Omuzlarım düştü. "Babam bana Jude'un asistanlığını verdi."

Cora kaşlarını çattı. "Neden?"

"İsmimin pazarlamayla ilişkilendirilmesini istemiyor..."

"Ah, doğru." Bana sempatik bir şekilde bakarken sesi düştü. "Tüm bunlar için üzgünüm. Senin için kolay olmadığını biliyorum."

Başımı salladım ve elimi umursamaz bir şekilde sallayarak konuyu geçiştirdim. "Her şey yoluna girecek. Eninde sonunda geçecektir. Sadece birkaç gün oldu."

"Elbette," dedi kırmızı şarabını yudumlarken.

Mavi-beyaz temalı lüks mutfakın ortasına mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş beyaz granit adadan bardağımı aldım. Babam sahili yepyeni bir seviyeye taşımıştı, evin havası insana kendini Küçük Deniz Kızı'nın içindeymiş gibi hissettiriyordu.

"Düşünüyordum da..." Cora dilini dudaklarında gezdirerek sinir bozucu bir şekilde şapırdattı. "Belki de kızlar günü yapabiliriz?"

Aman Tanrım.

"Evet," dedim neşeli bir ses tonunu zorlayarak. Genelde pozitif bir insandım ama New York'ta yaşadığım bok fırtınası beni biraz buruk bırakmıştı...

Ve sadece üzücü.

Neredeyse otuz iki yaşındayım ve bunu gösterecek hiçbir şeyim yok.

"Charleston'a gidebiliriz."

"İçebiliriz." Bardağı geri ittim ve kalan tatlı sıvıyı öksürük şurubu gibi içime çektim. Cora'ya bağlanmak istiyordum ama bu da söylenmesi yapılmasından daha kolay olan şeylerden biriydi.

Belki başka bir gece.

"Şarap için teşekkür ederim," dedim ve lavaboya gidip bardağı hızla yıkadım. Evdeki varlığım söz konusu olduğunda hiçbirine şikayet edecek bir şey vermeyi reddediyordum ve bu da kendi bulaşıklarımı yıkamak anlamına geliyordu.

"Ne zaman istersen." Cora bana gülümsedi ama yüz ifadesindeki hayal kırıklığının kalıntılarını görebiliyordum.

"Yakında takılacağız, söz veriyorum." Babamla olan ilişkisi söz konusu olduğunda benim üzerimde stres yapmasını istemiyordum. Onun için deli olduğunu biliyordum ve benim için önemli olan tek şey de buydu. Onun mutluluğuna asla engel olmayacaktım.

Ancak ilişkisini uzaktan desteklemek ile tam burada, evinde desteklemek arasında büyük bir fark vardı.

"Teşekkürler Kendra," dedi usulca.

Ona gülümsedim ve mutfaktan çıktım, oturma odasına doğru ilerledim ve sakın sularda parıldayan ay ışığını seyrettim. Veranda kapısını kaydırarak açtım ve ılık gece havasına adım attım. Hayatım nasıl olursa olsun, o tanıdık okyanus esintisi her zaman bir kucaklama gibi hissettirir, bedenimi rahatlatırdı.

Ve bu gece tam da ihtiyacım olan şeydi.

Arka güverteden geçip merdivenlerden inerken etrafıma bakındım. Babamın sahil kenarındaki devasa malikânesi benzerleriyle çevriliydi, ancak çoğu sadece tatil evi ya da kiralıktı. Yine de bu, buraların çoğunlukla özel plajlar olduğu anlamına geliyordu.

Ayak parmaklarımda arasındaki kumu ezerek karanlık dalgalara doğru yürüdüm. Bana kalsa her geceyi yıldızların altında geçirir, okyanusun beni sallayarak uyutmasına izin verirdim.

Ama bu artık boş bir hayaldi.

Her şeye yeniden başlıyordum ve bir yanımda New York'a dönmek istiyordum. Orada arkadaşlarım vardı. Ayrıca ABD'nin en önde gelen teknoloji şirketlerinden birinde başarılı bir pazarlama koordinatörü ve ardından pazarlama direktörü olarak yaklaşık on yıllık bir hayatım vardı...

Hepsi adıma iftira atılması için.

İçim burkuldu, her şeyi bir kenara ittim. Bu noktada, elimde kalan tek arkadaşım babamdı. Dışarı çıkmalı ve yeniden başlamayı denemeliydim.

Ama bu gece değil.

Dizlerimin üzerine çöküp derin bir nefes aldım. Her şey yoluna girecek.

"Kendra?"

Adımın sesiyle irkildim ve birkaç adım ötede duran Jude'u görmek için arkamı döndüm. "Oh, hey." Tişörsüz, üzerinde sadece bir çift koşu şortu olan Jude'u gördüğümde kelimeler garip bir şekilde çıktı.

Ve vay canına.

Gözlerim adamın geniş, sıkı göğsüne ve karın kaslarına kaydı, adamın ne kadar formda olduğunu fark ettim. Boş zamanlarında ağırlık kaldırıyor olmalıydı, hem de çok. Çenesinde saat beş yönünde bir gölge vardı ve bakışlarım tekrar yukarı çıkıp gözleriyle buluştuğunda kalçalarım sıkıştı.

"İyi misin?" Ben öfkeyle kızarıırken sesi hırçın çıkmıştı.

Başımı salladım. "Evet, ben sadece... um... biraz hava alıyordum." Dalgalar arkama çarpıp elbisemin altını ıslatırken ayak parmaklarım ıslak kumun derinliklerine battı.

"Anlıyorum. Şey, dikkatli ol. Gece yüzmek-"

"Biliyorum," diye sözünü kestim. "Gece yüzmenin tehlikelerinin farkındayım ama-" Elbisemi işaret ederek durakladım. "Açıkçası, yüzmeye gitmiyordum."

Jude bana kaşlarını kaldırdı. "Daha fazla yüzen insanlar gördüm." Gözleri vücudumda gezinip dizlerimin ılık sulara gömüldüğü yerde durduğunda kalbim küt küt atmaya başladı.

Tepkimi yuttum ve kıyıya doğru bir adım attım. "Bir çocuk gibi başımı belaya sokmamak için sanırım içeri geri döneceğim."

"Size eşlik edeceğim."

Yüzümü buruşturdum. "Ne? Neden? Gitmem gereken yere ulaşabilecek durumdayım, teşekkürler." Ona başımı salladım ve suyun geri kalanına doğru ilerledim.

"Bu senin yeteneklerinle ilgili değil," diye gerekçelendirdi Jude, sesi sertti. "Bu güvenlikle ilgili ve eğer burayla orası arasında bir şey olursa baban beni öldürür."

Gözlerimi devirdim. "Siz aşırı korumacı babalar bir kulüp kurmalısınız."

Jude yanıma geldi, ama omurgamdan aşağı yuvarlanan gerginlikle gözlerimi önümde tuttum. Adamın varlığının bedenimi bu kadar heyecanlandırmasının nedenini bilmiyordum ama bunu görmezden gelmeye devam edecektim.

Eninde sonunda geçecek.

Ayrıca, hayatım boyunca benden yaşça büyük birçok erkeğe aşık olmuştum ve hiçbirini istediğim gibi sonuçlanmamıştı. Asla bir ilişki başlatmayı başaramadım. Bende erkeklere uymayan bir şeyler vardı.

Her yaştan.

En uzun ilişkim altı ay sürdü ve hiç ciddileşmedi. Altı aylık yıldönümümüzde beni hayalet gibi terk etti ve bir daha onu ne gördüm ne de haber aldım.

Jude'a baktım, konu kadınlara geldiğinde onun hikâyesinin ne olduğunu merak ediyordum. Çok uzun zaman önce bir kez evlendiğini biliyordum ama o zamandan beri babam Jude'un biriyle çıktığından hiç bahsetmemişti. Aslında, her zaman tam tersini söylerdi - Jude'un yalnız yaşlanacağını.

Ve en iyi arkadaşı için bundan nefret ediyordu.

Ama bu kadar huysuz olmasaydı belki de yalnız olmayacaktı.

"Bir süre burada kalacağım." Arka verandanın basamaklarını onun önünde tırmanırken Jude'un sesi dikkatimi çekti.

"Bilgi için teşekkürler," diye mırıldandım, midem düğümlenmişti. "Eminim babamın hoşuna gidecektir."

Kıkırdadı ve ben de omzumun üzerinden ona baktım. Gözleri kıçımdaydı, sırlıklam beyaz sundress üzerime öyle bir yapışmıştı ki, dikişsiz minimal iç çamaşırım büyük olasılıkla ortaya çıkmıştı.

Ve onun baktığı gerçeği.

Okyanusla hiçbir ilgisi olmayan bir şekilde ıslandım ve bu utanç vericiydi. Ve heyecan vericiydi.

Ama her türlü yanlış.

Hızımı artırarak arka sürgülü kapıya doğru ilerledim. Kapı koluna uzandığımda, iri bir el benden önce davranarak kapıyı benim için açtı.

"Bir beyefendi her zaman bir hanımefendi için kapıyı açar."

Başımı kaldırdığımda nefesim kesildi, Jude hemen yanımda duruyordu. Gergin vücudu benimkinden sadece birkaç santim uzaktaydı ve

Daha yeni koşmuş olmasına rağmen, misk kokulu parfümü hala burun deliklerime ulaşıyor, tuzlu deniz havasıyla karışıyordu. Eğer cennetin bir kokusu varsa, bunun o koku olduğundan emindim.

Jude'un gözleri hafifçe aralanmış dudaklarıma kaydı, ben içgüdüsel olarak etimi ısırırken göz bebekleri büyüdü. Zihnim onun parmaklarının tenimdeki görüntüsüyle ve üzerimdeki çıplak göğsüyle doldu...

"Hey, siz ikiniz!" Babamın sesi camdan içeri girerek araya girdi.

Jude kapıyı iterek açtı ve içeri girmemi işaret etti. "Kızını okyanusta yüzerken buldum." İtiraz etmek için ağzımı açtım ama babam daha hızlıydı.

"Gece yüzmeye gitmemen gerektiğini biliyorsun."

Dişlerimi sıktım, bakışlarım babamdan Jude'a ve sonra tekrar babama kaydı. Her ikisine de otuzlu yaşlarımda olduğumu düşünürsek, kendi başımın çaresine bakabilecek yaşta olduğumu göstermek istedim. Ama yorgun ve Jude'un varlığıyla garip bir şekilde tahrik olmuş bir halde, bu mücadeleye değmeyeceğine karar verdim.

"Ben yatmaya gidiyorum," diye mırıldandım ve merdivenlere yöneldim.

New York'a geri dönmeliyim... Ya da buradan başka bir yere.

JUDE

Duşa girdim, sıcak su koşumdan kalan teri ve kum kalıntılarını yıkarken cildime acı veriyordu. Egzersizin kafamı boşaltacağını ummuştum, ama bunun yerine karşılaştığım şey kafamı daha da karıştırmıştı Kendra ile. Küstah ve mesafeliydi ama yine de...

Siktiğimin kıcı.

Zihnim, bana neredeyse her şeyi gösterecek şekilde ona yapışan ince beyaz kumaşı hatırladıķa sertleştim. Düşünceleri uzaklaştırmaya çalıştım, vücudumu sabunla köpürttüm ama görüntü beni rahatsız etmeye devam etti...

Ya Chris ve Cora orada olmasaydı? Aramızda bir şey olur muydu? Buna izin verir miydim? Soruları durduramıyordum...

Ya da lanet fantezi.

"Beyler her zaman kadınlar için kapıyı açar," dedim, elim ondan önce kolu kavradı ve kapıyı kaydırarak açtım.

Duruşunu bozmadan ona bir adım daha yaklaştığımda dudağını ısırđı. Elim sapından ayrılıp nemli kumaşla kaplı kalçasının yumuşak kıvrımına doğru kayarken gözleri şehvetle bulutlandı.

"Evde kimse yok," diye homurdandım, parmaklarım elbisenin eteklerine gidiyordu. "Bundan kurtulmana yardım edeceğim."

Başıyla onayladı ve kumaşı başının üzerinden yukarı doğru kaydırmama izin verdi. Gergin pembe meme uçlarına sahip diri göğüsleri görüş alanımı dolduruyordu, bronz tenindeki nem verandanın ışıkları altında parlıyordu.

Elbiseyi güvertenin zeminine fırlattım ve aramızdaki mesafeyi kapattım, ellerim arka tarafına kayarken sert sikimi karnının alt kısmına bastırdım. Kışını iyice sıktım ve o da inleyerek kendini bana doğru itti.

Öne doğru eğilerek çenesini öptüm. "Bana ne istediğini söyle," diye kulağına fısıldadım. Dişlerim kulak memesine yapıştı, parmaklarım şeftali gibi kışının çıplak derisini delerken onu çekiştirdim.

"Beni becermen istiyorum," diye inledi, kalçaları umutsuzca bana doğru sallanıyordu. "Lütfen."

Onun sözleriyle sikim zonkladı ve bacaklarını etrafıma sarmasına izin vererek onu yukarı kaldırdım. Koşu şortumun ve ince tangasının çıkmış olmasını ve çıplak amının bana sürtünmesini her şeyden çok diledim. Onu oturma odasına taşıdım, aramızdaki malzemeden kurtulmak için çaresizdim. Onu kanepeye bıraktım ve iç çamaşırına doğru hamle yaparak malzemeyi yırttım.

"Siktir," diye inledim, nemden parlayan amını görünce. Dudaklarımı yaladım, tadına bakma düşüncesi neredeyse beni uçurumun kenarına gönderiyordu. Parmaklarım kendi kıyafetlerime gitti ve şortumu ve boxer külotumu çıkardım.

"Seni içimde istiyorum," diye nefes aldı Kendra, eli tonda vücudunun üzerinde kayıyor, iki parmağı klitorisine karşı dönene kadar durmuyordu.

Bacaklarının arasına yerleşirken kendimi okşadım. Kadına tam olarak istediği şeyi verecektim. Yüz ifadesini izleyerek parmaklarını kenara ittim ve sikimin ucunu kıvrımlarının arasından geçirdim. Bacakları iki yana doğru titriyordu.

Ona doğru bastırırken, daracık amcığının verdiği hisle homurdanıyordum.

"Çok iyisin bebeğim," diye inledim, onu tamamen aletimle dolduruyordum.

Ben ittikçe yüzü zevkle doldu, sikimi tamamen çıkardım ve sonra tekrar içine girdim. Çıgıllıkları evi doldurdu, sanki onu ne kadar iyi becerdiğimi dünyanın duymasını istiyormuş gibi boşlukta taşındı.

Küçük belini kavradım, ona çarparken onu tuttum, göğüsleri ritimle zıplıyordu. Hissettiğim şey ilkeldi. Onu daha sert ve daha sert becermekten kendimi alıkoyamıyordum. Amcığı sikimin etrafında zonkladıkça nefeslerim kesiliyordu.

"Aman Tanrım, Jude!" diye bağırdı, etrafımda dolanırken tırnakları derime batıyordu.

"Siktir, siktir, siktir!" Kendimi tutamadım, onu dölleriyle doldururken kendi orgazmım etrafımda koşuşturuyordu.

"Kahretsin," diye inledim ellerimi salıverilmemden arındırırken.

En iyi arkadaşımın kızını düşünerek kendimi becerdim.

Gerçek utanç vericiydi ve her saniyesinden zevk aldığım gerçeği çok, çok daha kötüydü. Onu düşünerek kendimi şımartmanın beni rahatlatacağını düşünmüştüm. Ama bunun yerine...

Gerçek olanı her zamankinden daha çok istiyordum.

Bu bir sorun olabilir.

"Günaydın." Chris konferans masasının önünde ayakta durarak gülümsedi. Oda büyük ölçüde tamamlanmıştı, sadece boya eksikliği vardı. "Waters' Luxury Charters'a hoş geldiniz." Cora, Kendra ve diğer birkaç çalışan ellerini çırparak alkışladılar. Gülümsedim ama yapabileceğim en iyi şey buydu.

Kendra'nın beyaz bir bluz ve dar, koyu renk bir kot pantolon giymiş ve kama sandaletlerle eşleştirilmiş görüntüsü dikkatimi dağıtmıştı. I

Kendra daha yüzünü göstermeden önce Chris'le birlikte bitmemiş ofise gelmeye özen göstermiş, kendimi toparlamayı ummuştum ama Kendra konferans odasına girdiği anda...

Mahvolmuştum.

"Önümüzdeki birkaç gün boyunca sadece yerleşmek için çalışacağız. Boyacılar hafta sonundan önce işi bitirmiş olurlar," diye açıkladı Chris topuklarının üzerinde sallanarak. En iyi arkadaşım adına mutluydum. Bu yeni girişim için heyecanlıydı.

Ve ben de öyleydim.

"Mobilyalar ne zaman gelecek?" Cora deri koltuğunda arkasına yaslanarak sordu. Gözlerimi ateşli kızıl saçlıya çevirdim. O n u henüz tanıımıyordum ama enerji seviyesinin Chris'inkiyle eşleştiğini biliyordum. "Sanırım ofis mobilyalarınız bu öğleden sonra burada olacak," Kendra'nın sesi sanki bir zili çalıyormuş gibi kafamı allak bullak etti. "İlk teslim edilmesi gereken programda var."

Chris şimdiden favorileri oynuyor, görüyorum.

Cora başıyla onayladı. "Teşekkürler. Rezervasyonlarla ilgili sorular almaya başladım bile. Büyük açılışımız hâlâ duruyor, değil mi?"

Chris başını sallayarak, "Evet," dedi. "O son teslim tarihine yetişmeliyiz."

"Bu çok da uzak değil." Kendra'nın ses tonu endişeliydi.

"Her şey yoluna girecek," dedim, sesim tüm gözlerin bana çevrilmesine neden oldu.

benim yönlendirmemle. "Açılış için hazır olacağız."

Chris güldü. "Adamı duydun. Her şey iyi olacak. Günü kurabileceğimiz şeyleri kurarak geçirelim. Çalışanların geri kalanı açılıştan önceki hafta işe başlayacak. Sorunuz olursa bana haber verin."

Bununla birlikte toplantı sona erdi ve hepimiz ayağa kalktık. Günlük bordo düğmeli ceketimin altında omuzlarımı yuvarladım, takım elbise ve kravat yerine hızlı ve rahat giyinmek hoşuma gitti. Beni yanlış anlamayın, şık görünmeyi severim...

Ama bu takım elbise ve kravat olmadan da mümkündü.

"Kendra, sen Jude ile yukarı çıkacaksın. Senin masan onun ofisinin hemen dışında," dediğini duydum Chris'in kızına. "Boyacılar şu anda yukarıda, bu yüzden onların yolundan uzak durmaya çalış."

Bu komut karşısında dudaklarımı büzdüm ama sessiz kaldım. Kendra'nın bir çocuk gibi muamele gördüğüne dair yorumlarını düşündükçe, belki de ona olması gerekenden daha az muamele edildiğini fark ettim. Ama yapacağım son şey ilişkilerinin ortasına girmektir. Bu iyi bir nokta değildi.

Ben de birinci kattaki konferans salonunun kapısına yöneldim ve merdivenlere doğru ilerledim. Ancak bir el ön koluma indi ve tam olarak kaçamadan beni durdurdu. İlk basamakta durdum ve Cora'yı görmek için döndüm.

"Hey, üzgünüm," dedi, sesi özür diler gibiydi. "Ama ana anahtarınızı ödünç alabilir miyim? Kendimi ofisimin dışında kilitledim. Chris'e soracaktım ama Sandra'yla müşterilerin bekleme alanı hakkında konuşuyor."

Başımı salladım. "Elbette." Kotumun cebini karıştırıp anahtarlarımı çıkardım. "İşte..." Onları eledim ve doğru olanı buldum. "Bu işinizi görecektir."

"Çok teşekkür ederim. Hayatımı kurtardınız." Parlak bir şekilde gülümsedi. "İşim biter bitmez sana getireceğim."

Başımı salladım ve o da zemin kattaki ofisine doğru koşmaya başladı. Bina sadece iki katlıydı ve marinada, yakında yatların tutulacağı yere bakıyordu. Harika bir yerdi, ancak eski binanın şirketin markasına uyması için tamamen yenilenmesi gerekiyordu. Yine de her şey yoluna girecekti.

Ve eğer Kendra'yla ilgili içsel kargaşam olmasaydı, ben de neredeyse Chris kadar heyecanlı olurum.

Konferans odasına doğru baktığımda Kendra'nın hâlâ çıkmadığını gördüm. Rahat bir nefes aldım ve merdivenlerden ofisime doğru yöneldim. İkinci kat birinci kattan bile daha az bitmiş durumdaydı ama bu benim için sorun değildi. Chris bana bir duvar penceresi olan bir ofis vermişti.

muhteşem bir manzara. Koridorda ilerledim, taze boya kokusu burun deliklerimi dolduruyordu.

"Günaydın," diyerek özel süitimin hemen dışındaki küçük resepsiyon alanında çalışan boyacı ekibini selamladım.

Bana başlarını salladılar ama başka bir şey söylemediler, astar boyayı dokulu duvarlara sürmeye odaklanmışlardı. Ofisimin kapısına uzandım ve çıplak odaya girdim. Eşyalarım teslim edilene kadar yapabileceğim pek bir şey yoktu. Masamı nereye koymak istediğime karar vermeye çalışarak uzun bir süre orada durdum. Bir yanım marinaya bakmasını istiyordu ama bu sırtımı kapıya vermeme neden olacaktı.

Ve bu fikir hoşuma gitmedi.

"Oh!" Bir çığlık sesi ve ardından gelen çarpışma sesi yana doğru sıçramama neden oldu.

Bu da neydi böyle?

Koşarak kapıya gittim ve kapıyı açtığımda Kendra'nın kollarını havaya kaldırmış, bluzunun ve kot pantolonunun önüne boya sıçramış bir şekilde durduğunu gördüm.

"Çok özür dilerim!" diye seslendi merdivenin üstündeki boyacı aşağıya. "Tam tepeden kaydı." Kendra ne kadar şaşırmış görünüyorsa o da o kadar mahcup görünüyordu.

"Bu... iyi," diye mırıldandı Kendra, gözleri ayaklarının dibinde yere sıçramış küçük boya kovaasına kaydı.

Göğsüne yapışmış, sıırıslıslam ıslak bluzuna baktım. Sik beni. Tüm kirli düşünceler hızla geri geldi ve Kendra'nın gözleri benimkilere dikildiğinde daha da kötüleşti, yanakları ateşle kızardı.

"Sanırım eve gidip üstünü değiştirmen gerekebilir," dedim dişlerimi sıkarak, beyaz dantelli sütyeni bluzunun önündeki boyanın ağırlığıyla ortaya çıkmıştı.

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye kestirip attı, dudakları düz bir çizgi halindeydi.

"Keskinleşmeye gerek yok," dedim soğukkanlılıkla, hâlâ ona bakan ressama bakarak. Gençti, belki yirmili yaşlarının başındaydı.

Ve manzarayı seyrettiği için boğazını parçalama isteği duydu.

"Bence bu pisliği temizlemelisin," diye tersledim onu, ters ters bakarak.

"Elbette." Boğazını temizledi, merdivenden inerken el yordamıyla ilerledi. "Özür dilerim."

Bu arada Kendra, boya malzemeleri yığınınından mavi kâğıt havlulardan birini kapmıştı. Gömleğindeki büyük boya lekesini kuruladı, hayal kırıklığı iç çekişlerinden belliydi.

"Bununla hiçbir işe yaramayacaksın," dedim ona doğru bir adım atarak. "Sanırım gömleğin muhtemelen mahvoldu."

Başını kaldırıp bana baktı, burnunun kenarında boya damlacıkları vardı ve yüz ifadesini utanç kaplamıştı. "Belli ki mahvolmuş." Sesi ağlayacakmış gibi kalındı.

Ve bu benim kalp tellerimi çekerek alaycı yorumlarımı durdurdu. Bir kâğıt havluya uzandım ve ona doğru eğildim. "Dur, yardım edeyim." Yüzündeki ıslak astar damlacıklarını temizlerken kalbim göğsümde çarpıyor, lavanta parfümünün kokusunu içime çekmemeye ya da tenine yayılmış çillere hayranlıkla bakmamaya çalışıyordum.

"Teşekkür ederim," diye neredeyse fısıldıyordu sözümü bitirdiğimde, kendimi ondan uzaklaşmaya zorlayarak. "Birkaç saat içinde döneceğim."

"Bugün izin al," dedim ona. "Zaten şu anda burada yapacak bir şey yok."

Yüzümü inceledi ama sonra başını salladı. Kendra arkasını döndü ve odadan çıkarken beni de gidişini izlemekle baş başa bıraktı. Dürüst olmak gerekirse, onun için görevler bulabilirdim. Ama onu göndermek onun için olduğu kadar benim için de önemliydi.

Aklımı başıma toplamam için bana bir gün daha verdi.

KENDRA

"Y Akşam yemeğini atlamak istediğine emin misin?" Ben dar kırmızı elbisemi giyerken babam telefonda bana sordu.

"Evet, Nelson'da birkaç arkadaşım ile buluşacağım," diye kısmen yalan söyledim. Aslında Nelson's Beachside Bar'a gidiyordum ama arkadaşlarımla değil. Yalnızdım.

Sadece dışarı çıkmam gerekiyordu.

"Tamam. Geç kaldığım için özür dilerim. Burada yapacak çok iş var."

"Biliyorum. Yapman gereken çok şey var. Anlıyorum," dedim ve dolgu topuklu sandaletlerime uzandım. Siyah kanvas malzemenin üzerinde hâlâ beyaz astar benekleri vardı ama sorun değildi. Kimse ayakkabılarıma o kadar yakından bakmayacaktı.

En azından öyle umuyordum.

"Biraz saat içinde hepimiz evde olacağız. Saat ondan önce olmalı."

"Baba-" Çapraz çantamı taktım. "Ben iyi olacağım. Benim için endişelenmene ya da programını benim için yeniden düzenlemene gerek yok. Bunu sana defalarca söyledim."

"Biliyorum, biliyorum," diye inledi. "Helikopter gibi davrandım ama sadece senin için endişeleniyorum Kendra. Çok şey yaşadığını biliyorum-"

"Ben iyiyim," diye tekrarlardım. "Beni beklemeyin. Geç bir gece olabilir."

"Tamam, dikkatli ol," diye uyardı, babacan ses tonu beni gülümsetti. Evet, çok zorba olabiliyordu ve bazen yetişkin bir insan olduğumu unutuyordu ama yine de onu seviyordum. Bazılarından daha fazla değer veriyordu ve bu yüzden şanslıydım. Ayrıca, onun bu davranışını biraz da annemin beş yıl önce ölmüş olmasına bağlıyordum.

O her zaman bana ayak uyduran kişi ydi. şimdi öyle bir şeyim yok.

"Seni seviyorum baba," dedim telefona, kederin acısını bastırarak. "Sabah görüşürüz."

"Ben de seni seviyorum."

Telefonu kapattım ve çantama attım. Bar evden sadece bir mil uzaktaydı, bu yüzden güneş batarken okyanus havasının tadını çıkararak sahilde dolaşabileceğimi düşündüm. Ne de olsa bu sabahtan sonra temiz havaya ihtiyaım vardı.

Vay be.

Merdivenlerden inerken mahvolmuş bluzumu düşünerek ürperdim. Tasarımcıydı ve bana neredeyse New York'taki tüm maaş çekime mal olmuştu ama bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu - Jude'un açıkta duran styenime bakışı konusunda da yapabileceğim bir şey yoktu.

Bu düşünce ve beraberinde gelen diğer tüm düşünceler amımı karıncalandırdı. Bana bakışı hoşuma gitmişti. Onu ıslak sundress elbisemin içindeki kııma ve bluzumdan taşan göğüslerime bakarken yakaladığım gerçeğini sevdim.

Ve neden olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Pek çok erkek bana aval aval bakmıştı ama Jude'un bunu yapma biçiminde çok seksi bir şey vardı. Yasak gibi hissettiriyordu... ve çok heyecan vericiydi.

Babam beni öldürür.

Evden çıkıp bara doğru ilerlerken bu düşünceye neredeyse gülecektim. Jude ve ben bir süreliğine bile olsa birlikte olursak babamın nasıl bir şok yaşayacağını hayal edebiliyordum.

kaçamak. Gerçi, itiraf etmeliyim ki, tam olarak kaçamak yapacak bir kız değildim.

Ben hiçbir şey seven bir kız değilim.

Yüzümü buruşturdum, daha fazlasına duyduğum özlem göğsüme çarptı. Aradığım kişiyi bulmak istiyordum ve yaşitlarımın eşleriyle tanışıp aile kurmalarını kıskançlıkla izlemiştim. Kendimi geride kalmış gibi hissediyordum.

Ya da belki de benim için uygun değildi.

Ilık hava güney sahillerinin kucaklaşmalarından biriyle beni sardı ve gülümseyerek boş bir zihinle bara doğru yürüyüşün geri kalanını yaptım. Ayrıca, bu gece kiminle tanışacağımı kim bilebilirdi ki...

Belki de o kişi tam burada, barda beni bekliyordur.

"Hoş geldiniz," diye karşıladı barmen, yirmili yaşlarda genç bir kadın, kabana bara adımımı attığımda. "Size ne ikram edebilirim?"

Etrafıma bakındım, çoğunlukla çiftler görüyordum ama dans pistindeki büyük kalabalık moralimi düzeltiyordu. Ona gülümseyerek, "Ben çilekli margarita alayım," dedim.

"Elbisene bayıldım," dedi içkimi hazırlarken, üzerinde sadece bir bikini üstü ve kesik kot şort vardı. "Keşke ben de böyle bir şey giyebilsem."

"Eminim yapabilirsin," dedim ona, fit vücuduna bakarak. "Bahse girerim her şeyin altından kalkabilirsin."

"Ya da hiçbir şey." Bana göz kırptı ve sonra yüzünü buruşturdu. "Sapık müşterilerin çoğu böyle söylüyor zaten."

"Bu en kötüsü." O içkimi önüme koyarken ben de taburelerden birine kaydım. "Bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

"Bir süre sonra alışıyorsun. Ayrıca erkek arkadaşım burada çalışıyor ve beni her zaman kapanış saatinde alıyor. Bazen o saate kadar etrafta dolaşan sürüngenleri görsen şaşırırsın. Ben her zaman barın arkasında kalırım."

"Seni suçlamıyorum." Başka bir müşteriye yardım etmek için koşuşturmasını izledim, bana gösterdiği aynı gülümsemeyle onları da selamladı. Kırmızı tırnaklarını

bambu masa üstü, barmenliğe başlamalı mıyım diye merak ediyorum. İnsanlarla tanışmak için harika bir yol olabilir.

Ama eve sağ salım dönmemi sağlayacak bir erkek arkadaşım yoktu.

Sanki ihtiyacım varmış gibi. New York'ta yaşadım.

Bu düşünceye neredeyse gülüyordum. New York'ta geçirdiğim süre boyunca ve Chicago'daki stajım sırasında pek çok kabataslak insanın yanından geçmiştim. Sürüngenlerden ya da sapıklardan hiç korkmamıştım -biber gazı bunun içindir- ama beni güvende tutacak bir erkeğe sahip olma fikri...

Çok çekiciydi.

İç çekerek telefonumu çıkardım ve barın üstüne oturtup uzun bir süre sosyal medyayı inceledim. İçkimi yudumluyordum, dibinin tutmayacağını hissediyordum - ya da belki barmen bana bir tane daha getirebilirdi. New York'taki karaoke gecesine giden ve happy hour içkilerini paylaşan arkadaşlarımdan gelen birkaç paylaşım kalbimi sıkıştırdı ama kendimi tüm bunlardan çok uzakta hissettim. Eski patronum Drake ile aramızdaki patlamadan sonra her şey darmadağın oldu.

Ve kendimi herkese kapattım - bu benim hatam olmasa bile.

"Hey, sıkılmış görünüyorsun." Güneyli ağzıyla konuşan derin bir ses dikkatimi çekti. Kafamı kaldırdığımda uzun boylu, sarışın bir adam gördüm. Muhtemelen benim yaşlarımdaydı, üzerinde Columbia balıkçı tişörtü ve haki şort vardı. Yakışıklıydı. Jude yakışıklısı değildi ama yine de.

"Biraz sıkıldım," diye itiraf ettim, gülümseyerek telefon ekranımı kilitledim.

"Muhtemelen bu sıkıntıyı gidermeye yardımcı olabilirim." Bana flörtöz bir gülümseme verdi ve sonra yanıma oturdu. "Ben Cam."

"Kendra." Uzattığı elini sıktım, nasıl flört edeceğimi hatırlamaya çalışıyordum. Ne kadar sık dışarı çıkarsam çıkayım, dışarıdayken aklım hep başımdan gidiyordu.

"Bu ismi sevdim," diye kıkırdadı ve elimi bırakmadan önce bir süre daha tuttu. "Bir içki daha ister misin? Ben ısmarlarım."

"Elbette," dedim omuz silkerek ve boş içkime baktım. "Bir tane daha alabilirim." Ama ondan sonra başka yok.

"Mükemmel." Bana bir göz kırptı ve barmene el salladı. Gözleri ikimiz arasında gidip gelirken dişlek bir sırıtışla geri döndü.

"Görüyorum ki Cam'le tanışmışsın," dedi bana, sesi alaycıydı. "Buranın müdavimlerinden ve genelde çok tatlı biri."

"Genellikle mi?" Adam kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Sanırım ben her zaman tatlıyım, Em."

Em mi? Birbirlerini çok iyi tanıyor olmalılar.

"O benim kardeşim," diye yanıtladı Em yüzümü okuyarak. "İşlere göz kulak olmasına yardım ediyor. Bu arada ben Emily."

"Oh," dedim başımı sallayarak. "Mantıklı. Tanıştığımıza memnun oldum." "Bir margarita daha ister misin?" Cam başını sallayarak sordu.

İçkime doğru.

"Sanırım biraz daha güçlü bir şeye ihtiyacım var," diye şaka yaptım, sinirimi bastırmaya çalışarak.

"Ooh." Emily sırttı. "Anladım. Sana meyveli spesiyalimden yapayım."

"Kısa sürede sarhoş olacaksın." Cam bir kahkaha patlattı ve sonra gözleri vücudumda gezindi, düşük yakamın üzerinde gezindi. "Ne iş yapıyorsun Kendra?"

"Babamın yat kiralama şirketinde çalışıyorum."

"Öyle mi? Kulağa çok hoş geliyor." Birasının geri kalanını içti ve boş şişeyi barın üzerine çarptı.

"Ne iş yapıyorsun?"

"İnşaat. Tuhaf işler. Ne olursa."

Başımı salladım ve gülümsedim ama içten içe kaşlarımı çattım. Geçinmek için ufak tefek işlerde çalışan bir adam bulmak gibisi yoktu. Zamanının çoğunu burada geçirdiğine dair bir his vardı içimde.

Bunu kadınlarla yapıyorum.

"Dene bakalım," diye araya girdi Emily'nin sesi. "Bana ne düşündüğünü söyle."

Kırmızı içkiyi aldım, yudumladım. Sertti, votka, ananas ve çok daha fazla votka tadı vardı. Ama kolay içildi. "Güzelmış,"

diye itiraf ettim.

"Pekâlâ!" Cam yumruğunu havaya kaldırdı. "Şimdi gidip dans edelim."

Başımı salladım ve telefonum barda çaldığında taburemden kaydım. Gözlerimi kısarak Cora'dan gelen mesaja baktım:

Eve bırakmamı ister misin? Seni alabilirim.

İçimi çektim, büyük olasılıkla babamın bu görevi ona verdiğini biliyordum. Telefonu aldım ve hızlıca cevap yazdım:

Teşekkürler, ama beni bırakmana ihtiyacım yok.

Gönder tuşuna basarak telefonumu çantama attım, içkimi elime aldım ve kalanını içtim. Bir molaya ihtiyacım vardı.

Cam de en azından bir süreliğine dikkatimi dağıtacak gibi görünüyordu. "Vay canına, bu çok cesurcaydı." Ben otururken Cam'in kaşları kalktı.

barın üstündeki boş bardak. "Onun içkileri seni kış üstü yatıracak."

"İyi olacağım," dedim ona, margaritamın etkisiyle kafam biraz hafiflemişti bile. "Hadi gidelim."

Güldü, güçlü eli benimkini kavradı ve beni piste çekti. Hoparlörlerden gelen dans şarkısını tanıımıyordum ama ritme göre sallanmakta bir sorun yaşamadım. Cam bana yakın dans etti, vücudu benimkinin üzerindeydi. Kendimi o ana bıraktım, müzik ve alkol beni normalden daha fazla gevşetmeye hizmet ediyordu.

Sarhoş oldum. O içkide ne vardı öyle?

Ama elleri belime uzanıp sırtımı ön tarafına doğru çekerken bunu daha fazla düşünmedim. Dans etmekten hoşlandığımdan daha yakındı, bu yüzden bir adım öne çıkmaya çalıştım...

Ama ellerini sıkıca kavrayarak daha da sıkı.

"Hadi Kendra," diye fısıldadı kulağıma. "Biraz eğlenelim. Sadece rahatla." Nefesi tenimde sıcaktı, bira ve ot gibi kokuyordu. Sırtıma vurarak tekrar onunla birlikte sallanmamı sağlamaya çalıştı.

Ama kıpırdamadım, tüm vücudum kaskatı kesilmişti. "Biraz boşlukla eğlenebilirim," diye mırıldandım, tekrar öne doğru kaymaya çalıştım, bu sefer öncekinden daha büyük bir güçle.

Karanlık bir şekilde kıkırdadı ve sonunda ondan uzaklaşmama izin verdi. "Sen düşündüğüm gibi bir kız değilmişsin. Buraya böyle bir elbise giyerek geldin, tüm o seksi, bronz tenle benimle alay ediyorsun ama bunu gerçekleştirmeye istekli değilsin."

Pardon?

Tam kendimi ondan kurtarmak üzereyken, iri bir el omzuna indi ve Cam'i geriye doğru savurdu. Arkamda duran adamı tanıdığımda gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Benimle dalga geçiyor olmalısın.

JUDE

"W Sen ne sikimsin, ihtiyar?" diye seslendi ezik adam geriye doğru tökezlerken.

"Çeneni kapatıp biraz terbiye öğrensen iyi olur," diye homurdandım ve ona doğru bir adım attım. "Bir kadın hayır dediğinde, hayır demektir."

"Ah, hadi ama," diye inleyerek ellerini havaya kaldırdı. "Hayır demedi ki. Ayrıca, şu elbiseye baksana? Dikkat çekmek istiyordu. Ve ben de ona bunu veriyordum!"

Göğsümde öfke patladı ve gömleğinin önünü tuttum, malzemeyi bir çığlık atmasına neden olacak kadar sıktım. "Bence konuşmayı kesmen senin yararına olur." Cevap vermek için ağzını açtığı anda, onu olabildiğince sert bir şekilde geriye doğru ittim ve bıraktım. Bir takla attı ve sert bir şekilde dans pistine düştü.

"Ne oluyor lan," diye inledi başını sallayarak. "Hiçbir kış parçası buna değmez."

Sonra gözleri şoktan fal taşı gibi açılmış olan Kendra'ya döndüm. "Hadi gidelim. Şimdi."

Dirseğinden tutup onu barın çıkışına doğru götürürken başıyla onayladı. Cora'ya eve bırakılmaya ihtiyacı olmadığını söylediğinde, Chris ikisinden de daha iyi olacağını düşünerek onu almam için beni göndermişti. Bunu yapmamam gerektiğini biliyordum.

Ama bu kötü bir arkadaş olmak anlamına gelirdi.

Yolcu kapısını açarken, "Kendi başımın çaresine bakabilirdim," diye mırıldandı. "Ben New York'ta yaşadım."

"Öyle mi?" Suratını asarken başımı ona doğru eğdim. "Şanslısın ki o sik kafalıyı kendin halletmek zorunda kalmadın. Seni zahmetten kurtardım."

"Biber gazım var." Sözleri bulanıklaştı ve neredeyse gülüyordum.

"Bence sen de çok içmişsin."

"Sadece iki içki." Parmaklarını kaldırdı. "Hepsi bu kadar. Emily bana gerçekten sert bir tane yaptı."

"Evet, bunu görebiliyorum," diye homurdandım ve Kendra'nın hafif sıklet olduğunu aklıma not ettim. Bunda yanlış bir şey yoktu ama lanet olsun, işleri tehlikeli hale getiriyordu.

"Nasıl oldu da beni almaya geldin?" Kendra emniyet kemeriyle oynayarak onu kucağına çekmeye çalıştı.

"Çünkü yapılacak en doğru şey buydu," diye alaycı bir şekilde cevap verdim ve ona yardım etmek için vücuduna uzandım. Gözlerim dekolteli elbisesine kaydı, tüm uygunsuz düşüncelerim için kendimden nefret ettim.

"Seni babam mı yaptı?"

"Hayır," diye cevap verdim. "Yapmak istemediğim hiçbir şeyi bana yaptırılmaz."

"Ama sen beni almak istemedin," diye karşı çıktı. "Yapılacak en doğru şey buydu."

Ona döndüm, votka ve vanilya kokusunu içime çektim. "Sarhoşsun."

"Ve sen de ateşlisin," diye mırıldandı, gözleri parlıyordu.

"Ha ha." Emniyet kemerini hızla yerine oturtarak geçiştirdim. "Sarhoşken de komik oluyorsun. Bir sonraki ofis partisinde bunu aklımda tutacağım."

Kapıyı kapatırken "Harika," diye mırıldandı.

Tahoe'nun ön tarafına doğru ilerlerken gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum ama bunu görmezden gelmek için elimden geleni yaptım. Sarhoş Kendra ele avuca sığmaz biriydi ve benim de uyanık kalmam gerekiyordu...

Ve söylediği hiçbir Şeyi ciddiye alma.

Sürücü koltuğuna tırmandım ve telefonumu açarak Chris'e bir mesaj gönderdim.

Onu aldım. Yakında evde olur.

Hemen bana mesaj attı.

Harika, teşekkürler. Sana borçlandım.

Mesajdan çıktım ve Kendra'nın bana bakan gözlerini görmezden gelerek arabayı çalıştırırken telefonumu konsola bıraktım.

"Bana baktığını gördüm, biliyorsun," dedi, kelimeleri hâlâ bulanıktı. "Boya gömleğime düştüğünde."

"Şatafatlı bir boya lekesine bakmamak elde değil," diye homurdandım dişlerimi sıkarak ve radyoya uzandım. "Biraz göze batıyor."

"Vay canına, tamam," diye güldü. "Her neyse." Kendra kollarını göğsünde kavuşturarak koltuğuna yığıldı. Her ne kadar sevimli bir karmaşa gibi davranırsa da, altın sarısı saçları omuzlarından dalgalar halinde dökülen Kendra, olabildiğince güzeldi. Kırmızı boyalı dudakları elbisesiyle uyumluydu.

Sarhoş bir rüya gibi görünüyordu.

Adamın onun peşinde olmasına şaşmamalı.

Bu düşünce öfkemi geri getirdi. Son derece saygılı davranırsa bile, yine de onu aynı şekilde dışarı çıkarabilirdim. Başka bir adamın ellerini onun üzerinde görmek beni uçurumun kenarına getirmişti.

Ve bu benim için yepyeni bir şeydi.

Hiç kıskanę bir tip olmamıştım, ama şimdi kesinlikle öyleydim.

-Asla dokunamayacağım bir kadın için.

"Bekâr mısın?" Kendra koltuğunda dönüp bana baktı, kaşları çatılmıştı. "Babam senin biriyle çıktığından hiç bahsetmedi."

İçimi çektim, önce ona sonra da yola baktım. "Ben çıkmıyorum."

"Neden olmasın?"

"Bilmiyorum," diye tersledim. "Sanırım değerinden daha büyük bir acı olduğu için."

"Hmm." Dudaklarını büzdü ve koltuğa yaslandı. Neyse ki yol kısaydı ve bir dakikadan kısa bir süre sonra arabayı garajın dışına park ediyordum.

"Dışarı çıkmak için yardıma ihtiyacın var mı?" Motoru durdurup kapımı açarken ona sordum.

"Hayır," diye mırıldandı, beceriksizce emniyet kemerini çözmeye çalışıyordu.

Gördüklerim karşısında iç geçirdim ve koşar adımlarla yanına gittim. Kapıyı açtım, kırmızı açma düğmesine basmak için ona doğru eğildim. "İşte."

Nefesi sesli bir şekilde kesildi ve ben daha ne olduğunu anlamadan eli ön kolumdaydı ve vücudumda bir heyecan dalgası yarattı. Başımı çevirdim ve onunla göz göze geldik.

"Ne yapıyorsun Kendra?" Onu uyardım, düğmeyi kırarken sesim titriyordu. Elimi çekip geri çekildim, o kalın dudakları kendi dudaklarımla kavrayamayacak kadar baştan çıkmıştı.

"Özür dilerim." Sesi düştü, yanakları kırmızımsı pembe bir renkle kızardı.

"Sorun değil," diye mırıldandım, o dışarı çıkarken geri çekildim. Dengesizdi ama çabucak toparlandı ve elbisesini düzeltti. Kendra garaj kapısına doğru yönelirken bakışlarımı kaçırdı. Kırmızı elbisenin içinde ne kadar güzel görüldüğünü görmezden gelmeye çalışarak onu takip ettim. Sahip olduğu her kıvrımı nasıl vurgulayacağını ve göstereceğini biliyordu.

Ve işkence gibiydi.

Ama aynı zamanda -bu geceden anlaşılması kolaydı- ele avuca sığmaz biriydi.

Onunla başa çıkabilirim.

İçeri girdiğimizde dudağımı ısırdım, oturma odasının ışıkları hâlâ açıktı ve parlıyordu. Chris beklemek için uyumamış olmalıydı ve onu suçlamadım. Ben de aynısını yapardım.

Kendra merdivenlere doğru yönelirken, "Siktir git," diye inledi.

Çok isterim.

"Bu gece eğlendin mi?" Chris'in sesi evin içinde yankılandı ve ben bu ses karşısında irkildim. Ona karşı zorba davranıyordu. Artık bundan emindim.

"Evet," diye karşılık verdi ona ve sonra tamamen ayık bir kadın gibi merdivenleri çıktı. Bu manzara karşısında neredeyse gülüyordum, koridorda gözden kaybolurken ona başımı salladım.

Chris kanepede oturuyordu, yüz ifadesini okumak zordu. Odaya girip beyaz duvara yaslandığımda bana, "Ne düşündüğünü biliyorum," dedi.

"O da ne?"

"Ona çok fazla davranıyorum."

Lanet olsun. Başardım.

"Belki."

"Bak-" Chris derin bir iç çekti. "Neredeyse otuz iki yaşında olduğunu biliyorum ama Kelly vefat ettiğinde bu onun için çok zor oldu. Bu yüzden daha da yakınlaştık ve Kendra'yla gurur duyuyordum. Harika bir işi, bir sürü arkadaşı vardı ve büyük şehirde ortalığı kasıp kavuruyordu."

Başımı salladım, o rahatsız edici merak geri gelmişti. "Ne oldu?" "Orada bir pazarlama firması için çalışıyordu ve yönetmenliğe terfi etti. Sorumlu olduğu kampanyalardan biri dünya çapında bir şirket içindi ve kampanya başladığında şirket sahibi bunun kendisine karşı bir karalama kampanyası olduğunu düşündü."

"Anlıyorum..."

"Evet, patronu durumu düzeltmeye çalışıyordu ama Kendra, ekibinin hatalarından biri için özür dilemek üzere patronuyla görüştüğünde sözüm ona patronunun kuyusunu kazdı. Patronu ona kızmış ve sonra da söylenenleri onun üstlenmesine izin vermiş. Diğer şeylerin yanı sıra yobaz olduğunu iddia ederek manşetlere çıktı. Kariyerini mahvetti."

"Görünüşe göre ekibinin herhangi bir şey yayınlamasına izin vermeden önce biraz kalite kontrol yapmalıydı."

"Evet, yapmalıydı. Ama grip olduğu için bir hafta izin almıştı."

Yine de izlememek için bir bahane değil. "Her neyse, kariyerini mahvetti." "Evet, tahmin edebiliyorum."

"Şu anda çok şey yaşıyor Jude," dedi Chris, kanepeyi itip ayağa kalkarak. "Kendini toparlayacağını biliyorum ama eve taşınmanın onun için zor olduğunu da biliyorum. Burada yaşamaktan nefret ediyor. Benim için çalışmaktan nefret ediyor."

-Cora'yla benim aramın iyi olduğundan da pek emin değilim."

Dudaklarımı büzdüm, buna ne diyeceğimi bilemiyordum. Kendra'nın nasıl hissettiğini anlıyordum ama çok fazla sempati duymak benim için zordu. Yani, bir hata yapmıştı ve bunun sonuçları bunlardı. Bu sadece lanet olası bir işti. Ama Cora'yı belki biraz daha iyi anlayabilirdim.

Luke, Eli ve Jackson'ın olası tepkilerini düşünerek, "Sanırım çocuklarım onların yaşlarında bir kadınla görüşmeye başlarsam zor anlar yaşarlar," dedim.

"Belki, ama aşk aşktır, Jude." Omuz silkti. "Ve benim mutluluğumun da bir önemi var. Cora içimdeki en iyiyi ortaya çıkarıyor ve Kelly'den beri tanıştığım ve bana bir şeyler hissettiren ilk kadın o."

"Evet, anlıyorum," diye yalan söyledim, ilişki kuramıyordum. Eski karım bana hiçbir zaman hayal kırıklığından başka bir şey hissettirmemişti. Lisedeyken çıkmıştık ve kazara hamile kalmıştık. Onunla evlendim çünkü yapılacak en doğru şey buydu - ya da ben öyle sanıyordum - ve bu çalkantılı bir evliliğe, iki çocuğa ve sonunda terk ettiğinde korkunç bir kalp kırıklığına yol açtı.

Aşka yakın bir şey değildi.

Ama üç oğlumu dünyaya getirdi ve sırf bunun için bile asla pişman olmam.

Chris yüzümü inceledi. "Biliyorsun, birini bulabilirsin."

Başımı salladım. "Bu konuşmayı sayamayacağım kadar çok kez yaptık. Sen bir ilişkiye ihtiyaç duyan türden bir adamsın. Ben ise ilişkilerin içine eden bir adamım. Benim işim bu. Bunun için biçilmiş kaftan değilim ve olsaydım bile benim için artık çok geç."

Chris güldü. "Peki benim için değil miydi?"

"Sen benden farklısın," diye mantık yürüttüm, merdivenlere doğru ilerlerken. "Herkes bunu hep söyledi. Kalbin genç ve her zaman da öyle oldun. Benim aşkım işimdir ve bu hep böyle olmuştur. Beni iki kez düşündüren biriyle hiç tanışmadım."

Kendra hariç.

Ama o sayılmazdı. Onun hakkında iki kez düşünmemin tek nedeni cazibemin cüretkârlığıydı. Başka hiçbir şeyle ilgisi yoktu.

"Doğru kişiyle tanışırsan fikrini değiştirirsin," dedi Chris, evin diğer kanadına doğru ilerlerken omzuma bir tokat atarak. "Ama ben biraz uyuyacağım. Sabah görüşürüz. Kalbim genç olabilir ama işlevimi yerine getirmek için uykuya ihtiyacım var."

O odasına doğru yönelip merdivenlerden yukarı çıkarken kıkırdadım. Kendra ve ben Chris'le evin karşı tarafında kalıyorduk ve yolumun üzerindeki yatak odasının önünden geçene kadar Kendra'ya ne kadar yakın olduğumu fark etmemiştim. Kapısının önünde durakladım, iyi olduğundan emin olmak için onu kontrol etmeyi düşündüm ama sonra kendi odama doğru devam ettim. Sarhoşken söylediği sözler aklımı başımdan almıştı bile.

bir kuyruk dönüşüne.

Çünkü aramızdaki çekimin karşılıklı olduğu artık çok açıktı. Ve bu tehlikeliydi.

KENDRA

H Bana bakmıyor bile.

Doğrulurken başımı salladım ve boyacıların çöplerinden arta kalanları temizledim. Bunu kendileri yapmalıydılar ama görünüşe göre tüm ofis binasını bitirdikten sonra temizleyeceklerdi.

Bahaneler.

Süpürgeyi açık gri bambu zemin üzerinde süpürürken dudaklarımı büzdüm. Beni rahatsız eden tek şey boyacılar değildi. Gözlerim Jude'un kapalı olan ofisine kaydı. Beni bardan aldığından beri garip davranıyordu.

Ve ne olduğunu bile hatırlayamadım.

O adamı -Garrett, belki?- ittiğini hatırlıyordum ama hepsi bu kadardı. Çok geç olana kadar ne kadar sarhoş olduğumu fark etmemiştim.

Faraşı elime aldım ve eğilerek yığının olabildiğince büyük bir kısmını tepsiye süpürdüm. Çoğunlukla boyacı bandı ve yeni inşaat tozuydu.

"Ne yapıyorsun?"

Jude'un sesiyle irkildim, faraşın içindekiler tekrar yere döküldü.

Ugh. Ona doğru döndüğümde omuzlarım çöktü, takım elbisesi ve kravatıyla ne kadar yakışıklı olduğundan nefret ediyordum.

Kaşları bana doğru kalktı. "Eee?"

"Süpürüyorum tabii ki," diye tersledim, süpürgeyi ve farası havaya kaldırarak.

"Bilgisayarını kuruyor olmalıydın." Yeni beyaz masamın üzerine yığılmış masaüstü bilgisayara baktı.

"Önce ben süpürürüm diye düşündüm. Boyacılar temizlik yapmadı."

"Temizlemek için geri gelecekler."

"Pislik içinde çalışmayı sevmiyorum." "Zamanını boşa harcıyorsun."

Bu yorum karşısında ağzım açık kaldı. "Zamanımı boşa harcamıyorum. Boşa harcayacak ne kadar zamanım olduğunu bile bilmiyorum," dedim sinirlenerek. "Ben bir resepsiyonistim ve şirket henüz açılmadı bile."

"Sen bir asistansın."

Tanrım, çok tartışmacı.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Yapabileceğim başka bir şey yok."

Çenesi gerildi, üzerindeki yumuşak teneke ışıklar saçlarına serpilmiş griyi ve yüzündeki kılların gölgesini aydınlatıyordu. Gözlerinin orada dikilmiş beni süzüşü karşısında sertçe yutkundum. Belki de adamın sadece yoğun bir bakışı vardı, ama vücudum her zamanki gibi olup olmadığına bakmaksızın tepki verdi.

"Ben bilgisayarı kurarım," diye mırıldandım sonunda, ona bir çocuk gibi orta parmağımı gösterme dürtüsüyle savaşıyor.

"Yemekten sonra," dedi hafif, havadar bir ses arkamdan. Jude'un ofisinin girişinde gülümseyen Cora'yı görmek için arkamı döndüm.

"Merhaba Cora," diye selamladı Jude onu, benimle konuştuğundan çok daha arkadaşça bir tonda ve itiraf etmeliyim ki kiskandım.

Jude tarafından nefret edilmemek olağanüstü olurdu.

"Hey, Jude." Cora bu cümleyi en klişe şekilde söylerken gözleri bana kayıyordu. "Kendra, benimle öğle yemeği yemek ister misin diye merak ediyordum? Ofisten birkaç saatliğine uzaklaşabiliriz diye düşündüm."

Bu fikir karşısında neredeyse kaşlarımı çatarak tereddüt ettim. "Hımm... O kadar uzun süre kalabilir miyim bilmiyorum." Jude'a baktım, hiç eğlenmemiş gibi görünüyordu ama bu onun her zamanki haliydi...

Cora'nın gülümsemesi soldu. "Sorun değil. Belki başka bir gün."

İçimden iç çektim. Cora'dan kaçmak için bir nedenim yoktu. İyi biriydi ve bana bolca zaman vermişti. Belki de ona biraz zaman borçluydum...

Ve beni Jude'dan bir süreliğine uzaklaştıracaktı.

"Evet, aslında bence iyi olacak." Cora'ya zorla gülümsedim ve sonra Jude'a baktım. "Öğle yemeğini uzatmam uygun olur mu efendim?"

Efendim deyince yüzü buruştu ve neredeyse gülüyordum. "Sadece bilgisayarın gün bitmeden ayarlandığından emin ol ki diğerleriyle bağlantı kurabilsin."

"Bunu yapabilirim." Başımı salladım ve o da topuklarının üzerinde sallanarak öylece kaldı. "Hepsi bu kadar mı?"

Bakışları birkaç saniye daha benimkileri tuttu ve sonra başını salladı. "Evet. Hepsi bu kadar. Döndüğünde görüşürüz."

"Tamam," diye mırıldandım ve ondan uzaklaştım. Çantamı kaptım, Jude ofisinde kaybolurken çapraz çantayı omzuma attım.

"Burada işler biraz gergin," diye yorumladı Cora, ona katıldığımda iç çekerek. "Her şey yolunda mı?"

Omuz silkтім. "Sanırım o böyle biri."

"Vay canına," diye güldü Cora merdivenlerden inmeye başladığımızda. "Chris'le bu kadar iyi arkadaş olmalarına şaşmamalı. Chris'in hiçbir şeyi ciddiye alabileceğinden emin değilim."

Ona baktım, midem düğümlendi. Cora'dan hoşlanmak istiyordum ama içimde buna izin vermeyen bir şeyler vardı. "Sanırım."

"Siz hanımlara iyi eğlenceler!" Babamın ofisin arkasında

bir yerden seslendiğini duydum. Cora elini havaya kaldırdı.

baş döndürücü bir el salladı ve benim için ön kapıyı açtı. Güneş ışığına ve ılık havaya doğru adım attım, yeni boyanmış duvarlardan başka bir şeyin kokusu için şükrettim.

"Ben süreyim mi?" Cora teklif etti. "Sahilin yirmi dakika kadar aşağısında çok iyi bir yer biliyorum. Babam beni oraya götürürdü."

"Elbette." Kömür rengi bir Escalade olan cipine kadar onu takip ettim. Bir yanım arabayı babamın onun için alıp almadığını merak ediyordu ama yolcu koltuğuna tırmanırken sormadım. Onun için almış olması önemli değildi.

Ne isterse yapabilirdi.

Ama yüzlerce kilometre ötedeki New York'taki kız arkadaşını kabul etmek daha kolaydı.

"Kaç yılında mezun oldun?" Emniyet kemerimi taktığımda Cora'nın sorusu beni şaşırttı.

"Um, yirmi on."

Lütfen bana onun gerçekten benim yaşımda olmadığını söyle.

"Brendon Barton'ı tanıyor muydun?"

Eski arkadaşlarımdan birinin adını duyunca kaşlarımı çattım. "Evet..." "O benim kuzenim." Bana baktı ve gülümsedi.

"Benden yedi yaş küçük ama ailelerimiz her zaman yakındı." Bunu bana neden söylüyor?

Ama yine de başımı salladım. Babamın iyi geçinmemizi istediğini biliyordum. Aslında, muhtemelen ikimizin arkadaş olmasını hayal ettiğini düşünüyordum.

"Her neyse, restoranın sahibi o," diye devam etti, park yerinden çıkarken sesi biraz kısılmıştı. "Güzel bir yer."

"Harika." Koltuğumda arkama yaslandım ve kırmızı dökümlü atletimi düzelttim. Mümkün olduğunca profesyonel giyinmeye çalışıyordum ama yine de rahattım ve anlaşılan New York'taki gardırobum plaj havasına pek uymuyordu. Daha fazla kıyafet almam gerekiyordu ama bunun için babamdan para istemem gerekecekti...

Ve ben bunu yapmıyordum.

"Benden hoşlanmıyor musun?" Cora kelimeleri ürkütücü bir şekilde ağzından kaçırdı ve başımı ona doğru çevirdim. "Çünkü sevmiyorsan anlarım ve seni yalnız bırakabilirim. Tüm bu bağ kurma şeylerini yapmak zorunda değiliz."

Ona birkaç kez göz kırptım ve yüz ifadesini inceledim. Üzgün ve gergin görünüyordu.

Ve bu beni çok kötü hissettirdi.

Bir sürtük gibi görünüyorum.

Ve bu asla yaptığım bir şey değildi. Her zaman herkesi kabul eden biri olmuştumdur ve eski işimde de bu en önemli özelliklerimden biriydi. En azından bana söylenen buydu.

"Özür dilerim." Kelimeler dudaklarımdan samimiyetle döküldü. "Senden hoşlanmadığımdan değil. Aslında, gerçekten iyi birine benziyorsun."

"Sadece babanla çıktığım için," diye sözümü bitirdi Cora, sesi kısıktı. "Anlıyorum. Anlıyorum. Babam öldükten sonra annem birileriyle çıkmaya başladığında, etrafına getirdiği her erkekten nefret ettim. Üvey babam Tom'a kadar hiçbirini kabul ettiğimi sanmıyorum, o da yıllar sonra oldu."

"Senden nefret etmiyorum." Bunu düşündükçe, belki de ona karşı dar görüşlü davrandığımı fark ettim. "Babamın başka biriyle birlikte olması fikrine alışmaya çalışıyorum ama seni tanımak istiyorum."

Yumuşak bir şekilde gülümsedi, yüz ifadesi rahatlamıştı. "Teşekkür ederim."

Başımı salladım ve sonra içimi çektim. "Ve şu anda iyi bir yerde olmamam da yardımcı olmuyor. Eve dönmenin bir çözüm olacağını ve bunu bir şarj gibi değerlendirebileceğimi düşünmüştüm. Ama şimdi, başka seçeneğim olmadığı için eve geldiğimi fark ediyorum. İtibarım yerle bir oldu ve şimdi Jude'un asistanı olarak çalışmak zorunda kaldım."

Cora başını salladı. "Evet, Jude karmaşık ve huysuz birine benziyor. Chris onun hep böyle olduğunu söylüyor ama omzunda böyle bir çiple nasıl bu kadar ilerleyebildiğini bilmiyorum."

Yaptığı surat ifadesine güldüm. "Onun düşünceli olduğunu düşünen tek kişinin ben olmadığımı sevindim. Yemin ederim, o asla sadece

gölümser."

"Kalıcı kaş çatma çizgileri." Cora sahil kenarındaki restoranın otoparkına dönerken kıkırdadı. Sıcak ve davetkâr görünüyordu ve belki de ofisten uzaklaşmak güzeldi. "Yine de senden hoşlandığını düşünüyorum."

Dondum kaldım, elim emniyet kemeri kilidinin üzerinde geziniyordu. "Neden?" Boğuldum.

"Bilemiyorum. Sana diğer herkese baktığından biraz daha az zalimce bakıyor gibi görünüyor."

Bir kahkaha krizine girdim. "Sanırım bana herkesten çok daha sert bakıyor. Adamın bana ters ters bakmaktan başka bir şey yaptığını hiç sanmıyorum."

Cora beni kolumdan dürterek, "Gözleri daha yumuşak ama," dedi. "İnsanları okumanın bir yolunu buldum. Daha az huysuz olduğunu söylemiyorum ama bence senden hoşlandığı için sana zorluk çıkarıyor. Bence sonunda ikiniz birlikte iyi çalışacaksınız."

Escalade'in dışında ona katılırken, "Umarım öyledir," diye yorum yaptım. "Yine de başka bir iş aramayı planlıyorum. Pazarlama alanında yüksek lisans yaptım ve resepsiyonist olarak çalışmak kesinlikle çılgınca görünüyor."

Bana sempatik bir gülümseme verdi. "Biliyorum. Bunun için seni suçlamıyorum. Babanın yeni işinde pazarlamada çalışmana izin vereceğini umuyordum ama istemediğini söyledi."

"İtibarımı lekelemek istemiyorum. Her şeyden sonra lekelenmişim."

"Biliyorum," dedi Cora, uzanıp kolumu hafifçe sıkarak. Ondan uzaklaşmadım, bu jest beni garip bir şekilde rahatlattı. Cora her ne kadar farklı olsa da ve babamla çıkıyor olsa da...

Belki de ona karşı adil davranmamıştım.

Ama bunu telafi edebilirim.

"Babam için çalışmaya başlamadan önce ne iş yapıyordun?" Yanına yaklaşarak ona sordum. Bildiğimi fark ettim

Onun hakkında çok az şey biliyordum ve bu da beni en az arabada sorduğu soru kadar suçlu hissettiriyordu.

"Ben bir avukattım." Gülümseyerek gözüme takıldı.

Bunu beklemiyordum.

"Charleston dışında bir firmada ceza savunma avukatı olarak çalışıyordum. Benim de bırakmaya hiç niyetim yoktu ama çok yıpranmıştım ve daha otuz sekiz yaşındayım."

"Oh?"

"Evet, yorucu bir işti. Hoşuma gitti ama hukukun o bölümüne girmeyi hiç düşünmemiştim. Sonunda şirketin hukuk danışmanı olarak hizmet vermeyi umuyorum... Ama şimdilik randevuları planlamaktan ve şirketin ilerlemesine yardımcı olmaktan memnunum."

Başımı salladım, etkilendim ve şaşırdım. "Umarım bunu yapabilirsin."

"Teşekkürler," diye güldü. "Umarım sen de kendi yerini bulabilirsin. Belki bütün bunlar geçtikten sonra istediğini yapabilirsin. Eminim buraya dönmek büyük bir değişiklik olmuştur ve umarım Jude da biraz rahatlar. O da New York'ta yaşıyordu. Belki de bu yüzden biraz gergin."

"Belki," diye düşündüm, zihnimde onun arabasında otururken yaşadığım bir anı canlandı. Üzerime eğildiğini hatırladığımda yüzüm ateşle kızardı.

"İyi misin?" Cora'nın sesi uzaklardan geliyordu.

Silkindim ve gülümsemeye zorladım. "Evet, tabii ki."

Ama kafam o bulanık anıyı canlandırmayı bırakmadı.

JUDE

Ofis kapısını kapattım ve masama doğru ilerledim, sandalyeyi çekip oturdum. Kendra'ya karşı sert davrandığımı biliyordum ama onu eve bıraktığımdan beri bir türlü kendime gelememiştim. Bazı nedenlerden dolayı, ne kadar çok kendimi daha sert buldum.

Mecazi anlamda ve gerçek anlamda.

Sikim pantolonuma baskı yaparken sandalyemde kıpırdandım. Bugün giydiği kot pantolon kalçalarını ölümcül bir şekilde sarıyordu. Artık benden etkilendiğini biliyordum ve bu durum aklımı başımdan alıyordu. Onu burada, masamın üzerinde becerme fantezisi kurmamak neredeyse imkânsızdı.

Ofisten dışarı baktım. "Seninle bir dakika görüşmem gerek."

Kendra masasından kalktı, üzerinde aynı koyu kırmızı bluz vardı ve koyu yıkamalı dar kot pantolonunun tam üstünde bitiyordu. Gözleri onu eve götürdüğüm gece gördüğüm şehvetle doluydu.

Ofisimin kapısını onun geçebileceği kadar açtım ve alttaki kilidi çevirerek kapattım. "Artık dayanamıyorum." Onu yakaladım ve duvara yasladım. Dudaklarım onunkileri kapladı ve inledi, parmakları hemen gömleğimin düğmelerini açmaya çalıştı.

Ellerim bluzunun altına kayarak onu başından çekti. Göğüslerinin geri kalanını benden saklayan siyah dantelli sütyenine baktım. Seksi, bronz teni ofisimin ışıkları altında güneşten öpülmüş gibi görünüyordu ve onu kıyafetlerinin geri kalanından kurtarmak için hızla çalıştım.

"Tanrım, çok güzelsin," diye homurdandım kulağına, onu kaldırıp temizlenmiş masaya taşıırken. Onu kenara oturttum, amı zaten ıslak ve benim için hazır. Elbise pantolonumu çıkardım ve sikimin serbest kalmasına izin verdim.

Girişle aynı hızla getirdiğimde istekle zonkluyordu.

Ve sonra onu küçük dar deliğinin içine soktum.

"Siktir," diye sızlandı ben daha derine bastırırken.

Onu doldururken inledim, ellerim kalçalarını buldu. Vücutlarımız çarpışırken kıcını sıktım. Kendra arkasına yaslandı, ellerini tahtaya bastırdı. Başımı eğdim ve diri göğüslerinden birini ağzıma aldım.

Hırlayarak meme ucunu emdim ve itmeye başladım, hız kazandıkça inlemeleri çığlıklara dönüştü. İçine girdim, amı sikime dayanıyordu. Benim için o kadar ıslaktı ki.

Ve bu beni deli ediyordu.

"Aman Tanrım, Jude," diye haykırdı dudaklarım göğsünde gezinip köprücük kemiğini öptükten sonra ensesine doğru ilerlerken. Teninin tadına baktım, parfümünü içime çektim ve her bir santiminin tadını çıkardım.

Ve sonra bir hamleyle daha, sertçe boşaldım.

Elime doğru.

Sikeyim.

Başımı salladım ve hızla ortalığı temizledim. Kısmen iğrenmişim ama çoğunlukla hayal kırıklığına uğramışım. Yeterli gibi hissetmiyordum. Kısa bir doruk noktası zihnimi kirli düşüncelerden kurtarmak için yeterli değildi. Gerçek bir şey istiyordum.

Peçeteleri çöpe atarken Kendra'nın bunu hiç düşünüp düşünmediğini merak ettim. Zil z u r n a sarhoş olmadığı zamanlarda. Herkes sarhoş olabilir ve çılgınca düşünebilir.

Cinsel düşünceler, ama ayıkken de aynı çekiciliği hissedip hissetmediğini merak ettim...

Ve bu konuda bir şey yapacak mıydı?

Telefonum çalmaya başlayıp düşüncelerimi böldüğünde iç çektim. Açtım ve telefonda Eli'nin adını görünce şaşırdım. Genellikle, iş günü boyunca beni aramazdı.

"Hey, evlat," diye cevap verdim, kilitli olmayan ofis kapısına bakarak.

Bu tehlikeliydi.

"Sadece büyük Güney'de her şeyin nasıl gittiğini merak ediyordum."

Kıkırdadım. "Sanki buraya daha önce hiç gelmemişim gibi davranıyorsun." "Biliyorum, biliyorum ama şu anda geçici olarak orada yaşıyorsun.

Bu, bir hafta sonundan çok daha farklı."

"Evet, biliyorum," diye geçirdim içimden, pencereden dışarı bakarken. Manzaranın muhteşem olduğunu inkâr edemezdim. New York'ta ufuk çizgisine bakan ofis manzaramı seviyordum ama bu manzara -okyanusa ve teknelere bakan- hayalimdeki manzaraydı.

"Ee? Bana nasıl gittiğini söyleyecek misin?"

"Sorun yok," diye güldüm ve ofis koltuğumda arkama yaslandım. "Her şey plana göre ilerliyor." En iyi arkadaşımın kızına olan ilgim dışında.

"Bu çok iyi. Çocukları ziyarete getirmeyi düşünüyordum. Olivia şehir dışına çıkmak için can atıyor ve oraya gitmek için can atacağını biliyorum."

"Evet, ama şu anda oldukça meşgulüm... Ne kadar boş zamanım olacağını bilmiyorum. Bu gece zaten geç bir gece olacak. Dosya dolapları nihayet teslim edildi ve hepsini taşımam gerekiyor-"

"Yavaşlamalısın," diye sözümü kesti Eli. "Açıldıktan sonra da bunu organize edebilirsin. Uzun saatler çalışmanın bir anlamı yok. Sen ve Chris şirketi kurmak için gereken özeni gösterdiniz. Neden kendini öldürmen gerektiğini anlamıyorum."

"Benim işim bu," diye homurdandım, tartışmamaya dikkat ederek. Eli başarılı bir prodüksiyon şirketi yönetiyordu ve benim iş ahlakımı miras almıştı. Ona bir işin nasıl yürütüleceğini öğretmezdim - o bunun ne gerektirdiğini biliyordu.

"Ne yaptığını biliyorum baba," diye iç geçirdi Eli. "Ve sorun da bu. Hiç yavaşlamıyorsun. Her zaman elinden geldiğince sert gidiyorsun. Arada bir yavaşlayabilirsin."

"Emekli olduğumda yavaşlayacağım." "Asla emekli olmayacaksın."

Gülümsedim. "Kahretsin, beni çok iyi tanıyorsun."

Kıkırdadı ama mizahtan yoksundu. "Şaka yapmıyorum. Senin gibi adamlar kendilerini yerin dibine sokar, sonra da kalp krizi falan geçirirler. Artık yirmi beş yaşında değilsin."

Kelimeler göğsüme bir bıçak gibi saplandı, aklım Kendra'ya gitti. Ona karşı hissettiğim tüm çekim yersiz ve etik dışıydı. Eli iyi bir noktaya parmak bastı. Kalp krizinin yaygın bir kelime haline geldiği yaşlara doğru ilerliyordum.

Ve o daha yeni olgunlaşıyordu.

Hay sikeyim. Onu düşünmeyi bırakmalıyım.

"Orada mısın?"

"Evet, üzgünüm," diye mırıldandım başımı sallayarak.

"Seni sıkıştırmaya çalışmıyorum," dedi oğlum, sesi özür dileyen bir tona bürünerek. "Biz sadece senin için en iyisini istiyoruz."

"Evet, biliyorum."

"O yüzden sakın olun. Bir yatla açıl, okyanusun tadını çıkar. Biz gençken bunu yapardın."

"Anılarının olması benim için önemliydi." Ve bu gerçektir. Çocukları dışarı çıkarmak için işten izin almamın nedeni buydu. Bir aile olarak geriye dönüp bakabilecekleri olaylara sahip olmalarını istedim, çünkü bu konuda endişelenen bir anneleri olmadığı kesindi.

"Evet, o zaman kendin için bazı anılar yarat. İş hayatınızı yönetemez."

"Seni anlıyorum," dedim parmaklarımı saçlarımda gezdirerek. "Ama bir iş kurmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorsun. Chris bunu daha önce bu seviyede hiç yapmadı. Bazı üst sınıf müşterileri memnun etmek zorunda."

"Biraz inancın olsun," diye güldü Eli. "Eğer izin verirsen her şeyin yoluna gireceğini düşünüyorum. Sen olmadan yıllarca başarılı bir iş yürüttü ve bence gayet iyi olacak."

"Yapacağını biliyorum." Ofisimin dışındaki sesler dikkatimi çekti. "Ama öğleden sonra gitmene izin vermem gerekiyor. Yapmam gereken işler var."

Eli iç çekerek, "Righteo," dedi. "Seninle sonra konuşuruz. Seni seviyorum."

Gülümsedim. "Seni seviyorum oğlum. Torunlarımı kucakla ve öp." Telefonu kapattım ve masamın üzerine koydum.

Torunlarım.

Torunlarım var.

Yine de burada, çocuk doğurma çağındaki bir kadını düşünerek kendimi tatmin ediyordum. Öfkeden yumruklarımı sıktım. Chris'in bunu Cora'yla yapmış olması Kendra'yla ilgili fanteziler kurmamın doğru olduğu anlamına gelmiyordu. Cora'dan birkaç yaş daha genç olduğundan bahsetmiyorum bile.

Masamdan kalkıp ayağa kalktım ve omuzlarımı iyice yuvarladım. Bir spor salonu bulmalı ve iyi bir rutine geri dönmeliydim. Kaslarım cehennem gibi gergindi ve her ne kadar yeni bir işe başlamanın stresini suçlamak istesem de...

Kendime yalan söylemiş olacağımı biliyordum.

Ofis kapısını açmak için kolu bastırdığımda, kadınların kıkırdadığını duydum. Kapı sonuna kadar açıldığında Cora ve Kendra'nın masasının üzerine bir resim asmaya çalıştıklarını gördüm.

"Sanırım bir merdiven bulmam gerekiyor," diye homurdandı Kendra, sarı saçlarını yüzünden uzaklaştırarak. "Bu olması gerekenden çok daha zor."

Cora kıkırdadı, parmakları mavi bir denizin ortasında yüzen bir yatın resmine dolanmıştı, "İkimizin de boyu 1.80'i geçmeyince böyle oluyor işte," dedi. Kendimi resme hayran hayran bakarken buldum ve Cora'nın bana baktığı gerçeğini gözden kaçırdım. "Oh, hey, meşgul müsün? Yardım edebilir misin?"

Gözlerimi resimden ayırdım ve iç çektim. "Evet, sanırım yapabilirim."

"Vay canına, fazla heyecanlanma," diye mırıldandı Kendra.

Ona uyarıcı bir bakış attım ve ardından alçıpan için plastik dübeli aldım. "Biliyor musun, muhtemelen bunu yapması için birine para ödeyebilirdik."

"Resim asmak için insanlara para mı ödüyorsunuz?" Kendra kaşlarını kaldırdı. "Bu biraz fazla görünüyor."

Çekici kullanarak çapayı Cora'nın işaret ettiği yere yerleştirmeden önce omuz silktim. "Şunu bana uzatabilir misin?" Kendra'ya masasının üzerinde duran vidayı göstererek sordum.

Başıyla onayladı, aldı ve avucumun içine yerleştirdi. Parmak uçlarının tenimi ısıttığı hissini görmezden geldim. İçimi çekerek bitirdim ve Cora'dan fotoğrafı almayı teklif ettim.

Cora fotoğrafı bana uzatırken, "Bu fotoğrafı onun çektiğini biliyorsun," dedi. "Çok çarpıcı, değil mi?"

Yanakları kıpkırmızı olan Kendra'ya baktım. "Evet, çok güzel."

"Bir drone kullanarak çekmiş."

"Hmm," dedim, düz görünmesi için duvarda ayarladım. "O kadar da etkileyici değil." Kendra'nın sesi Arkamdan neredeyse bir fısıltı.

"Bence öyle," dedi Cora ona. "Kendinle gurur duymalısın. Çok güzel bir kare ve gerçekten de bir dergide kullanılabilirdi."

Aslında Cora ile aynı fikirde olmama rağmen, ağzımı kapalı tutmayı tercih ederek hiçbir şey söylemedim. İkisi arasındaki dinamik hakkında hiçbir fikrim yoktu, ancak daha önceki kıkırdamalarına dayanarak

Dışarı çıktım, en azından bir dereceye kadar anlaşıyorlardı.

"Şimdi bilgisayarı kuracağım. Bunu sabah arabama koyduğumu unutmuşum, Cora'nın bir dakikası olduğuna göre asmama yardım edebilir diye düşündüm."

"Sorun değil," diye mırıldandım, ona birkaç saniyeden fazla bakmamaya çalışıyordum. Ne zaman baksam, düşünmemem gereken şeyleri düşünmeye başlıyordum. "Onu kurmayı bitirdiğinde gel ve beni bul. Yapman gereken daha çok şey var."

"Evet efendim," dedi Kendra, sesi beklediğimden daha şakacıydı. O zaman ona baktım ve bakışlarımı ondan ayırmam gerektiğini bilsem de yapamadım.

Neden bu kadar çarpıcı olmak zorunda?

KENDRA

| Masaüstünün internete bağlanmasını beklerken parmaklarımı masanın üstünde gezdirdim. Masaüstü bilgisayar kurmak beklediğimden çok daha uzun sürmüştü. Aslında, teknoloji söz konusu olduğunda yeteneklerimi sorgulamama neden oldu.

Ama sonunda anladım.

Bilgisayar nihayet bağlandığında çınladı ve tarayıcıyı açıp Google sayfasını yüklemesine izin verdim. Bağlantıyı test edeceğimi düşünerek sosyal medyayı açtım ve hesabıma giriş yaptım. New York'tan arkadaşlarım hemen akışta belirince keskin bir nefes aldım.

Hiçbiri benimle bağlantı kurmaya çalışmadı bile.

İyi kurtulduk.

Eski lise arkadaşlarımdan biri, Brittany Williams, karşıma çıkmadan önce birkaç dakika kaydardım. Paylaşımının yerini fark ettim ve bölgede olduğunu görünce şaşırdım. Kalbim çarparak ona mesaj atmak için tıkladım. Yani, ne zararı olabilirdi ki? Kariyerimi mahvettiğimi herkes bilmiyordu.

Hey, SC'de olduğunu gördüm. Buluşmak ister misin?

Gönder düğmesine bastım ve mesajıma bakıp ürperdim. Sesim seks çağrısı yapmaya çalışan bir adam gibi çıkıyordu. Ya da belki ben

sadece fazla düşünüyordum. Mesajcım bir yanıtla ping attı ve gülümsedim.

Hey! Uzun zaman oldu. Hadi arayı kapatalım. Bu gece boş musun?

"Tabii ki öyleyim," diye güldüm kendi kendime. Ancak tam daveti kabul ederken Jude'un kapısının gıcırdayarak açıldığını duydum. Bunun çok korkulan bir ses olacağına dair bir his vardı içimde.

"Bakıyorum da bilgisayarını çalıştırmışsın." Jude'un sesi her zamanki gibi hırçındı.

Hızlıca tarayıcıdan çıktım ve ona baktım. "Evet, umduğumdan daha uzun sürdü. Daha önce bu tür bir kurulumla uğraşmamıştım. Bir resepsiyon asistanı için çift ekranın ne anlamı var anlamıyorum," diye düzelttim kendimi o fırsat bulamadan.

"Bilmiyorum. Bilgisayarları seçen babandı."

"Anlaşıldı," diye kıkırdadım kendi kendime. "Biraz aşırıya kaçmak gibi bir huyu var."

"Asla," diye yorumladı Jude.

Ona baktım, biraz kuru da olsa bir espri yaptığını duyunca şaşırdım. "Sanırım neden bahsettiğimi biliyor olmalısın."

Jude başını salladı. "Yıllar boyunca bunu bizzat yaşadım."

"Eminim öyledir. Ayrıca, buradaki buluta sorunsuz bir şekilde bağlanabildim," diye ekledim ve bilgisayarı kapatmak için tıkladım. "Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim. Yarın benim için başka ne istersen yapmaya hazır olacağım."

"Yarın mı?" Bana kaşlarını çattı. "Neden yarına kadar bekleyesin ki?"

"Çünkü saat beş oldu." Masamın köşesinde duran küçük, şirin, beyaz dijital saati işaret ettim. "Yarın alırız diye düşünmüştüm."

"Bugünlük işimiz bitmedi."

"Uh... neden?" Şaşkınlığımı gizleyemedim. "Daha açılışı bile yapmadık. Anlamıyorum?"

"Kalmanı engelleyecek planların var mı?" Ela gözleri benimkilere dikilmişken sesi sertti, sanki ona meydan okumam için bana meydan okuyordu.

Tanrım. Bu adam çok yorucu.

"Hımm, aslında yaptım," dedim dikkatlice, tam ortasında olduğum akşam yemeği planlarını düşünerek.

"Ama burada ciddiye alınmak istiyorsun, değil mi?" Kollarını göğsünde kavuşturan Jude'un sesi kısıktı.

"Evet..." Kravatını gevşettiğini ve beyaz gömleğinin kollarını sıvadığını fark ettiğimde bakmamaya çalıştım. Kollarındaki damarlar görünüyordu ve ben kalçalarımı sıktım.

O yırtık.

"Bence işinize öncelik vermeyi düşünmelisiniz."

Öfke göğsümü yırttı. "Sanırım işimi nasıl önceleyeceğimi biliyorum," diye tersledim onu. "Yaptığım işte çok iyiydim-"

"Yine de burada oturuyorsun."

Ağzım açık kaldı. "Ciddi misin sen? Olanlar benim hatam değildi. Yani, sanırım öyleydi ama o kadar hastaydım ki o gün işe geledim. Ekip liderime bu işi halletmesi için güvendim ve o da başarısız oldu."

Jude kıkırdayarak başını salladı. "En alttan başlıyorsun. Bilgisayar internete bağlanır bağlanmaz sosyal medyada gezinmeyi seçtiğinde sana bir yönetici gibi davranmamı bekleyemezsin."

Yanaklarım kızardı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Bilgisayarım seninkine bağlı, Kendra. Ne yaptığını görebiliyorum. Sosyal medyaya erişimi engellemek zorunda kalmayacağımı umuyordum ama görünüşe göre yanılmışım."

"Ben sadece..." Hatamı fark ettiğimde sesim kesildi. "Özür dilerim. Bunu yapmamalıydım. Sadece umuyordum ki..." Yalnızlığımı Jude'a neredeyse itiraf ederken kendimi aptal gibi hissettim. O bunu anlayamazdı. Memleketime dönmüş olabilirim,

Ama burada kendimi hayalet gibi hissediyordum. Biriyle - tercihen babamla yatmayan biriyle- bağlantı kurmak için çaresizdim.

Yine de itiraf etmeliyim ki Cora'nın gözümdeki yeri hızla büyüyordu. "Bugün geç saate kadar kalacağız. Bütün bunları bitirmek istiyorum.

Artık ofisimdeki dolaplar yerlerine yerleştirildiğine göre dosyalar da ait oldukları yerlere asıldı. Ayrıca getirilen yatlarla ilgili tüm bilgilerin çıktısını aldım. Bu sadece organizasyonel bir iş ama ne kadar çabuk yapılırsa o kadar iyi olur."

Her ne kadar itiraz etmek istesem de etmedim. "Tamam."

"Mükemmel. On dakika içinde ofisimde görüşürüz. Akşama başlamadan önce bu süreyi kısa bir mola olarak kullanabilirsiniz."

Oh, ne kadar cömert. On dakika.

Topuklarının üzerinde dönüp ofisinin kapısına yöneldiğinde, "Zamanlayıcı ayarlayacağım," diye karşılık verdim. Benim iğneleyici yorumuma hiçbir şey söylemedi ve muhtemelen en iyisi de buydu. Kapı arkasından kapanır kapanmaz masa sandalyemde arkama yaslandım ve telefonumu çıkardım.

Sosyal medyaya geri döndüm ve Brittany ile mesajlaşmayı bitirerek ertesi akşam için yemek planları yaptım. O da memnuniyetle kabul etti ve babamın evinde yaşayan insanların dışında biriyle bir şeyler yapabileceğim için rahatlamıştım. Ancak, telefonumu kaldırmaya gittiğimde çalmaya başladı.

Ekrana baktığımda New York'taki eski iş arkadaşlarımdan biri olan Melissa'yı görünce şaşırdım. Neredeyse aramayı bırakacaktım ama son anda vazgeçtim. Hâlâ sekiz dakikam vardı.

"Alo?"

"Selam Kendra," diye selamladı beni, sesi biraz çekingendi. "Sadece nasıl olduğunu öğrenmek için aramıştım. B&G'deki öğle yemeklerimizi özledim."

Gülümsedim, boğazımda bir yumru oluştu - belki de özledim. "Ben de özledim. İşler nasıl gidiyor?"

"Senin yerine birini işe aldı ve o berbat biri. Şikayet edecek bir tip olmadığımı biliyorsun ama aman Tanrım, tam bir sürtük."

"Özür dilerim. Belki de sadece içeri girip yerini almaya çalışıyordur. Temizlik yüzünden üzerinde büyük bir baskı var."

Melissa güldü. "Temizleyecek bir şey yok. Her şey unutulup gidecek. Bunun neden bu kadar büyütüldüğünü anlamıyorum. Bugünlerde her şey tartışmalı ve bence Lewis tüm suçu sana yükleyerek aşırı tepki gösterdi. Pişman olacağını biliyorum."

"Belki," dedim iç çekerek, saate dikkatle bakarak. "Ama şimdilik, sanırım yoldan çekilmem daha iyi olacak."

"Evet, Güney Carolina'ya döndüğünü gördüm. Güzel bir mola olmalı?"

Pek sayılmaz.

"Fena değil. Babama işinde yardım ediyorum." "Oh, bu bir pazarlama hayali olmalı."

"Şu anda pazarlama işinde çalışmıyorum." Hâlâ oyunun içindeymişim gibi davranmaya çalışmanın bir anlamı yoktu. Ayrıca, babamı iftiraya uğramış itibarımdan korumak istiyordum. İsteyeceği son şey bağınaz bir pazarlamacıydı. Müşterileri kaçırabilirdi ve ben bunu istemiyordum.

"Oh, şey..." Melissa'nın sesi diğer hatta garip çıkmaya başladı. "Bu işte çok iyiydin ve cidden herkese karşı çok tatlıydın."

"Teşekkürler, Mel." Ama şimdi seni bu konuşmaya devam etme zahmetinden kurtaracağım. "Yine de gitmem gerek. Bu gece geç saate kadar çalışacağım."

"Her zamanki gibi," diye güldü.

"Evet. Sonra konuşuruz." Kendimi eskiden olduğum gibi kaybetmeden önce telefonu kapattım. İşimi ciddiye almıştım ve bunu yapmak beni mutlu ediyor gibiydi...

Ama belki de kendimi buna çok fazla kaptırmıştım.

Sandalyemden kalktım ve telefonumu masamın üzerine koydum. Jude'un beni dikkatim dağılmışken yakalamasını kesinlikle istemiyordum.

tekrar. Çalışanlarını aşırı denetliyor gibiydi ve zaman kaybetmek istememesini anlıyorum...

Daha iş yerini bile açmamıştık.

Ama her neyse, bunu ona söylemenin bir anlamı yoktu.

Kapısına doğru ilerleyip usulca kapıyı çalarken sandaletlerim yere hafifçe vurdu.

"İçeri gel," diye seslendi Jude diğer taraftan.

Kapının kolunu itip içeri girdim ve odanın etrafına yığılmış dosya kutularının çokluğunu hemen fark ettim. "Um... tüm bunlar ne?"

"Şey, bir yat filomuz olacak ve bu yatların denetimleri, sigortaları var ve burada dosyalanması gereken başka belgelerim olduğundan bahsetmiyorum bile."

"Biliyorsun dijital-"

"Bana teknoloji dersi verme," diyerek sözümü kesti ve elini kaldırdı. "Senin kafanda bu yapılması kolay bir şey gibi görünse de, ben bilgilerimi burada istiyorum. İnternetin ne zaman kesileceğini asla bilemezsin. Daha önce de garip şeyler oldu."

Bir kahkaha attım ama başımı salladım. "Anladım."

Gözlerini bana dikti. "Bunun neresi komik?" "Hiçbir şey."

"Belli ki bir şey var." Masasına yaslandığı yerden ayağa kalktı.

Yüzündeki çizgileri inceledim ve adamın hiçbir şeyi hafife alıp almadığını merak ettim. "Hiç sadece... güldüğünüz oluyor mu?" Soru ben kendimi durduramadan ağzımdan çıkıverdi.

"Gülüyorum," diye gerekçelendirdi, sesi bu konuda çok ciddi geliyordu.

"Buraya geldiğinden beri güldüğünü görmedim. Sanırım yüzünde kalıcı bir asıklık var."

"Bunu söylemek pek profesyonelce değil," diye homurdandı ve kutulardan birini alıp masasının üzerine koydu.

Kendimi azarlayarak iç çektim. Görünüşe göre Jude, bir eğitim çavuşu gibi davranmanız gereken türden bir adamdı.

"Bana bir yol göster

ve ben de bu işe başlayayım."

Jude masasından bir paket kâğıt aldı ve bana uzattı. "İşte, bu günlük sana her şeyin nereye gitmesi gerektiğini söyleyecek. Dosyalarımın sıkı bir kaydını tutarım."

Elinden alırken kaşlarımı kaldırdım. "İlginç." Bana OKB diye bağırان şemaya göz gezdirdim. Jude'un iş dışındaki boş zamanlarında ne yaptığı belliydi...

İş için hazırlanın.

Jude masasının üzerindeki kutuyu karıştırırken, "Bu biraz fazla," dedi. "Ama işleri daha verimli hale getiriyor. Tüm ofislerimde aynı prosedürü izliyorum."

"Yani Los Angeles ya da New York'a uçarsam - ofisleriniz neredeyse - ihtiyacım olan her şeyi bulmak için bunu kullanabilirim."

"Mantık çerçevesinde, evet." Jude bana ihtiyatla baktı. "Her ofis farklı bir amaca hizmet ediyor, bu yüzden bazı bölümler değişiklik gösteriyor."

"Vay canına." Yüzümde büyüyen gülümsemeyi gizlemeye çalışarak derin bir nefes aldım. "Çok ilginç."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Jude durakladı, dudakları düz bir çizgi halindeydi.

Yukarı doğru kıvrılan dudağımı ısırdım. "Hayır, hiç de değil. Sadece... çok fazla."

İçini çekti, dik durdu ve gözlerimin içine baktı. "Dosyalama sistemime gülecekseñ gül de işimize bakalım."

Ben de öyle yaptım.

Jude bana kaşlarını kaldırırken ben bir kıkırdama patlattım. Ama yemin edebilirim, neredeyse gülümsüyordu.

JUDE

| kutudaki dosyalara bakarken, sistemime güldüğü için Kendra'nın ağzının suyunu akıtmamak için kendimi zor tutuyordum. Bu aşırı bir şeydi ve bu konuda gülen ilk kişi de o değildi.

Bu...

Ama bunu yaparken sikimi sertleştiren ilk kişi o oldu.

New York'tan eve dönerken cehennemden geçiyor olsa bile, onda her şeyi çok zahmetsiz kılan bir hafiflik vardı. Kendra etrafa sıcaklık saçıyordu ve beni sadece gülerek etkileyen tanıdığım tek kişiydi.

Kendra, aradığı kutuyu bulmak için kütüğü kullanırken, "En azından bana talimat vermek zorunda değilsin," diye yorum yaptı. "Bu çılgınlık."

"Gerçekten çok yardımcı oluyor," dedim ona, yatlarımızın en büyüğünün garantilerini karıştırırken. "Lüks yatlar söz konusu olduğunda nelerle uğraşmak zorunda kaldığınızı tahmin bile edemezsiniz. Kiralama kısmını unutsanız bile, çok fazla iş var."

Başını salladı. "Evet, babamın bundan bahsettiğini hatırlıyorum. Gerçi beni pek dışarı çıkarmazdı. Okyanusta yaşamak için yaratıldığını düşünürdü."

"O yapana kadar," diye kıkırdadım ve kafasını karıştırdığı kutudan kaldırdı. "Ne?"

"Sadece güldün."

"Öyle mi?" Yüzümü buruşturdum. "Ben lanet bir robot değilim." "Öyle olsaydın, huysuz model olurdun."

Elimde değildi. Gülümsedim. Kendra'nın şakacı ve küstah olması çok tatlıydı. "Ne tür bir robot olacağımı bilmek güzel. Sen plaj versiyonu olurdun."

Bir anda kıkırdamaya başladı. "Plaj versiyonu mu? Ben neden öyle olayım ki?"

"Çünkü elinde martiniyle bir yatta ya da belki bir şemsiyenin altında iyi bir kitapla sahilde olmalıymışsın gibi görünüyorsun."

Kendra bana düşünceli bir bakış attı. "Ne tür bir kitap?"

Biraz düşündüm. "Romantik mi?"

"Evet, muhtemelen. Belki de hakkımda düşündüğümde daha çok şey biliyordur. Babam benim hakkımda çok konuşuyor olmalı."

Onun hayallerini yıkmak istemedim ama Chris onun hakkında, olmasını dilediğim kadar çok konuşmadı. Kendra hakkında bilmediğim ve bilmek istediğim pek çok şey vardı. Bundan sonra sessiz kaldım, kendi kendine mırıldanarak çalışırken ona bakmamaya çalıştım.

Arada bir sarı saçlarının bir kısmını yüzünün dışına doğru itiyordu ve bir süre sonra nihayet dik durdu ve başının tepesinde hafif dağınık bir topuz yaptı. Yüksek elmacık kemiklerini ve narin çenesini ortaya çıkarıyordu. Bu çok basit bir değişiklikti ama güzelliğini daha da ortaya çıkarmıştı.

Ne kadar muhteşem olduğunu biliyor mu?

Ben de kendimi tutamadım. "Geçen gece bardaki adam kimdi?"

Çekmecelerden birini çekerken durdu. "Onu gerçekten tanı mıyordum. Muhtemelen bir oyuncuydu. O konuda pek şanslı değilimdir." Son kısmı gülerek ekledi ama gözlerindeki ışıltı kaybolmuştu. "Hiç başarılı bir ilişkim olmadı."

Şaşırmıştım ve bu bilgiyi paylaşmasına da şaşırmıştım. "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, ben de hissetmedim."

Bana yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Muhtemelen dosyalama sisteminiz yüzünden. Eğer bunu iş yerinde yapıyorsanız, evinizin organizasyonu için nasıl bir paket hazırladığınızı hayal bile edemiyorum."

Güldüm ve başımı ona doğru salladım. "Evim için talimatlarım yok."

"Gerçekten mi?" Bana çarpık, şakacı bir sırıtış attı. "Eminim sende de vardır."

"Yeterince orada değilim," diye itiraf ettim. "Eğer daha sık evde olsaydım, belki olabilirdim. Ama şu anda sanırım çok sayıda tatil evim var. Hiçbiri bana çok kalıcı gelmiyor."

Gülümsemesi soldu. "Neden?"

Omuz silktim, kalbim göğsüme gömüldü. Neden böyle bir şeyi onunla paylaşıyordum ki? "Bilmiyorum." Dikkatimi tekrar garantileri düzenlemek için yaptığım işe çevirdim.

Tam o sırada kapı çalındı.

"Hey, siz ikiniz." Chris gözlerini açarak bize baktı. "Tanrım, görünüşe göre işiniz başından aşkın."

"Şaka yapmıyorum," diye homurdandı Kendra, yüzünü ona çevirerek. "Yol tarifini gördün mü?"

"Cehennem gibi dosyalama sisteminden bahsediyorsun, değil mi?"

"Neden herkes böyle söylüyor?" Ellerimi havaya kaldırdım ve ikisine de başımı salladım. "Bu benim kanıtlanmış bir sistemim. Her şeyi düzenli tutuyor ve ihtiyacımız olduğunda kolayca bulmamızı sağlıyor."

"Evet, tamam dostum," diye kıkırdadı Chris bana. "Sen yapman gerekeni yap. Her neyse, bugünlük bu kadar yeter. Bugünlük burada kalan son kişiler siz ikinizsiniz. Bitirmek mi istiyorsunuz, yoksa daha uzun mu kalacaksınız?"

"Bu işi bitirene kadar burada kalacağız."

Chris başını yavaşça salladı. "Pekâlâ... sanırım gidip size birkaç çadır getirsem iyi olacak. Bütün gece burada olacaksınız."

Kendra parmağıyla pakete vurarak, "Bu sistemi takip edersek olmaz," diye şaka yaptı. "Burada muhtemelen bir haftadan fazla kalacağız."

"Ya da iki," diye düşündü Chris.

Onlara kıkırdadım ama yoluma devam ettim. Dürüst olmak gerekirse, bu gece Kendra ile geç saatlere kadar çalışacağıma karar verdiğimde, ofiste yalnız kalacağımız fikrini düşünmemiştim bile.

Ve içten içe bu fikrin beni heyecanlandığı gerçeğinden nefret ediyordum - Eli ile yaptığım konuşmadan sonra bile.

"Tamam, o zaman ikinizi baş başa bırakayım. İçinde bulunduğunuz ortamı bozmanın bir anlamı yok."

"Hayır, engel olmana gerek yok," diye güldü Kendra. "Sonra görüşürüz baba."

"Seni seviyorum, Kenny." Ona bir göz kırptı ve sonra bana başını salladı. "Görüşürüz."

Ofis kapısı kapanıp ayak sesleri azalırken sertçe yutkundum. Kendra ile yalnızdım ve kafamı dik tutmam gerekiyordu. Neyse ki o gittiğinde Kendra başka bir konuşma başlatmadı, dosyaları yerlerine koymaya odaklanmıştı.

Kendi işlerime odaklanmak için elimden geleni yaptım ve işe yaradı, ikimiz çoğunlukla sessizlik içinde çalışırken birkaç saat geçti. Kendra'nın kendi kendine mırıldanmasını dinlemenin rahatlatıcı olduğunu kabul etmek zorundaydım. Buna hiç aldırmış etmedim - ki bu iyi bir şeydi...

Kutuların yarısına kadar gelmiştik.

Boş bir dosya kutusunu köşedeki yığının üzerine atarken içimi çektim. "Sanırım kısa bir mola vermenin zamanı geldi."

Kendra sesimden irkilerek başını kaldırdı. "Emin misin?"

"Evet." Elimi belimde gezdirdim ve acıdan irkildim. "Çok fazla eğilmek gerekiyor."

Başını salladı ve önündeki kutuyu karıştırdı. "İşte." Bir şişe viski çıkardı, uzattı

bana. "Bunu buldum. Sırt ağrısına iyi gelebilir."

Ona kaşlarımı kaldırdım. "Bunun orada olduğunu bilmiyordum." "Acil durumlar mı?" diye şaka yaptı.

"Koşup biraz Tylenol almayı düşünüyordum ama sanırım bu daha çok işe yarayacak." Kapağı açtım ve yanan sıvıdan bir yudum aldım. Muhtemelen o kadar da yararlı değildi ama hiç yoktan iyiydi. "Biraz ister misin?"

"O viski benim arabamdan daha değerli olmalı."

Kaşlarımı çatmıştım. "Yani bu bir evet mi?"

"Uh, evet." Şişeyi benden aldı. "Hasta değilsin, değil mi? Senden sonra içersem bir şey kapmayacağım değil mi?"

Başımı sallayarak kıkırdadım. "Sorun değil."

"Güzel, zaten içiyordum," diye kıkırdadı ve sonra bardağı geri devirdi. Beklediğimden çok daha fazla içti, yanık yüzünden gözleri nemlendi. Şişeyi bana geri uzattı.

Ben aldım. "Tatmin oldun mu?"

"Evet," diye boğuk bir sesle konuştu. "Mideme inene kadar su gibi geliyor."

Çok daha uzun bir yudum daha aldım. "Evet, bunu eski bir arkadaşımdan aldım."

"Kız arkadaş mı?"

"Hayır, arkadaşım." Yüzümü ona döndüm ve konuşmayı daha da derinleştirmek için içimdeki dürtüyle savaştım. "Uzun zamandır kimseyle çıkmadım."

"Bir randevu bile mi?" Dosyaları karıştırmaya devam etti.

"Bir tane bile değil." Masaya yaslanmış, çalışırken onu izliyordum. İçki beni etkilememişti ama mola etkilemişti. Kot pantolonunun içinde eğilirken kışına bakma fırsatı buldum.

Ve manzarayı sevdim.

Kendra çekmecelerden birini açarken, "Ben de bir süredir kimseyle çıkmadım," diye düşündü. "Bence çoğu erkek aptal."

"Bildiğim iyi oldu."

Bana baktı. "Özür dilerim, muhtemelen kırıcı oldu. Bir sürü harika erkek tanıyorum - çoğu yeni evlendi ve çocukları var. Ben biraz geride kaldım."

"Hayır," diye düşündüm, şişeyi tekrar devirerek. "Hayatını aceleye getiremezsin. Ne kadar zaman gerekiyorsa o kadar sürer."

"Vay canına, çok akıllısın," diye kıkırdadı Kendra ve yanaklarının kızarmasına bakarak viskinin onu etkilediğini düşündüm. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Uh, sanırım." Gergin bir şekilde güldüm. "Ne oldu?"

Dosya dolabının çekmecesini kapatıp ona yaslandı. "Beni bardan aldığın gece aptalca bir şey mi söyledim? Bir şey olmuş gibi hissediyorum ama hatırlayamıyorum."

Boğazımdan aşağı yuvarlanan likörle neredeyse boğuluyordum. "Şey... Ben... hayır, pek sayılmaz. Aptalca bir şey söylemedin. Sadece sarhoştun."

"Ah." Gözleri yaklaşık bir saat önce sandaletlerini çıkarmış olan çıplak ayaklarına kaydı. "Sarhoş olduğumda bir sürü aptalca şey söylüyorum."

"Aptalca bir şey söylemedin Kendra," diye yineledim, gülümsemesinin solmasından nefret ediyordum. "Yanlış bir şey yapmadın."

"Tamam." Başını salladı ve sonra başka bir kutu almak için eğildi.

"Biraz ara ver," diyorum ona, sesim boğuk çıkıyor.

Durdu, gözleri onu eve götürdüğüm gece gördüğüm aynı hevesle benimkilerle buluştu. "Emin misin?"

Ne sorduğuna emin değildim, çünkü soru bana yüklü gibi gelmişti. "Evet, eminim. Bolca vaktimiz var."

"Gerçekten bütün gece burada mı kalacağız?" Kendra bana bir adım daha yaklaşarak elini uzattı.

Ona viski şişesini uzattım, gözlerim bluzunun göğüs dekoltesini ortaya çıkaran şekline kaydı. "Bunu bitirebilirsin." Artık içmeme gerek yok.

"Daha çok var," diye kıkırdadı ve şişeyi kaldırıp salladı.

"Tamam, o zaman belki bitirmezsin," diye kıkırdadım o uzun bir yudum alırken. "Birimizin arabayı eve geri götürebilecek durumda olması gerekiyor."

Şişeyi bana uzattı ve hınzır bir gülümseme takındı. "Sadece Uber'e gidebiliriz."

"Babanın muhtemelen bu konuda bir sürü sorusu olacaktır." Bana doğru bir adım daha atarken ona baktım. Kalbim göğsümde zıpladı, heyecan başımın dönmesine neden oldu.

"O..." Gözleri benimkileri tutarken sesi kesildi. Viskiden uzun bir yudum daha alırken bakışlarımızı kilitli tuttum. Her zamankinden daha çok yakıyordu ve kafama girmesinin uzun sürmeyeceğini biliyordum. Kapağını tekrar kapattım ve iç çekerek yanıma koydum. "Sırtın şimdi daha iyi mi?" Kendra'nın sesinin şiddeti azaldı.

Vay anasını.

Yanımdaki masaya yaslandı ve parfümünün kokusuyla sikim sertleşti. Bana ne yaptığı hakkında bir fikri var mıydı?

"Evet, sanırım bir molaya ihtiyacım vardı," diye homurdandım, dilimi alt dudağımda gezdirirken.

İç çekerek başını salladı. Orada durduk, gözlerimiz birkaç dakika kilitlendi ve sonra gitmek için döndü. Ama o daha ulaşamayacağım bir yerdeyken ve ben bunu iki kez düşünürken, elim bileğindeydi ve onu geri çekiyordum. Bedenini kendime çektiğimde Kendra'nın nefesi kesildi ve neredeyse duracaktım.

Ama saniyeler içinde dudakları benimkilerin üzerindeydi.

KENDRA

Bana ne oldu bilmiyorum ama onu öptüm ve bir yanımdan benden uzaklaşmasını bekliyordu **a m a** bunun yerine aynı şevkle ağızma karşılık verdi. Elleri belimi bulup beni kendisine doğru tutarken boğazımdan bir inilti döküldü. Sert aletin bana doğru bastırıldığını hissettim.

Gövdem ve vücudum tepki verdi, iç çamaşırım nemlendi.

Jude dudaklarını dudaklarımdan çekti ve bir an için duracağını sandım, ama onun yerine bluzumun eteğini tutup başımın üzerinden çekti. Siyah sütyenim ortaya çıktı ve arkasını açarken dudaklarını yaladı. Önden düşmesine izin verdim, göğüslerim serbest kaldı.

"Siktir," diye homurdandı, eğildi ve pembe meme ucumu ağızına aldı. Kasıklarına doğru şok edici bir his yayıldı ve dili areolamın etrafında dolaşırken, ağzı emebildiği kadar emerken kıvrandım.

Elleri sırtımın çıplak teninde gezinirken parmaklarım saçlarının arasından geçti. Daha önce hiçbir erkek Jude'un dokunuşundaki kadar açlıkla bana yaklaşmamıştı. Sanki beni yutmaya çalışıyor gibiydi.

Ve bu çok tahrik ediciydi.

Ağızını çekti ve kot pantolonumun çitçitına uzandı ama ben onu durdurup gömleğine uzandım. Sinirli bir şekilde

Ağızından homurtu çıktı ama omuz silkerek çıplak göğsünü ve yırtık üst bedenini ortaya çıkardı. Benim yaşımdaki çoğu erkekten daha iyi görünüyordu.

Ve göğüs kıllarındaki gümüş çizgiler onu daha da ateşli yapıyordu.

"Bunu üzerinden çıkarmam gerek," dedi sonunda kotumun üst kısmını tutarken. Pantolonumu yırtarak açtı ve ardından vücudumdan sıyrarak eşleşen siyah tangayı ortaya çıkardı.

Tanrı'ya şükür bugün iyi eşyalarımı seçtim.

İç çamaşırımın üzerimde kalmasına bile izin vermedi, beni ofisinde çırılçıplak soydu. Gözleri vücudumda gezinirken Jude dudağını ısırdı. "Kahretsin, mükemmelsin," diye inledi. Öne doğru eğildi, beni kaldırdı ve kıcımlı masanın üzerine koydu.

Dudakları tekrar benimkilerle buluşup ağızımı bir öpücüğe daha boğarken titreyerek nefes aldım. Elleri vücudumu keşfetti, kıcımlı sertçe sıkmak için durdu. Yüksek sesli bir inilti çıkardım, uyarılma vücudumda dalgalanıyordu. Dili benimkinin ırzına geçti, ikimiz viskinin tadını paylaştık.

Ona yapıştım, dudakları dudaklarımdan ayrılırken tırnaklarım çıplak tenine batıyordu. Çenemden geçerek kulak mememe doğru ilerlediler. Kulak mememi ısırdı ve ben haykırdım, acıyla zevk birbirine karışırken sırtım kamburlaştı.

"Sana yapmak istediğim şeyler," diye homurdandı boynumdan aşağıya doğru öpücükler gönderirken. "Çok güzelsin." Boynumun derisinin bir kısmını ağızına aldı ve ben inledim. Elleri karnımdan aşağıya indi, üst uyluklarımın üst kısımlarına dayanana kadar durmadı.

Aşağıya doğru öpmeye, ısırma, yalamaya ve hareket ettikçe etimi emmeye devam etti. Jude göğüslerime özel bir ilgi gösterdi ve onları geçerken amım zonkladı, geleceğini bildiğim şeyle ağrıyordu.

Kalçalarımı ayırmaya zorlarken "Aman Tanrım," diye fısıldadım. Ofisteki hava amıma çarptı ve dudakları karnımın alt kısmına ulaştığında titredim. Sonra durakladı, kıcımlı masanın en ucuna kadar sürükledi.

Ve sonra Jude diz çöktü.

"Çok tatlı olacaksın," diye inleyerek her iki kalçamın iç kısımlarını öptü. "Siktir." Gözlerimi yakalayarak bana bakmadan önce amımın görüntüsünü aldı. Yavaşça eğildi ve dilini kıvrımlarımın arasında gezdirdi.

Yüzüm zevkle buruştu, iniltilerim odayı doldururken gözlerim kapandı.

Jude kalçalarımı rahatsız edecek kadar sert bir şekilde sıkarak, "Bana bak," dedi. "İzlemeni istiyorum."

Asla dayanamayacağım.

Ama başımı salladım, klitorisimi öpüp nazikçe ağzına alırken nefes nefese kaldım. Bu adamın ne yaptığını çok iyi bildiğine hiç şüphe yoktu. Beni diliyle sikerken çenesi aşağı yukarı hareket ediyordu.

"Ooh..." Arkama yaslandım, beni giderek kenara yaklaştırmaya ellerimi masaya dayadım.

"Tadın çok güzel bebeğim," diye inledi, bacaklarımdaki tutuşu yeniden sıkılaştı. "Kahretsin, çok tatlısın."

Gözleri benimkilerle buluştuğunda dudağımı ısırdım ve şehvetle yanan gözlerini gördüğüm anda kendimi kaybettim. "Jude..." Sert bir şekilde boşalırken, bacaklarım ellerinin altında titrerken adı ağzımdan kaçtı. "Aman Tanrım!" Saf ecstasy içimden geçerken bir çığlık attım, amım bu hisle zonkluyordu.

Jude eğildi, ona verdiğim her damlayı yalayıp yuttu. Her santimimi kaplarken inledi. Zirveden inerken nefeslerim sığ ve hırıltılıydı ama yine de ondan daha fazlasını istiyordum. Onu içimde istiyordum.

Ayağa kalkarken pantolonuna uzandım ve onu kendime çektim. Bana baktı, elini saçlarımda gezdirdi ve sonra eğilip beni dudaklarımdan nazikçe öptü. Kendimin tadı düşündüğümünden daha da tahrik ediciydi, ama parmaklarım pantolonunu çözerken eli beni durdurdu.

"Hayır."

Birkaç kez göz kırptım. "Ne?"

"Hayır dedim." Sesi hâlâ boğuktu ama bu kez gözleri daha önceki şehvet ve arzuyla örtülü değildi. "Bunu yapamayız."

"Um..." Geri adım atıp aramıza birkaç metre mesafe koyunca boğazımı temizledim ve bu boşluk onun önünde çırılçıplak olduğumun daha da farkına varmamı sağladı.

Geçmişte yaşadığım tüm güvensizlikler üzerime hücum etti ve masadan kayarak panik içinde kıyafetlerime uzandım. Bir şeyler ters gitmiş olmalıydı.

"Kendra..." Eli kolumun üst kısmına geldi ve ben de gözlerimden akan yaşlarla savaşıyor ve sığırdım.

"Sanırım bu geceyi sonlandırmanın vakti geldi," diye mırıldandım, kot pantolonumun içine beceriksizce adım atarken. "Belli ki bu bir hataydı."

"Öyleydi."

Bu itiraf barajı yıktı ve gözyaşlarım yüzümden aşağı aktı ama Jude'a sırtımı dönmedim. Görmesini istediğim son şey böyle bir şey için ağladığımdı. Yanaklarımdaki nemi sildim ve ayakkabılarımı alıp ofisinden çıktım ve derin bir nefes aldım.

"Kendra," diye seslendi arkamdan. "Bu şekilde araba kullanamazsın." "Sarhoş değilim," diye tersledim onu, başımı sallayarak-ve

Bütün sorun buydu. Viskiye bahane olarak bile kullanamazdım. Sadece onu istiyordum. Yaptığı her şeyi ve çok daha fazlasını yapmasını istiyordum.

"Olanlar hakkında konuşmamız gerek," dedi arkamdan sertçe. "Kimseye söyleyemeyiz-"

"Kimseye söylemeyeceğim," diye sözünü kestim, söyleyeceğimi düşünmesine bile gücenmişim. Neden birilerine -özellikle de babama- olanları anlatayım ki?

Baba, en iyi arkadaşın beni yedi.

Evet, hayır. Bu iyi gitmezdi. Kimse için.

Sandaletlerimi giyerken başımı salladım. Belli ki Jude kontrolünü kaybetmiş, sonra da elde ettiklerinden memnun kalmamıştı. Çantamı kaptım ve vücuduma astım.

"Birlikte gideceğiz." Jude'un sesi kalbimi sızlattı. "Ben sürerim."

"Sarhoş olmadığımı söyledim," diye tersledim onu, bakışlarıyla buluşmak için arkamı döndüm.

Kaşları çatıldı. "Gözlerin kırmızı."

Çünkü ağlamaya başladım, göt herif.

Bariz olanı kabul etmek istemediğim için dudaklarımı büzdüm. "Um..." Elimin tersini alnıma dayadım. "Ne var biliyor musun? Tamam. Bizi geri götür. Sadece arabamın çalışmadığını falan söyle."

Başını salladı ve bana önden gitmemi işaret etti. Beni merdivenlerden aşağıya kadar takip etti ve ben kendimi tekrar kaybetme isteğime engel oldum. Aramızda geçenler cennetin ta kendisiydi ve şimdi az önce ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Yapmamalıyım-"

"Bu konuda konuşmak istemiyorum." Ofisin kapısını açarken daha fazla ilerlemesini engelledim. "Bunun hakkında konuşmanın bir anlamı yok. Bunun bir hata olduğunu söyledin."

Kapıları kilitlerken arkamdan bir şeyler homurdandı. Otoparkta kalan iki araçtan biri olan SUV'sine doğru ilerlerken onu orada bıraktım. Yolcu tarafındaki kapıya ulaşip kilidi açar açmaz kapıyı çekerek yetişmesi için onu bıraktım. İçine tırmandım ve emniyet kemerimi taktım, yerine oturttuğumda deja vu hissi güçlendi.

Jude yanıma tırmanırken derin bir iç çekti ve bana baktı. "Kendra, olanlar hakkında konuşabiliriz."

"Hayır, teşekkürler," diye yutkundum ve bakışlarımı onunkilerden çektim. Arabayı çalıştırıp otoparktan çıkarken camdan dışarı baktım. Arabanın içindeki gerilim bıçakla kesilebilirdi ve bu iyi bir şey değildi. Babamın evine dönüş yolunun tamamını gözlerim Jude'dan başka bir şeye takılı kalarak geçirdim.

Bana bakıp durmasına rağmen.

"İyi misin?" diye sordu sonunda garaj yoluna girip arabayı park ederken. "Gerçekten üzgün görünüyorsun."

Vay canına, harika bir gözlem.

Başımı salladım ve gülümsemeye zorladım. "Her şey yolunda. Sabah görüşürüz, Jude." Kapıyı itip açtım ve dışarı kaydım. Neredeyse ön kapıya doğru koşacaktım, ikimizin arasında biraz boşluk olsun istiyordum. Aslında o kadar da geç değildi ama babamla Cora'nın yapacak başka bir şey bulmuş olmalarını umuyordum...

Ama ben o kadar şanslı değildim.

"Selam tatlım," diye parlak bir gülümsemeye karşıladı babam beni. "Bundan daha geç saatlere kadar çalışacağını düşünmüştüm."

Jude arkamdan içeri girerken omuz silkerek "Evet," dedim.

"Bu kadar geç saate kadar kalmaya değmeyeceğine karar verdim.

Yarın." Jude'un sesi yanımda o kadar soğuktu ki dönüp onu tokatlamak istedim. "Onun arabasının da takviyeye ihtiyacı vardı ama kiraladığım arabada hiç kablo yoktu. Yarın yanıma almayı ihmal etmemem gerekecek."

"Şarj aletinin fişini çektiğinden emin olmalısın, Kenny," diye beni azarladı babam, yüzüne aptalca bir sırıtma yayıldı. "Bu konuda her zaman çok kötü olmuştur."

Sertçe yutkundum. "Evet, kesinlikle öyleydi. Sanırım duş alacağım ve geceyi sonlandıracağım."

"Bu kadar erken mi?" Yanından geçerken babam kaşlarını kaldırdı ve merdivenlere yönelirken Cora'yla göz göze geldim. Bana endişeli bir bakış attı ama ben gözlerimi ondan ayırıp bir an önce odama gitmeye odaklandım.

Bu arada Jude, babamla sohbet etmekte bir sorun görmüyor gibiydi ve kahkahasının sesi tüm bedenimi sarstı. Sanki hiçbir şey olmamış gibiydi. Merdivenlerin başına geldiğimde gözlerimi sıkıca kapattım.

Bu onun için hiçbir şey ifade etmiyordu.

Muhtemelen daha önce de yapmıştır.

Bu düşünce midemi bulandırdı ve odama adımımı atar atmaz utanç duygusu beni ele geçirdi...

Ve onu kaybettim.

Duvardan aŖađı kayarken gzyaŖlarım yüzümden aŖađı aktı, aŖık olduğu kız baŖka bir kız baloya davet ettiği için kalbi kırılmıŖ on beŖ yaŖında bir kız gibi hissediyordum.

Bu kadar zlmemeliydim.

Ama belki de sadece patronum olduğu içindi? Babamın en iyi arkadaŖı? Ve bir Ŗekilde, aramızda olan yasak Ŗeyi kabullenebildi ve hiçbir Ŗey olmamıŖ gibi davrandı...

Çünkü onun iinyleydi.

Boğazımdaki düğümü yuttum ve gzyaŖlarımı sildim. Daha dikkatli olmalıydım ama bir yanımın bundan daha fazlasına ihtiyaı vardı. Derin, düzensiz bir nefes aldım ve kendimi sakinleŖtirdim.

Ona göstereceğim. Ben de umursamak zorunda değilim.

Ve bunu onun için cehenneme evirecektim.

JUDE

| mahvetti. Ve şimdi, ona bakamıyordum bile. Bakmamaya çalıştım. Onunla konuşmaktan ne kadar kaçınırsam kaçınayım, yine de bakışlarımı kaçıırıyordum. Birdenbire dar, kısa etekler giyme ihtiyacı hissetmesi de yardımcı olmuyordu.

dekolte bluzlar.

Bunu bilerek yapıyor.

Masamda otururken aklım bana bunu söylüyordu, gözlerim onun kısa beyaz kot eteğinin üzerinde geziniyordu. Masasının üzerine eğilmiş, temizlik yapıyor ve bana yuvarlak, şeftali gibi kıçının mükemmel görüntüsünü veriyordu.

Sertçe yutkundum, sikim elbise pantolonumun içinde sertleşti. O lanet eteği kaldırmak, külotunu yana kaydırmak ve amına dalmak istedim. Ama böyle bir şey olmayacaktı. Ancak, bu beni bu fikirle oynamaktan alıkoymadı. Gözlerim bir an için ofis penceresindeki panjurlara kaydı.

Onları kapatıp onu buraya getirebilirim.

Ama bu kötü bir fikirdi. Kötü bir fikir olduğunu biliyordum. Dürüst olmak gerekirse, Kendra'nın benden intikam almak için mi böyle giyindiğini, yoksa gerçekten de onun hakkında sapıklık mı yaptığımı bilmiyordum. Tadına baktığımdan beri tek düşünebildiğim oydu.

Onu almalıydım.

Bu düşünce dudaklarımı birbirine bastırdı. Tabii ki pişman olacaktım, tıpkı yaşadığımız asgari cinsel ilişkiden pişman olduğum gibi - ama o zaman en azından onun nasıl biri olduğunu bilecektim. Ve lanet olsun, eğer bu düşünce beni çıldırtmadıysa.

O sırada telefonumun alarmı çaldı ve etrafımda oluşan sessiz gerilimi deldi. Telefonu açtım ve yat sevkiyatı için marinaya gitme vaktinin geldiğini gördüm.

Tanrı'ya şükür.

Kendimi masamdan geriye ittim ve sonra ayağa kalktım. Sikim hâlâ pantolonumun üzerindeydi, bu yüzden onu ayarlamak için biraz zaman ayırdım.

Ve gözlerimi kendime doğru yuvarladım.

Azgın bir genç kız olduğumdan beri böyle bir sorun yaşamamıştım ve o zaman bile biri için bu kadar deli olduğumu hatırlamıyordum. Derin bir nefes aldım ve ofisimin kapısına yöneldim, ona günün geri kalanında geri dönmeyeceğimi söylemem gerektiğini biliyordum.

Küçük çaplı iletişimin bu kadar zor hale gelmesi inanılmazdı.

Boğazımı temizledim ve Kendra masasından başını kaldırıp bana gülümseme zahmetine bile girmeden baktı. Aslında, kaşlarını bana doğru kaldırırken bu hareketten rahatsız olmuş gibi görünüyordu.

"Evet?"

"Bugün gelen bir yat sevkiyatım var."

"Biliyorum," dedi Kendra kesin bir ifadeyle. "Babam bunu programa koydu."

"Doğru." Yüzümü buruşturma isteğimle savaştım. "Günün geri kalanında geri dönmeyeceğim, bu yüzden kilitlemeniz gerekecek."

"Cidden sadece marinada olacaksın ve biz de marinadayız... ama evet, tamam. Eşyaları kilitleyeceğim."

Kahretsin, bir tavır aldı.

Bunu hak etmediğimden değil, ama yine de... Küçümseyici tonu sinirlerimi bozdu ve ona saldırma dürtüsüne karşı koydum-

ona gerçekten ne düşündüğümü söyleyebilirdim. Ama bunu yaparsam, aramızda olanlarla ilgili olarak Chris'e gitme ihtimali vardı.

Ve bu kötü olurdu.

"Gidecek misin yoksa orada öylece duracak mısın?"

Gözlerimi ona diktim ve dilimin dizginlerini tutmaya çalıştım. "Patronun olarak benim görevim ne zaman çıkacağımı ve ne zaman döneceğimi sana bildirmek, her ihtimale karşı biri beni çağırırsa diye."

"Ve sen bunu yaptın." Bana sert bir gülümseme verdi. "İyi akşamlar Bay Whiss."

Çenem o kadar gerildi ki yüzümün yan tarafına yakıcı bir acı yayıldı ve Kendra'ya başka bir şey söyleyemeden kapıya yöneldim. Neredeyse birlikte olduğumuz gece inanılmaz derecede üzgündü ve şimdi bunun yerine kötü niyetli bir tavır takınıyordu. Çok zekiceydi, hakkını vermeliyim.

Ama tehlikeli bir oyun oynuyordu.

İstersem burada çalışmayı onun için cehenneme çevirebilirdim, hem de iyi bir patron olmak adına. Merdivenlerden birinci kata inerken ellerimi birbirine sürttüm. Gözlerim birbirlerinin kollarına sarılmış ve sessizce konuşan Chris ve Cora'ya takılınca bu fikir kısa sürdü. İntikam ihtiyacının yerini bir kıskançlık duygusu aldı ve zihnimde Kendra'nın vücudunun benimkine sarılmış halini canlandırdım.

Ugh. Kendra'ya geri vermeyi planlamak o an için iyi hissettirebilirdi ama çözüm bu değildi. Çözüm, tüm bu durum ortadan kalkana kadar acı çekmekti. Cazibenin eninde sonunda kaybolması gerekiyordu.

"Gitmeye hazır mısın?" Chris Cora'dan uzaklaştı ama başının tepesine yumuşak bir öpücük kondurmadan önce değil. "Bu tekneleri görmek için sabırsızlanıyorum."

Sesim biraz yapmacık çıksa da, "Onlar asıl cazibe merkezi," diye homurdandım.

"İyi misin?" Cora kaşları çatılmış bir halde sordu. "Biraz gergin görünüyorsun."

Chris içten bir kakhaha attı. "Oh, tatlım, buna alışman gerekecek. Bu adam her zaman gergin. Artık nasıl gevşeyeceğini bildiğini sanmıyorum."

Sesimi hafifletmeye çalışsam da, "Birimiz ciddi olmalı," diye mırıldandım. Ama işe yaramadı. Yine sesim bir aptal gibi çıkmıştı.

"Evet, sen nasıl istersen," diye kıkırdadı Chris, bana doğru yürüdü ve omzumu sıvazladı. "Haydi gidelim. Dediğim gibi, bu yatları görmek için sabırsızlanıyorum. oktan yanaşmışlar bile."

"Oh?" Şaşkınlığımı gizleyemedim. "Ne zaman geldiler?"

"Bu sabah bir ara. Henüz gelmediğin için seni arama zahmetine girmedim. Ben hallettim ama geçerken yanımda olmanı istiyorum. Detaylara senin kadar dikkat etmediğimi biliyorsun."

İçimdeki sıkıntıyı görmezden gelerek başımı salladım. En azından geldiklerini haber vermek için bir mesaj atabilirdi ama yine de bugün biraz hassas davranıyordum. Ve gerçekten, olayların büyük planında, o kadar da önemli olmayan bir şey yüzünden bir kavga başlatmaya gerek yoktu.

"Biliyor musun, bu hafta sonu Kendra'nın doğum günü var," dedi Chris bana ön kapıyı açarken. "Onun için bir şeyler yapmayı düşünüyordum ama Cuma akşamı büyük açılış partimiz var."

"Öyle mi?" O notu kaçırmış mıydım?

"Evet, bu sabah Kendra'ya bununla ilgili bir e-posta gönderdim. Son dakika oldu ama işleri nasıl yaptığımı bilirsin. Ayrıca, o kadar da önemli değil. Çoğunlukla personel için ama yine de yüksek profilli müşterilerimizden bazılarını davet edeceğim. İyi bir kaynaşma olacak."

Başımı salladım, çünkü başka ne yapacağımı bilmiyordum. Bir yanım ona kızının bu konuda beni bilgilendirmediğini söylemek istiyordu ama diğer yanım... şey, sorunumun ne olduğundan emin değildim. Kendimi garip bir şekilde

ve aramızda olanlar bu koruyuculuğu daha da artırmış gibi görünüyordu.

Chris'i otoparkın diğer tarafındaki rıhtıma kadar takip ettim ve kapılı alana doğru ilerledik. Hava ağırdı ama esinti nemi biraz azaltmıştı. Chris güvenlik görevlisiyle birkaç dakika konuşurken gömleğimin kollarını sıvadım. Dinlemedim. Gözlerimi ufuktan gelen dalgalara diktim.

Ve dostum, bir süreliğine okyanusta kaybolmayı çok isterdim. Bana kalsa, muhtemelen bir yatta yaşar ve bir daha karaya dönmezdim. Ancak bazı erkekler bu tür bir yaşam tarzının üstesinden gelebilirken, işim ve ailevi çabalarım bana bu lüksü vermedi.

"Geliyor musun?" Chris bana seslendi.

Kendime geldim ve ona yetişmek için koşmaya başladım, gözlerim lüks yatlarımdan üçünü görmeye başlamıştı bile. Onları gözden kaçırmak zordu ve dürüst olmak gerekirse bu şirkete yaptığım yatırımın en büyük kısmını onlar oluştuyordu.

"Biliyor musun," diye başladı Chris ilkinde vardığımızda - üçünün en küçüğü ama yine de yirmi dört fit uzunluğunda. "Siyahı seveceğimi sanmıyordum." Siyah ve beyaz iki tonlu dış cepheyi işaret etti. "Ama beğendim. Çok şık."

"Evet, bunu kendim tasarladım," dedim ve güverteye çıkarken ona gülümsedim. "İşleri kolaylaştırmak için telefonumda kontrol listesi var. Ofise döndüğümde kâğıda dönüştüreceğim."

"Her şeyi düşünüyorsun." Chris homurdanarak beni güverteye kadar takip etti.

Tuzlu deniz havasıyla karışan yepyeni yatın kokusunu içime çektim ve gülümsemekten kendimi alamadım. Uzun zamandır yat işindeydim ama yeni bir teknenin suya indiği an... evet, iyi hissettiriyordu.

"Tamam." Üzerinde durduğumuz güverteye baktım. "Başlamamız gerekiyor."

"Bunu yapmadan önce," diye durdurdu Chris beni. "Daha önce söylemek istediğim şeyi bitirmemiştim. Bu haftasonu, bir hafta sonu

Cuma günü büyük açılış partisi var."

Kaşlarımı çattım. "Evet... bunu zaten söylemiştin."

"Kendra'nın doğum günü olduğundan da bahsetmiştim. Onun için gerçekten bir şeyler yapmak istiyorum, çünkü sıkışmış hissettiğini söyleyebilirim, anlıyor musun? New York'ta olanlardan sonra ona güzel bir doğum günü partisi vermek istiyorum."

"Anlıyorum..." Topuklarıma doğru kaydım, içim suçluluk duygusuyla çalkalanıyordu. Çok şey yaşıyordu ve aramızda geçenlerin olmasına gerçekten izin vermemeliydim. Ondan yararlanmış mıydım? Chris kollarını göğsünde kavuştururken bu düşünceden sıyrıldım.

"Sadece onun için çok fazla olmasını istemiyorum. Helikopter ebeveyn olmamdan nefret ediyor ama annesi vefat ettiğinden beri ne kadar zorlandığını biliyorsunuz. Eğer hala burada olsaydı ve Kendra'ya bir parti vermek isteseydi, kızımın bunu sorun etmeyeceğini biliyorum. Ama bunu onun için yapmak istersem, bu büyük bir olay olur."

"Paketten çıkarılacak çok şey var." Garip bir şekilde kıkırdadım. "Ama evet, ne demek istediğini anlıyorum. Aynı zamanda o da yetişkin bir kadın. Belki de onunla bu konuda yetişkince bir konuşma yapmalısın."

Belki de kendi tavsiyemi dinlemeliyim.

"Benimle bu konuda konuşup konuşmayacağını bilmiyorum. Çoğu zaman kendi konusunun etrafında dans etmeye çalışıyor. Yalnız olduğunu kabul etmek istemiyor. Ama öyle olduğunu biliyoruz... ve ben onun mutluluğu bulmasını istiyorum, Jude. Onu böyle görmek beni öldürüyor."

Dudaklarımı büzdüm, bir kez daha suçluluk duygusuyla savaştım. "Hayat olması gerektiği gibi işleyecek. Eminim bir şekilde mutluluğu bulacaktır."

Ama benimle olmayacak.

KENDRA

"Y "Sence şampanyadan daha fazlasını içmeli miyiz?" Cora bilgisayarından başını kaldırdı, kaşları çatılmıştı. yüz. "Bu tür bir kalabalığı nasıl memnun edeceğimi bilmiyormuşum gibi hissediyorum."

Omuz silktim. "Dolu bir bara sahip olmanın anlamını gerçekten göremiyorum, ama sanırım... Bilmiyorum. Babam böyle bir şey istediğini söyledi mi?"

Cora keskin bir iç geçirdi, kızıl saçları başının üstünde topuz yapmıştı. "Hayır, sorun da bu. Bunun bana bağlı olduğunu ve onu hayal kırıklığına uğratmayacağımı bildiğini söyledi. Ama cidden-" Sesini alçaltarak eğildi. "Ne halt ettiğim hakkında hiçbir fikrim yok. Onu hayal kırıklığına uğratmak da istemiyorum."

Sempatî göğsümden içeri süzüldü. "Bence bu şekilde de iyi olacak. Dürüst olmak gerekirse, çoğunlukla personel ve sadece bazı müşteriler var. Seçtiğin yemek şirketiyle şampanyanın iyi gideceğini düşünüyorum. Abartmaya gerek yok. Tüm parti toplam ne kadar sürüyor? İki saat mi? Yat turu yapmak istediğinden bahsetmiyorum bile, değil mi?"

Cora başını salladı, yüzü rahatlamıştı. "O zaman sorun yok demektir."

"Evet," diye gülerek onu rahatlattım. "Fazla düşünüyorsun. Kesinlikle bir kostüm partisi düzenleyebilir ve bir palyaço kiralayabilirsin ve eminim babam bundan heyecan duyacaktır. Onu memnun etmenin o kadar da zor olduğunu sanmıyorum."

Cora güldü ama sesi o kadar da parlak değildi. "Bu işin başarılı olması konusunda gerçekten ciddi. Bu işi sekteye uğratan biri olmak istemiyorum."

"New York'taki tüm o karmaşadan sonra beni işe aldı. Hiçbir şey için fazla endişelenemez." Bakışlarımı Cora'dan ayırdım, gözlerim pencereden dışarı kaydı. Güzel bir öğleden sonraydı ve ofisin içinde olmaktansa suyun üzerinde olmayı tercih ederdim. Cora'nın ofisi müthiş bir manzaraya sahipti, oysa ben masamın bulunduğu yerden dışarıyı bile göremiyordum.

Bir de ben yokmuşum gibi davranan Jude ile uğraşmak zorundaydım.

İntikamımı tavırlarım ve dar kıyafetlerimle almaya çalışmıştım, ama dürüst olmak gerekirse, kendimi çocuksu ve önemsiz hissediyordum. Bundan daha iyiydim. Otuz iki yaşına girmek üzereydim. Tüm bu karmaşaya bir son vermenin zamanı gelmişti. Gerçekten benimle birlikte olmak isteyen biriyle tanışmam gerekiyordu.

"Ne giyeceğimi bile bilmiyorum." Cora'nın endişeli yorumu beni düşüncelerimden uzaklaştırdı ve söylediği başka bir şeyi kaçırıp kaçırmadığım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Yani, muhtemelen tipik bir kokteyl kıyafeti? Bilmiyorum," diye güldüm ve başımı salladım. "Bunu hiç düşünmedim bile." Yalan. Etkinlikte Jude'u nasıl etkileyebileceğimi düşünmek için çok zaman harcamıştım.

Bu çaba sonuçsuz kalacak olsa bile.

Tanrım, beni çok çaresiz hissettiriyor.

Ofisinin kapısının çalınması beni düşüncelerimden uzaklaştırdı ve babamın yüzünde hoppa bir sırıtışla içeri girdiğini görmek için döndüm.

"Selam bebeğim," diye selamladı Cora onu, yüzünde tatlı bir gülümsemeyle. Hâlâ takma adlarına alışmaya çalışıyordum ama o

beni büyütüyordu. Annem değildi ama o kadar da kötü değildi. Ve babamın kız arkadaşından başka bir şey olmaya çalışmıyordu.

"Hey, siz ikiniz," dedi babam yanımdaki ve Cora'nın karşısındaki sandalyeye otururken. "Parti planlaması nasıl gidiyor?"

"Güzel," dedik ikimiz de hep bir ağızdan.

Kıkırdarak gözlerini aramızda gezdirdi. "Bunu duyduğuma sevindim. İkinizin yaygara koparmadan birlikte çalışabilmeniz beni rahatlattı."

"Hiç sorun değil," diye yanıtladı Cora, sesindeki mutluluk neredeyse elle tutulur gibiydi. Ona şöyle bir baktım ve fark ettim ki...

Bu onun için çok şey ifade ediyor.

Sadece parti değil, aynı zamanda benimle bağlantı kurması. Boğazımdaki düğümü yuttum. Birbirlerini önemsediklerini biliyordum ama kendimi bu denklemin içine o kadar da dahil etmemiştim.

"Senden bahsetmişken-" Babam bana doğru baktı ve beni dürttü. "Doğum günün için ne yapmak istiyorsun?"

Boş ver.

"Um..." Kafamda en iyi bahaneyi bulmaya çalıştım. "Bir şey yapmak zorunda değiliz, ama bir şeyler yapmamız iyi olur.

Akşam yemeği ya da başka bir şey. Küçük bir parti. Büyükanne Louise de bunu seninle birlikte kutlamak istiyor."

Evden taşınıp üniversiteye gitmeden önceki doğum günü partilerimi düşünerek yüzümü buruşturdum. Çocukken eğlenceliydi ama bir yetişkin olarak? Hayır, kutlamak istemiyordum. Şu anda olmaz. Bu sadece şu anki tren enkazı hayatımın bir hatırlatıcısı olacaktı.

Cora bana sempatik bir bakış atarak, "Sadece akşam yemeği yiyebiliriz," dedi. "Yani, o kadar da kötü olmaz. Ve sonra..."

"Evet, o gece bazı eski arkadaşlarımla dışarı çıkma planım var," dedim Brittany'yi düşünerek hızlıca. Boş olup olmayacağı belli değildi, ama değilse yalnız giderdim - belki de erkeklerin çoğundan uzak dururdum

bu sefer. Doğru kişiyle tanışmak istiyordum ama birincisi, Jude'u hâlâ aklımdan çıkaramıyordum ve ikincisi, son seferden sonra barda başka bir adamla tanışmak istemiyordum.

"Tamam, o zaman sadece akşam yemeği yiyelim." Bu sözleri söylerken sesindeki hayal kırıklığını duyabiliyordum ve içten içe kendimi suçlu hissettim.

Ugh.

"Küçük bir parti olsaydı sorun olmazdı," derken kendimi yakaladım.

Yüzü anında aydınlandı. "Büyükanne Louise pasta yapmayı çok ister."

Zorla gülümsedim. "Tamam. Bu iyi olur."

"Biliyorsun, uzun zamandır seninle bir doğum günü kutlayamadı," dedi babam ayağa kalkarken. "Bunun onun için çok şey ifade edeceğini biliyorum. Seni her zaman özleyor. Bir ara onu ziyaret etmelisin."

Yine kendimi suçlu hissederek başımı salladım. "Evet, yapmalıyım." Gerçekten de yaşayan tek büyükanne ve büyükbabamı ziyaret etmeliydim. Ben sadece... meşguldüm.

"Seni suçlamak istemiyorum," dedi babam, sesi yumuşayarak. "Bunu asla yapmak istemem. Zorba olmak da istemiyorum."

Ayağa kalkarken ona "Biliyorum," dedim. "Anlıyorum, gerçekten. Sadece... Aklımda çok şey var. Eve döndüğümünden beri kafam pek iyi değil, tüm bu iş dramı da cabası."

Bana sempatik bir gülümseme verdi ve omzumu okşadı. "Ne olursa olsun her şeyi yoluna koyacaksın. Hayatın, olması gerektiği şekilde kendi kendini çözmek gibi tuhaf bir yolu var."

Başımı salladım, bu düşünceyi kafamda araştırmak isteyip istemediğimden emin değildim. Son zamanlarda çok dağılmıştım ve Jude'la olanlardan sonra... Babamın bu konuda ne düşüneceğini merak ediyordum - muhtemelen çok daha az affedici olurdu.

"Evde görüşürüz çocuklar." Babam Cora'ya göz kırptı ve odadan çıkmadan önce bana sırıttı.

kapıyı kapattım. Ağır bir iç geçirdim ve ellerime baktım.

"Doğum gününde hepimizle takılmak istememen sorun değil, biliyorsun." Cora'nın sesi yumuşaktı. "Senin yerinde olmayı hayal bile edemiyorum. Hepimizle çalışıp sonra da dönüp doğum günümü onlarla geçirmek zorunda kalmak beni deli ederdi."

"Evet, ama belki de büyükanne gibi gerektiği gibi göremedim... ve ne kadar zamandır doğum günü için eve gelmedim bilmiyorum. Eminim bunu takdir edecektir. Ben de kendimi bir yetişkin gibi hissetmek istiyorum."

"Anlıyorum." Bana anlayışlı bir bakış attı. "Akşam için nasıl bir planın var? Size daha fazla zaman kazandıracaksa yemeği öne almamızı önerebilirim."

"Uh..."

Yüz ifadesi değişti ve yüzündeki sempati ifadesinden nefret ettim. "İtiraf etmek istediğimden çok daha fazla kez orada bulundum."

"Ulaşmayı planladığım bir arkadaşım var," dedim hızlıca, kışımı kurtarmaya çalışarak. "Sadece bütün gece evde mahsur kalmak istemiyorum. Zaten orada kendimi biraz kapana kısılmış hissediyorum."

Başını salladı. "Umarım bu kabalık olarak algılanmaz... ama... evden taşınmayı düşündünüz mü?"

Hemen alınmak istedim. Ama sonra kendimi durdurdum. Böyle davranmak doğru değildi. Ne söylemeye çalıştığını biliyordum. "Şu anda bunu karşılayabileceğimi sanmıyorum."

"Eminim baban sana yardım eder," diye önerdi. "Bunu ne kadar iyi karşılar bilmiyorum ama kendi alanına ihtiyacın var. Böylece kendine ait ayrı bir hayatın olur, anlıyor musun? Bilemiyorum."

"Onu şimdiden duyabiliyorum," diye güldüm ve başımı salladım. "Bu ev yeterince büyük. Burada olduğunu bile bilmiyorum."

Cora bir kıkırdama nöbetine tutuldu. "Tanrım, kulağa onun gibi geliyor. Belki de bu öneriyi bir süreliğine ertelemelisin."

bir süre. Belki daha sonra onunla vururum."

Kendimi ona "Evet, ve buranın ineceğim yer olmamasını umuyorum," diye itiraf ederken buldum. "Yani, evde olmayı seviyorum ama sonsuza kadar burada kalmak istediğimi sanmıyorum."

Özellikle de Jude ile çalışmaya devam etmem gerekiyorsa.

"Bunun için seni suçlamıyorum. Sana yardım edebileceğim bir şey olursa haber ver." Uzatma dokunaklıydı ve ilk kez Cora'yı gerçekten takdir ediyordum. Belki de hepimizin ona ihtiyacı vardı... İyi bir müttefik olmaya doğru gidiyordu.

Ayağa kalkarken içimi çektim. "Yukarı çıksam iyi olacak. Jude'un yerleri süpürmemi istemesini ve orada olmamasını hiç istemem."

Cora yüzünü buruşturdu. "Aslında sana bunu yaptırmıyor, değil mi?"

Başımı salladım. "Hayır, ama sanırım benden nefret ediyor."

"Bence tam tersi." Cora'nın sesinin şiddeti azaldı. "Bence senden hoşlanıyor ve bunu kabul etmek istemiyor."

Vay be. Sezgileri kuvvetli mi? Yoksa benim bilmediğim bir şey mi biliyor?

"Um..."

"Bak," dedi ellerini kaldırarak. "Sana nasıl baktığını gördüğümde başka bir şey söylemeye çalışmıyorum. Ben bir kadını ve bir erkeğin bir kadını arzuladığını bilirim. Sana kesinlikle ağzının suyu akarak bakıyor, Kendra. Chris'in fark ettiğini sanmıyorum ama ben fark ediyorum."

Sertçe yutkundum, buna söyleyecek bir şey bulamadım. "I..."

Cora özür dileyerek, "Bu seni korkuttuysa özür dilerim," dedi. "Umarım bu durumu tuhaflaştırmaz. Sadece senden nefret ettiğini sanmadığımı söylüyordum."

"Doğru, elbette. Teşekkür ederim." Zorla gülümsedim. "Akşam görüşürüz."

Ofisten çıkıp merdivenleri çıkarken bana küçük bir el salladı, dizlerimin bağı çözüldü. Cora, Jude'un benden hoşlandığını düşünüyor olabilirdi ama

Çıldırđı ve her şeyin bir hata olduğunu söylediği geceden önceki zaman. O zamandan beri bana neredeyse hiç bakmadı.

Merdivenlerin tepesine ulaştığımda kalbim olması gerekenden daha fazla çarpıyordu. Etrafıma bakındım, ofisinin pencerelerinin açık olduğunu gördüm... ama masadaki koltuk boştu. Rahat bir nefes aldım.

Tanrı'ya şükür.

JUDE

"Kendra ve Cora çoktan partiye geldiler," dedi Chris, ben takım elbise giymiş bir halde oturma odasına girerken. ve kravat. Smokin de giyebilirdim ama biraz fazla gibi geldi, bu yüzden siyah bir takım elbise ve kravat tercih ettim. Zarifti sanırım.

Ama gerçekten Kendra'nın ne giydiğini görmeyi umuyordum.

Ben lanet bir sürüngen oluyorum.

Boğazımı temizleyip düşüncelerime yeniden odaklanarak Chris'e "ok şık görünüyorsun," dedim. "Kravatını beğendim."

"Teşekkürler." Chris elini üzerinde kırmızı gemiler olan lacivert kravatın üzerinde gezdirdi. "Cora bu kravatı benim için aldı ve bu geceye kadar takmak için bir neden bulamadım. Sadece mantıklı geldi."

"Evet," diye kıkırdadım ve başımı ona doğru salladım. "Ama gitsek iyi olacak. Kendi partimize geç kalmak istemeyiz."

Chris başıyla onayladı ve Mercedes SUV'una binerek garaja doğru yola çıktık. O şeyin büyük bir hayranı değildim ama iyiydi. Benim arabam değildi. Evden buraya yaklaşık on beş dakikada geldi ve biz de tam zamanında orada olduk. Kapıya doğru ilerlerken kalbim göğsümde gergin bir şekilde çarpıyordu ve neden olduğundan emin değildim.

Ancak ofisimizin ana lobisine girdiğimiz anda nedenlerim netleşti. Gözlerim Cora'nın yanında duran ve ikisi de şampanyalarını yudumlayan Kendra'ya takıldı. Uzun, bronzlaşmış bacaklarını, kalçasının tam ortasına kadar inen dar siyah bir elbise gösteriyordu. Aslında mütevazıydı ama arkası açık olduğu için ağzım sulanmıştı.

Sarı saçları dalgalar halinde kıvrılmış, omuzlarından aşağıya dökülüyordu ve itiraf etmeliyim ki onunla ilgili her şey bana o yatlardan birinde geçirdiğim bir günü hatırlatıyordu. Tuzlu havadan bir nefes gibiydi. Ve ben onu içime çekmek istiyordum.

Ona doğru bir adım attım ama tam o sırada bir el koluma indi ve beni kapının hemen önünde durdurdu. Döndüm, tanıdık bir yüz gördüğümde kalbim sıkışmaya başladı.

Kahretsin.

"Sen olduğuna inanamıyorum," dedi Margie Newcomb, yeşil gözleri vücudumda gezinirken parlıyordu. "Harika görünüyorsun."

"Teşekkürler." İltifatına karşılık vermeyerek boğazımı temizledim. Aramızda hiçbir şey olmamıştı ama bu onun çabalamamasından kaynaklanmıyordu. Gençken babasının mirasına konmuş bir milyonerdi. Yıllar önce ona bir yat satmıştım.

Ve bu beni kazanmaya çalışmasının başlangıcı olmuştu.

"Nasılsın?" diye cıvıladı, hâlâ koluma tutunuyordu. "Uzun zamandır senden haber alamadım."

Çünkü senden vebadan kaçır gibi kaçıyorum.

"İyiydim. Sadece meşguldüm," dedim gözlerim Kendra'ya kayarken. Gözlerimiz bir an için kilitlendi ve bakışlarının Margie'nin kolumdaki eline kayışını izledim. Kendra'nın yüzü hafif bir kırmızıyla kızardı.

Ve birden kendimi kızgın buldum. Margie'ye.

"Bu akşam biraz sosyalleşmem gerekiyor." Gülümsemeye zorlamak için elimden geleni yaparak ona döndüm. O bir

Potansiyel bir müşteriydi, bu yüzden onu görmezden gelemezdim. Yine de varlığını ürkütücü buldum.

"Şey, belki öğle yemeğinde arayı kapatabiliriz?" Margie kolunu çekti ama ben lüks lobide Chris'i arayarak yürümeye başlarken yanımdan ayrılmadı. Margie'nin bana olan takıntısını biliyordu ve onun konuk listesine nasıl girdiğini öğrenmem gerekiyordu.

"Bu hafta değil. Bu yeni şirketle çok meşgulüm. Şu anda çok fazla boş zamanım yok."

"O zaman sana e-posta gönderebilirim?" Sesi umut ve aciliyet doluydu ve yine en azından sinir bozucu olduğunu düşündüm.

"Elbette," diye tükürdüm sonunda, ona bir bakış attıktan sonra teknelerin kaptanlarından birkaçıyla sohbet etmekte olan Chris'e doğru eğildim.

Margie ondan uzaklaşmama izin verdi ve Chris'le göz göze geldiğimde rahatlayarak iç çektim. Bakışları daha sonra arkamda çok uzakta olmadığından emin olduğum Margie'ye kaydı ve gözleri büyüdü.

"Seninle konuşabilir miyim?" Arkasından yaklaşırken omzunu okşadım.

"Elbette." Chris iki adama küçük bir gülümseme verdi ve sonra onu gruptan uzaklaştırmama izin verdi. Kulak mesafesinden çıkar çıkmaz bana döndü. "Çok özür dilerim. Geleceğinden haberim yoktu."

"Bir konuk listeniz vardı."

"Cora ve Kendra davetli listesinden sorumluydu. Hizmetlerimizden yararlanmak için kayıt yaptıran tüm müşterileri davet etmeleri gerekiyordu. Sanırım o kaydolmuş. Listeyi gözden geçirmeliydim. Onu davet etmeyeceğimi biliyorsun."

Dudağımı ısırdım, ona saldırmama dürtüsüyle savaştım. Bu onun suçu değil. O bilmiyordu. "Sorun yok. Ben sadece... o..." Chris omzumun üzerinden bakarak, "Acımasız," diye kıkırdadı. "I

Anladım. Ama aynı zamanda... Yani, o bir müşteri..."

Başımı salladım, çünkü buna itiraz edemezdim. Ve dürüst olmak gerekirse, Kendra burada olmasaydı ve görmeseydi

aynı tepkiyi verir miydi? Muhtemelen vermezdim. Kendra'nın Margie'den soğuması beni üzüyordu. Margie ile flört ettiğimi düşünmesini istemedim.

Ama bu neden önemli?

"İyi misin?" Chris yüz ifademi incelerken kaşlarını çatarak sordu. "Son birkaç gündür gergin görünüyorsun ve bilmiyorum... Burada mutsuz falan mısın? Çünkü bir kez yola çıktık mı, burada kalmak zorunda değilsin. Şehri sevdiğini biliyorum."

Başımı salladım ve omzunu sıktım. "Her şey yolunda, Chris. Sadece ortada iyi bir neden yokken biraz sinirlendim." Gözlerim içki masasının yanındaki duvara yaslanmış olan Kendra'ya kaydı...

Ve tanımadığım bir adamla konuşuyordum.

"Kim o?" Chris'e dönerek onu işaret ettim. "Oh, bu Nathan Christianson. Chris'ten çok da büyük değil. Kendra, sanmıyorum. Şu yeni fenomenlerden biri. YouTube'da ya da her neyse, büyük başarı elde etti."

"Anlıyorum," diye homurdandım, adamın söylediği her neyse ona güldüğünü görünce midem düğümlendi. Saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve Nathan'ın gözleri parladı.

Onunla bir yerlere varabileceğini düşünüyor.

Chris kıkırdayarak, "İyi anlaşıyor gibi görünüyorlar," dedi ve sonra ters yöne doğru ilerledi.

Ama ben değilim.

Orada durmuş, ikisini izliyordum. Neden bu kadar kıskanç hissediyordum ki? Bu senaryo en iyi ihtimaldi. Eğer Kendra kendi yaşında biriyle tanışır ve biriyle görüşmeye başlarsa, bu benim kuralları çiğnemeye devam etme şansımı ortadan kaldıracaktı.

Bırakmam gerek.

Ama kızın eli uzanıp adamın koluna konduğunda neredeyse akşam yemeğimi kaybediyordum. Mavi gözleri sıcak ışık altında parlıyordu ve çenemin tepki olarak gerildiğini hissettim.

Ve sonra o güzel okyanus süsenleri bana doğru titreşti.

Temas anı kısıydı ama oradaydı. Eğlenmiş göründüğüne yemin edebilirim. Yine benimle oynuyordu. Bu da sistemime bir öfke ateşi gönderdi. Bunu düzeltmem gerekiyordu. Aramızı düzeltmeliydim.

"Onu bir dakikalığına ödünç alabilir miyim?" İkisine doğru bir adım attım ve Nathan'ın kafası bana doğru döndü. "Onu senin için geri getireceğim."

"Dostum, sen Jude Whiss'sin." Nathan elini uzattı, söyleyeceklerimi tamamen görmezden geldi.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum." Elini kısaca sıktım ve sonra Kendra'ya başımı salladım. "Sadece bir saniye sürecek."

"Um..." Kendra'nın sesi Nathan'a bakarken kesildi. "Ama..."

"Sen dönmeden gidersem seni sosyal medyada bulurum." Nathan Kendra'ya göz kırptı ve birden içimde burnunu kırmak için güçlü bir istek uyandı.

"Tamam." Kendra'nın gülümsemesi kısıydı ve Nathan bizden uzaklaşırken bana baktı. "Ne istiyorsun?"

"Bence özel olarak konuşmalıyız." Dişlerimi sıkarak konuştum.

"Merdivenlerden çıkarsak herkes bizi görecek." Kendra kollarını göğsünde kavuşturdu. "O yüzden ne söylemen gerekiyorsa söyle."

"Hadi gel." Elimi nazikçe dirseğinin altına koydum ve sonra onu koridora doğru çektim. Koridor Cora ve Chris'in ofisine çıkıyordu ama ikisinin de şu anda kendi alanlarını kullanmayacaklarını biliyordum. Ayrıca, sadece biraz sohbet edecektik.

"Bak, eğer bunun işle bir ilgisi varsa," diye söze başladı Kendra, ben Chris'in kapısının şifresini girerken oflayarak, "bunu benimle Pazartesi günü konuş. Bunun yeri ve zamanı değil. Ben-"

Onu içeri çektim ve kapıyı arkasından kapattım, ofisin loş ışıkları yüzüne sıcak bir parıltı yayıyordu. "Hayır, işle ilgili değil. Gerçekten değil. Bu senin benimle oynadığın gerçeğiyle ilgili..."

Kelimeleri bile çıkaramadım. Ne demek istediğimi biliyordu. Ve gücenmiş görünüyordu. Hem de çok.

"Cidden senden intikam almaya çalıştığımı mı düşünüyorsun?" diye alay etti ve başını bana doğru salladı. "Tek istediğim olanları unutmak, Jude-er, Bay Whiss-sana her ne demem gerekiyorsa."

Gözlerini devirdi ve kapıya doğru yöneldi ama benim işim henüz bitmemişti.

"Ne olmuş yani? Eğlence olsun diye mi alaycı olmaya başladın? Ofisteki giyim tarzını da sırf eğlence olsun diye mi değiştirdin? Gerçekten bunun fikrimi iyi yönde değiştireceğini mi düşünüyorsun?" Ses tonum amaçladığımdan çok daha sert çıktı ve Kendra'nın yanakları kızardı.

"Ben... Ben-"

"Bu konuda yalan bile söyleme," dedim başımı sallayarak. "Bana delirdiğimi düşündürtüyorsun."

"Özür dilerim." Kendra'nın sesi yumuşaktı. "Ben... ben bunu gerçekten düşünmedim ve inanılmaz derecede çocukça davrandım. Bir daha olmayacak." Gözleri nemle parlıyordu ve suçluluk duygusu göğsüme bir ton tuğla gibi çarptı.

"Bu benim hatam," dedim hızla, ona doğru bir adım atarak. "Olanların olmasına izin vermemeliydim. Ben... Aramızdaki gerginliğin ne olduğunu bilmiyorum ama-"

Beni durdurmak için elini kaldırdı. "Anlıyorum. Ve artık bu konuda konuşmak istemiyorum. Sen söyleyeceğini söyledin, ben de üzgün olduğumu söyledim. Aynı fikirdeyiz. Acıyı ele alış biçimimde olgun davranmadım." Ses tonu güçlü ve olgun bir tondaydı.

Ve onun gitmesini engellemek istedim.

"Nathan'a dikkat et," diye mırıldandım eli kapının koluna geldiğinde.

Omzunun üzerinden bana baktı, yüz ifadesini okumak imkânsızdı. "Ona karşı dikkatli ol?" Kendra başını geriye eğdi ve bir kahkaha attı. "Her erkeğin bir uyarı işareti olması gerekiyormuş gibi davranıyorsun, Jude. Ama gördüğüm kadarıyla uyarı işaretine ihtiyacı olan tek erkek sensin."

Çenem düştü ama ona daha fazla bir şey söyleyemeden gitmişti. Kapı kapandığında Chris'in ofisinde durmuş, kendimi toparlamaya çalışıyordum. Kendra'yla tartışamadım bile, çünkü onun gözünde söyledikleri çok mantıklıydı - ben bir kırmızı bayraktım. Onu neredeyse beceriyordum ve sonra o yokmuş gibi davrandım...

Ve eğer en iyi arkadaşımın kızından başka biri olsaydı, özür dilemek için peşine düşerdim. Ama Chris'in bu alışverişi görmesi riskini göze alamazdım.

KENDRA

TO sinir. Lanet olası cüret.

Jude ve ben babamın ofisinde konuştuğumuzdan beri tek düşünebildiğim buydu. İlk başta sadece utanmıştım ama bu kısa sürede öfkeye dönüştü. Kendisi de en az onun kadar kötüyken, hatta daha da kötüyken, nasıl olur da benim kiminle görüştüğüme dikkat etmeye çalışırdı?

Merdivenlerden inerken Cora beni "Mutlu yıllar," diye karşıladı, sesi tatlı ve yüceydi. "Çok güzel görünüyorsun."

"Teşekkürler," diye cevap verdim, gerçekte olduğumdan daha heyecanlı görünmeye çalışarak. Brittany bu akşam bir şeyler içmek için benimle buluşamayacaktı, bu da dışarı yine yalnız çıkacağım anlamına geliyordu.

Sanırım buna alışmam gerekiyor.

İçkilerimi atlamayacaktım, çünkü o partiden sonra gerçekten bir içkiye ihtiyacım vardı. Dışarı çıktığımda Nathan'a yetişemedim ve açıkçası bunu umursamadım bile. Ününü biliyordum ve kötü biriydi.

Ama Jude'u kıskandırmak eğlenceliydi - tabii bu konuşmaya kadar.

Mutfağa girdiğimde babam bana "Güzel görünüyorsun," dedi. "Yemekten sonra biraz eğlenmek için dışarı çıkmış olmalısın."

Başka bir gülümsemeye zorladım. "Uh-huh." Gözlerim karın bölgemden mükemmel bir şekilde kesilmiş beyaz elbiseme kaydı. Karnımı gösteriyordu.

bronzlaşmış tenim ve sahip olduğum birkaç kıvrım. Ama bu dışarı yalnız çıkacağım gerçeğini değıştirmiyordu.

"Herkes birazdan burada olur," dedi babam bir kadeh şarabı bana uzatırken. "Sen itiraz etmeden söyleyeyim, ben sadece Jude ve Büyükanne Louise'i kastettim. Başka kimseyi davet etmedim."

Jude mu? Jude neden geliyor?

Boğazımdaki düğümü yuttum ve başımı salladım. Jude'un burada kaldığını varsayıyordum, bu yüzden mantıklıydı. Ama yine de. Ben sadece... Ugh.

"Umarım bunlardan elbisene bulaşmaz." Cora bir fırında ziti tabağı çıkardı. "Bu beni çok kötü hissettirir."

"Her şey yoluna girecek," diye güldüm ve elimi gergin bir şekilde ada barında gezdirdim. Söylemek istemiyordum ama garip bir doğum günü yemeğı olacaktı. Beş kişilik bir parti gibisi yoktu - üstelik beş kişiden ikisi birbirinden nefret ediyorsa.

Belki nefret etmiyordum. Ama şu anda Jude'dan kesinlikle hoşlanmıyordum. "Buradayım," diye şakıyan bir ses evin içinde yankılandı ve gülümsemekten kendimi alamadım.

Büyükanne mi gerçekten özlemiştim. Bu eminim.

Seksen küsur yaşındaki kadın elinde meşhur havuçlu kekiyle mutfağı girdi. Beyaz saçları kısa kesilmişti - neredeyse bir peri kesimi gibi- ve makyajı her zamanki gibi eksantrikti.

"Merhaba anne." Babam onu yanağına bir öpücük kondurarak karşıladı. "Tam zamanında geldin."

"Her zaman öyleyim." Ona göz kırptı ve sonra bana döndü. "Çok güzel görünüyorsun, Kenny. Yemekten sonra büyük planların olmalı. Ya da kıyafet kurallarını kaçırdım."

Pastayı adaya bırakırken kıkırdadım ve yanına giderek beni kucaklamasına izin verdim. Yaklaşık benim boyumdaydı ve lavanta ile vanilya kokuyordu. Ve kucaklamaları en iyisiydi - göz ucuyla Jude'u gördüğüm o anda tam da ihtiyacım olan şeydi.

"Mutlu yıllar," diye mırıldandı kulağıma ve sonra yanağıma bir öpücük kondurdu. "Gittikçe daha da güzelleşiyorsun

geçen her yılla birlikte."

"Teşekkür ederim." Jude'un bakışlarıyla karşılaşmak için tam zamanında ondan uzaklaştım. Taş gibiydi ama düşmanca olduğu söylenemezdi. Sadece... boştu.

"Doğum günün kutlu olsun," diye homurdandı ve büyükannemle beni geçip babama doğru ilerlerken bana başıyla selam verdi.

Teşekkür etmedim. Ona hiçbir şey söylemedim. Jude'a ne diyeceğimi bile bilmiyordum. Birdenbire bu gece gelemeyecek kadar meşgul olmasını diledim.

Büyükanne Louise elinde bir kadeh şarapla koltuğa oturarak, "Anlat bakalım," diye söze başladı. "Bu akşam nereye gidiyorsun?"

Oturma odasında karşısına oturdum, ikimiz de pastamızı çoktan bitirmiştik. "Ben dışarı çıkıyorum."

Gözlerini bana dikti. "Kiminle?" Kaşlarımı çattım. "Sadece arkadaşlarımla."

"Hangi arkadaşlar?"

Ugh.

"Bilirsin işte, memleketten arkadaşlar." Onu başından savmaya çalıştım, ama beni hemen anladı. Her zaman anlamıştı. Ayrıca, lise arkadaşlarımla çoğunu tanıyordu. Onun evinde çok zaman geçirirdik.

"İsimlerini vermekten kaçınman hoşuma gitmiyor." Başını bana doğru salladı ve bir yudum daha aldı. "Bir erkek mi? Kimsenin bilmesini istemediğin biri mi? Bana söyleyebileceğini biliyorsun, değil mi?"

"Elbette bunu biliyorum," diye onu rahatlattım. "Ve işin içinde bir erkek olmadığını garanti edebilirim." İşin içinde hiç kimse yok.

Tek söylediği "Hmm," oldu.

Ağır bir iç geçirdim, bakışlarım mutfağa doğru kaydı. "Eğer tamamen dürüst olacaksak... Kimseyle çıkmayacağım. Sadece doğum günümü burada geçirmek istemiyorum."

Şaşırtıcı bir şekilde başını salladı, yüzünde anlayışlı bir ifade vardı. "Kendini güzel bir yere götürdüğünden emin ol. Ben hep böyle yaparım. Bekâr bir kadın olmayı anlıyorum, biliyorsun. İster inan ister inanma, babanın bana her yıl doğum günü partisi vermesini de istemiyorum."

Başımı sallayarak bir kahkaha patlattım. "Sanırım sana karşı da biraz zorba?"

"Oh-" Yüzünü buruşturdu. "Tahmin bile edemezsin Kenny. Birkaç haftada bir evime girip beni ölü bulacağını ya da huzurevine yatırmak zorunda kalacağını sanıyor."

"Yok," diye kıkırdama krizinden gözyaşlarımın arasından boğuk bir ses çıkarmayı başardım.

"Öyle. Her zaman umurumda değil. Bazen üzerime titrenmesi hoşuma gidiyor ama bazen de oğlum olmayan bir erkeğin ilgisini çekmek istiyorum. Benim gibi bir kadın için flört dünyasının ne kadar sıcak olduğunu bilerseniz şaşıırırdınız. Huzurevlerine birkaç gezi gerekebilir ama asla bilemezsiniz."

"Sen başka bir şeysin." Başımı sallayarak gözyaşlarımı sildim. "Yine de senin yaşına geldiğimde en azından hayatımın büyük bölümünde birini sevmiş olacağımı umuyorum."

Eğlencesi aniden kayboldu. "Birini bulacaksın, Kenny."

"Sanırım bende bir sorun var," diye ağızımdan kaçırdım ve gözlerim şarap kadehime kaydı. Sadece iki kadeh içmiştim ama anlaşılan içimi dökmem için tek gereken buydu.

Eğildi ve dizimi okşadı. "Senin hiçbir sorunun yok. Sorun diğer herkeste."

"Bu kulağa gerçek gibi gelmiyor." Yüzümü ona döndüm. "Sanki inkâr içinde yaşıyormuşum gibi görünüyor."

"Hayır," diye ısrar etti. "Ciddiyim. Bugünlerde erkekler sadece yapabileceklerini düşünüyorlar, oh-o deyim neydi? Vur ve bırak. İşte bu kadar."

Bir kahkaha daha attım ama omuz silktim. "Sanırım şimdiye kadar iyi olanların hepsi alındı."

Ve hala Jude Whiss'e takılı olmamın da bir faydası yok.

"Ya da ölü." Büyükanne Louise dudaklarını büzdü.

Ona birkaç kez göz kırptım ve sonra ikimiz de güldük. Onun mizahını fark ettiğimden daha fazla özlemiştim ve belki de onun evinde babamınkinden daha fazla zaman geçirmem gerekiyordu. Bu iyi bir çözüm gibi görünüyordu.

"Siz ikiniz neye gülüyorsunuz?" Babam sanki bir işaretmiş gibi oturma odasına girdi, Cora ve Jude da hemen arkasından.

"Biz de tam dünyadaki bütün iyi adamların ölmüş gibi görüldüğünü söylüyorduk," dedi Louise Nine kesin bir ifadeyle.

Her zamanki gibi açık sözlü.

Gözlerim Jude'a kaydı, o da bakışlarımı karşıladı ama sadece bir anlığına. Bu konuda bir yorum yapmak için ağzımı açtım ama yüz ifadesinde birkaç anlığına beliren duygu parıltısını görünce bir şey söylemeye cesaret edemedim.

Ve bu beni onun için kötü hissettirdi.

O birkaç dakika boyunca Jude Whiss yaralı bir köpek yavrusu gibi göründü. Ve bu benim kalp tellerimi çekmemeliydi, ama çekti. Ve bu benim oradan defolup gitme zamanımın geldiğinin işaretiydi.

"Şey-" Boğazımı temizledim ve kendimi sandalyeden kaldırdım. "Sanırım gitme vaktim geldi." Şarabımın kalanını yudumlarken ve yan masadan telefonumu alırken herkesin gözleri üzerimdeydi.

"Uber'e gidiyorsun, değil mi?" Babam beklediğimden daha endişeli görünüyordu. "Kaç kadeh şarap içtin?"

"Oh, Chris, bırak artık." Büyükanne Louise gözlerini devirdi. "Kız güvende olacak. O artık yetişkin biri. Neredeyse seninle yaşadığı süre boyunca kendi başınaydı."

Aman Tanrım, yaşlandım.

Sertçe yutkundum ve beni şehirdeki daha güzel şarap barlarından birine götürmesi için hemen bir Uber ayarladım. Sarhoş olmadığımдан oldukça emindim ama gerçekten sarhoş olmak istediğimi düşünmeye başlamıştım.

"Sadece ona göz kulak olmaya çalışıyorum," diye mırıldandı babam, koltuklardan birine otururken. "Yine kiminle çıkıyorsun?"

Ona baktım ama Büyükanne Louise benden önce davrandı. "Bazı arkadaşlarıyla dışarı çıkıyor ve biliyor musun, çok meraklısın."

"Benim evimde yaşıyor..."

"Bu ev bir otel olacak kadar büyük," diye homurdandı ben telefonumda dakikaların ilerleyişini izlerken. Jude'a doğru bir bakış attım ve gözlerini üzerimde hissettim. Yüzünde saf bir merakla beni izliyordu ve sanki gerçekten bir şey söylemek istiyormuş ama bunu yapmaya cesaret edemiyormuş gibi görünüyordu.

Ve bu gerçekten merakımı uyandırıyordu.

Buraya gelmek için bu Uber'e ihtiyacım var.

"Bir şeye ihtiyacın olursa bana mesaj at," dedi Cora, babama uyarıcı bir bakış atarken sesindeki kızgınlık belliydi. O an gülümsedim, bu evdeki kadınların ona karşı birlik olmasından hoşlanıyordum - tabii ki sevgi dolu bir şekilde.

"Yapacağım," dedim ve küçük çapraz çantama uzandım. Telefonu içine soktum ve omuzlarıma astım. "Ama sanırım güzel bir gece olacak." Bu kısmı neden eklediğimi bilmiyordum ama Jude'un çenesinin gerilme şekli o ana biraz memnuniyet katmıştı.

Hala ona ulaşıyordum ve bu hoşuma gidiyordu.

"Sence ne zaman evde olursun?" Babam arkamdan seslendi. "Arama ekibini ne zaman göndereceğimi bilmem gerekiyor."

"Onun yetişkin bir kadın olduğunu sana daha kaç kez hatırlatmam gerekiyor?" Büyükanne yine tersledi onu. "Tanrım, bırak da kız hayatında bir kez olsun gidip eğlensin. Eminim o süslü telefonlarla nerede olduğunu bilebilirsin. Umarım bütün geceyi uzaklarda geçirir, sahilde yakışıklı bir adamla uyanır-"

"Kes şunu," diye homurdandı babam, yüzünü buruşturarak. "Bunların hiçbirini kızımın başına getirmek istemiyorum."

"Ben biliyorum."

Konuşmanın geri kalanında kalmadım, sıvışıp girişe yöneldim. Sahilde herhangi bir erkekle uyanmak gibi bir isteğim yoktu... yine de aklımdan sürekli böyle bir görüntü geçiyordu...

Jude Whiss ile.

Onunla tekrar karşılaşmayı ne kadar çok istesem de bunun gerçekleşmeyeceğini biliyordum. Bu yüzden yapabileceğim en iyi şey, sınırlı bir bütçeyle kendime kaliteli şarap ısmarlamak ve barda bir grup yabancıyla doğum günümü kutlarken kaybolmaktı.

İdeal miydi? Hayır.

Ama Uber'in arkasına bindiğimde rahat bir nefes aldım. Çünkü en azından şimdi mutluymuş gibi davranmak zorunda değildim.

JUDE

S dışarı çıkıyor. Ve bu en iyisi.

Ama şarap boğazımdan aşağı kayarken boğulacakmışım gibi hissettim. O beyaz elbisenin içindeyken erkeklerin gözlerinin onun üzerinde olması fikri hoşuma gitmiyordu. Dışarı koşup onu korumak istedim. Ama o arkadaşlarıyla birlikte olacaktı.

Ve onun doğum günüydü.

Ayrıca ona ayak uydurmak benim işim değildi. "Sanırım duş almaya gidiyorum." Chris içini çekti. ayağa kalktı, elinde boş bir şarap kadehi vardı. "Bu harika bir buluşma oldu ama yorgunum. Uyursam Kendra için o kadar endişelenmeyeceğim."

"Oh, Kenny akıllı bir kadın," dedi Louise onun ardından. Adam ona bıkkın bir bakış attı ama başka bir şey söylemedi ya da bu konuda onunla tartışmadı.

Cora ayağa kalkarak, "Sanırım ben de bu gecelik bu kadar yeter," diye ekledi. "Seni eve bırakmamı ister misin?"

Louise homurdanarak başını salladı ve "Sanırım bu gece boş yatak odalarından birinde kalacağım," dedi. Tuhaf olduğu kadar komik olduğunu da kabul etmek zorundaydım. Ve onun etrafında olmayı her zaman sevmişimdir.

Cora başını salladı, yüzü yorgunluk doluydu. "Güzel. Eminim Chris kalmana çok sevinecektir. Sana büyük bir kahvaltı hazırlayacağım.

hepimiz için bir sabah."

Louise ona gülümsedi ve iyi geceler diledi. Ondan sonra ikimiz oturma odasında kaldık ve ben ayağa kalkıp kanepenin kenarına doğru kaymak üzereyken dikkatini bana çevirdi.

"Bu gece çok sessizdin, Jude."

"Sanırım söyleyecek fazla bir şeyim yok," diye mırıldandım ona, içimi çektim. Sadece bir kadeh şarap içmiştim ve daha fazla içmeye niyetim yoktu. Pişman olacağım bir şey yapmama neden olabilirdi.

Tek söylediği "Hmm," oldu.

"Uzun bir hafta oldu," diye itiraf ettim, ellerimi yüzümde gezdirirken. "Burada daha ne kadar kalabileceğimi bilmiyorum."

"İşler seni rahatsız mı ediyor?" diye sordu, ama ben cevap veremeden başka bir seçenek ortaya attı. "Yoksa gözlerini Kenny'den alamadığın için mi?"

Yüzümün renginin solduğundan oldukça emindim. "Ne demek istediğini anlamıyorum."

"Sanırım ne demek istediğimi anlıyorsun, Jude. Bana yalan söyleme. O elbisenin içinde ona aval aval baktığını gördüm. Çok güzel bir kadın ama söylemeliyim ki sana baktığını da fark ettim. Açıklaman gereken bir şey mi var?" Sesinin tonu bana müdürün odasında oturuyormuşum ve yine on altı yaşındaymışım, aptalca bir şey yaptığım için başım derde giriyormuş gibi hissettirdi.

"Neden bahsettiğinizi gerçekten bilmiyorum." Başımı sallayarak derin bir iç çektim. Onun maskaralıklarına alet olmak istemiyordum. Elbette, Louise muhtemelen hepimizin toplamından çok daha çılgınca şeyler yapmış kadınlardan biriydi ama yine de Chris'in annesiydi.

"Bu akşamki planlarınızı değiştirebilecek bir şey söyleyebilir miyim?"

Bunun üzerine merakım daha da arttı. "O da ne?"

"Kenny bu gece tek başına dışarı çıkacak, şehirdeki şu havalı şarap barlarından birine. Hani şu kıyafet yönetmeliği olanlardan. Ve dürüst olmak gerekirse, bence oldukça yalnız."

Çenem titredi. "Bunu bana neden anlatıyorsun?"

"Çünkü belki de onu olduğu gibi gören birinin arkadaşlığını kullanabilir." Louise'in ifadesi kendimi kontrol etmemi zorlaştırıyordu ve kendimi bu fikri gerçekten düşünürken buldum.

Çok aptalca. Bunu düşünme bile.

"Durumu tamamen yanlış okuyor olabilirim, ama seksen bir yıldır buralardayım, biliyorsun," diye devam etti, sandalyede arkasına yaslanarak. "Hissettiğin şeyi göz ardı etmen gerektiğini sanmıyorum Jude. Senin birine böyle baktığını hiç görmemiştim. Ve bu noktada seni hayatının çoğunda tanıyorum."

Boğazımdaki düğümü yuttum. "Bilmiyorum."

"Bu kadar inatçı olmayı bırak ve o kadının doğum gününü özel bir şey yap. O bunu hak ediyor."

Ve o yaptı. Öyle olduğunu biliyordum.

Ama yine de ona bir özür borçluydum. Ve onun bunu nasıl karşılayacağını bilemezdim. Yine de, belki de bu gece hiçbir şey çıkmasa bile en azından işleri yoluna koymak için iyi bir geceydi.

Ama bu düşünce kalbimin heyecanla çarpmasına neden oldu.

Onun yasak olduğunu düşünmüştüm ama işte buradaydım, Louise bana gitmemi söylüyordu. Ve beni, engellediğim fantezilerimi gerçekleştirmem için baştan çıkarıyordu. Yine de bu neye yol açacaktı? İlişkimiz daha ileri gidemezdi... değil mi?

"Git. Ve üstünü değiştir." Haki pantolonumu işaret ederek beni kafamın içinde dönüp duran düşüncelerden uzaklaştırdı. "Tanrı aşkına, üzerine daha yakışan bir şeyler giy."

Kaşlarımı çatmıştım. "Bu pantolonu sevdim." "Ben sevmiyorum."

Arabamla şarap barının önünde oturmuş, girişe bakıyordum. Kendra'nın şu anda içeride olup olmadığına dair hiçbir fikrim yoktu. Tek bildiğim, başka bir yere gitmek için çoktan çıkmış olabileceğiydi. Avuçlarım direksiyon simidinde terliyordu ve duygularımı kontrol edemediğimi hissetmekten nefret ediyordum.

Her zaman derli toplu biriydim.

Ben babaydım. Olgun olanın ben olmam gerekiyordu. Ama bu barın dışında oturmak? Kendimi yeniden on altı yaşındaymışım gibi hissediyordum, aşık olduğum kızla konuşmak için cesaretimi topluyordum. Ve itiraf etmeliyim ki, daha önce hiç böyle hissettiğimden emin değildim.

Ama bunu boş ver.

O kadar derine inmeme gerek yoktu. Tek yapmam gereken bu lanet arabadan inmek ve gecenin nasıl geçeceğini görmektir. Kafamda zaten bir plan vardı ama bu büyük ölçüde Kendra'ya bağlıydı. Ne de olsa onun doğum günüydü.

Ona hiçbir şey almadım. Bunlar hariç.

İki düzine gülden oluşan bukete bir göz attım. Çok abartılıydı. Ama gecenin bu saatinde alabileceğim tek şey buydu.

Onları burada bırakacağım.

Elimle kapının kolunu çekiştirdim ve açtım, gece esintisi hoş bir duyuydu. Siyah bir elbise pantolonu giymiştim ama dirseklerime kadar kıvırdığım beyaz elbise gömleğimi üzerimde bırakmıştım. Çok rahat olabilirdi ama şu anda berbat bir haldeydim.

Barın ön girişine doğru ilerlerken kafamın içinde sirenler çalıyordu ama onları duymazdan geldim. Louise bana yeşil ışık yakmıştı ve belki de biraz dikkatsizlik o kadar da kötü bir şey değildi. Ayrıca, ona hâlâ bir özür borçluydum. En azından bunu yapmalıydım.

Kapıyı açıp içeri adımımı atarken son bir derin nefes aldım. Hafif asansör tarzı müzik havaya nüfuz etti.

pahalı şarap kokuyordu. Burası Kendra'yı bulduğum son bardan on kat daha iyiydi. Girişe adımımı atar atmaz, barda tek başına tünemiş olan Kendra'yı gördüm.

Onu yalnız görmekten ne kadar nefret etsem de, yalnız olduğu için rahatlamıştım.

Sırtı bana dönüktü ve bu bana kendimi toparlamam ve ona doğru ilerlemem için bir an verdi. Havanın gergin olduğunu hissediyordum ama bunun sadece benden ve sinirlerimden kaynaklandığına emindim.

Ondan bir adım ötedeki bara yaslandığımda hareket etmedi ve boğazımı temizledim.

"Yalnız görünüyorsun," demeyi başardım, sesim hissettiğimden çok daha yumuşak çıkıyordu.

Anında arkasını döndü, şaşkınlığı yüzüne yansımıştı. "Ne... burada ne yapıyorsun?"

O güzel mavi gözleri tuttum, içlerindeki duygu parıltısında kayboldum. "Küçük bir kuştan duyduğuma göre bu gece dışarıda yalnızmıydın."

Kendra yenik bir iç geçirdi, omuzları çöktü. "Dur tahmin edeyim, babam beni alıp eve götürmen için seni buraya gönderdi."

Yanındaki koltuğa kaydım, o şarap kadehine bakarken içimi bir sempati kapladı. "Hayır, beni buraya o göndermedi. Burada olduğumdan haberi yok."

Bana baktı, gözleri kısılmıştı. "Peki kim bu küçük kuş?"

"Bilmiyorum ama biraz eksantrik biri," diye kıkırdadım, Kendra'ya bakarak. "Ve inatçı. Görünüşe göre haki pantolonlardan da nefret ediyor."

Kendra kıkırdadı ve bu ses yüzümde bir gülümseme yarattı. "Ah, şimdi bu kuşun kim olduğunu biliyorum. Seni o mu gönderdi?" Ses tonunda kafa karışıklığı vardı ve bu Louise'in sezgilerinin kuvvetli olduğunu doğruluyordu.

"O akıllı bir kadın."

"Öyle," diye kabul etti Kendra, nefesini üfleyerek. "Yine de burada olmak zorunda değilsin. Bu gece yalnız kalabilirim."

"Özür dilemeye geldim." En başta burada durmamın tüm nedenini yeniden düşünmeden kelimeleri ağzımdan kaçırdım.

Gözleri büyüdü. "Özür dilemek mi?"

"Evet, aramızdaki şeyler için." Kelimeler dudaklarımdan çıkarken sertçe yutkundum. "Senden gerçekten hoşlanıyorum ve sanırım bunu sen de biliyorsun. Bunu en iyi şekilde ele almadım. Ve dün gece partide olanlar doğru değildi. Özür dilerim."

"Bunu... bunu söylemen çok hoş."

"Ben kadınlarla oynayacak bir adam değilim," diye devam ettim başımı sallayarak. "Ve sana davranış şeklimden utanıyorum."

Başını salladı, bardağını kaldırdı ve uzun bir yudum aldı. Bardağı tekrar yerine koydu ve ardından bir iç çekti. "Bu gece için beklediğim şey bu değildi."

"Umarım bunu olumsuz anlamda söylememişsinizdir."

"Bilmiyorum." Kendra bana baktı ve küçük bir gülümseme verdi. "Geldiğin için teşekkürler. Tek başıma dışarı çıkmanın eğlenceli olacağını düşünmüştüm ama meğer düşündüğümde daha da yalnızmışım. Büyükanne Louise bunu bir ikrammış gibi yaptı."

Omuzlarımı silkerek, "Bazıları için öyle," diye düşündüm. "Ben de sık sık tek başıma dışarı çıkarım. O kadar da kötü değil ama aklınızda olumsuz bir şey varsa, yalnızlık bu hissi artırma eğilimindedir."

"Akıllıca sözler, Bay Whitt."

"Bana öyle deme," diye homurdandım, derin bir nefes aldım. "Bu beni yaşlı hissettiriyor ve şu anda böyle hissetmek istemiyorum."

"Sen yaşlı değilsin," diye kıkırdadı, başını sallayarak. "Sadece benden daha yaşlısın."

"Neredeyse yirmi yıl farkla." "Detaylar."

"Hepsi bu mu?" Ona kaşlarını kaldırdım, ses tonum alaycıydı. Bana gülümsedi ve kalbim göğsümden fırlayıp boğazıma kaçtı. "Neden buradan gitmiyoruz?"

Kaşları havaya kalktı. "Beni eve mi götürmeye çalışıyorsun? Babamın evine mi?"

Bir kahkaha patlattım. "Kesinlikle olmaz. Başka bir planım var." Gözleri parladı ve hemen taburesinden kaydı. "O zaman buradan gidelim. Başka bir şey yapmak için ölüyorum bu barda oturup eğleniyormuşum gibi davranmaktan daha iyidir."

"Önce şarabınızın parasını ödeyeyim," dedim ve cüzdanıma uzandım.

"Gerek yok." Beni başından savdı. "Doğum günüm olduğu için müessesenin ikramıydı. Sadece o bardağı içtim."

Gülümsememi gizleyemeyerek kıkırdadım. "Gerçekten o kadar da iyi vakit geçirmiyordun, değil mi?"

Omuz silkti ve kapıya doğru yöneldi. "Belki de değil, ama görünüşe göre gecem daha iyi bir hal alıyor."

Ona baktım ve gülümsedim. Umarım öyledir.

KENDRA

"A Bunlar benim için mi?" Deri koltuğun üzerinde duran büyük gül demetine baktım. Çılgınca baktım Jude, o da güldü.

"Öyleler."

"Teşekkür ederim," diye nefes nefese onları süpürdüm. "Bunlar çok güzel." Çiçekleri burnuma götürüp tatlı kokularını içime çekerken kendi kendime gülümsedim. Uzun zamandır bana çiçek verilmemişti ve belki de az önce içtiğim şaraptan kaynaklanıyordu ama çok dokunaklıydı.

"Hadi gel." Jude'un sesi yumuşaktı ve binmem için beni teşvik etti. "Peki, nereye gidiyoruz?" Jude'un arabasının yolcu koltuğuna tırmanırken sordum. Avuçlarım terliyordu. ama soğukkanlılığımla korumaya çalıştım.

"Görmeniz gerekecek." Jude daha önce hiç görmediğime emin olduğum bir sırtış attı ve park yerinden çıktı. Hâlâ benimle dışarı çıkmaya karar vermesine neyin sebep olduğunu ve onunla geçirdiğim zamandan gerçekten keyif alıp alamayacağımı merak ediyordum.

Kasabanın dışındaki otoyolda hızla ilerlerken yanağımın içini çiğnedim. Nereye gittiğimizi anlamam uzun sürmedi. "Neden ofis?"

"Ofise gitmiyoruz," diye kıkırdadı Jude ofis binasını geçip ana marina otoparkına dönerken. "Burada bir teknem var."

Başımı salladım, kapıların hemen yanına park ettiğinde heyecandan karnım zil çalıyordu. İnsanların gece geç saatlerde tekneleriyle dışarıda olması o kadar da alışılmadık bir durum değildi ama yine de gündüze göre daha boştu. Arabanın kapısını iterek açtım ve dışarı çıktım, hâlâ hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyordum.

Bu kötü bir fikir.

Bu rahatsız edici düşünce karşısında dudaklarım birbirine sıkıca yapıştı. Kötü bir fikir olabilirdi ama bir kez olsun eğlenmeyi hak ediyordum. Ayrıca, Jude yakışıklıydı ve vücudum ona, başka hiç kimseye vermediği kadar hızlı tepki veriyordu.

"Geliyor musun?" Jude cipin birkaç adım önünde durmuş, gözlerini bana dikmiş bir halde bana seslendi. "Eve gitmeyi tercih edersen, seni geri götürebilirim."

Başımı salladım ve ona yetişmek için acele ettim. "Hayatta olmaz." Topuklarım asfaltta tıkırdarken gülümsedim. Omzum koluna değdi ve kalçalarım sıkıştı ama soğukkanlı davranmak için elimden geleni yaptım. İkimiz arasında romantik bir şey olacağını ima etmemişti, sadece takılacağımızı söylemişti.

"Baban artık seni dışarı çıkarıyor mu?" Jude kapı kodunu girerken sordu.

"Hayır, onun nasıl olduğunu bilirsin," diye güldüm, kapıyı benim için açtığında ve rıhtıma adım attığımda. "Denizci olmak istiyor ama aslında dışarı çıkıp bir tekneye binmek istemiyor. Sanırım bunun nedeni çok çalışmak zorunda olması."

"Kulağa tam ona göre geliyor." Jude beni kapalı alanlara ve nihayet otuz yedi metrelik bir yata götürdü. "Bu benim kişisel teknem, Chrissy." Güverteye çıkmam için bana elini uzattı.

"İsmi sen mi seçtin?"

Bana baktı. "Gördüm ama düşündüğün gibi değil."

"Doğru," dedim, zorlukla yutkunarak ve başka tarafa bakarak. "Bunu tuhaflaştırmak istememiştim..."

Kıkırdayarak beni kokpite doğru götürdü. "Çocukluk köpeğimin adı Chrissy idi ve tekneye onun adını verdim."

"Oh, bu... çok tatlı." Motorları çalıştırırken şaşkınlığımı gizleyemedim. Bu gece Jude'un hangi versiyonuyla karşılaşacağımdan emin değildim ama ondan hoşlanmıştım. Hem de çok.

"Geç olduğu için fazla açılmayacağız ama ben de burada takılmak istemiyorum." Ben pencereden akşamın karanlığına bakarken Jude yatı kolaylıkla yönlendirdi. Bu güzel bir doğum günüydü, yine de kalbim en ufak bir yavaşlama göstermemişi.

"Buraya sık sık gelir misin?" Bizi kıyıdan birkaç mil açığa götürürken ona hayranlıkla baktım.

Bana baktı, gözleri loş ışıkların altında parlıyordu. "Pek sayılmaz. Geleceğimi öğrendiğimde yatı buraya taşıttım."

"Herhalde daha önce Hamptons'da saklıyordun?" Çok konuştuğumun farkındaydım ama sessizlikten ve onun park ediyor olmasından korkuyordum. Kendimi ilk randevusuna çıkmış on altı yaşında bir kız gibi hissediyordum.

"New York'ta devam ettim çünkü çoğu zaman oradaydım."

Ön panelden uzaklaşırken başımı salladım. "Anlıyorum."

Gülümsedi, kapıya doğru başını sallamadan önce gözleri vücudumda gezindi. "Eğer bir kadeh istersen ana salonda bir şişe şarabım var."

Ellerimi önümde kavuşturarak, "Bunu yapabilirim," dedim. Lüks tekneye doğru onu takip ettim, daha önce bindiklerim güzel olsa da bunun yanında hiçbir şey olduklarını fark ettim.

Jude dolaplardan birini açıp bir şişe şarap ve iki kadeh çıkarırken, "Üzerinde yaşamayı düşündüm," diye yorum yaptı. "Cazip gelse de işe gidip gelmeye değmez. New York'taki ofisime sık sık gitmeyi seviyorum."

Şehirden bahsederken göğsümde bir sızı hissettim ama belli etmedim. Bunun yerine, kibarca şarap kadehini aldım ve bir yudum içtim, dikkatimi dağıttığı için minnettarım - ancak bu uzun sürmedi.

"Şehri özlüyor musun?"

Tatlı kırmızı sıvıyı yuttum. "Tabii ki biliyorum. Orada neredeyse on yıl yaşadım."

"Ve seni bir kez bile görmedim." Jude'un bakışları yüzümde öyle bir gezindi ki, vücudumdaki gerginlik bacaklarımın arasında birikti.

Gözlerim pencerelere ve hemen dışarıda uzanan karanlık sulara kayarken, "Yanımdan geçip gidebilirdin ve bunu asla bilemezdin," diye takıldım.

Ama Jude'un kahkahası beni ona geri getirdi. "Senin yanımdan geçip de bunu bilmememin imkânı yok."

Yanaklarım kızardı ama gözlerinin içine bakmaya cesaret edemedim. Ayrıca, belki de sadece babamın kızı olduğumu kastetmişti ve ben de onu görerek büyümüştüm.

"Şu ana kadar gözüme çarpan tek kadın sensin, biliyorsun." Jude şarabından uzun bir yudum aldıktan sonra bardağı tezgâhın üzerine bırakırken söyledikleri karşısında nutkum tutuldu. "Bu kadarı çok fazlaysa özür dilerim."

Başımı salladım. "Hayır, sadece... işler biraz..."

"Gergin mi?" Jude kaşlarını kaldırarak bana baktı, gözleri benimkileri tutarken ateş saçıyordu. Salonun sıcak ışıltısı ortamın havasını belirliyordu ama Jude'un orada filmlerden fırlamış gibi durması pastanın üzerindeki krema gibiydi.

"Gergin iyi bir kelime," diye cevap verdim, sesim soluk soluğaydı. "Benden nefret ettiğini sanıyordum."

"Hayır, pek sayılmaz." Gözleri geri dönmeden önce birkaç saniyeliğine ellerine kaydı. Aramızdaki tek şey siyah granit çubuktu ve ben birden onun orada olmamasını dilemeye başladım. Kendimi istekli, tahrik olmuş hissediyordum ve Jude'un ellerini üzerimde her zamankinden daha fazla istiyordum.

"Her neyse..." Jude tezgâhın etrafında dolaşırken boğazımı temizledim ve bardağımın kalanını içtim.

"Senden nefret ettiğimi mi sanıyorsun?" Ben daha bardağımı yere koyamadan vücudumun üzerindeydi ve saçlarımı yüzümden çekiyordu. "Senden nefret etmiyorum, Kendra. Sadece senden çok etkileniyorum."

Bana doğru eğilirken yüzünü inceledim, kalbim kulaklarımda ağır bir şekilde gümbürdüyordu. "Ben... um..." Tanrım, bu işte berbatım.

Kıkırdadı ve burnunu benimkine sürttü. "Bir şey söylemek zorunda değilsin. Bunu telafi etmek bana düşer." Elleri belimde ve kalçalarımın kıvrımlarında gezindi. "Sana bir özür borçluyum."

"Zaten özür diledin," diye mırıldandım tam dudakları dudaklarıma değerken.

"O zaman zamanım olmadığı için bunu doğum günü hediyesi olarak kabul et." Ağzı bu kez ateşli bir öpücükle benimkini yakaladı ve dili ağzımın içine kayarken teşekkür bile edemedim. Jude şarap tadındaydı ve iç içe olduğumuz süre uzadıkça kendimi daha da sarhoş hissediyordum ama bunun alkolden kaynaklanmadığına emindim.

Parmakları elbisemde aşağı yukarı kayarak beyaz kumaşı çekiştirdi ve elbisemi kalçalarımın yukarı doğru çekerek beyaz dikişsiz tangamı ortaya çıkardı. Jude bir an için öpüşmemize ara verdiğinde, "Bunların hepsinin üzerinden çıkmasını istiyorum," diye inledi. "Seni tekrar çıplak görmek için ölüyordum."

Yanaklarım ateşle alevlendi ama topuklu ayakkabılarımı çıkardım ve elbisemi başımın üzerinden çekmesine izin verdim. Askısız sütyenimin kancasını açıp yere düşmesine izin verdiğimde göz bebekleri büyüdü. Sonra bir adım öne çıkarak iç çamaşırımı indirdi.

Ben de onu aynı şevkle karşıladım, gömleğinin düğmelerini açtım ve geniş omuzlarından aşağı ittim. İtiraz etmedi ve birkaç dakika sonra pantolonunu indiriyordu. Gözlerim, hayal ettiğimden daha büyük olan şişkin sikine takıldı.

Jude, elleri öncekinden daha çaresiz bir şekilde tekrar üzerime gelirken, "Çok çekicisin," diye inledi. Onun

dokunuşu

Tenimin üzerinde kayarak tüylerimi diken diken etti. Aleti karnımın alt kısmına baskı yapıyordu ve amım daha fazlasını hissetmek için ağrıyordu. Onu içimde istiyordum, kalın gövdesinin duvarlarımı gerdiğini hissetmek istiyordum.

Jude'un öpücükleri boynumdan aşağı inerek köprücük kemiğime kadar ulaştı. Parmaklarım saçlarının arasından geçti. Burada sessiz olmak zorunda değildik. Dikkatli olmak zorunda değildik. Kendimi utanmadan onun içinde kaybolmaya bırakabilir ve kimsenin duymasından endişe etmeyebilirdim. Ya da içeri girmesinden.

"Aman Tanrım," diye inledim dizlerine kadar öpüp ağır ama nazik elleriyle bacaklarımı açarken.

Dilini yarığımdan geçirmeden hemen önce, "Tadına bayılıyorum," diye homurdandı. Jude yüzünü bacaklarımın arasına gömdü ve ben haykırdım, o beni yutarken uyarılma amıma aktı. Nefeslerim sığlaşıırken kalçalarım onun diline karşı sertleşti.

Beni neredeyse havaya kaldırırken Jude'un parmakları kışıma saplandı, ağzı klitorisimi emiyordu. Kendimi onun yüzüne binerken buldum, zevk ve güç hissinde kayboldum. Jude Whiss benim için dizlerinin üzerine çökmüştü.

Ve buna bayıldım.

"Sen çok iyi bir kızsın," diye homurdandı ben kasıldıkça ve inledikçe. Sözleri beni uçurumun kenarına gönderdi ve yumruklarımı daha sıkı sıktım, hala saçlarından geçirdim.

"Jude..." orgazmım etrafımı sararken neredeyse çığlık dudaklarımı terk etti. Kukum diline yapışırken Jude inledi. Orada kaldı, ben nefes nefese kalıp gözlerim açılana kadar ona verdiğim her şeyi yalayıp yuttu.

"Boşaldığında çok muhteşem oluyorsun." Jude ayağa kalkmadan önce kalçalarımın iç kısmını öptü ve tekrar üzerimde yükseldi. "Ama bu sadece başlangıç..." Eğildi ve tekrar dudaklarıma yapışarak bana kendimden bir tat verdi.

Parmaklarımı göğsünde gezdirdim, altımdaki gergin kaslarının hissini duyumsadım. Güçlüydü ve amım, orgazmdan tatmin olmuş olsa da, hala ona sahip olmak için ağrıyordu

bacaklarımın arasında. Elim aşağı kaydı ve şaftını okşadım.

"Siktir." Jude öpücüğü kesti ve önce çeneme, sonra da boynuma doğru ilerledi. Elleri kıcıımı o kadar sert sıktı ki inledim. "Tanrım, bu siki içine gömmek istiyorum Kendra."

"O zaman yap," diye nefes verdim, başımı arkaya eğerek.

"Şimdi." Karanlık bir kıkırdama çıkardı ve beni hızlı bir hareketle havaya kaldırdı. Kıcıımı çubuğun üzerine yerleştirdi ve sonra

girişime kadar.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

JUDE

"H "Kahretsin, çok sıkısın." Kendra'nın içine girdiğimde neredeyse patlayacaktım, onu doldururken gözleri kocaman açılmıştı. I

iri olduğumu biliyordum ama o bana iri olduğumu hissettirdi. Kıçını kendime doğru çektim, kendimi onun içine daha derine zorladım. Uyarılmaktan kayganlaşmıştı ama bu, her yerime sığması için onu germek zorunda olduğum gerçeğini değiştirmiyordu.

"Sen... sen çok büyüksün," diye sızlandı, tırnakları omuzlarıma batıyordu.

"Neredeyse oldu," diye homurdandım ve sonunda onu tamamen doldurmadan önce sadece bir inç daha vardı, vücutlarımız çarpışıyordu.

"Aman Tanrım," diye haykırdı, bana doğru kıvranıyordu.

"Gittikçe kolaylaşacak," diye nefes nefese terden sırılsıklam olmuş tenine sokuldum. "Seni çok iyi hissettireceğim Kendra."

Baş döndürücü bir öpücükle ağzımı almak için benden uzaklaştı ve ben de onu aynı tutkuyla öptüm. Sikimin etrafına sarılmış daracık amından başka bir şey düşünmüyordum. Diğer her şeyi siktir et.

Kalçalarım ona karşı hareket etmeye başladı ve bana yapıştı, her santimi daha kolaylıkla aldı. Göğüsleri zıplıyordu ve öpüşmemizi kestim, böylece şımarık meme uçlarından birini ağzıma alıp ona daha fazla zevk verebildim.

"Sikimin etrafına gelmeni istiyorum," diye göğsüne doğru homurdandığımda hayal bile edemeyeceğim sesler çıkardı. Bu kadın olmasını istediğim her şeydi ve amcığının beni bu şekilde sıkması her şeyi çok daha iyi hale getiriyordu.

Artık kendimi tutamayarak içine girerken göğüslerini öpmeye ve emmeye devam ettim. Bütün geceyi onun amını parçalayarak geçirebilirdim ama yarın yürüyebileceğinden emin değildim ve bu da sorulara yol açacaktı.

"Aman Tanrım, yine boşalacağım," diye haykırdı Kendra, meme ucunu hafifçe ısırırken, kalçalarım daha da sertleşiyordu.

Orgazm hissi gergin vücudundan geçip aletimin etrafını sararken karşılık olarak inledim. Etrafımda zonkluyordu ve ben de her saniyesinin tadını çıkarabilmek için kıpırdamadan durdum. Onu açgözlülükle öptüm, o ikinci yüksekliğini sürerken ağzını aldım. Ona, ağzındaki ter ve şarap tadına o kadar aşık olmuştum ki.

Amcığı yavaşlarken onu kendime çektim ve hızımı tekrar artırdım. Boşalma sırası bendeydi ve onun içinde patlamamak için kendimi tutuyordum. Kollarımı onun etrafına doladım ve onu tezgahımdan kaldırarak birkaç metre ötedeki kanepeye taşıdım.

Onu yere yatırarak sikimi içine sokmaya devam ettim. Tekrar hareket etmeye başladığımda gözleri şehvetten puslanmıştı, bu sefer öncekinden daha iyi bir açıyla. Nemli, sarı saçları siyah deri üzerine yayılmıştı ve tenindeki her çile baktım. Şimdiye kadar gördüğüm en güzel kadındı ve o anda kendimi kaptırmıştım, onu becerirken göğsüm kıpırdıyordu.

Elimi boynunun arkasına sarıp dudaklarımı dudaklarına götürürken alnımda boncuk boncuk ter birikti. Diğer dirseğim onu ezmeme engelliyordu ama vücutlarımızın her santimi birbirine değiyordu ve kendimi seksimizin ve onun parfümünün kokusunda kaybolmuş buldum.

Bu tehlikeli bir duygu.

Müdahaleci düşünce kafamı bozmakla tehdit etti ve bunun yerine amının bana verdiği zevke odaklandım ve beni uçurumun kenarına götürmesine izin verdim. Karnının her yerine boşalmak için tam zamanında çekildim ve tenini kaplarken iyi bir kız gibi inledi.

"Siktir," diye inledim kafasına son bir öpücük kondurduktan sonra eğildim. "Bunu temizlemek için bir şeyler getireyim."

Kıkırdadı, ayağa kalkışımı izlerken saçlarının bir kısmını yüzünden uzaklaştırdı. Bar alanına geri döndüm, bir havlu aldım ve ılık suyla ıslattım. Kendra'nın yanına döndüm ve şişmiş amını nazikçe silerek onu temizledim. Daha önce onu benim siktiğim gibi siken biri olup olmadığını sormak istemedim ama aklımda olduğunu itiraf etmeliydim. Bu kadına başka birinin dokunması fikrinden nefret ediyordum.

Ve bunun bir sorun olduğunu biliyordum.

"Teşekkür ederim," dedi usulca kanepeye otururken, vücudu hâlâ çıplaktı. "Dışarı çıkıp yıldızlara bakmak ister misin?"

Birkaç kez göz kırptım ama sonra başımı salladım. "Evet, kulağa hoş geliyor."

Gülümsedi ve sonra ayağa kalkarak kıyafetlerini aldı ve banyoya gitti. Kendimi temizledim ve giyindim, kalbim hala göğsümde düzensiz bir şekilde atıyordu.

Az önce en iyi arkadaşımın kızını becerdim.

Ve bunun farkına varmak midemi bulandırdı. Yapmamam gerektiğini biliyordum ama aynı zamanda ona olan çekimim de geri çeviremeyeceğim kadar büyüktü. Ama bundan sonra nereye gidecektik? Bu gece bittiğinde bize ne olacaktı?

Kendra banyodan çıkıp beyaz elbisesiyle tekrar görüldüğünde bu hissi yuttum. Sarı saçları dağınıktı ama böyle olması hoşuma gidiyordu ve dağınık olmasının sebebinin ben olduğumu bilmek de hoşuma gidiyordu.

"Bir kadeh şarap daha?" Elimi uzatarak teklif ettim.

Elimi tuttu ama başını salladı. "Sanırım bu gece için ayık kalmayı tercih ederim."

Gülümsedim ama yine de içimde bir tür üzüntü hissettim. Kendra'nın Chris'in kızı olmamasını diledim. Keşke başka bir şekilde tanışsaydık ve gerçek anlamda birlikte olabilseydik. Dürüst olmak gerekirse, bir ilişki istemiyordum ama o... o farklıydı.

"Biliyor musun, telefonumu bile kontrol etmedim," dedi Kendra aniden, tezgahın üzerine koyduğu çantasına dönerek. "Birinin beni araması ihtimaline karşı muhtemelen bakmalıyım."

Kıkırdadım ve beni bara geri sürüklemesine izin verdim. Elimi bıraktı ve telefonunu çıkarıp ekranını aydınlattı.

"Ugh," diye mırıldandı ve ben ekranda bir mesaj sağanağı görerek ona baktım. "Benim için neden bu kadar endişelendiklerini anlamıyorum. Eskiden sürekli New York'a giderdim ve onun haberi bile olmazdı."

Kahretsin. Chris.

"Ona sadece arkadaşlarıyla olduğunu söyle."

Başını kaldırıp bana baktı, yüz ifadesini okumak zordu. "Evet, sanırım bunu yapabilirim." Benden uzaklaştı ve telefona geri döndü.

Hay sikeyim. Söylediğim yanlış bir şeydi.

Ama başka ne söylemem gerekiyordu ki? Evet, babana benimle yatımda olduğunu ve az önce beynini siktiğimi söyle.

Evet, bu pek iyi gitmezdi. Derin bir nefes aldım ve ondan uzaklaştım, bu geceyi mahvetmemeye kararlıyım ama aynı zamanda devam etmesine izin verirsem neler olabileceğinden korkuyordum. Elbette, Büyükanne Louise gitmemi söylemişti ama Chris öğrenirse bunun sonuçlarıyla uğraşmak zorunda kalmayacaktı.

"Um..." Kendra'nın sesi arkamı dönmeme neden oldu, orada durmuş elinde telefonunu tutuyordu. "Sanırım eve gitsem iyi olacak."

Boğazımdaki düğümü yuttum. "Şu anki gibi mi?"

Başını salladı. "Evet, yani, saat gerçekten geç oldu ve genelde bu şekilde dışarıda kalmam - bir şeyler olduğunu düşünebilirler. Sen de evde değilsin."

Çenemi sıktım. "Tamam. Uber'inin parasını ödeyeceğim. Sanırım bu gece burada kalacağım." Ve şimdilik burada kalmaya devam edeceğim.

Gözleri benimkiler arasında gidip geliyordu ama ben kendi telefonumu çıkarıp onun için bir araç ayarlarken itiraz etmedi. Onu eve bırakmayı tercih ederdim ama bunun cevaplamak istemediğim sorulara yol açabileceğini o da benim kadar iyi biliyordu.

Telefonumu barın üzerine bırakırken Kendra bana "Bu gece için teşekkürler," dedi. "Eğlenceliydi."

Başımı salladım, konuşurken sesinin aniden düzleştiği gerçeğini görmezden gelmeye çalıştım. "Kendra... bu... özür dilerim-"

Beni durdurmak için elini kaldırdı. "Anlıyorum, tamam mı? Senden bir şey istemiyorum. Sadece yorgunum ve eve dönmem gerekiyor. Geç saatlere kadar dışarıda kalmak istemiyorum."

Arkadaşlarıyla dışarıda olduğunu söylemesini istediğim için böyle söylüyor.

Onunla tartışmak, biraz daha kalmasını, böylece yıldızlara bakabileceğimizi ya da ne isterse yapabileceğimizi söylemek istedim. Onu buraya onunla yatmak istediğim için davet etmemiştim. Doğum gününde onun için güzel bir şey yapmak istedim.

Ama hiçbir kelime çıkmadı.

"Tamam," diye mırıldandım ve ondan uzaklaştım. Dayak yemiş bir köpek gibi davranmayacaktım. Gitme kararı her şeye rağmen iyi bir şey olabilirdi. Zaten bunun bir hata olduğundan endişelenmeye başlamıştım.

Kokpite yöneldim ve tekneyi kıyıya doğru sürdüm. Geri döndüğümüzde Uber onu bekliyor olacaktı. Karanlık sularda geri dönüş yolculuğu boyunca salonda kaldı. Yorumum onu gerçekten bu kadar üzmüş müydü? Yoksa başka bir şey mi vardı?

Marinaya park eder etmez Kendra eşyalarını topladı ve kapıya yöneldi. "Bu gece için teşekkürler, Jude."

Peşinden gittim ve rıhtıma çıkmadan önce elini tuttum. "Neden beni böyle başından savıyorsun?"

Bana baktı ve gülümsedi ama gülümsemesi gözlerine ulaşmadı. "Sadece yorgunum ve babam telefonumu patlatıyordu." Bunun üzerine kaşlarını çattı ve başını salladı. "Ben de ona yalan söylemek istemiyorum. Beni aramak için dışarı çıkacağını hiç sanmıyorum."

"Tamam. Seni kapıya kadar geçireyim."

Bana baktı ama itiraz etmedi. Ona söylediklerim için hâlâ kendime kızarken yanına yaklaştım. Bıraksaydım da o halletseydi -ama babasına benimle olduğunu söyler miydi? Elbette söylemezdi. Babasına böyle bir haberi bir mesajla vermek isteyeceğini düşünemezdim.

Kapıya vardığımızda usulca, "Mutlu yıllar Kendra," dedim.

Gözlerini bana dikti. "Aslında artık benim doğum günüm değil. Gece yarısını geçti."

"Evet, yine de aynı gece." Hissetmediğim bir gülümsemeyi zorladım ve o da uzanıp göğsümü okşadı, neredeyse gözle görülür bir şekilde ürpermeme neden olacak bir tereddütle.

"İyi geceler, Jude." Dönüp arabaya doğru yöneldi ve ben de göğsüme yerleşen küçümseme ve kendinden nefretle onu izledim. İyi bir gece geçiriyorduk. Harika bir gece. Ve sonra gerçeklik bunu mahvetti.

Telefonumun şarj aletini almak için SUV'uma yöneldim ve kapıyı açtığımda gözlerim yolcu koltuğunda oturan iki düzine güle takıldı. Onları aldım, vazoyu orada bıraktım ve deriye su damlattım.

Göğsüm hayal kırıklığıyla yandı. Neden Louise'in beni bunun iyi bir fikir olduğuna ikna etmesine izin vermişim? Neden Kendra'nın bana hissettirdiklerinin içinde kaybolmama izin vermişim? Elimdeki çiçekleri sıkıca kavrayarak acıyı bir kenara ittim.

Otoparkın uzak tarafındaki çöp kutusuna doğru yürüdüm ve onları karanlığa fırlattım, aynı anda hem o andan hem de kendimden nefret ediyordum. Kendra ve ben bu tehlikeli itme çekme oyununu oynamaya devam ediyorduk ve bunun ikimizden birini ya da her ikimizi de kıracağından emindim.

KENDRA

| Doğum günümün üzerinden iki hafta geçmişti. Lanet olası iki hafta ve ben hâlâ Jude'u aklımdan çıkaramıyordum. Bacaklarımın arasındaki anısını tekrar tekrar yaşadım ve bir şekilde hala işe gitmeyi ve onun gibi davranmamayı başardım.

tek düşündüğüm şeydi.

Düşündüğümünden çok daha yoğun olmamız da buna yardımcı oldu. Sürekli olarak charter planlamak isteyen müşteriler vardı ve ben de Cora'ya güzergahı takip etmesinde yardımcı olmaya başladım. Jude'dan uzaklaşmanın bir yoluydu.

Yine de çok uzakta değildi.

"Bugün öğle yemeği yemek ister misin?" Cora, çevrimiçi rezervasyon randevuları arasında gezinirken bana sordu.

"Eğer zamanımız varsa."

"Bence zaman yaratabiliriz. Tüm bunlara bir ara vermeyi hak ediyoruz. Bu kadar popüler olacağımızı hiç düşünmemiştim. Çoğu insanın bu kiralamaları karşılayamayacağını düşünmüştüm. Ben alamazdım, biliyorum."

Dizüstü bilgisayarımdan başımı kaldırıp baktım. "Pek çok parti birlikte gidiyor ve bence bu çok para tasarrufu sağlıyor. Arkadaşlarım ve ben tatillerde böyle yapardık." Eskiden arkadaşlarımdı yani.

"Onlarla hiç konuştun mu?"

Başımı salladım. "Hayır. Hiç aramazlar."

Cora beni masanın altından d rtterek, "Onları arayabilirsin," diye önerdi. "İletişim iki yönlüdür."

"Biliyorum, ama her Şeyden sonra... Bilmiyorum. Ayrıca, burada yeterince Şey oluyor."

"Doğru," diye homurdandı, gözleri tekrar kendi bilgisayarına kaydı. "Sanırım Chris ve Jude artık hiç eve gelmiyorlar." "Sanırım Jude teknesinde çok kalıyor."

Kelimeler boş ve rahatsız edici değildi ama bu beni rahatsız ediyordu. O geceden beri evde tek bir gece bile kalmamıştı.

Resmen yatına ta ınmı tı. Yapamadım Onu suçlayamam ama.

Onu evde görmeyi de özledim.

Aptalcaydı da, çünkü erken yatma kararını veren bendim ve Şimdi haftalar sonra pişmanlık duyuyordum. Babama arkadaşlarımla birlikte olduğumu söyleme  nerisi, itiraf etmek istemediğim bir sinirime dokunmu tı. Babama birlikte olduğumuzu söylemek istemesini istedim.

Ama bu boş bir hayaldi ve o anda bana bunu hatırlattı.

"Yani   le yemeği, öyle mi?" Cora tekrar teklif etti.

İçimi çektim ve bilgisayarımı kapattım. "Evet, sanırım  yle. O zaman muhtemelen kendi ofisime dönmem gerekiyor. Sanırım artık oraya hiç çıkmıyorum."

"Meh, Jude'un onca i  arasında fark ettiğinden bile Ő pheliyim."

Doğru. Ama fark etmesini istiyorum.

Alt dudağımı ısırdım ve ayağa kalktım, dizüstü bilgisayarımı postacı çantama tiki tırıp omzuma attım. "Bunu  st kata götüreceğim ve döndüğümde   le yemeğine gidebiliriz."

Bir süre durakladıktan sonra, "Seni bekliyor olacağım ve içimi bitireceğim," diye ekledi.

Güldüm ve ofisinden çıkıp ikinci kata yöneldim. Bu basamakları her tırmanı ımda kalbim hızla çarpmaya ba lıyordu. Bunun egzersiz yüzünden olduğunu d  nm yordum.

Merdiven çıkmaktan da. Sadece geldiğimde Jude'un beni karşılayacağı beklentisi vardı.

Ama küçük bekleme alanına geldiğimde, görünürde yoktu.

Hayal kırıklığı göğsümü yumruklasa da aldırmadım, eşyalarımı yerleştirip çantamı aldım. Bugün, koyu renk bir kot pantolon ve beyaz bir bluzdan oluşan daha rahat bir görünüm tercih etmiştim. Müşterilerimizden bazıları abartılıydı ama bazıları da günlük, ortalama insanlardı. İkisinin arasında bir yerde giyinmeye çalıştım... onlarla hiç muhatap olmasam bile.

Tam çapraz çantamı üzerime geçirmiştim ki Jude'un ofis kapısı açıldı ve takım elbisesi ve kravatıyla dışarı çıktı. Ona bön bön bakmamaya çalıştım, gözlerimi ayaklarıma çevirdim.

"Ah, demek buradasın."

Sertçe yutkundum. "Evet, Cora'yla öğle yemeğine gidebilmek için eşyalarımı almaya geldim."

"Burada çalıştığını biliyorsun, değil mi?" Sesi keskinleştirdi ve bakışlarımı onunkilerle buluşturmak için kaldırdım. "Öğle yemeğine gitmende bir sorun yok ama bu planları bana danışmalısın."

Midemde kızgınlık kabardı. "Evet, efendim."

"Bana efendim deme," diye tersledi beni, kara kaşları hayal kırıklığıyla aşağı inmişti. "Ben sadece bir noktaya dikkat çekiyordum. Son birkaç haftadır benim için çalıştığını unutmuş gibisin, Cora için değil."

Harika, yine götlük yapmaya başladı.

Onunla tartışmak istemedim. "Tamam. Özür dilerim. İşleri sana danışacağımdan emin olabilirsin patron."

Küçümseyici lakabım karşısında çenesi gerildi ve bunu ağızımdan kaçırmak istememiştim ama pişman da değildim. Gecemizi erken bitiren ben olabilirdim, ama bizi asla bilinen bir şey haline getirmeye niyeti olmadığını açıkça ortaya koyan oydu.

"Cora ile ögle yemeğine çıkabilir miyim?" Bu sözleri söyler söylemez masamdaki telefon çalmaya başladı. Kaşlarımı çatarak telefonu açtım. Sadece dahili aramalara cevap verirdim. "Alo?"

"Hey, tatlım." Babamın sesi stresli geliyordu. "Jude'u buraya gönderebilir misin? Hoşnutsuz bir müşteri var ve sanırım onu sakinleştirmeye yardımcı olabilir."

"Tamam, ona haber veririm." Jude bana kaşlarını kaldırırken ona baktım. Telefonu kapattım. "Babam bir müşterinin kızgın olduğunu söyledi."

"Anladım," diye homurdandı, başını salladı ve merdivenlere yöneldi. Gözden kaybolurken bana ikinci kez bakmadı bile ve ben rahat bir nefes aldım.

Kriz önlendi.

Neden benim tavrımı ortaya çıkardığından emin değildim ama çıkardı. Hiç kimse beni Jude kadar sinirlendirmemişti. İş yerinde tamamen profesyonelmışiz gibi davranmak ve benim için iki kez dizlerinin üzerine çöktüğünü unutmak istiyordu. Yetkinin onda olduğunu anlıyordum ama bu konuda hıyarlık yapmasına gerek yoktu.

Yine de hassas davranıyorum.

Ama her neyse. Anahtarlarımın yanımda olduğundan emin oldum ve merdivenlere yöneldim, ancak birinci katta bir yerden gelen bağırışları duyunca durakladım. Vay anasını. Neler oluyor? Merdivenleri gümbür gümbür indim ve zemin kata ulaştığımda köşeden baktım. Jude ve babam orada durmuş, benim yaşlarımda uzun boylu, sarışın bir adam onlara program hakkında bağırıyordu.

"Üzgünüm, o hafta sonu hiç boş yerimiz yok," dedi Jude eşit bir tonda. "Eğer programımızın dolu olduğunu söylediyse, bu dolu olduğu anlamına gelir."

Vay be.

"Başka bir tekne kiralayamaz mısın? Bu hafta sonu karımı dışarı çıkarmam lazım. Onuncu yıldönümümüz."

Böyle bir sorunun olması güzel olmalı.

"Bunu anlıyorum ama gerçekten yapabileceğimiz bir şey yok." Babam dişlerini sıkarak konuşuyordu ve ben onun

öfkelenmek üzereydi. Restorandaki sorunları her zaman asistanının halletmesinin bir nedeni vardı.

"Pazartesiye ne dersin?" Üçünün de dönüp bana bakmasına neden olacak kadar yüksek bir sesle mantık yürütürken buldum kendimi. "Aslında havanın Cumartesi ve Pazar günü suyu dalgalı hale getirmesi bekleniyor. Pazartesi günü her şey düzelecek."

"Onu Pazartesi günü götürmek istemiyorum," diye homurdandı. "Unuttuğumu düşünecek."

Jude onu yatıştırmaya çalışırken kaşlarımı kaldırdım. "Eminim senin ihtiyaçlarını karşılayabilecek başka bir kiralama şirketi vardır Sam. Olmamalı-"

"Bu sefer o gitmek istedi."

"Böyle bir şey olmayacak. Diğer müşterilerimi iptal etmeyeceğim," diye karşılık verdi babam, yüzü kızarmıştı. Cora da dahil olmak üzere çevredeki insanlar artık onu izliyordu, ofisinden dışarı bakıyordu.

"İki katını öderim," diye neredeyse bağırıyordu Sam. "Bırakın onu ben çıkarayım."

Kendime engel olamadım. Jude ve babam kaybetmenin eşiğindeyken bu durumu düzeltmek zorundaydım. Bu tür insanlarla daha önce de uğraşmışım ve onlara bunun kendi fikirleri olduğunu düşündürmek zorundaydınız.

"Efendim," diye başladım babamın ve Jude'un bakışlarını görmezden gelerek, "aklınızda bir yat tercihi var mıydı?"

Omuzları düştü ve başını salladı. "Hayır, hangi tekneyle çıkacağımız umurumda değil, sadece onu dışarı çıkarmak istiyorum."

"Neden programımı almama izin vermiyorsun ve senin için uygun bir şey olup olmadığına bakmıyoruz? Dediğim gibi, Pazartesi günü hava en iyisi ama karınızın unuttuğunuzu düşünmesini istememenizi anlıyorum."

Sinirli bir iç geçirdi ama başını salladı. "Geçen yıl neredeyse unutuyordum ve her şey berbattı."

"Ya..." Telefonumu çıkarıp programa geçerek başladım. "Eşinize vermeniz için bir duyuru hazırlasam, ve biz de devam edip

Pazartesi gecesi mi? Sizin için hava durumu ile ilgili bir özür mektubu yazmaktan mutluluk duyarım?"

Yüz ifadesi sertleşti ve nefesimi tuttum ama birkaç dakika sonra iç çekti. "Aslında... evet, bu işe yarar. Zaten onu dalgalı suya götürmek istemiyorum. Yüzmek isteyecektir."

"Mükemmel." Gülümsedim. "Neden benimle yukarı gelmiyorsun, her şeyi halledebiliriz? Mektubu ve davetiyeyi orada hazırlarım. Ya da burada beklersin, Cora da"- ona baktım-"sana bir kadeh şampanya getirir?"

"Sanırım ben de seninle yukarı çıkacağım," dedi babama ve Jude'a dikkatle bakarak. "Orası çok daha hoş bir ortam gibi görünüyor."

Evet, doğru.

Başımı salladım ve merdivenlerden yukarı çıktım. Beni takip etti ve ben hava durumuyla ilgili sahte bir mektup yazıp davetiyelerimizden birini alırken küçük bekleme alanında bir yere oturdu. Bunlar genellikle yüksek profilli partiler için kullanılırdı ama sorun değildi. Adamı mutlu ettiyse ve bize kötü bir eleştiri yapmasını engellediyse, öyle olsun.

Mektubun çıktısını alıp altını imzalarken, "Buranın başına seni getirmeliler," diye yorum yaptı. "Orada sakinliğimi kaybettim ama ben sadece... Bu benim için gerçekten önemli bir şey. Evlilik çok zor ve biz meşgulüz."

"Evlilik hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama gösterdiğiniz çabayı takdire şayan buluyorum."

"Geç kaldım," diye homurdanarak başını salladı. "Biraz hafta önce online sistemi çalıştırmaya çalıştım ama sürekli takılıyordu. Daha erken gelmeliydim."

"Web sitesine bir göz atmak için not alacağım. Sorun yaşamamanız gerekirdi, eğer siz yaşadıysanız eminim başkaları da yaşamıştır." Bunun doğru olup olmadığından emin değildim ama web sitesinin nasıl çalıştığına bir göz atmayı ihmal etmeyecektim. İhtiyacımız olan son şey

sorunlar vardı. Herkes yavaş web sitelerinden nefret ederdi ve çevrimiçi planlama şirketin başarısı için hayati önem taşıyordu.

Mektubu ve davetiyei benden alırken gülümseyerek, "Teşekkür ederim," dedi. "Benim için fazladan çaba harcadığınız için gerçekten minnettarım. Bunu değerlendirmemde not edeceğimden emin olabilirsiniz. Kendi ofisinizi hak ediyorsunuz. Kimse söyleyeceklerimi dinlemeye istekli değildi."

Başımı salladım. "Seni geçireyim," dedim gülümseyerek ve merdivenleri işaret ettim. Lobideki herkesin bakışlarını görmezden gelerek onu dışarı kadar takip ettim. Onun için kapıları açtım ve arkamı döndüğümde derin bir iç çektim.

Yaptığım şeyin haddimi aşmak olduğunu biliyordum... Ve bunun bedelini ödemek üzere olduğumu da biliyordum.

JUDE

| Kendra, Chris ve benim lobide durduğumuz yere doğru ilerlediğinde fena halde öfkelenmişti. Her şey güzel ve büyüktü. o ve kadın çözüldü ve Sorun, ama o

hiç karışmamalıydım. "Bu konuda..."

"Sorun değil," dedi Chris benden önce. "Bu konuda kızgın olamam. Bizim söndürebileceğimizden emin olmadığım bir yangını söndürdün. Teşekkür ederim."

Neredeyse ağzım açık kalacaktı. "Uh... seninle konuşabilir miyim?"

Chris bana baktı. "Tabii. Hadi ofisime gidelim."

Kendra'nın yüzündeki korkunç ifadeyi görmezden geldim. Kızgın olduğumu biliyordu ve kurumsal bir patron için çalışmaya alışkındı. Haddini biliyordu ve haddini aşmıştı -ki bu benim için o kadar da şaşırtıcı değildi.

"Neler oluyor?" Ben kapıyı arkamızdan kapatırken Chris kaşlarını çattı. "Belki de bu işe karışmaması gerektiğini biliyorum ama Sam kendini kaybetmek üzereydi ve o da sorunu çözdü."

"Ve bizi soytarı gibi gösterdi," diye karşılık verdim ona. "Otoritemizi tamamen baltaladı. O adam bu işi nasıl yürüteceğimizi bilmediğimizi düşünecek."

Chris yüzünü bana çevirdi. "O adamın ne düşündüğü umurumda bile değil. Tek umursadığım onun mutlu olması ve Kendra'nın onun bize bir şans vermesini mümkün kılması bile benim gözümde bir kazanç. Elbette, haddini aştı mı? Belki biraz. Ama o aynı zamanda benim kızım ve kışımızı kurtardı."

Başımı salladım, öfkem hâlâ göğsümde kaynıyordu. "Bu konuda sana katılmıyorum."

"Çünkü sen bir şirketsin ve açıkçası benim en iyi arkadaşımsın ama diğer insanlara nasıl görüldüğünü çok fazla önemsiyorsun."

Bunu söylediği için suratının ortasına bir yumruk atabilirdim ama aldırmadım. Sakinleşmem gerektiğini bilerek ofisinden ayrıldım.

"Jude," diye seslendi Chris arkamdan.

"Sakinleştikten sonra konuşabiliriz," diye tersledim onu ve merdivenlere yöneldim. Olay çıkarmak istemiyordum ve ofisime giden merdivenleri gürleyerek çıkarken Kendra ve Cora'nın bakışlarını görmezden geldim. Ne yaptığımı ya da neden bu kadar sinirlendiğimi bilmiyordum ama Kendra'nın bana yaptığı buydu.

Ofisime doğru yürüdüm ve kapıyı arkamdan kapattım. Sakinliğimi korumaya ve ofisimi mahvetmemeye çalışarak volta attım. Çok küçük bir şey için çılgına dönmüştüm. Hiçbir anlamı yoktu. Muhtemelen kaybedeceğimiz bir müşteriyi kurtarmıştı ve Sam McMillian'ın itibarını bildiğim için muhtemelen uzun bir eleştiri yazacaktı.

Ama hala kızgındım. Ona.

Marinaya yanaşmış teknelere bakarken kapımın hafifçe vurulduğunu duydum. Gözlerimi kapattım ve bir nefes verdim. "Şimdi olmaz."

"Babam ve Cora öğle yemeğine gittiler..." Kendra'nın sesi kapının diğer tarafında belirsizdi ve bana bir şeyler hissettirmesinden nefret ediyordum.

"Ne istiyorsun?" Yetişkin bir adamdan ziyade olgunlaşmamış bir ergen gibi seslendim.

Kapı kolu döndü ve içeri girdi, her zamanki gibi ölü gibi görünüyordu, beyaz atleti güneşte kızarmış tenini gösteriyordu. "Sadece özür dilemek istedim. Babamın beni savunduğunu biliyorum ama hatalıydım." Yüzündeki samimiyeti görmek içinde bulunduğumuz durumdan daha da nefret etmeme neden oldu.

"Sorun değil."

"İyi değil," dedi ve kapıyı arkamızdan kapattı. "Biliyorum ki ben... biliyorum ki tepkiniz benim haddimi aşmamdan daha fazlasıydı. Bu... benim doğum günümle ilgili..."

"Hayır," diye durdurdum onu. "Tekrar o yola girmeyeceğiz. Bu konuşmayı yapmak istemiyorum Kendra."

Dudakları büzüldü, yanakları kızardı. "Bu konuşmayı yapacağız. Olay olduğundan beri bunun etrafında dans ediyoruz ve bu iyi, ama sen tekrar bir pisliğe dönüşüyorsun-"

Çenem düştü. "Pislik mi? Az önce bana pislik mi dedin?"

Kaşlarını kaldırdı. "Özür dilerim, darbeyi hafifletmemi ister misiniz?"

Ellerimi yüzümde gezdirerek kıkırdadım. "Peki. Bana ne istersen onu söyle. Neyse o."

"Patladın ve bana kızgın olmanı anlıyorum ama doğum günüm olmasaydı bu kadar kızgın olacağını sanmıyorum."

Başımı salladım. O haklıydı. Bunu tartışmanın bir anlamı yoktu. O gülleri çöpe attığım anda ona kızmıştım ve bu kızgınlığım hiç geçmemişti. "Böyle davrandığım için özür dilerim ama bunu düzeltmek zorundayız. Bir süre birlikte çalışacağız."

"Biliyorum," dedi dikkatle. "İşte bu yüzden sana olanlar için üzgün olduğumu söylüyorum. Tüm bu karmaşaya verdiğim ani tepki için özür dilerim. Bir şekilde gerçekten benimle birlikte olmak isteyebileceğin hayaline kapıldım ve bu aptalcaydı." İtiraz etmek için ağzımı açtım ama o devam etti. "Bu yüzden belki de olanlar olmamış gibi davranmaya çalışmalıyız."

Başımı yavaşça salladım. "İstediğin bu mu?"

Birkaç saniye boyunca bana öyle bir baktı ki kalbim küt küt atmaya başladı. "Evet. Bunun pişmanlık duyacağım bir şeye dönüşmesini istemiyorum ve incinmek de istemiyorum."

Sertçe yutkundum, yine itiraz etmek istiyordum ama telefonum çalmaya başladı. Ekranda Eli'nin adını gördüğümde derin bir nefes aldım. "Buna cevap vermem gerekiyor ama seninle bu konuşmayı bitirmedim Kendra." Başını salladı ve ofisten çıktı. Telefonumu elime aldım ve cevap verdim. "Alo?"

"Selam baba," diye selamladı Eli beni, sesi her zamanki gibi hafif ve mutluydu. "Sadece işlerin nasıl gittiğini öğrenmek için aramıştım."

Elimi yüzümde gezdirerek "İyiler," diye yalan söyledim. "Sadece normal iş büyüme sancıları."

"Evet, anlıyorum. Jackson'la konuştun mu? Plak şirketini o yönetiyor ve işler onun için iyi gidiyor."

"En iyi işi karısı yapıyor," diye güldüm. "Bence onu çoğu zaman doğru yolda tutuyor."

"Haksız değilsin," diye kıkırdadı Eli. "Ama yine de ziyarete gelmeyi düşünüyorduk. Henüz bir yer bulamadınız mı?"

"The Chrissy'de kalıyorum," dedim, bu konuda söyleyeceklerine karşı hazırlıklı olarak. Oğlum hayatı vahşi ve özgürce yaşamaktan yanaydı ama tekneyle yaşamayı onaylamıyordu. Hava şartlarından dolayı.

"Tamam... Neden? Chris'le kaldığını sanıyordum. İşler yolunda gitmedi mi?"

"Hayır, gayet iyi gidiyordu. Sadece kendime ait bir yer istedim ve birkaç hafta önce tekneyle açıldım. Güzeldi, o yüzden orada kalıyorum."

"Tamam, eğer seni mutlu eden buysa."

Kaşlarımı kaldırdım. "Bu da ne demek oluyor?"

Güldü. "Baba, söylediklerimden başka bir şey kastetmişim gibi davranıyorsun. Senin mutlu olmanı istiyorum. Ölümüne çalışmandan ve hiç eğlenmemenden bıktım. Bazen rahatlamayı hak ediyorsun."

"Evet, doğru," diye homurdandım. "Çalışmak benim rahatlama yöntemim."

İçini çekti. "Hayır, değil ama biliyorsun bunu sana defalarca söylesem de aklına asla yatmayacak. Ben sadece... Luke, Jackson ve benim bulduğumuz şeyi senin de bulmanı istiyorum. Bir çeşit son oyunun olsun istiyorum baba."

"Hepiniz benim son oyunumsunuz."

"Seninle tartışmayacağım. Her neyse, Chris ve yeni kız arkadaşı nasıl?"

"İyiler. Kız ondan çok daha genç, biliyorsun."

"Yani?" Eli güldü. "Muhtemelen onu genç tutuyordur falan. Ayrıca, genç görünen sen olmana rağmen Chris de gençmiş gibi davranıyor."

"Ha. Sağ ol evlat," diye kıkırdadım. "Sanmıyorum ama bu konuda seninle tartışmayacağım. İltifatını kabul ediyorum." Durakladım ve sonra kendimi muhtemelen sormamam gereken bir şey sorarken buldum. "Daha genç biriyle çıksam ne düşünürdün? Mesela senin yaşında?"

Telefonun diğer ucunda rahatsız edici bir sessizlik vardı. "Biriyle mi çıkıyorsun?"

Sikeyim.

"Hayır, bu sadece bir soruydu çünkü bu konu hakkında konuşuyorduk. Varsayımsal olarak konuşuyorum."

"Doğru, ama sen bunu asla yapmazsın." "Boş ver o zaman."

"Hayır, hayır, ben cevaplayacağım," diye güldü Eli. "Sanırım bu onlarla çıkma nedeninize bağlı. Mesela, eğer sadece servet avcısı falan olsaydı, bununla ilgili bir sorunum olurdu. Senden faydalanıldığını görmek istemem. Bu berbat olurdu."

"Evet, böyle bir şey olmayacak."

"O kadına ne oldu? Adı neydi? Margie mi? Senden gerçekten hoşlanmıyor muydu?"

Yüzümü buruşturdum. "Hayır. Kesinlikle olmaz."

"Asla yapmam." "Gerçekten o kadar kötü mü?"

"Onunla aynı odada birkaç dakikadan fazla kalmaya dayanamıyorum. Asla işe yaramaz."

"Ah evet, sanırım bu doğru. Peki, şu genç kadın meselesine dönersek, genç bir kadına mı abayı yaktın?"

"Ezmek mi?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Hayır, değilim," diye yalan söyledim, Kendra hakkında hissettiklerimi anlatmak bile istemiyordum. Tek yapmam gereken onu düşünmekti ve aletim sertleşiyordu. Bu sinir bozucuydu ve görünüşe göre onu sistemimden atmak sorunun çözümü değildi.

Bu sadece onu daha çok istememe neden oldu. Ve şimdi tek düşünebildiğim bitirmemiz gereken konuşmaydı.

"İşlerin iyi gitmesine sevindim."

"Teşekkürler," dedim dalgınca, gözlerim ofisin kapısındaaydı. "Ama işe geri dönmem gerekiyor. Yapılacak çok şey var."

"Tamam, iyi şanslar. Seni seviyorum, baba."

"Seni seviyorum, evlat." Telefonu kapattım ve masamdan kalktım. Kendra'ya karşı dürüst olmam gerekiyordu. Benimle bir tür cinsel ilişkiye devam etmemeyi seçebilirdi ama bunu halının altına süpürebileceğimi düşünmesini istemiyordum.

O haklıydı. Patlıyordum çünkü onu istiyordum. O gece babasına yalan söylediğimi söyleyerek çuvallamıştım ve ona gizli bir ilişkiden fazlasını veremesem de en azından ihtiyaçlarını karşılamayı teklif edebilirdim. İkimiz de bekârdık ve kaçmak için bir yol bulmuştum.

Bu çok saçma. Chris hala öğrenebilir.

Kapıya doğru ilerlerken dudağımı ısırdım. Öğrenebilirdi, ama ikimiz de bunu bir sır olarak saklamayı kabul ettiysek, o zaman fark eder miydi? Zaten sınırı aşmıştık, birkaç kez daha ne fark ederdi ki?

Ama istediği bu değilse, buna saygı duyarım.

Bunu onun için yapardım ama yüzündeki ifadeyi gördüm. Bunu istemiyordu. Birlikte olmamızı istediğini söyledi ve ben de ona bunu bir dereceye kadar sağlayabilirdim. Ve lanet olsun, onu tekrar etrafımda hissetmek istiyordum.

Bunu bu yüzden mi yapıyorum? Sadece seks için mi?

Kapıyı açtığımda sebepimin ne olduğunun pek de önemli olmadığını fark ettim çünkü Kendra bir kez daha masasında oturmuyordu. Lanet olsun. Hayal kırıklığı göğsümü yaktı. Hangi cehenneme gitmişti? Öğle yemeği vakti geçmişti ve konuşmaya devam etmek istediğimi biliyordu.

Merdivenleri hızla inerek zemin kata indim ve doğruca Cora'nın ofisine yöneldim. Kendra'nın orada olmamasına şaşırarak başımı içeri uzattım.

"Ne oldu?"

"Kendra'nın nereye gittiğini merak ediyordum. Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyordu ve daha önce yaptığımız konuşmayı bitiremedik."

Dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı ve yüzündeki kızgınlığı görebiliyordum. "Chris'le birlikte."

"Oh."

Kahretsin.

KENDRA

"W "Senin için ne yapabilirim, tatlım?" Babam sandalyesinde arkasına yaslandı ve ellerini ensesinde birleştirdi. Ne yapacağımı biliyordum.

Yapmam gerekiyordu ama bunu nasıl yapacağımdan emin değildim.

"I..." Sesim kesildi. "Çok şey isteyeceğimi biliyorum ama pozisyonumu değiştirmenizi gerçekten çok isterim."

Kaşları çatıldı. "Neden?"

"Sadece Jude ve ben pek iyi anlaşamıyoruz ve başka bir yerde çalışmamın daha iyi olacağını düşünüyorum."

"Ama harika bir iş çıkarıyorsun. O da öyle söyledi. Bu sabahın seni rahatsız etmesine izin veremezsin."

Derin bir nefes aldım. "Mesele sadece bu sabah değil baba. Sadece açıkça birbirimize ters düşüyoruz ve ilişkimizi buranın dışında mahvetmek istemiyorum." Aslında ben istiyorum. Onu unutmak istiyorum çünkü o sadece bir sır olarak kalacak.

"Doğru... şey, şu anda sizi nereye koyabilirim emin değilim. Hiç boş yerim yok." "Kapıcı olabilir miyim?"

Güldü. "O kadar da kötü olamaz."

Sertçe yutkundum, keşke ona gerçeği söyleyebilseydim. Neden boşluk istediğimi anlayabilirdi, ama aynı zamanda

Jude'u da beni de öldürmek istiyordu. Buna ihtiyacım yoktu, özellikle de aramızdaki her şey bittiğinden beri. Bu kararı vermiştim ve Jude'un beni başka türlü ikna edemeyeceğinden oldukça emindim.

"Bak, çok şey yaşadığını biliyorum ama Jude ile konuşabilirim. Ona rahatlamasını söylerim. Sıkı bir ekip yönetiyor."

"Benim için sorun değil, onun için kişisel bir şey değil. Ben sadece yapmaya çalışıyorum-"

Kapının çalınması bizi böldü ve Jude kapıyı iterek açıp ofisten içeri girerken arkamı döndüm.

Benimle dalga geçiyor olmalısın.

"Burada olmanıza çok sevindim. Neden oturmuyorsunuz?"

"Oh?" Jude bakışlarımı yakaladı ve ben de kızarmamaya çalıştım. "Sanırım bir toplantımız var?"

"Evet, sanırım bugün olanlar hakkında konuşmamız gerekiyor," dedi babam sandalyesinde arkasına yaslanarak. "Sanırım ikinizin arasında işler iyi gitmiyor ve bunu çözmek istiyorum."

Jude bana bir bakış attı ve bir an için tamamen hazırlıksız yakalanmış gibi göründü. Ama hemen kendini toparladı. "Daha önce konuşabiliriz. Bu iyi bir fikir olabilir."

Tabii ki bunu sadece bir işmiş gibi gösterecek.

"Pekâlâ, söyleyecek ne var? Ben arabulucu olacağım." Babam kollarını göğsünde kavuşturdu.

Başımı sallayarak kahkahalara boğuldum. Aman Tanrım.

"Bu kadar komik olan ne?" Babam bana karşılık verdi. "Bu konuda profesyonel olmalısın."

Jude sikini bacaklarımın arasına sokarken bunu düşünmeliydi.

Onun yerine "Özür dilerim," diye mırıldandım.

"Daha önce ona karşı çok sert davrandım ve bunun için zaten özür diledim. Köprünün altından çok sular aktı. Eğer ihtiyacı olan buysa, yeniden başlamaktan mutluluk duyarım."

Sözcükler soğukkanlı, sakin ve derli toplu çıkarken Jude'a baktım. "Tamamen baştan mı başlamak istiyorsun?"

Gözlerime baktı. "Eğer istediğin buysa." "Sanki burada çalışmaya yeni başlamışım gibi mi?"

"Sanırım temiz bir sayfa açmayı kastediyor," diye araya girdi babam.

Ona dönüp baktım. Zavallı babamın hiçbir şeyden haberi yoktu. "Sanırım zamanımı ve çabamı harcayabileceğim başka bir yer bulsam daha iyi olacak."

"Bekle... Ne?" Jude kaşlarını çatarak bana baktı. "Bununla ne demek istiyorsun?"

Babam bir iç çekti. "Benden onu şirkette başka bir yere yerleştirmemi istedi. Pozisyon değiştirmek istiyor."

Bunu gizli tutmanın yolu, baba.

Yanaklarımın ısındığını hissettim. Jude'u gafil avlamak gibi bir niyetim yoktu ama şimdi tam olarak bunu yapmıştım. Ve bunun için kendimi çok kötü hissediyordum. Kişisel ilişkimizin nereye gittiği hakkında konuşuyorduk ve sonra bunu onun yüzüne vurdum.

"Anlamıyorum... Anlamıyorum. Daha konuşmamız bile bitmemişti Kendra. Seninle konuşacak daha çok şeyim vardı."

"Artık ona söyleyebilirsin," diye önerdi babam.

Benim ağzım açık kaldı ve Jude'un çenesi de çok geride değildi. Bu iş tamamen garip bir şova dönüşüyordu. Karnım gurulduyordu ve aç mıydım yoksa içinde yaşadığımız yalanlar yüzünden midem mi bulanıyordu emin değildim.

Sandalyemi geri çektim ve ayağa kalktım. "Kendimi iyi hissetmiyorum." Bu sözlerle birlikte ofisten çıktım ve aceleyle banyoya gittim. Midem yine guruladı ve kahvemi kustum. Derin bir nefes aldım ama uzun sürmedi.

Yine kustum.

Ne oluyor be?

Birkaç dakika sonra banyonun kapısı açıldı ve Cora içeri girdi, gözleri endişeyle irileşmişti. "Sen iyi misin?"

Başımı sallayarak ona baktım. "Midem beni öldürüyor."

"Hamile misin?"

Güldüm ve başımı salladım. "Hayır. Daha birkaç gün önce regl oldum. Sanırım mide virüsü gibi bir şey."

"Gidip babana haber vereyim, sonra seni eve götürebilirim." "Hayır..." Ama başka bir şey söyleyemeden hastalandım.

Tekrar. Gözyaşlarım yüzümden aşağı akarken gözlerimi kapattım. Önce babam Jude'un önünde beni rezil etti, şimdi de aptal bir mide hastalığına yakalandım. Bundan daha kötüsü olabilir miydi? Ben lavaboya su sıçratırken kapı açıldı.

"Chris'le otuz dakika içinde bir toplantımız olduğu için Jude seni eve götürecektir."

Evet. Daha da kötüleşti.

Jude banyonun girişinde belirdiğinde duvara yaslandım. Boğazıma kaçan safrayı yuttum ve üzerimdeki bakışları görmezden gelmeye çalıştım. Birdenbire bok gibi görüldüğümünden emindim. Bok gibi hissettiğim kesindi.

"Ben bir çöp tenekesi getireyim," dedi Jude, sesi kaybolurken aceleliydi.

"O seninle ilgilenecek." Cora yanıma geldi ve omzumu ovdu. "Hasta olduğun için üzgünüm. Babanla pozisyon değiştirmek hakkında konuştuğunu duydum. Ne yapabileceğime bakacağım."

"Teşekkürler," diye fısıldadım, Jude elinde içinde astar olan küçük bir çöp tenekesiyle dönerken.

"Hadi seni eve götürelim." Jude, Cora'nın yanından geçip koluma girdi ve çöp kutusunu önümde tuttu. "Durman gerekirse bana söylemen yeterli."

Sesinin ne kadar yumuşak olduğunu ve ne kadar güzel koktuğunu görmezden gelmeye çalışarak başımı salladım. Lobide utanç yürüyüşü yaptık, gözler ikimizin üzerindeydi. Jude'un yüzündeki acıma ya da eğlence ifadesini görmekten korktuğum için başımı kaldırıp bakmadım. Tanrım, muhtemelen benim berbat biri olduğumu düşünüyordu.

Berbat bir haldeydim.

Jude cipinin yolcu kapısını açarken "Sakin ol," diye mırıldandı. "Her şey yoluna girecek. Seni eve götürür götürmez yerleşmeni sağlayacağım."

Çöp kutusuna bakarak derin bir nefes aldım. Lavanta gibi kokuyordu ve bu sadece midemin daha da bulanmasına neden oldu. Cip ileri doğru savrulurken hiç nefes almamaya çalıştım. Gözlerimi sıkıca kapattım ve çöp kutusuna tutundum.

"İyi misin? Seni hastaneye götüreyim mi?" Jude'un sesi paniklemiş gibiydi. "Ne istersen yapabilirim."

"Sadece beni eve götür," diye fısıldadım, yanağımdan yeni bir gözyaşı süzüldüğünü hissettim. Çok utanmıştım. Neden hastalanmıştım ki? Bu gün zaten korkunçtu, bu da üstüne tuz biber ekmişti. "Tamam." Yanımda sessizliğe gömüldü, ancak tıpkı şefkatli bir babanın yapmasını beklediğim gibi sırtıma bir el koydu. Bu sadece daha fazla gözyaşı dökülmesine neden oldu. Ve

Nedenini bilmiyordum.

Tüm bu durum hakkında aşırı dramatik davranıyordum. Jude bana karşı şehvetten başka bir şey ifade etmemişti ve ben de onunla bir ilişki kurmayı hiç beklememiştim. Ayrıca, onun için çalışmayı bırakmak benim seçimimdi.

Onu unutabilmem içindi. Yapmam gereken buydu.

Evin garajına girdi ve arabadan atlayıp yanıma koştu. Jude kapıyı açtı ve dışarı çıkmama yardım etti. "Seni odana götürene kadar şu çöp kutusuna tutun. Bence en iyisi bu."

"Tamam," diye mırıldandım, ayağa kalkarken midem bulanıyordu. Dirseğimi tuttuğunda duraksadım, tekrar kusabileceğimi düşündüm. Ama kusmadım. Zorlukla nefes aldım ve beni evin içinden merdivenlere doğru götürürken ona yaslandım.

"Merdivenleri çıkabilir misin?"

"Ben kırılmadım," diye tersledim ona bıkkınlıkla ve o da kıkırdayarak başını salladı bana.

"Hastasın ve hala tavır yapıyorsun."

"Sadece seninle," diye mırıldandım düşünmeden. Bunun üzerine sustu ve odama gitmeme yardım etti. Yorganı yırttı ve sonra tekrar yanıma geldi. Çöp kutusunu elimden aldı ve yatağın yanında yere koydu.

"Çocuklarım ya da ben hastalandığımızda, her ihtimale karşı yatağın yanına bir çöp kutusu koyardık. Mide gribi tam bir baş belası olabilir."

Bana geri döndüğünde başımı salladım. "Teşekkürler."

Parmakları beyaz bluzumu çözdü ve ben nefesimi tuttum. "Bluzunda kusmuk var," dedi dikkatlice.

Yüzüm ateşle kızardı. Ne kadar utanç vericiydi. "Alabilirim."

"Bırak ben yapayım." Sesi sertleşti ama gömleğimi başımın üzerinden çekiştirirken sesinde sevimli bir şeyler de vardı. Gözleri vücudumda geziniyordu ama onları hızla geri çekerek şifonyerime yöneldi.

Tereddüt ettiğinde ona "İkinci çekmece," dedim. Bir tişört ve örgü şort çıkardı ve sonra bana döndü. Gömleği giymeme yardım etti ve sonra kot pantolonumun düğmelerini açtı. Ayakkabılarımı çıkarırken kalçalarımın üzerinden aşağı çekmesine izin verdim.

"Bu sabah için özür dilerim."

Şortumu giymek için ona yaslanırken beceriksizce "Sorun değil," dedim. Daha önce hiçbir erkek benimle Jude'un ilgilendiği gibi ilgilenmeye çalışmamıştı ve her ne kadar ona gitmesini söylemek istesem de... yapamadım.

"Kendini iyi hissetmediğini bilmiyordum."

Ben de öyle.

"Tuvalete gitmen gerekiyor mu?" diye sordu ben tekrar dik dururken. "Eğer öyleyse, aşağı inip sana birkaç şey getirebilirim."

"Hayır, sorun değil."

"O zaman yatağa girmene yardım edeyim."

İzin verdim ve sonra etrafımda dolanmasına, yudumlamam için Gatorade ve su getirmesine izin verdim. Bu, ofiste bana pislik gibi davranan Jude değildi. Bu, daha önce sadece göz ucuyla gördüğüm biriydi ve hiç bu kadar ilgimi çekmemişti.

Ta ki karnım guruldayana kadar.

Jude içkimi komodinin üzerine bırakırken ben koşarak banyoya gittim. Tuvaletin üzerine eğildiğimde, onun

Kusarken ellerim saçlarımla arasından geçip onları tuttu. Utanmam gerekirdi ama bunun yerine tamamen farklı bir şey hissettim...

Onun orada olması doğru geldi.

"Sorun değil Kendra," diye mırıldandı, tezgahtan bir saç bağı alıp saçımı dağınık bir at kuyruğu yaparken. Gelmiş geçmiş en kötü atkuyruğuydu ama o an neredeyse mükemmeldi. Jude bana kartlarını gösteriyordu ve şimdi gerçekten bunun içindeydim.

Şimdi, babam ofisteki pozisyonumu değiştirmeyi başarsa bile, bu Jude Whiss'i unutmam mümkün değildi. Hayır, bu Jude beni kendisine aşık ediyordu.

Ve kalp kırıklığına razı olmak zorunda kalacaktım.

JUDE

"H nasıl hissediyor?" Chris mutfağa girer girmez bana sordu. Günün geri kalanında evdeydim.

Kendra'nın iyi olacağına yemin etmiş olmasına rağmen, ona göz kulak olmak için gün boyunca çalışmıştı.

"Şu anda uyuyor. Tahminimce en kötüsü geçti." Elimdeki su bardağını aldım ve mümkün olduğunca soğukkanlı görünmeye çalışarak yudumladım. Sadece bir mide rahatsızlığıydı. Gececekti ve yarından itibaren kendini daha iyi hissetmeye başlayacaktı.

"Ona göz kulak olduğun için teşekkürler," dedi en iyi arkadaşım bar taburelerinden birine kayarken iç çekerek. "Umarım ikiniz aranızdaki farklılıkları çözebilirsiniz. Gerçekten de onu senin yanına vermenin benim için çalışmasından daha iyi olacağını düşünmüştüm."

"Her şey yoluna girecek," dedim, bugünkü konuşmadan bahsedince midem bulandı. Bu beni çok şaşırtmıştı ve ona böyle hissettirdiğim için kendimi her zamankinden daha suçlu hissediyordum. Bunu telafi etmem gerekiyordu, sadece nasıl yapacağımı bulmalıyım.

"Sanırım haklısın. Zaten şu anda onu koyacak başka bir yerim yok. Pozisyonlarımız dolu. Belki bir yer açıldığında..."

"Her şey yoluna girecek," diye araya girdim, gülümsemeye zorlayarak. "Eminim düzelecektir."

Başını salladı. "Biliyorum, biliyorum. Sadece onun için endişeleniyorum. Burada mutlu olmasını istiyorum. Keşke burada kalsa. New York'u sevdiğini biliyorum ama ben onun burada olmasını seviyorum. Biriyle tanışmasını ve buranın o kadar da kötü bir yer olmadığına onu ikna etmesini umuyorum."

Kıkırdadım, yerimde kıpırdandım. "Ne olacağını asla bilemezsin."

"Doğum gününde eve geç geldiğini biliyorum," diye söze başladı Chris ve ben kaskatı kesildim. "Cora o geceki elbisesini yıkadı ve kolonya gibi koktuğunu söyledi."

"Kolonya gibi kokuyor olması biriyle görüştüğü anlamına gelmez. Barların nasıl olduğunu biliyorsun. Yıllar boyunca nasıl koktuğumuzu Tanrı bilir."

"Evet, ama Cora en iyi hafiye, dostum. Sana söylüyorum. Pahalı bir kolonya olduğunu söyledi."

"Peki, bu iyi bir şey olmaz mıydı?" İçim titrerken bir kez daha kayıtsız görünmeye çalışarak güldüm. İhtiyacım olan son şey Chris'in beni bu konuda sıkıştırmaya çalışmasıydı. Kendra ve ben hâlâ nerede durduğumuz hakkında konuşmamıştık ve Chris'le herhangi bir konuşma yapmaya hazır değildim.

Hazır olup olmadığımdan emin değildim.

"Sanırım, ama şu anda olan biten her şey yüzünden muhakeme yeteneğini kaybetmiş olmasından endişeleniyorum. Sevmek istediğini biliyorum. Her zaman evliliğe ve aileye giden o ciddi ilişkiyi istedi. Annesine yıllar önce hazır olduğunu söylemişti ve şu haline bakın." Durakladı, yüzü düştü. "Hâlâ doğru kişiyi bulmak için mücadele ediyor."

Ve bu ben değilim.

"Her şey olması gerektiği zaman olur." Omzunu sıktım. "Bu işler böyle yürür. Eminim zamanlama onun için doğru olduğunda birini bulacaktır."

"Bunu söylemen çok romantik." Chris sırtarak başını bana doğru salladı. "Sen hiç böyle konuşmazsın."

"Elbette, öyle. Çocuklarımla bu şekilde konuşuyorum. Onlar büyürken bu konuda pek iyi değildim, ama bir kez Eli'nin nasıl

Bilmiyorum... Sanırım aşk hayatlarının yolunda gitmesini istediğimi fark ettim. Benim sahip olamadığım aşka onların sahip olmasını istedim."

Chris'in yüzü yumuşadı. "Bunu sana her zaman söylüyorum ama sen de bunu hak ettiğini biliyorsun. Ruh eşini bulmak için hiçbir zaman geç değildir."

"Evet," diye huzursuzca cevap verdim. Bu kelimenin hayranı değildim ve hiçbir zaman da olmamıştım. Aslında kullanılmamasını tercih ederdim. "Her neyse, sanırım bu gecelik bu kadar yeter."

Chris başıyla onayladı. "Tekneye geri mi dönüyorsun?"

Tereddüt ettim, bir şey beni kalmaya itiyordu. "Hayır, sanırım üst katta kalacağım. Marinaya geri dönmek istemiyorum."

"Umarım hastalanmazsın."

"Hayır, ben asla mide mikrobi kapmam. Çocuklarda hep vardı ama ben bir kez bile yakalanmadım. Bu konuda endişelenmiyorum. Yine de soğuk algınlığına yakalanıyorum. Onlardan asla kaçınmıyorum."

Chris güldü. "Evet, kulağa doğru geliyor. Bil diye söylüyorum, yarın akşam Cora ve ben gidiyoruz. Charleston'da bir konser için bilet kazandı. Geceyi orada geçireceğiz. Yaşlı olabilirim ama hâlâ müzik eşliğinde birkaç kadeh içki içmeyi seviyorum."

"Bildiğim iyi oldu."

"Ben yokken burada kalır mısın? Kendra ile birlikte evde olman beni daha iyi hissettirir."

Eğer onun hakkında ne düşündüğümü bilseydin.

"İstersen yapabilirim."

"Hasta olduğu için minnettar olurum."

"O zaman kalacağım." Ona yarım bir gülümseme verdim, iyi geceler diledim ve merdivenlere yöneldim. Günün yorgunluğunu atmıştım ve şimdi de önümüzdeki birkaç günü Kendra'yla geçireceğim gerçeğiyle karşı karşıyaydım. Tek başıma.

En azından şimdi konuşma şansımız olacak.

Bu düşünce karşısında başımı salladım. Aramızdaki ilişkinin nereye varacağı konusunda hâlâ kararsızdım ve Chris'in sözleri beni çok etkilemişti. Kendra aşk istiyordu,

bir ruh eşı ve

Büyük ihtimalle bir aile sahibi olmak isteyecektir. Benim zaten çocuklarım vardı. Neden benimle uzun süreli birlikte olmak istesin ki?

Çaresizlikten başka.

Kırık olan yatak odası kapısının önünden geçerken iç çektim. Bunu ona kolayca göz kulak olabilmek için yapmıştım. Onu rahatsız etmek istemedim. Ancak içeri baktığımda yatağının yanındaki lambasının yandığını gördüm ve televizyonun hafifçe çaldığını duydum. Kapıyı iterek açtım ve hafifçe vurdum.

Bana doğru baktı ve zayıf bir şekilde gülümsedi. "Selam."

"Hey," dedim aptalca, onu gördüğümde. Yatağında kıvrılmış yatıyordu, sırtı onu desteklemek için bir yığın yastığa dayanmıştı. Yorgan göğsüne kadar çekilmişti ve sarı saçları başının üstünde topuz yapılmıştı. Hastalandığında saçlarını yüzünden çekmek gibi boktan bir iş yapmıştım.

Ama bu sadece kız çocuğu sahibi olmamanın bedeliydi.

"Nasıl hissediyorsun?" İçeri girip kapıyı kapatarak sordum. kapıyı arkamdan kapattım. Muhtemelen yatağa gitmeliydim ama kendime sadece onun daha iyi hissettiğinden emin olmak istediğimi söyledim. Yapılacak doğru şey buydu... değil mi?

"Ben iyiyim." Okyanus gözleri kapitone yorganına düşmeden önce birkaç saniye benimkileri tuttu. "Bana yardım ettiğin için teşekkürler."

"Ne zaman istersen," dedim kollarımı göğsümde kavuşturarak. "Daha iyi hissetmene sevindim. Diğer tarafta olman gerekirdi."

"Evet, umarım öyledir." Hâlâ başını kaldırmadı.

Tereddüt ettim, topuklarımın üzerinde geriye doğru sallandım. "Sanırım şimdi biraz uyumana izin vereceğim. İhtiyacın olduğunu biliyorum." Başını salladı ve ben de ona doğru hissettiğim çekimi görmezden gelerek arkamı döndüm ve kapıya doğru ilerledim.

"Jude," diye seslendi arkamdan ve ben de durup ona baktım.

"Öyle mi?"

"İyi geceler."

Gülümsedim, kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Biraz dinlen Kendra. Yarın görüşürüz." Kapıyı arkamdan kapattım, bu sefer tamamen. Büyük olasılıkla biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardı ve ben de öyle hissediyordum... Benim de yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Kafamda Chris'le mutfakta yaptığım konuşma canlandı ve Kendra'nın birini bulduğunu hayal etmekten kendimi alamadım...

Ve bu midemi ağrıttı.

Bu beni rahatsız etmemeliydi. Biriyle tanışması ve tam olarak aradığı şeyi bulması umurumda olmamalıydı - ama dürüst olmak gerekirse, bu lanet bir kabus gibi hissettirdi. Başka birinin onu sevebileceği, ona sarılabileceği ve onu bu şekilde tanıyabileceği düşüncesi beni rahatsız ediyordu. Bu seksten daha fazlasıydı. Kendra'ya sahip olmaktı. Onunla birlikte olan kişi, benim asla sahip olamayacağım bir şeye sahip olacaktı.

Kaldığım odanın kapısını açarken parmaklarımı yüzümde gezdirdim. Kıyafetlerimin çoğu hâlâ oradaydı. Tekneye pek bir şey götürmemiştim. Teknede yaşamaya hiç niyetim yoktu ama boş alana ihtiyacım vardı ve oraya vardığımda başka bir yerde kalmanın aptalca olduğunu fark ettim.

Gömleğimi ve pantolonumu çıkarıp sepete attıktan sonra banyoya yöneldim. Duş almam gerekiyordu, özellikle de Kendra'yla ilgilendikten sonra. Hastaydı ve ihtiyacım olan son şey bir şey kapmaktı - gerçi genellikle mide böceklerine yakalanmadığım doğrudu.

Duşa girerken aynaya döndüm ve diş fırçamı tutucudan aldım. Diş macununu fırçaya sıktım ve sonra durup ten rengime baktım. İşe uygun görünmek dışında nasıl göründüğümü umursayan bir adam değildim. Ancak, orada durup kendi bakışlarımla karşılaştığımda, kendimi görünüşümü incelerken buldum.

Onun için çok yaşıyım.

Bir zamanlar simsiyah olan saçlarımla arasındaki gri benekleri gördüğümde bu düşünce beni çarptı. Tüm oğullarımla arasından,

Bana en çok benzeyen Eli'ydi ve hâlâ siyah saçları vardı. Kendra'nın yaşına benden daha yakındı.

Kirli sakalımdaki griliği de fark ettiğimde çenem gerildi. Saçlarımın beyazlamasından hiçbir zaman rahatsız olmamıştım, hatta bunu her zaman iyi yaptığımı düşünmüştüm. Ama şimdi kendimi yaşlı hissediyordum. Kendra'yla birlikteyken kendimi hiç olmadığım kadar genç hissediyordum ama ondan uzaklaştığım anda nasıl hissetmem gerektiğini sorgulamaya başladım.

Ondan etkilenmemeliyim.

Onunla birlikte olmayı hayal etmemeliyim.

Ona en iyi arkadaşımın kızından başka bir şey olarak bakmamalıydım ve tüm bunlarla ilgili karşılaştığım sorun da buydu. Ona her baktığımda görmem gereken hiçbir şeyi görmüyordum. Hem fiziksel hem de zihinsel olarak yutmaktan başka bir şey istemediğim güzel, sinir bozucu, güçlü bir kadın görüyordum. Düşündüğü her şeyi bilmek ve istediği her şeyi ona vermek istiyordum.

"Siktir git," diye mırıldandım, sonunda dişlerimi fırçalamaya başladım. Onunla ilgili düşünceleri bir kenara itmeye çalıştım, kendime bekleyip onun ne durumda olduğunu görmem gerektiğini söyledim. Konuşmamız gerekiyordu. Aramızda neler olduğu ve işlerin nereye gittiği hakkında konuşmamız gerekiyordu.

Kendra sadece gizli bir seks kaçamağı isteseydi, bunu ona verebilirdim ama benden ciddi bir şey isterse... Bunu yapamazdım. Ona bu şekilde bağlanamazdım. Babası onunla birlikte olmamdan memnun olmazdı. Oğullarım da muhtemelen bunu pek hoş karşılamazdı.

Belki de sadece işle ilgili olanları yamalamalı ve geri kalanını bırakmalıyım. Diş macununu lavaboya tükürdüm ve ağızımı çalkaladım. Diş fırçasını temizlerken, bunun başlamak için en iyi açı olacağına karar verdim. Her şeyi düzeltmek için elimden geleni yapacak ve Kendra'nın işinde iyi olduğunu açıkça gösterecektim.

Sikimi pantolonumun içinde tutmaya çalışacağım.

Ama bunun kolay olmayacağını biliyordum. Eğer Kendra kapıyı açarsa, içeri girecektim. İşte bütün sorun da buydu. Kendime istediğimi söyleyebilirdim ama o kadına birkaç adım yaklaştığım anda benim için her şey bitmişti.

Ne isterse alırdı. Ben vermek istemesem bile.

KENDRA

M Duştan çıktığımda midem gurulduyordu. Hastalanmamın üzerinden yirmi dört saatten fazla zaman geçmişti ve nihayet kendimi yeniden kendim gibi hissediyordum. Havluyu vücuduma sardım ve fön makinesini kaptım, kendimi eskisinden biraz daha şık göstermeye karar verdim. Daha önce.

Ayrıca evde Jude ile yalnız olduğumu da biliyordum.

Bunun beni etkilemesine izin vermemeye çalıştım ama bu imkânsızdı. Babam ve Cora gitmeden önce bana veda etmek için uğramışlar, sonra da hasta olduğum için onlar yokken Jude'un burada kalacağını söylemişlerdi. Neredeyse itiraz edecektim ama bunun beni bir yere götürmeyeceğini biliyordum. Eğer babam kalmasını istiyorsa, o zaman öyle olacaktı.

Ama şimdi onunla yalnızdım.

Babam gittiğinden beri -ki bu sadece birkaç saat önceydi- yüzünü göstermemişti ama odamda olmaktan yorulmuştum. Ve şimdi acıkmıştım da. Saçımı düzeltmeyi bitirdim, doğal dalgaların kalmasını tercih ettim ve sonra bir çift beyaz örgü şort ve açık yeşil bir **atlet** giydim. I

Biraz rimel sürdüm ama kendimi makyaj yapmış gibi hissetmedim.

Yatak odamdan çıktığımda ev sessizdi ve Jude'un koşuya çıkıp çıkmadığını merak ettim. Buradayken bunu çok yapıyor gibi görünüyordu. Bunun için onu suçlamıyordum da. Bu evde benimle mahsur kalmasını istemezdim. Ancak merdivenlerden inerken mutfakta pişen bir şeyin tuzlu kokusu dikkatimi çekti.

Sessizce içeri baktım ve Jude'un ocağın üzerinde gezindiğini gördüm. "Ne yapıyorsun?" Boğazımı temizleyerek sordum.

İrkilerek yana doğru sıçradı. "Lanet olsun, geldiğini duymadım."

Omuz silktim. "Sanırım ben sadece gizliyim."

Başını sallayarak kıkırdadı. "Belki de öyledir. Bilmiyorum. Ama ev yapımı tavuklu şehriye çorbası yapıyordum. Baban daha iyi hissettiğini söyledi ama midenin birkaç gün daha zayıf olacağını biliyorum."

Yanaklarım kızardı. "Çok tatlısın."

Keskin bir iç çekti ve omzuna örttüğü el havlusu ve elindeki tahta kaşıkla bana döndü. "Rica ederim, eğer teşekkür etme şeklin buysa." Bana orantısız bir sırıtış attı. Jude, siyah kazağı ve açık renk kot pantolonuyla tıpkı filmlerdeki yakışıklılara benziyordu. Böyle nemli bir yerde böyle giyinmeyi nasıl başardığını bilmiyordum ama yine de. Eğer bir erkek nefes kesici olabiliyorsa, Jude da öyleydi.

"Bu bir teşekkürdü ve bunu takdir ediyorum," dedim mutfağa doğru ilerlerken. "Bunu benim için yapmana gerek yoktu. Eminim babamda çorba konservesi vardır."

"Evet, ama o şey ev yapımı kadar iyi değil." Jude ocağın üzerindeki tencereyi işaret ederken sesi çok rahattı. Saçımı tutarken gördüğüm Jude'un bir başka görüntüsüydü bu - tehlikeli olanın.

"Annem ben hasta olduğumda ev yapımı tavuklu şehriye çorbası yapardı," diye itiraf ettim, kederim göğsümde çınılıyordu.

"Oh..." Jude'un sesi kesildi. "Umarım sorun olmaz o zaman."

Gülümsedim. "Aslında gerçekten çok güzel. Vefat ettiği yıl tatillerde benim için yaptığından beri hiç içmemiştim."

"Benimki muhtemelen onunkinin eline su bile dökemez. Çok iyi bir aşçıydı." Çorbayı karıştırırken Jude'un sesi yumuşaktı. "Babana restoranı açması için ilham verdi, biliyorsun."

Tezgâha yaslanıp Jude'dan birkaç adım ötede dururken başımı salladım. Çorbanın kokusu ağzımı sulandırıyor ve ocağın başında duran Jude'u görmek ağzımın suyunu akıtma isteğimi artırıyor gibiydi. "İnanılmazdı."

"Sanırım ona çok benziyorsun," dedi Jude, gözleri çorbaya kayarak. "Gerçi o çok daha yıpratıcıydı. Duymak istesenez de istemesenez de her zaman düşündüğünü söylerdi. Sen bu yönden her iki ebeveyninden de daha yumuşaksın."

"Harika, demek ki ben kolay biriyim," diye mırıldandım, bakışlarım ellerime kaydı.

"Hayır, öyle bir şey demedim." Jude güldü. "Kendi tarzında bir meydan okuma olduğunu söyleyebilirim, hem de çok cazip bir şekilde." Son birkaç kelimeyi zar zor seçebildim, sesi giderek yükseliyordu.

"Muhtemelen konuşmalıyız," diye ağzımdan kaçırdım. "Ne olduğu hakkında."

Başını yavaşça salladı. "Bence yapmalıyız. Ofisteki pozisyonunu değiştirmeni istemiyorum Kendra. Bence harika bir iş çıkarıyorsun." Jude dönüp bana baktı ve dudaklarım aralandı ama bir şey söylemedim. Konuşmanın işten daha derinlere gideceğini umuyordum. İş yerinde işlerin neden bu kadar karmaşık olduğu hakkında konuşmak istiyordum.

"Rolün için fazla zekisin," diye devam etti Jude. "Ama bence sıkı durmalısın. İşler büyümeye devam ettikçe nereye gideceğini asla bilemezsin. Charter patlıyor ve bence orada senin için de bir yer olduğunu göreceksin."

Kaşlarım çatıldı. "Beni kalmam için ikna etmeye mi çalışıyorsun? Bunu sana babam mı yaptırdı, Jude? Çünkü eğer yaptıysa, o zaman söyle bana."

Jude güldü. "Çok inatçısın Kendra ve hayır, öyle bir şey yapmadı. Yani, burada kalmanı istediği inkar edilemez, ama bu sadece seni sevdiği için. Oğullarımın ülkenin dört bir yanına dağılmasından nefret ediyorum. Sanki onları hiç göremiyorum."

Kalbim sıkışmıştı. "Bunun kolay olmadığını tahmin edebiliyorum."

"Evet, ama sorun değil. Kendi hayatları ve aileleri olduğu için mutluyum. Onlar için başka bir şey istemezdim."

Ve işte buradayım, bir çocuk gibi görünüyorum, babamla yaşıyorum.

"Evet..."

"Her neyse, New York'ta yaşadınız ve eminim orayı özlüyorsunuzdur.

Tempo buradakinden çok daha farklı."

"Hızlı tempoyu sevdim," diye itiraf ettim. "Ve orada yaşadığım hayatı sevdim. Her zaman bir şeyler oluyordu."

Başını salladı, yüzünü tanıma ifadesi kapladı. "Var ve bu bağımlılık yaratan bir yaşam tarzı. Yine de ikisini de yapmaktan hoşlandığımı söylemeliyim. Hem hızlı tempolu bir yaşam sürmeyi hem de yavaşlamayı seviyorum. Her şey dengeyle ilgili."

"Canım istediğinde ikisi arasında geçiş yapma lüksüne sahip değilim," diye güldüm, bakışlarını bir an fazla uzun tutarak. Aramızdaki hava kalınlaştı ve bunun nedeni çorbadan yükselen buhar değildi. Boğazını temizledi ve yemeğe döndü, birkaç kase almadan önce bir kez daha kontrol etti.

Kahretsin. İş garipleştirdim.

Dudaklarımı büzdüm ve içimden inledim. Aramızdaki ilişkiyi tuhaflaştırmak istemiyordum ama bundan nasıl kaçınacağımdan da emin değildim. Ne denersek deneyelim, ya sekse, ya garip anlara ya da lanet bir tartışmaya yol açıyor gibi görünüyordu.

"Masaya oturalım mı?" Jude elindeki iki kâseyi dengeleyerek önerdi. "Geri gelip sana bir bardak su

hazırlayacağım."

"Evet, sorun değil." Jude'u yemek odasına kadar takip ettim; bir kase şehriyeli tavuk orbası için büyük bir konaklama yeri gibi görünüyordu. Masadaki sandalyeyi çekmek için ayağını kullandı ve sonra oturmam için başıyla işaret etti. Oturmadan nce "Teşekkürler," diye mırıldandım.

"Bir şey değil." Kaseleri yere bıraktı ve aceleyle mutfağa dönüp kraker, peçete ve iki bardak su getirdi. "Hasta olduktan sonra şarap içmek istemezsin diye düşündüm."

"Hayır, teşekkür ederim." İçimi ektim. "Bunun nasıl gideceğini hayal bile edemiyorum."

Güldü ve karşıma oturdu. "Temizlik yapmak zorunda kalmamayı tercih ederim-"

"Hastalandığımdan beri ilk kez yemek yemeye çalışırken bedensel işlevler hakkında konuşmayalım," diye kıkırdayarak sözünü kestim.

"Ah, evet, özür dilerim," dedi Jude ve yanaklarında pembe bir renk gördüğüme yemin edebilirim. Yüzünü kızartmıştım ve bu beni mutlu etmişti. "İstersen bundan sonra film izleyebiliriz."

"Tamam," dedim ve yemeğimden bir ısırık aldım. Tadı beni anneme geri götürdü ve şaşırtıcı bir şekilde, bana kederle işkence etmek yerine kalbimi ısıttı.

"Beğendin mi?" Jude'un sesi dikkatimi çekti.

"Evet. Aynı onunki gibi."

"Güzel, çünkü bu onun tarifi."

İkimiz de güldük ve sonra çoğunlukla sessizlik içinde orbamızı bitirdik. Ancak bu garip bir sessizlik değildi. Rahat bir sessizlikti ve dürüst olmak gerekirse daha önce hiç deneyimlemediğim bir şeydi. Arada sırada Jude bana bakıp gülümsüyordu. Ben de ona karşılık verdim ve hepsi bu kadardı.

İşimiz bittiğinde, ortalığı temizlemek için birlikte çalıştık. Ben çorbanın geri kalanını saklarken o da bulaşıkları yıkadı.

"Ee, film mi?" Buzdolabını kapatırken Jude bana sordu. "Evet, sanırım bu iyi olur."

Ellerini bir havluyla kuruladı ve itiraf etmeliyim ki Jude Whiss gibi birini ev işleriyle uğraşırken izlemek

tuhaf görünüyordu. Her zaman onun için her şeyi yapacak birilerinin olduğunu hayal ederdim. "Sinema salonunda mı yoksa oturma odalarından birinde mi izleyelim?"

"Tiyatro odasına ne dersin?" Ben önerdim. "Yine de uyuyakalırsam bana kıyamazsın. Yemin ederim o oda çok rahat oluyor ve o koltuklar inanılmaz."

"Sadece çok sesli horlamaya başlarsan kızarım." Jude bana öyle bir göz kırptı ki kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Ama o zaman bile seni yatağına kadar taşıyabilirim. Senin gibi birine kızmak çok zor."

"Benim gibi mi?" Kaşlarımı kaldırdım ve mutfaktan çıkarken onu takip ettim.

"Evet, senin gibi." Durdu ve yüzünü bana döndü. Neredeyse ona doğru koşuyordum ve eli pazularımı yakaladı. "Bu konuda ne yapmam gerektiğini bilmiyorum." Sesi alçak bir tona düştü ve kalçalarım sıkıştı.

"İş durumumuz hakkında mı?"

"Sanırım neden bahsettiğimi biliyorsun," diye homurdandı ve ellerini dirseklerime doğru götürdü. Dokunuşundaki elektrikle nefesimi tuttum, başımı bulanık hissettirmesinden nefret ediyordum. Jude'la ilgili her şey sarhoş ediciydi ve ona asla doyamayacağımı hissediyordum.

Bakışlarını tuttum, ela gözlerinde yanan arzuyu görüyordum. "Tehlikeli bir oyun oynuyoruz, Jude. Sanırım bunu biliyorsun. Buna her teslim oluşumuz işleri daha da kötüleştiriyor."

Başını salladı. "Biliyorum ama seni yalnız yakaladığımda kendimi nasıl kontrol edeceğimi bilmiyorum. Bu bir bağımlılık gibi. Yoksunluğu işkence gibi ama verdiği haz inanılmaz."

"Ama bunu yapmayacağımızı söylemiştik," diye akıl yürüttüm. Aslında onu zorluyordum çünkü olacakları onun başlatmasını istiyordum. Onun yanındayken kontrolümü kaybettiğimi de kabul etmek istemiyordum. Zayıf olan ben olmak istemiyordum. Şu anda olmaz.

"Ve muhtemelen bunu tekrar söyleyeceğiz," diye derin bir nefes aldı Jude. "Sorun da bu zaten. Sanırım seni bırakabilirim ve

ama senin için o kadar çaresizim ki."

Sertçe yutkundum, ona meydan okurken amım sıkılaştı. Parmak uçlarımda durdum ve dudaklarımı boynuna değdirdim. "O zaman bu konuda bir şeyler yap Jude, çünkü ben yapmayacağım."

Bir inilti çıkardı, elleri aniden belimdeydi. Geriye doğru tökezledim, sırtım duvara yapıştı. Dudakları boynumun derisine değdi ve bu temas vücudumda bir heyecan yarattı. Aleti karnımın alt kısmına bastırduğında keskin bir nefes çektim. Ona yaslandım ve o da inledi.

Eli tişörtümden yukarı kayarak çıplak tenimde tüylerim diken diken oldu. Göğüslerime ulaşip onları sıkıştırdığında zar zor nefes alabiliyordum.

"Siktir," diye hırladı enseme doğru. "Bu gece bunu yapmaya hiç niyetim yoktu."

"Şimdi durma," diye inledim, kalçalarım gerilmiş ve amım sıırılsıklam olmuştu. Parmak uçlarım kazağının alt kısmına doğru ilerledi ve onu yukarı doğru çektim.

"Burada değil," diye kıkırdadı karanlık bir sesle ve tenimin etini tekrar ağzına aldı. Bacaklarımın arasında yarattığı hisle inledim ve Jude beni olduğum yerden kaldırdı. Bacaklarımı beline doladım ve beni merdivenlerden yukarı taşımasına izin verdim.

Bu kötü bir fikir. Sonunda hep incinirsin.

Kafamın içinde uyarı zilleri çalıyordu ama damarlarımda dolaşan şehvet çok daha güçlüydü. Bu adama hayır demeyecektim. Ona hayır diyebileceğimden emin değildim.

Ve şimdi, onu içime almak için ölüyordum.

JUDE

B Reklam fikri. Kötü fikir. Kötü fikir.

Alarmlar tekrar tekrar çaldı ama sikim düşüncelerimden daha yoğun bir şekilde zonkluyordu. Umurumda bile değildi. Kendra ile bu kadar ileri gittikten sonra hiç umursamadım. Beni tekrar içine çekmeyi nasıl başardığı bir muammaydı. Belki de ilişkimiz zehirliydi. Ama öyle olsa bile, umurumda değildi. Hiç umursayacağımdan da emin değildim.

Onu yatağıma bıraktım ve ikimiz de çıplak kalana kadar durmadan birbirimizin kıyafetlerini yırttık. Yatağa geri çekildi ve ben de güneşin öptüğü teninin her santimini tekrar tatmak için çaresizce üzerine indim. Bu sefer işin içinde şarap yoktu. Ayık, şehvet sarhoşu iki insandan başka bir şey yoktu.

Yüzümü göğüslerinin arasına gömdüğümde Kendra, "Aman Tanrım," diye haykırdı. Tenini öptüm ve dik meme ucuna doğru ilerlerken kokusunu içime çektim. Ağzıma alabildiğim kadarını emdim, elim diğerini sıkıyor ve sikim girişini fırçalıyordu.

"Çok güzelsin amına koyayım," diye inledim kalçalarımı itip sikimin sıırıslıkam amına sürtünmesine izin verirken. Onu bu şekilde okşamaya devam ettim, uzunluğumun klitorisinden

Kıçını. Bana karşı sallandı, dilimi meme ucunun etrafında gezdirirken zevkle inledi ve sızlandı.

"Aman Tanrım, aman Tanrım," diye bağırdı, vücudu bana karşı gerilmişti. Yakın olduğunu biliyordum ama henüz boşalmasına izin vermeye hazır değildim. Önce onu yeme şansım olsun istiyordum. Ben göğüslerini değiştirirken parmakları saçlarımın arasından geçti, ağzım elimin avuçladığı tümseği alırken parmaklarım az önce emdiğim meme ucunu sıkıyordu.

"Kahretsin, göğüslerine bayılıyorum," diye homurdandım ve sonra dilimi areolasının etrafında gezdirdim. Tepki olarak haykırdı, kalçalarını o kadar sert salladı ki aletim neredeyse içine kayıyordu. Onun uyarılmışlığıyla sırlıklam olmuşum ve ağzımdan salyalar akıyordu, keşke sikimin yerine dilimi koyabilseydim.

Ama şu anda vücudunun bana bu kadar güçlü tepki vermesini seviyordum. Kalçalarımı kaydırdım, içeri kaymadığımdan emin oldum ve mükemmel göğüsleriyle oynarken onu ovmaya devam ettim.

"Dayanamıyorum," diye nefes nefese kaldı, vücudu altımda katılaşıyordu. "Boşalmam gerek. Tanrım, boşalmam gerek." Sözleri neredeyse patlamama neden oluyordu ve kendimi tutmak için çok çalışmak zorunda kaldım. Bunu bitirmeye hazır değildim. Zamanından önce değil.

"Devam et bebeğim," diye homurdandım, başımı kaldırarak. "Benim için gel. Bu horozun her yerine gel."

Bu onu uçurumun kenarına getirdiğinde yüzü zevkle buruştu. Onun dışında olmama rağmen amının titreştiğini hissedebiliyordum. Kalçaları beni sıkıyordu ve ben de onunla birlikte boşalmamak için yorganı yumrukladım. İnledi ve adımı haykırdı, tırnakları kafa derimi kazıyordu.

Yüksekten inerken inledim, onu her göğsünden bir kez daha öptükten sonra vücudundan kalktım. Kemerli vücudumu düzelttim ve dudaklarını buldum. Birkaç dakika boyunca baş döndürücü bir öpücüğün içinde kaybolduk, ikimizin de elleri hareketsiz kaldı. Birbirimizle geçirdiğimiz bu zamanı aceleyle getirmek istemiyordum.

Ve bunu bir kavgayla bitirmek istemedim. Sonrasında ne kadar pişmanlık duyarsam duyayım, hıncımı ondan çıkaramazdım. Bu sefer o adam olmayacaktım.

Sikim amcığının içinde zonkluyordu ve sonunda onu içine itmenin zevkini tattım. "Tanrım, çok sıkısın," diye gürledim, sonuna kadar ittim.

Kendra'nın dudakları aralandı, öpüşmemizden dolayı hâlâ şişti. "Çok iyi hissediyorsun."

"Sen de öyle bebeğim." Arkama yaslandım ve altımdaki vücudunu seyre daldım. Meme uçları dikleşmişti, beni onlara geri dönmeye çağırıyordu, ama geri çekildim, tüm sahnenin tadını çıkardım. Vücudu her itişte sarsılıyordu ve ben bunu içime çekiyordum, zevk hızla aletimin arkasında yükseliyordu. Yavaşladım, ellerim onun kalçalarında geziniyordu.

Gözleri benimkilerle kilitlendi ve göğsümden duygular taşı. Bu kadınla ilgili her şey mükemmeldi. Onda tek bir kusur bile bulamıyordum. Yani, elbette kusurları vardı - kimse mükemmel değildi- ama o kadar yaklaşıyordu ki dehşet vericiydi.

"Sen iyi misin?" Kendra kaşlarını çatarak nefes verdi.

"Evet," diye kıkırdadım ve bacaklarını sıktım. "Ben sadece manzarayı seyrederken."

Kıpkırmızı kızardı ve utangaç bir şekilde bakışlarını kaçırdı. Öne doğru eğildim, çenesini kendime doğru eğdim ve sonra onu öptüm, kalçalarım tekrar hareket etti. Kendra gibi bir kadının kendine güvenmesi gerekirdi ama alçakgönüllü olması beni daha da tahrik ediyordu. Ona tekrar vurmaya başladım ve dillerimizin birbirine dolanması arasında küçük sesler çıkardı.

Elim onun etrafına dolandı, hızımı artırırken kıcını sıktı, nefeslerim derinleşti. Yakında patlayacağımı biliyordum ve kenara yaklaştığımda, kedi sıkışmaya başladı, kendi doruk noktası yaklaşıyordu.

"Siktir," diye homurdandım, vücutlarımızın sesi odayı dolduruyordu. Etrafıma dolandığında ikimiz de terden kayganlaşmıştık.

"Jude!" diye neredeyse ılık atacakmış gibi bağırdı.

Siktir. Siktir. SIKTIR.

İçine boşalıp onu dllerimle doldururken vücudumdan alçak, tatmin edici bir gümbürtü yayıldı. Soğukkanlılığımı yeniden kazanmaya çalışırken nefes nefese kaldım, duygularım sonunda patladı. Yüzümü Kendra'ya gmdm, altımızdaki battaniyeden gelen çamaşır deterjanıyla karışık sa kokusunu içime çektim.

Parmak uçları çıplak sırtımı okşarken nefesleri kesik kesik geliyordu ve onun da benim hissettiklerimi hissedip hissetmediğini merak ediyordum. Her arpışmamız onu daha da mı etkiliyordu? Yoksa sahip olamayacağım tek kişinin o olduğunu bildiğim için mi beni etkiliyordu?

Uzun ve derin bir nefes daha aldım ve gözlerini üzerimde hissederek onun üzerinden yuvarlandım. Acaba acele edip onu terk edeceğimi mi düşünüyor diye merak ettim ve sonra ikimizin de hızlı bir ayrılışta rol oynadığımızı fark ettim.

"Bir havlu alayım," dedim usulca, kendimi yataktan kaldırıp banyoya yöneldim. Bir el havlusu aldım ve yatağa dönmeden önce ılık suyun altına tuttum. Yavaşça onu temizledim, sürecin bu kısmından onu becermek kadar zevk aldım.

Oturduğu yerden kalkıp kıyafetlerine uzanırken gülümsedi. "Bundan sonra bu kadar yorgun olmam inanılmaz."

"Oh kahretsin." Kaşlarımı çattım, çok daha büyük bir nedenden dolayı kendimi suluyordum. "Hiçbir şeyi kişkırtmamalıydım. Hasta olduğunu tamamen unutmuşum."

"Artık hasta değilim," diye alay etti, dizlerinin üzerine tırmandı ve beni içine çekti. Çıplak göğüsleri gğme bastırdı ve az önce olanları tekrarlamak isteyen sikim karşılık olarak seğirdi. Eğildi ve beni öptü, dudaklarımı öyle bir aldı ki nefesim tekrar kesildi.

"Tanrım, sen bir şeysin," diye inledim ağzını benimkinden çekerken. "Bazen bunu nasıl karşılayacağımı bile bilmiyorum."

"Belki de sorun budur," dedi Kendra, sesinin tonu düşerek. "Bazen olan bitenin tadını çıkarmak yerine çok fazla işlem yaptığımızı düşünüyorum."

"Bunu, pozisyon değiştirmek ve artık benimle çalışmamak isteyen kadın söylüyor," diye düşündüm ve dudaklarını tekrar öptüm.

"Yatak odası dışında her yerde benden nefret ediyormuş gibi davranan sensin."

Kaşlarım çatıldı. "Öyle mi?" "Belki de sadece hassasımdır."

"Belki de ben bir pisliğim - ki aslında gerçeğin bu olduğunu biliyorum. Özür dilerim Kendra. Sürekli senden özür dilemek zorunda kaldığımı biliyorum ve bu senin için adil değil."

Gözlerine ulaşmasa da yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Bence gerçek şu ki, durumumuz gerçek hayatta yürütemeyeceğimiz kadar karmaşık. Çarşafaların arasında ve gizlice mükemmel bir şekilde işliyor, ama bundan daha fazlası asla olmayacak."

Nedense kelimeler onun ağzından çıkarken acı veriyordu. Her şeyi olduğu gibi anlatıyordu ve bunun için mutlu olmalıydım. Sadece gizlenmenin mümkün olduğu zamanlarda sevişebileceğimiz ve bunun daha ileri gitmeyeceği konusunda anlaşırsak aramızdaki tüm sorunları çözebilirdik. Yine de iyi hissettirmiyordu.

"Bilmiyorum," diye mırıldanmayı başardım, tam o sırada kapı çalındı. İkimiz de donup kaldık, gözlerimiz kilitlendi. "Kim var lan burada?"

İkimiz de bakiştık ve giyinmek için acele ettik. Kot pantolonumu çekiştirdim ve üstsüz bir şekilde merdivenlerden aşağı indim. Kapı zili tekrar çaldı ve yüzümü buruşturdum, karşı taraftaki her kimse ona sinirlenmişim. Chris olmadığını biliyordum ama kim olabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Dostum, çok çaresiz olmalılar," diye seslendi Kendra arkamdan, saçları karmakarışık. Durdum, fuayeden ön kapıya doğru koşmaya başlamadan önce ne kadar güzel olduğuna baktım.

Kapı zili üçüncü kez çaldı ve kapının kilidini açarken

homurdandım, başımı salladım. Ben de ona

Fırsatını bulduğum anda aklımın bir parçasıydı. Saat neredeyse dokuzdu ve hiçbir şey bu kadar iğrenç bir davranışa değmezdi.

Kendra birkaç adım arkamda duruyordu, ben kapıyı açarken gözlerini kapıya dikmişti. Bu manzara karşısında kalbim neredeyse göğsümde duracaktı ve ziyaretçilerimiz orada başka kimin durduğunu göremeden kapıyı tuttum.

"Hepiniz burada ne halt ediyorsunuz?" Gülümsemek için kendimi zor tuttum.

Eli yüzünde kocaman bir sırıtışla, "Ziyarete geldik," diye patladı. "Sana gelip seni göreceğimizi söylemiştim. Hepimiz önümüzdeki birkaç gün için işten izin almayı başardık ve buraya uçtuk. Geç kaldığımız için üzgünüm, New York'tan kalkan uçağımız rötar yaptı."

Dışarıda duran altı yetişkinin yüzüne bakarak yavaşça başımı salladım. Oğullarımın üçü de -Luke, Jackson ve Eli- eşleriyle birlikte orada duruyorlardı. "Torunlar nerede?" Birden kendimi yeniden yaşlı hissetmeye başladım.

"Bebek bakıcıları tuttuk," diye ekledi Lena. "Bir kaçamak için iyi olacağına karar verdik. Çocukları başka bir hafta sonu getireceğiz."

"Harika," dedim zorla, dehşete düşmüş görünen Kendra'ya bakarak. "Burada olmana sevindim." Kapıyı sonuna kadar açtığımda Kendra'nın koşarak uzaklaştığını fark ettim. "İçeri gelsene."

Utanmamaya çalışarak hepsine sarıldım. Ama ortaya çıktıklarında... bu bana verilebilecek en büyük gerçeklik dozuydu.

KENDRA

Jude'un yetişkin çocuklarının onu görmek için burada olduğunu fark ettiğimde nefes almaya çalışarak odama koştum. Az önce seks yapmış gibi göründüğümü biliyordum ve o gömleksizken orada onunla kalmak korkunç bir fikir gibi görünüyordu. İstemiyordum.

düşünmeleri için.

Babalarıyla yattığımı hemen anlamalarına izin vererek kendimi onlarla yeniden tanıştırmak istemedim. Çocuklarla sadece birkaç kez karşılaşmıştım ve bunlar hep çok daha gençken olmuştu. Yine de hiçbirine bir kez bile aşık olmamıştım. Babaları her zaman onları gölgede bırakmıştı.

Banyoya gittim ve saçlarımı düzelttim, bulaşmış makyajımı düzelttim. Bir yanım duş almak istiyordu ama bunun yerine bir çift kot şort ve tişört giydim. Odamdan dışarı adımımı attığımda Jude'un kapısı açıldı ve durup birbirimize baktık. Üzerinde gergin kaslarını gizleyen bir tişört vardı.

"Aşağı inip merhaba diyecektim," diye yutkundum, yanaklarımın ısındığını hissediyordum. "Önce üstümü değiştirmem gerekiyordu."

Başını salladı, gözleri uzaklara daldı. "İstemiyorsan yapmak zorunda değilsin. Geç olduğunu biliyorum." Ses tonunu okumak zordu ve benden uzak durmamı mı istiyordu yoksa

Sadece nazik olmaya çalışıyordum. Ancak, başka bir şey söyleyemeden, birinin tezahürat sesi beni hazırlıksız yakaladı.

"Chris!" diye bağırdı biri.

Ağzım açık kaldı. "Uh...ne? Bütün gece gitmeleri gerektiğini sanıyordum."

Jude ellerini yüzünde gezdirerek, "Bilmiyorum," diye inledi. "Ama oraya gitmemiz gerekiyor."

"Devam et," dedim sessizce, önümden gitmesine izin vererek. Birkaç dakika geride durup Jude'un babamı ve Cora'yı selamlamasını dinledim.

"Konser yağmur yüzünden iptal oldu," dedi Cora oflayarak, sesi merdivenlerden yukarı taşıyordu. "Buna inanamıyorum. Gecemiz mahvoldu."

Bir de bana sor. Keskin bir iç çektim ve sonunda merdivenlerden aşağı indim, hiçbir şeyin beni rahatsız etmesine izin vermemeye çalışıyordum. Aklım hâlâ Jude'daydı, bedenlerimiz birbirine dolanmıştı. Gecenin geri kalanını böyle geçirmek, boş bir gecemiz varken onun içinde kaybolmak istiyordum ama anlaşılan Jude ve ben o kadar şanslı olamayacaktık.

Herkesin toplandığı oturma odasına girdiğimde babam beni "Merhaba," diye selamladı. Eli, Luke, Jackson ve eşlerini görmek çok etkileyiciydi. Onları yıllardır görmemiştim ve şimdi yüzlerine bakarken Jude'un beni muhtemelen hiçbir zaman yüksek sesle sevmeyeceğini anladım.

"Selam baba," diyebildim, gözlerim Luke ve karısıyla sohbet eden Jude'a kaydı. Onu tanı mıyordum ama siyah saçları bukleler halinde omuzlarına dökülüyordu ve muhteşimdi. Odada oturan tüm kadınlar öyleydi.

"Millet, hatırladınız mı bilmiyorum ama bu benim kızım Kendra," diye anons etti babam gruba. Jude'un ki de dahil olmak üzere herkesin gözleri bana çevrildi.

"Evet, Kenny'yi hatırlıyorum," diye güldü Luke. "Büyümüşsün ama bana hâlâ aynı görünüyorsun."

"Gerçekten de öyle," diye araya girdi Eli. "Yani bunu yanlış anlama yine de. Sende de aynı sörfçü kız görünümü var."

"Evet, teşekkürler," diye cevap verdim, sesimde Carolina çekikliğim ortaya çıkmıştı.

Eli'nin karısı Olivia, "Aman Tanrım, aksanın çok güzel," dedi. "Eminim tüm New Yorklu erkekleri çıldırtmıştır."

"Hayır, pek sayılmaz," dedim ağırlığımı topuklarıma vererek. "Ya da öyle olduysa bile iyi bir şekilde olmadı."

Jude ve ben hariç tüm oda kahkahalara boğuldu. Gecemiz farklı bir hal almıştı ve ben bundan hoşlandığımdan emin değildim. Kollarımı kendime doladım ve yüzümde bir gülümseme tutmak için kendimi zorladım.

"Biliyorsun, burada yağmur yağmaması gerekiyor," diye başladı babam. "Dışarıda bir ateş yakabilirim. Orada güzel vakit geçirebiliriz. İçki dolabını yeni doldurdum."

Cora yanımda sessizdi ve gerginliğini hissedebiliyordum. Ona doğru baktım ve yüzündeki aynı gergin gülümsemeyi fark ettim. Kendisini yargılamalarından endişeleniyordu - ya da belki de sadece arkadaş istemiyordu.

Jackson ayağa fırlayarak, "Gidip üstümüzü değiştirelim, sonra aşağı ineriz," dedi. "Ne zamandır sahilde şenlik ateşi yakmamıştım, bilmiyorum."

"Aynen!" diye yankılandı karısı, ona katılarak. Altı kişinin geri kalanı da ayağa kalktı ve ayaklarını sürüye sürüye odadan çıkıp antredeki bavul yığınının doğru ilerledi. Bavullarını evin batı ucundaki boş odalara taşırlarken beni Cora, babam ve Jude'la birlikte orada bıraktılar.

"Ne güzel bir sürpriz," diye mırıldandı babam. "Ateş için gerekli malzemeleri toplayıp üzerinde çalışacağım. Cora, neden herkes için içecek bir şeyler getirmiyorsun?"

Core ona başıyla onay verdi. "Elbette. Bunu yapabilirim." Ses tonu onu ele veriyordu ama babam fark etmemiş gibiydi. Bunun için koluna vurmak ve kız arkadaşıyla konuşmasını söylemek istedim ama sessiz kaldım. Müdahale etmek istemedim. Bir şey söylemeye hakkım yok gibiydi.

Benim aşk hayatım onlarınkinden çok daha karmaşıktı. İkisinin gidişini izledim, Jude ve beni bir kez daha baş başa bıraktılar. Birbirimize baktık ve sonra Jude gülümsedi.

"Bu geceden beklediğim bu değildi." İçten kıkırdaması vücuduma bir rahatlama dalgası gönderdi.

"Ben de."

Odadan çıkmaya gitti, yanımdan geçip bana doğru eğildi. "Belki bir dahaki sefere." Bununla birlikte ortadan kayboldu ve kalbim birkaç atımlık bir tökezleme yaşadı. Başımı salladım, gerginliğimi üzerimden attım ve Cora'ya içkiler için yardım etmeye gittim.

"Gecen mahvolduğu için üzgünüm," dedim ona duyabildiğim kadarıyla.

"Sorun değil," diye iç geçirdi ve birkaç şişe votkayı tezgâha bıraktı. "Sadece konseri dört gözle bekliyordum. Yine de sorun değil. Bunun ilginç olacağına eminim."

"Öyle de denebilir," diye homurdandım ve başımı salladım. "Bu gece hiç içmeyeceğim."

"Ah evet." Çenesi düştü, yüzünde endişeli bir ifade belirdi. "Nasıl hissediyorsun? İyi misin? İstemiyorsan burada kalmak zorunda değilsin. Eminim herkes anlayışla karşılayacaktır."

"Biliyorum ama sorun değil," dedim. "Kendimi çok daha iyi hissediyorum. Sosyalleşmeye de dayanabilirim." Az önce olan her şeyden uzaklaşmak için mükemmel bir fırsat olacaktı. Sadece bir kaçamak yaptığımızı söylediğimde Jude'un yüzünde beliren ifadeden kurtulamadığımdan bahsetmiyorum bile. O da aynı fikirde görünüyordu ama gözlerindeki ifadeden kurtulamıyordum.

"Kendra, değil mi?" Luke'un karısı olan esmer kadın mutfağa ilk gelen oldu. "Ben Layla."

"Memnun oldum. Ne içmek istersiniz?"

"Belki bir votka tonik?" Cora ve benim hazırladığımız her şeye göz gezdirdi.

Cora içecekleri hazırlamaya başladığında ona "Ben yaparım," dedim. "Neden babamla dışarı çıkmıyorsun? Bu konuda berbattır."

yangın çıkarıyor."

Cora güldü. "Haksız değilsin." Yanımdan geçerken omzumu sıktı ve beni Layla'nın yanında bıraktı. Ben daha ona bir şey sormadan Luke, Jackson ve Lena da ona katıldı. Lena'nın kim olduğunu sadece basından biliyordum. Zavallı kadın hep Jackson'la birlikte gösterilirdi.

"Yani Cora babanın kız arkadaşı mı?" İçeceklerini hazırlamalarına yardım etmeye başladığımda Jackson bana sordu.

"Evet, öyle."

Luke kıkırdayarak, "Önce sen olduğunu sandım," deyince sustum ve neredeyse votkayı tezgâhın üzerine dökecektim.

"Neden?" Kaşlarımı çatarak sordum. Cora ve ben birbirimize hiç benzemiyorduk ve nedenini ondan duymak istiyordum.

Luke omuz silkerek, "Kız ondan çok daha genç," dedi. "Biraz garip."

"Jackson," diye uyardı Lena onu yanından dirsekleyerek. "Mutlu oldukları sürece aralarındaki yaş farkının bir önemi yok. Kimin umurunda?"

Bu sert ifade karşısında kaşlarımı kaldırdım ama ondan hoşlandığımı hemen anlamıştım. "Babam ve Cora gerçekten çok mutlular. Birbirlerini tamamlıyorlar."

"Ve önemli olan da bu," diye benimle hemfikir oldu Lena, bardağını tezgâhtan kaldırırken. "Keşke daha fazla insan bunu bu şekilde görse. Yaş sadece bir sayıdır."

Jackson kıkırdayarak, "Böyle hissettiğini bilmek güzel," dedi ve başını sallayarak ona baktı. "Çok inatçısın."

"Ha," diye güldü. "Peki sen değil misin?"

Bir kahkaha krizine girdi ve kolunu kızın beline dolayarak onu veranda kapısına doğru yönlendirdi. Onları bir kıskançlık duygusuyla izledim, keşke benim de hayatımda böyle bir şey olsaydı diye içimden geçirdim. Gözlerimi kaçırdım ve herkesin içkilerini hazırlamasına yardım etmeye geri döndüm.

"Babam için çalışmak nasıl bir şey?" Eli bara yaslanırken sordu.

Başımı kaldırıp ona baktım ve yüz hatlarını inceledim. Tüm oğlanlar arasında en çok Jude'a benziyordu ama yine de kendine has özellikleri vardı. Yakışıklıydı ama ondan etkilenmemiştim. "Fena değil."

Eli kıkırdadı. "Gördüğün en sert adam değilmiş gibi davranmana gerek yok. Onunla çalışmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim."

"Evet, ama yaptığı işte iyi." Çarşaplarda da.

"Öyle," diye kabul etti Eli, karışık içki yerine bira içmeyi tercih ederek. "Sanırım bazıları onun en iyisi olduğunu söyleyebilir. Sadece bazen biraz yavaşlamasını isterdim. Kendini işe o kadar kaptırıyor ki hayatı kaçırıyor."

"Evet, anlıyorum." Çok fazla yorum yapmak istemedim ama oğullarının fikirlerini duymanın ilgi çekici olduğunu da itiraf etmeliydim.

"Keşke baban gibi o da birini bulsa. Yani, farklı olduğunu biliyorum ama babam yıllardır yalnız. Hiç kimseyle çıkmıyor, kaçamak yapmıyor ve kimseye şans vermiyor. Sanki acı çekiyor ya da öyle bir şey."

Başımı salladım, midem bulanıyordu. "Belki de sana onlardan bahsetmiyordur?"

"Hayır, ona daha önce sordum. Gerçi..." Durakladı ve sonra başını salladı. "Bilmiyorum. Boş ver."

Kendimi durduramadım. "Ne?"

Birasından bir yudum alırken parmak eklemlerini tezgâha vurdu. "Neredeyse şu anda biriyle görüştüğünü düşünüyorum- ya da öyle bir şey. Onunla ilişkileri hakkında konuşmak her zaman çok kolay olmuştur. Ya da ilişkisizliği. Ama nedense..." Herkesin toplandığı avlu kapısından dışarı bakarken sesi kesildi. "Cevap verme biçiminde bir şeyler değişti. Bu konuda hâlâ kararlı ama farklı bir şeyler var. Bilmiyorum. Muhtemelen ben kendi isteklerimi ona yansıtıyorum, ama yine de."

Orada öylece durdum ve içim içimi yese de omuz silktim. "Belki de ona sormalısın." Sinirlerimi örtmeye çalışarak zorla bir kahkaha attım.

Eli kıkırdayarak başını tekrar salladı. "Hayır, mesele de bu zaten. Babam gerçekten duygularla savaşıyorsa, hiçbir şeyi itiraf etmeyeceğini biliyorum."

JUDE

| çocuklarımın burada olmasından memnun olmak istedim ve oldum da. Keşke yarın hepsi gelseydi de bana Kendra ile geceyi geçirmek. Ancak bu, Chris ve Cora'nın gecemizin tam ortasında ortaya çıkacağı anlamına geliyordu - belki de ekibimin aniden ortaya çıkması daha iyiydi. Yani, en azından kapı zili uyarısı aldık.

"Ee, işler nasıl gidiyor?" Hepimiz ateşin etrafında otururken Luke Chris'e sordu. Gözlerim sürekli olarak Cora'nın yanındaki şezlongda oturan Kendra'ya kaydı. Herkesle kolayca sohbet ediyordu ve itiraf etmeliyim ki bunu yapabilmesine hayranlık duyuyordum. Hiçbir zaman karizmatik olmamıştım, olmak istediğimde bile.

"Biliyorsunuz, gerçekten büyüyor. Yolda bazı aksaklıklar yaşayacağımızı biliyorum ama ben bundan memnunum." Chris birasından bir yudum aldı ve bana baktı. "Sen memnun musun Jude?"

"Ah evet," dedim, gözlerimi Kendra'nın bronz bacaklarından hızla ayırarak. Bir çift kot şort giymişti ama kendimi hâlâ onun bacaklarının arasında hayal edebiliyordum. Vücudum tekrar orada olmak için can atıyordu ve aklım, herkes yattıktan sonra ne yapabileceğim gibi kirli düşüncelerle beni baştan çıkarıyordu.

"Peki, gece yüzmeleri hâlâ geçerli mi? Yoksa onları resmen tehlikeli mi sayıyoruz?" Jackson araya girerek sordu. En küçüğüm hiçbir zaman ciddi konuları tartışmayı sevmezdi. Bir plak şirketinin yönetimine yardım ediyordu ve yetenekleri herkesten daha iyi fark edebiliyordu ama adam işi işte bırakmıştı.

Ve bazen bunu kışkıırıyordum.

"Gece yüzmek yok," dedi Chris, ses tonu sertti. "Ama biraz açılabilirsin. Bel hizasına kadar."

"Vay canına, çok eğlencelisin," diye homurdandı Jackson. Ona babacan bir uyarı bakışı attım ve o da başını eğdi. "Ama evet, fazla uzağa gitmeyeceğiz."

"Ben varım," dedi Luke ve sonra Layla'ya baktı. "Geliyor musun?"

"Evet, tabii ki." Elinde hâlâ kadehi olduğu halde ayağa fırladı. Jackson, Lena, Olivia, Layla ve Luke hep birlikte suya doğru yola çıktılar ve geri kalanımızı ateşin etrafında oturmaya bıraktılar.

"Onlara katılmayacak mısınız?" Chris Kendra'ya döndü.

"Ben...şey..." Elindeki su bardağını tutarken sesi kesildi. Kendini iyi hissedip hissetmediğini merak ettim ama bu konuda onu zorlamak istemedim. Omuzlarının üzerinde iyi bir kafası vardı.

Cora ayağa kalkarak, "Ben de seninle geleyim," diye teklif etti. "Tamam," dedi Kendra iç çekerek. Bakışları ama tişörtünü çıkarırken sadece bir saniyeliğine. Bikini üstü ortaya çıkmıştı ve bu manzara karşısında ağzımın suyu akmamak için kendimi zor tuttum. Bu durumdan nefret ediyordum ve şortu ayak bileklerine kadar inerken bir bakış daha attım.

Siyah bikini altlarını yana kaydırıp sikimi ona bastırıldığını hayal ettim. Büyük olasılıkla hâlâ dölleriyle dolu olduğunu kendime hatırlatırken yanağımın içini çiğnedim. Bu beni tahrik ediyordu ve karanlıkta kimsenin fark etmemesini umuyordum.

"Neden sen de gelmiyorsun, Chris?" Cora elini çekiştirerek ona sordu. "Bütün gece ateşin etrafında öylece oturmayın."

"Evet, evet," diye güldü, başını arkaya eğip ona katıldı. "Sanırım konserden beri bunu sana borçluyum."

iptal edildi."

"Evet, biliyorsun." Yanağına bir öpücük kondurdu ve onu suya doğru sürükledi. Kendra'nın onu takip edişini izledim; kalçalarının kıvrımlarına, yuvarlak poposuna ve uzun, bronz bacaklarına baktım.

Sikeyim.

Kendimi her zamankinden daha fazla ayarlamam gerekiyordu, onun suya girip diğerlerine katılmasını izlerken sikim kaya gibi sertleşmişti. Hepsi gülüyor ve iyi vakit geçiriyorlardı ve ben en iyi arkadaşımın kızını arzulayarak acı verici bir ereksiyonla sıkışıp kalmıştım.

Lanet olsun.

"Çeneni yerden kaldırmak için yardıma ihtiyacın var mı?" Eli'nin sesi beni irkiltti ve diğerlerine katılmadığını fark etmediğim için yana doğru sıçradım.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," diye homurdandım ve artık boş olan şezlonglardan birine oturdum. Gözlerimi sahilden ayırıp oğluma baktım, aramızda bir boş sandalye vardı. Her zamanki gibi utanmıştım ama bunu belli etmedim.

"Evet, neden bahsettiğimi biliyorsun." Eli gülümsemedi, dudakları düz bir çizgi halindeydi. "Bunu neden kabul etmediğini anlamıyorum."

"Neyi itiraf edeceksin?" Savunmaya geçtim, birden oğlumun beni yargılamasından korktum. Genç kadınlara asla aval aval bakmazdım. Aslında, Kendra'dan önce kendimi hiç birine ilgi duyarken bulmamıştım. Ben böyle yapmazdım. Ben öyle biri değildim.

"Chris'in kızına bakıyordun." Sesinde çözemediğim bir gerginlik vardı ama bu reddetmek için yeterli bir nedendi.

"Hayır."

"Evet, öyleydin."

Başımı salladım, gözlerim birama kaydı. "O benim en iyi arkadaşımın kızı."

"Yani?" Eli tersledi. "Bana neden yalan söylediğini anlamıyorum." "Bu benim için doğru değil-"

"Ne?" Eli bana inanmaz bir bakış atarak sözümü kesti.
"Çekici bir kadını fark etmen neden doğru değil? Yani, kız arkadaşlarımızdan biri falan değil ki." Öyle olabileceği gerçeği beni rahatsız ediyordu. Hepsinin yaşı birbirine yakındı ve bunu bilmek midemi ağrıttıyordu.

Çocuklarımla yaşımda biriyle yatıyordum.

"Baba," diye ısrar etti Eli, "onunla görüşüyor musun?"

Başımı kaldırıp ona baktım ve parmaklarımı yüzümde gezdirdim. "Hayır, onunla görüşmüyorum. Kimseyle görüşmüyorum. Neden bana hep bunu soruyorsun anlamıyorum." Sesim sinirli çıkmaya başladı. "Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki ilişkiler artık bana göre değil. Çok yaşıyım."

İstediğim kadınla birlikte olmak için.

"Neden?" Eli karşılık verdi, sesi de bir o kadar şiddetliydi. "Yaşlı ve köhne biriymişsin gibi davranıyorsun. Yaşına göre çok iyisin ve yalnız kalmaktan bıktım usandım. Yalnız olmak istemiyorsun. İsteseydin, bu konuda acı çekmezdin."

"Bu konuda tartışmayacağım."

"Hayır, çünkü haklı olduğumu biliyorsun."

"Hiçbir şey bilmiyorum," diye tersledim onu, kendimi ayakta durmaya zorlayarak. "Buraya sadece ilişki durumum hakkında beni rahatsız etmek için geldiyse, zamanını boşa harcamışsın demektir. Sana söyledim, benim için bitti."

Eli başını salladı. "Seni görmeye geldik, bunu biliyorsun. Sadece yalnız olmandan nefret ediyorum ve buraya gelir gelmez Kendra ile aranızdaki dinamiği fark ettim. Senden etkilendiği çok açık. O sürekli sana bakıyor, sen de aynısını ona yapıyorsun."

Başımı salladım. "Bunu bilinçaltımda yapıyor olmalıyım. Chris benim en iyi arkadaşım."

"Ve kendisinden daha genç biriyle birlikte."

"Kızıyla aynı yaşta değil," diye homurdandım.

"Öyle de olabilir," diye güldü Eli, sesi yumuşamıştı. Eli'nin de en az benim kadar gergin olma eğilimi vardı ama bunu benim onun yaşındayken yaptığımdan çok daha iyi idare ediyordu. O değildi

Hayatımın çoğunu acı çekerek geçirmiş olmam konusunda yanılmışım. "Yani, ondan hoşlanıyor musun?"

"Bence çekici biri," diye itiraf ettim ama bundan daha fazlasını itiraf etmeyeceğime dair kendime söz verdim. "Benimle birlikte ofiste çalışıyor ve çok zeki."

Eli kıkırdadı. "Bu çok şirin."

"Ne?" Yüzümü ona döndüm. "Sevimli olan ne?" "Aşık olman."

"Evet," diye homurdandım. "Çok şirin amına koyayım." Başımı salladım ve bir kez daha suya baktım. Zaten söylemem gerekenden çok daha fazlasını söylemişim ve Eli'la burada ne kadar uzun süre kalırsam, daha fazlasını dökme olasılığım da o kadar artacaktı. "Sanırım bu gecelik bu kadar yeter."

"Neden? Ondan bahsederek bir şeyleri berbat mı ettim?"

"Hayır," diyerek onu rahatlattım ve omzunu sıktım. "Ben sadece biraz uykuya ihtiyacı olan yaşlı bir adamım." Ona gülümsedim ve iyi geceler dileyerek eve geri döndüm. Dışarıda kalıp kendimi daha fazla kıskırtmak istemedim. Ayrıca, Eli Kendra'ya baktığımı fark ettiyse, Chris'in de fark etmesi an meselesiydi. Beni neredeyse kendi oğlum kadar -hatta ondan daha iyi- tanıyordu.

Bira şişemi çöp kutusuna attım ve ardından tezgahın üzerindeki içkileri temizleyip kaldırdım. Bunu bitirdikten sonra üst kata çıktım. Çocuklarım evin diğer tarafında kalıyorlardı ve bundan memnun olsam da, neredeyse kalmamalarını dileyecektim. Kendra'nın odasına gizlice girmek çok cazipti ve misafirlerim gittikten sonra tekneye dönme zamanımın geleceğini biliyordum.

İçimi çektim ve yatak odasının kapısını iterek açtım. Kendra ile geçirdiğim zamanın kalıntılarını yıkamak için hızlı bir duş aldım. Duştan çıktığımda bir grubun içeri girdiğini duydum. Herkes değildi ama anladığım kadarıyla çocuklarımın çoğuydu. Orada öylece durdum, keşke yatak odamın kapısını sonuna kadar kapatsaydım diye düşündüm.

Ama çatlak bırakmışım ve bunun bilinçaltı bir nedeni olduğundan emindim.

Ve bu neden dakikalar sonra ortaya çıktı-Kendra kapımın hemen dışında durakladı ve bakışlarımı yakaladı, havlum hala belime sarılıydı.

"Biliyor musun, kapıyı gerçekten kapatmalısın" dedi, kapıyı daha da iterek açtı. Hâlâ üzerinde sadece bikinisi, giysileri ve elinde plaj havlusuyla onu seyrediyordum.

"Öylece odama mı dalacaksın?" İçeri adımını attığında ona meydan okudum. Arkasından kapanan kapının sesi sikimin sertleşmesine neden oldu.

Kendra bana bir adım daha yaklaşarak, "Herkes evin karşı tarafında kalıyor," dedi.

"Ama yine de buradan duyabilirler," diye mantık yürüttüm, sesim düzdü. Şu anda ne kadar tahrik olursam olayım, pes etmeyecektim - en azından kendime böyle söyledim. "O zaman belki de sessiz olmalısın," diye fısıldadı, parmağını göğsümde gezdiriyordu. Nemli havluyu çekiştirip yere bıraktığında çenemi gerdim.

Gözlerim onunkileri yakaladığında sertçe yutkundum ve sonra bikinili vücudunda gezindim. Göğüsleri neredeyse üstünden düşecekti ve ben uzanıp ipi arkasından çektim.

Kendra onu başının üzerine kaldırdı, ama ben poposuna uzanamadan dizlerinin üzerine çöktü. Kalın dudaklarını yalayarak bana baktı ve sonra öne doğru eğilerek dilini sikimin ucunda gezdirdi.

"Siktir," diye inledim neredeyse fısıltıyla. "Ne yapıyorsun sen? Yapmamalıyız..." Ağzını etrafıma sarıp beni içine çekerken kelimeleri çıkaramıyordum. Saçlarına uzandım, parmaklarımı saçlarından geçirdim ve uzunluğumda aşağı yukarı sallanmasına izin verdim.

Bunu yapmamalıyız. Herkes evinde.

Ama bu beni daha da azdırdı, çünkü beni derin derin boğazlıyordu ve bunu yaparken yanağından bir damla gözyaşı süzülüyordu.

"Tanrım, Kendra," diye mırıldandım, taşaklarım geriliyordu. "Sen çok kötü bir kızsın."

Durakladı, ağzını aletimden çekti ve bana hınzırca sırıttı. "Öyle mi? Eğer durum buysa, sanırım beni bir erkek gibi sikmen gerekecek."

Yüce İsa. Kim bu kadın?

Saçlarını sıkıca kavradım ve onu tekrar sikime doğru yönlendirdim. "Peki, o zaman hak ettiğin gibi ağzını sikmeme izin ver."

Hafifçe inledi ve ben de bir memnuniyet iniltisi yutarak gırtlığının arkasına sokuldum.

Belki de sinsi olmak daha eğlenceliydi.

Ağzını sikmeyi devraldığım da Kendra'nın tırnakları kalçalarımın üst kısımlarına saplandı. Serbest kalmaya yaklaşırken yüksek sesli bir iniltiyi ısırdım. Evdeki kimsenin bizi duymasını istemiyordum ama aynı zamanda daha ilkel bir yanımda bunu istiyordu. Bir parçam Kendra'nın benim olduğunu iddia etmek istiyordu.

Ve bu beni korkuttu.

Ancak, Kendra'nın ağzında patladığımda duygu patlaması bir zevk alevinde yükseldi. O an geçerken gözlerimi kapattım ve sonra yüksekliğim gittiğinde Kendra'ya baktım. Yüzünde hınzır bir gülümsemeyle ayağa kalktı. Onu öpmek için eğildim, ama benden kaçtı ve bikini üstünü kaldırdı.

"Hey, bekle," dedim, tekrar giyerken arkasından nefes nefese kaldım.

Neden giyiniyor? Daha yeni başladık.

Şaşkınlığımla eğlenerek sırıtmaya devam etti. "Seni tetikte tutmak zorundayım. İyi geceler, Jude." Kendra çenemi hafifçe öptü ve sonra benden uzaklaştı.

Havlusunu omuzlarına atıp odadan çıkarken ağzım bir karış açık kaldı ve beni hâlâ şok içinde bıraktı. "İyi geceler," diye mırıldandım. Kadın beni nasıl etkileyeceğini biliyordu ve ben de öylece kalakalmıştım...

Ve her zamankinden daha çok etkilendim.

KENDRA

| masama oturdum ve bilgisayarımı açarken iç geçirdim. Hafta sonu bulanık geçmişti, çünkü Jude tüm zamanını ailesiyle meşgul olarak geçirmişti. Odasında ona sürpriz yaptığım geceden sonra birbirimizi sadece geçerken görmüştük... ve bu hayal kırıklığı yaratmıştı. Ancak şimdi Pazartesi olduğuna göre, günlük işlere geri dönmüştük ve Jude'un bana karşı nasıl davranacağını merak etmekten kendimi alamıyordum

Şimdi.

E-postamı açtım, içinde göreceğim bir şey olmamasına şaşırmadan kaydırdım. Hiçbir zaman da olmadı. Bu pozisyonda büyük sorumluluklarım yoktu ve bu sorun değildi ama bir ekibim olmasını özlemiştim. Sandalyemde arkama yaslandım ve Jude'un geç kaldığını fark ettim. O hiç geç kalmazdı.

Belki de alt kattadır.

Parmaklarımı masanın üstüne vurarak cep telefonumu elime aldım. Bir süre önce konuştuğumuzdan beri Melissa'dan haber almamıştım ve itiraf etmeliyim ki orada işlerin nasıl gittiğini merak ediyordum. Bir mesaj dizisi açtım.

Hey, işler nasıl?

Fazla meraklı olmak istemiyordum ama aynı zamanda eski itibarımın zedeleneceği korkusu da içimi kemirmeye başlamıştı.

etkisini yitirdi. Hâlâ utanıyordum ama artık biraz mesafe vardı ve Jude dikkatimi dağıtmak için işe yarıyordu. Telefonum çalınca düşüncelerimden sıyrıldım ve ekranda onun adını görünce şaşırdım.

Neden beni arıyor? Çalışıyor olmalıydı.

Kapıya baktım ve onu kaldırdım. "Hey..."

"Selam, mesajını yeni gördüm ama kahve almaya çıkmıştım, o yüzden seni arayayım dedim," diye cıvıladı Melissa, sesi hafifti. Arka planda şehrin seslerini duyabiliyordum ve kalbim özlemle yerinden fırladı.

"Evet, sorun değil," dedim usulca. "Sadece kontrol ediyordum." "Drake senin hakkında konuşuyordu."

"Oh?" Kaşlarımı kaldırdım. "Neden?" Eski patronumun hâlâ benimle görüşüyor olması için iyi bir neden bulamıyordum - tabii bu ne yapılmaması gerektiğine dair bir ders değilse.

"Bence seni kovduğuna pişman oldu," diye güldü Melissa. "Sen gidene kadar neye sahip olduğunu fark ettiğini sanmıyorum. Nasıl olduğunu bilirsin. Dahi olmadığı zamanlarda tam bir aptaldır."

"Hmm," diye mırıldandım, midem çalkalanıyordu. Belki de bunu düşündüğüm kadar atlatamamıştım.

"Seni arayıp geri dönmeni isterse hiç şaşırmam Kendra. Gerçekten pişman olduğunu düşünüyorum. Ben ciddiylim."

Kuru bir kahkaha attım. "Bunun olacağını sanmıyorum."

"İstiyorum," diye ısrar etti. "Gerçekten istiyorum. Yine de geri dönmeyi düşünür müsün?"

Dudaklarımı bükerek biraz düşündüm. Ancak ona cevap veremedim Jude merdivenlerin başında belirdi, gözleri lazer gibi bana odaklanmıştı. Kahretsin. Ben ne yapmıştım? "Gitmem gerek Melissa. Bunu daha sonra konuşabiliriz."

Kulağıma bir şeyler cıvıladı ama telefonu kapatıp masama bırakırken duymadım. Jude'u bir çift siyah elbise pantolonu ve rahat beyaz bir elbise gömleği içinde gördüm. Milyarder gibi görünüyordu ama görünüşünde farklı bir şeyler vardı - belki de daha az gergin?

Ne olduğunu bilmiyordum ama yüz ifadesi kıyafetiyle uyuşmuyordu. Bu kesindi. Masama yaklaşırken ona baktım. "Bu sabah sizin için ne yapabilirim Bay Whiss?"

Dudağı tiksintiyle kıvrıldı. "Ne zamandan beri bana Bay diyorsun?"

Whiss?"

Sertçe yutkundum. "Um..."

"Konuşmamız gerek Kendra." Sesi sertti, ancak sadece iş adamı gibi mi davranıyordu yoksa bana kızgın mıydı anlayamadım.

"Tamam," diye mırıldandım, masadan geriye doğru itildim. Ayağa kalktım ve kırmızı ayak tırnaklarıma baktım. Onları önceki gece yeniden boyamıştım ve cilası çoktan dökülmüştü. İçimden hayal kırıklığıyla iç çektim ve onu ofisine kadar takip ettim, yontulmuş boyanın bu Pazartesi gününün geri kalanının nasıl geçeceğinin habercisi olup olmadığını merak ediyordum.

Jude bana, "Kapıyı kapat lütfen," dedi.

Dediğini yaptım ve ağır kapıyı arkamdan tıklattım. "Bir sorun mu var?" Nefes aldım, sesim düzensiz çıkıyordu.

Jude masasına yaslandı ve kollarını kavuşturdu. "Hafta sonun nasıl geçti?"

Garip kahkahamı tutamadım. "Bunu bana neden soruyorsun?"

"Bilmiyorum." Omuz silkti. "Bu hafta sonu seni pek görmedim."

"Ailenle birlikteydin," diye mantık yürüttüm, bunun için beni suçlamaya çalışıp çalışmadığından emin değildim.

Başını salladı. "Biliyorum ve bana kaç yaşında olduğumu hatırlatıyorlar." Kısık bir kahkaha attı ve sonra başını salladı.

"Sen yaşlı değilsin."

"Oh, sadece nazik davranıyorsun." Gözleri birkaç dakika yüzümü inceledi, üst dişleri alt dudağının etine dayanmıştı. Gerginlik arttıkça midem takla atmaya başladı.

ofiste. Bundan sonra ne yapacağından emin değildim ama beynim şimdiden birkaç fikir üretmeye başlamıştı.

"O gece daha fazla kalamadığım için özür dilerim..." Yanaklarım kızarıırken sesim kesildi, boğazımın arkasından aşağı kayan sikini hatırladım.

Jude o anı hatırlamış olmalı ki gözleri karardı. "Ben de daha uzun kalmadığın için üzgünüm. Yaşlı olabilirim ama dayanıklılığım bunu yansıtmıyor."

Kıkırdadım, yüzüm sıcak kalmaya devam etti. "Bunu bana bir ara kanıtlaman gerekecek."

"Biliyorsun..." Durakladı, hafif gülümsemesi yerini kaş çatmaya bıraktı. "Ben... Ben romantizm zamanını çoktan geçtim."

"Ne?" Kaşlarımı çatarak kalbimin sıkıştığını hissettim. "Bunu nasıl söylersin? İnsanlar her yaşta aşkı bulur."

"Evet, belki," dedi Jude gözlerini benimkilerden ayırarak. Pencereden marinaya doğru baktı. Aklından neler geçtiğini merak ederek bakışlarını takip ettim. Adamın nasıl olup da çok yaşlı olduğunu söyleyebildiğini anlamıyordum. Babam annem öldükten sonra aşkı bulmuştu ve Jude'dan daha yaşlıydı.

Birkaç gergin vuruş daha geçti ve içimi çektim, gergin hava yerini garipliğe bıraktı. "Beni ofisinize çağırmanızın bir nedeni var mı? Saat on bir gibi Cora ile buluşmadan önce halletmem gereken birkaç iş var."

Gözleri ayaklarına kaydı ve sonra tekrar benimkilere döndü. "Evet, var."

"O da ne?" Kalbim küt küt atmaya başladı.

Jude masadan kalktı ve bana doğru yöneldi. Birkaç santim yaklaştığında nefesimi tuttum. Kolu yanımdan uzandı ve kapının kilidini çevirdi.

"Ne yapıyorsun?" Bakışlarını yakalayarak fısıldadım.

"Bunu sen başlattın," diye homurdandı, ben bir adım geri çekilip kışımı kapıya dayadığımda sesi daha da derinleşti. "Bütün hafta sonunu seni kendime getirmek için bir şans bekleyerek geçirdim - yaptığın o küçük numaranın bedelini ödemek için."

"Oh?" Sesim heyecandan titriyordu, amımın içinde titreşiyordu.

"Masummuşsun gibi davranma," diye kıkırdadı ve elini belimde gezdirdi. Arkaya doğru ilerledi ve kıkırımı sertçe sıkı. "Sikim bu anı bekliyordu."

Dudakları boynuma indiğinde sert bir nefes aldım, o kadar sert emdi ki bir iz kalacağından emindim. Eteğimi kaldırırken acı hissini öpücükle yok etti.

"Bunu çok kolaylaştırdın," diye mırıldandı, parmaklarını kalçalarımın arasına daldırarak. Nemli iç çamaşıma sürtünürken memnuniyet dolu bir inilti çıkardı. "Ve benim için çoktan ıslanmışsın."

Benimle oynarken inledim. Kalçalarımı ona doğru yuvarladım ve o da derin bir nefes verdi. Jude elini çekti ve sonra büyük bir hareketle beni çevirdi. Ellerim kapının üzerine düştü. Jude'un kemerinin gevşediğini duydum ve amım ihtiyaçla nabız atmaya başladı.

"Siktir, seni etrafımda hissetmeye ihtiyacım var," diye inledi külotumu yana kaydırırken. Ucunu girişime sürttü ve sonra içeri itti. Bir eli klitorisimi ovma için eteğimin önünden aşağı indi ve diğeri yukarı ve sütyenimin altına doğru kayarak meme ucumu sıkı.

"Aman Tanrım," diye sızlandım içime girerken. Amım onun sikiyle doluydu ve diğeri hassas noktalarım uyarılıyordu, gözlerimi kapattım, hissin ne kadar ezici olduğunu haykırmamaya çalıştım.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye hırladı boynuma doğru, beni becerirken, ovalarken ve sıkarken. Hızını artırıp daha önce yapmadığı bir güçle bedenime çarparken nefes nefese kaldım. "Amin her zaman çok sıkı." İnledim ve o beni susturdu. "Sessiz ol bebeğim. Babanın duymasından nefret ederim."

Kim bu Jude?

Bir cevabım yoktu ama orgazmım vücudumun her santimini kasıp kavururken onun etrafına çöktüm. Nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Bu adam her Şeyden yaşılandığını düşünebilirdi. Birlikte olduğum herkesten daha iyi sikişıyordu.

JUDE

| Ona o şekilde atlamamam gerektiğini biliyordum ama lanet olsun, o merdivenlerin tepesine çıktığım anda bunun olacağını biliyordum. Hafta sonunun geri kalanını Aile, odaklanma üzerinde zaman ile Onlar, ama I yapmamıştı.

Kendra'nın ne yaptığını unutmuştu.

Ve benim aletim de yoktu.

"Aman Tanrım, Jude," diye fısıldadı Kendra, amcığı sikimin etrafında titreşirken. Meme ucunu sertçe sıktım, önümüzdeki bir saat boyunca onu gerçekten tercih ettiğim gibi beceremeyeceğimi biliyordum. Zirveden aşağı inerken ona çarptım. Bu kadına yapmak istediğim şeyler ilkeldi ve onun içinde olmak için duyduğum saf arzuyla besleniyordu.

Ellerimi ondan çektim, birini beline koydum. Diğer elimle arkamı döndüm ve sağ kış yanağına sert bir tokat attım. Kırmızı iz çabucak kayboldu, ama inlemeleri kaybolmadı ve beni sınıra getiren de bu oldu.

Sert ve hızlı bir şekilde boşaldım, onu salgımla doldurdum. Boşalmam bitene kadar onun içinde gömülü kaldım ve yüksekliğim azaldı... ve işte o zaman kapının diğer tarafındaki ayak seslerini duydum.

Lanet olsun.

Elimi Kendra'nın üzerinden çektim ve tam o sırada biri kapımı çaldı. Kendimi toparladım ve pantolonumun fermuarını çektim, Kendra da aceleyle üzerini düzeltti.

"Jude? Kendra?" Chris'in sesi kapının diğer tarafından boğuk geliyordu. Kapı kolunu salladı. "Neden kilitli?"

"Ah, pardon!" Kendra kilidi açıp kapıyı açarken sesi gerilmişti. "Yanlışlıkla kapıyı kilitleyip duruyorum." Babası odaya girdiğinde Kendra kıkırdamaya başladı.

Bakışlarıyla buluştuğumda derin bir nefes aldım. Kendra döllerimle doluydu ve oksijen emerken koklayabildiğim tek şey oydu... Boku yemiştik.

Chris Kendra'ya başını sallayarak, "Kapıyı açarken kola dokunma, kilitlenmez," dedi. Kapıyı arkasından kapatmadı ve gözlerim onun durduğu yere kaydı...

Daha birkaç dakika önce kızını beceriyordum.

"Günaydın," diye selam verdim sonunda, orada sessizce dikilmemin Kendra'nın karmakarışık saçlarından daha büyük bir tehlike işareti olduğunu fark etmiştim.

"Günaydın," diye cevap verdi Chris yorgun bir şekilde. O anda yüz ifadesi bana Kendra'yı hatırlattı ve ikisi yan yana geldiğinde benzerliği görmek kolaydı. "Bazı müşterilerin geri bildirimleri hakkında seninle konuşmayı umuyordum."

"Ah, elbette." Başımı salladım ve Kendra'ya işaret ettim. "Neden sen gidip işine başlamıyorsun? Az önce saat on birde Cora'yla buluşman gerektiğini söylemiştin."

Kendra'nın kaşları çatıldı ama gülümsemeden önce sadece bir anlığına. "Evet, ben önden gideyim. Seni görmek güzeldi baba." Adamın omzunu sıktı ve bu kez kapıyı arkasından kapatarak odadan çıktı. Chris ve ben ofiste öylece kalakalmıştık ve o anda kendimi kıpırtısız hissettim, ki eminim bu da şüphe uyandırıcıydı.

"Peki, geri bildirim?" Sesimi sakın tutmaya çalıştım.

Chris güldü. "Sen iyi misin? Sadece dokuz yaşında olduğun için biraz yorgun ve bitkin görünüyorsun."

"Evet, sadece uzun bir hafta sonu. Bugün Pazartesi," diye şaka yaptım ama sesim düzleşti. Parmaklarımı saçlarımda gezdirdim ve Kendra'nın kokusundan başka bir şeye odaklandım. Her ne kadar heyecan verici olsa da, onu ofiste becermek kötü bir fikirdi...

"Evet, bugün Pazartesi." Chris kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ayrıca, eski arkadaşın Margie bir yat ayarladı ve senin kaptan olmanı istiyor."

"Hayır," diye hemen araya girdim. "Kesinlikle olmaz. O kadının sağlıksız bir şekilde saplantılı olduğunu biliyorsun. Onu sayamayacağım kadar çok kez geri çevirdim ama yine de nerede olursam olayım karşıma çıkmaya devam ediyor."

"Tamam, ama yapmazsan kötü bir eleştiri bırakabilir."

Omuz silktim. "Bırak yapsın."

"Hayır," dedi Chris sert bir sesle. "Biz yepyeni bir işletmeyiz ve hâlâ ilk değerlendirmeleri topluyoruz. Sadece bugün tekneye rehberlik edin."

"Yanında başka kim var?"

"Birkaç arkadaş, sanırım. Parti sadece üç kişilik." Chris'in yüz ifadesi bilmişliğe dönüştü ve ben inledim.

"Beni sefaletle sürüklüyorsun."

"Kendra'yı seninle göndereceğim."

Aman Tanrım. Yok artık.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," dedim dikkatle. "Margie bir hiçten çok şey çıkarabilir ve Kendra'ya iyi davranmayabilir."

"Eğer değilse, o zaman onunla ben ilgilenirim. Ne varsayması gerekiyor ki? Kendra sizin asistanınız ve muhtemelen bu akşam charter'da vakit geçirmekten hoşlanacaktır."

"Bu akşam mı?" Yineledim, zamanlama bu planı daha az sevmeme neden oldu.

"Evet, ve dediğim gibi, Kendra'nın dışarıda bir akşam geçirmekten hoşlanacağını düşünüyorum. O da harika bir tampon. Nasıl olduğunu gördün

müşteri anlaşmazlıklarıyla ilgilenir. Sizinle gelmek için mükemmel bir insan."

Gözlerimi sıkarak kapattım ve burnumun kenarını sıktım, başım ağrımaya başlamıştı bile. Birkaç dakika önce uçuyordum ama şimdi kesinlikle düşmüştüm. "Bence ona gelemeyeceğimi söyleyip başka bir kaptan kullanmalısın. Zaten kiralık gemilere hiç kaptanlık yapmıyorum."

"Hayır, ama dediğim gibi, özel bir talepte bulundu ve ben de buna kulak veren bir şirket olmak istiyorum."

"O bir kaçık."

"Sadece aşık olmuş. Karşılıklı olsaydı, gururun okşanırdı." Chris başını sallayarak bir kahkaha attı. "Yani, zaten sadece üç saatlik bir charter. Bütün gün onunla birlikte olacak değilsin ya."

"Tamam," diye mırıldandım, içimi çektim. "Bana bilgileri gönder, ben de programıma ekleyeyim ama bilgin olsun, bunu bana bir daha yapma. Margie'nin etrafında olmaktan ne kadar hoşlanmadığımı biliyorsun. Beni ürkütüyor."

Chris yüzünü buruşturdu. "Oh, dur. Kadın da hepimiz gibi yalnız. Çok parası var ama zamanını geçirecek kimsesi yok. Belki de onu dinlemelisin. Yani, kadın durmadan çalışıyor, tıpkı senin gibi. Düşündüğünden daha fazla ortak noktanız olabilir."

"Çekici bulduğum insanları takip etmem."

Chris omuz silkti. "Meh, bu günlerde internetle birlikte... herkes bir sapık."

"Sosyal medyam bile yok ama neyse. Bu akşam tüzüğü ben hallederim." Kendra'nın da gelmesine itiraz etmek istedim ama o konuya girmemeyi tercih ettim. Hastalandığı gün ofiste yaşanan büyük çatışma patlamasını atlatmıştık ve oraya geri dönmek istemiyordum. Kendra'yı Margie'den uzak tutmam gerekiyordu.

Hay sikeyim. Bu berbat olacak.

Masama yaslandım, Chris omzumu okşayıp sıkarken pencereden dışarı baktım. Dönüp ona baktım. "Ne dedin?"

"Bilmiyorum. Son zamanlarda her yerdeydin. İyi misin? Gergin olman normal ama bu kadar değil."

Başımı sallayarak itiraz ettim. "Ben gergin değilim. Dediğim gibi, sadece çocuklarla geçirdiğim hafta sonu yüzünden yorgunum." Doğru muydu? Birazcık. Çocuklarımla ziyaretinden sonra kendimi biraz bitkin hissediyordum. Ancak yorgunluğumun büyük bir kısmı zihinseldi ve Kendra konusunda yaşadığım çatışmadan kaynaklanıyordu. Sadece ikimiz olduğumuzda, onun içinde kaybolabiliyordum - onu istiyordum

-Ama Chris içeri girdiği anda Kendra'yla yaptığımız şeyin gerçekliğiyle yüzleşmek zorunda kaldım. Asla işe yaramayacaktı. Büyük bir patlama olmadan olmazdı.

Chris, "Bu gece kiralama işini halledersen yarın izin alabilirsin," diye akıl yürüttü. "O zaman uykusuzluğunu telafi edebilirsin - ya da belki sadece sabah izin alabilirsin? Çalışmayı sevdiğini biliyorum."

"Evet, bu gecenin nasıl geçeceğini göreceğiz. Eyaletten ayrılabilirim," diye şaka yaptım ama sesim düzleşti. "New York'a uçabilir ve bir daha geri dönmeyebilirim."

"Kendra bunu söylediğini duymasın," diye güldü Chris, başını arkaya eğerek. "Bavulunun içine saklanıp otostop çekebilir."

Bana uyar.

Kendra'yı New York'a götürürsem ne olacağını düşündüm. Onu Yukarı Doğu Yakası'ndaki evime götürebilirdim ve bütün ev bize kalırdı. Onu güzel bir akşam yemeği için dışarı çıkarabilirdim ve kimse bizi görmezdi. Bu düşünce karşısında dudaklarımı büzdüm, bu yolculuğu gerçekleştirip gerçekleştiremeyeceğimi merak ediyordum... ya da onun benimle gelmek isteyip istemeyeceğini.

Ya da bunu Chris'e nasıl açıklayacağımı.

Bu düşünce beni tekrar gerçekliğe boğdu. Keskin bir nefes verdim. "Bu tüzüğü yaptığım için bana borçlusun."

Chris sırtıttı. "Anlaştık. Bunu şirketin iyiliği için yapacağını biliyordum."

"Evet," diye mırıldandım o ofis kapısına yönelirken.

"Haberini Kendra'ya senin vermene izin vereceğim. İkiniz eskisinden çok daha iyi anlaşıyor gibisiniz. Buna sevindim." Chris kapıyı açtı ve ben de onun yanından Kendra'nın oturduğu yere baktım, bilgisayar ekranına bakarken kaşları çatılmıştı. Bir şeye odaklanmıştı ve ben onun narin çene hattına ve dolgun dudaklarına hayran olmaktan kendimi alamadım.

Chris bekleme alanına adımını atar atmaz ona, "Jude seninle konuşmak istiyor," dedi.

Kendra bilgisayarından başını kaldırdı, dudakları hafifçe aralandı. "Tamam..."

"İkinizle sonra görüşeceğim. Çok fazla çalışmayın." Chris ikimize de aptalca bir selam verdi ve sonra merdivenlerden aşağı indi.

Kulak misafiri olmayana kadar bekledim. "Bu akşam yatlardan birini kiralamamız gerekiyor."

Yüzü aydınlandı. "Oh? Bu eğlenceli olacak."

"Evet." Gülümsüyormuş gibi yaptım ve bu akşamı ne kadar iple çekmediğimi belli etmemeye çalıştım. Ancak, bunun onun orada olmasıyla bir ilgisi olduğunu düşünmesini istemiyordum, öyle olsa bile...

Margie'nin Kendra'yı korkutmasını istemedim.

KENDRA

teknenin kalkmasından bir saat önce, müşterileri atlatmayı umarak marinaya geldi. Kimin geleceği hakkında hiçbir fikrim yoktu -programa bakma zahmetine girmemiştim- daha çok akşamı Jude ile geçirmeye odaklanmıştım. Üç kişilik küçük bir grup için garson yoktu ve genellikle müşteriler onları rahat bırakmamızı istediler.

Bu da Jude ile yalnız kalmak demek.

Jude'un zaten orada olduğunu bilerek yata doğru ilerlerken rahat sandaletlerim sessizdi. İş günü bittikten sonra eve dönmemişti ve bunun nedeninin kendi yatına gitmiş olması olduğunu düşündüm. Elbisemi çıkarma olasılığımın yok denecek kadar az olduğunu bilmeme rağmen bikinimin üzerine güzel bir beyaz güneş elbisesi giymeyi tercih etmiştim. Böyle bir ortamda profesyonelce değildi.

"İyi akşamlar," diye derin bir ses beni selamladı ve Jude'un beyaz pantolonu ve lacivert gömleğine baktım. Bu onun için gurur verici bir görünümdü ve kalbim kendi kendine tökezledi.

Jude'a gülümsediğimde yanaklarım kızardı. "İyi akşamlar."

"Misafirlerimizin yakında gelmeye başlayacağını varsayıyorum." Kelimeler dudaklarından dökülürken dudakları aşağıya doğru döndü ve bunun ne anlama geldiğini merak ettim ama üzerine gitmedim.

"Hazırlanmak için yapmamız gereken bir şey var mı? Henüz bir charter'da asistanlık yapmadım," diye itiraf ettim onu salona kadar takip ederken. "Ne yapmam gerektiği hakkında hiçbir fikrim yok."

Omzunun üzerinden bana baktı. "Sadece onları mutlu etmeliyiz. Umarım bizden bir şey istemezler."

Başımı salladım ama ses tonunda bir terslik vardı. "Kiralama konusunda gergin misin?"

Jude'un yüz ifadesi bir şeyle parladı ama yakalamak için çok hızlıydı. "Her şey yoluna girecek. Sen sadece bana yardım etmek ve onları mutlu etmek için buradasın ama salonda ihtiyaçları olan her şey var. Bizimle fazla takılmayacaklarını varsayıyorum. Bu kısa bir gezi ve küçük bir grup."

"Sadece üç kişi var," diye not ettim, şarküteri tabağına ve şampanya şişelerine bakarak. Kim olduklarını kontrol etmedim ama benim için önemli değildi. "Ve sadece birkaç saat."

"Mhmm," dedi Jude, keskin bir iç çekişle. "Her şey yoluna girecek."

Gözlerimi kısarak yüzünü inceledim. "Neden bunu söyleyip duruyorsun? Bu bana daha fazlası olduğunu düşündürüyor."

Bir adım öne çıktı ve güçlü parmaklarıyla çenemi hafifçe okşadı. "Daha çok bütün geceyi seninle geçirip kendimi nasıl dizginleyeceğim gibi."

İçim daralırken yüzüm ısındı. "Her zaman etrafımdasın."

"Evet, ama işte baban orada. Evde, baban orada. Seni hiç yalnız bırakamıyorum." Sesi duygusallıkla doluydu ve bu şaşırtıcıydı.

Ama yine de, belki de çok fazla şey okuyordum.

"Merhaba!" Bir ses ikimizi de irkiltti ve kimseyi göremeden arkamı döndüm. Birkaç saniye sonra, içlerinden birini hemen tanıdığım üç kadın belirdi.

Jude'un büyük açılıшта flört ettiği kadın.

Bu tüzüğü bu yüzden yapıyor. Onun için.

Bu rahatsız edici düşünceyi kafamdan atmaya çalıştım ama hepsi de dar kıyafetler giyen üç kadını izlerken aklımdan çıkmadı.

kokteyl elbiseleri, salona sürüklendi. Hepsi Jude'un yaşına daha yakındı ama çok güzellerdi. Margie. Sarışın kadının adı buydu. Kırmızı elbisesi göğüslerini sıkıyordu ve eğilirse hemen düşebilirlerdi.

Margie Jude'a, "İyi akşamlar kaptan," dedi ve tutması için elini uzattı. Jude elini tuttu ve sonra bıraktı.

"İyi akşamlar." Gülümsedi ve ikisi göz göze geldiklerinde içimde bir kıskançlık hissettim. "Misafirlerin kim?"

"Aman Tanrım, çok üzgünüm," diye kıkırdadı, pembe, kırmızı dudakları yukarı doğru döndü. "Bu Gina." Simsiyah saçlı bir kadını işaret etti. "Ve bu da Kim, biz ona diğer sarışın diyoruz." Margie kıkırdamaya devam etti, ben de Jude'un beni tanıştırmasını beklerken gülümsemeye zorladım kendimi.

"Hepinizle tanıştığıma memnun oldum." Jude onlara başıyla selam verdi. "Um." Bana döndü. "Bu benim asistanım ve Chris'in kızı Kendra."

"Ayy," diye mırıldandı Margie, koyu yeşil gözleri bana odaklanmıştı. "Çok tatlısın, değil mi? Sana kaptan diyebiliriz."

Daha önce hiç kimseyi yumruklamamıştım ama yüzümdeki gülümsemeyi korurken içimde yoğun bir istek vardı. "Bana nasıl istersen öyle seslen," diye mırıldandım, bir şekilde sesim soğukkanlı ve dostça çıkıyordu.

"Kendra da olur," diye araya girdi Jude, bana bir bakış fırlatarak. Başımın belada olup olmadığını ya da sadece otoritesini mi göstermeye çalıştığını anlayamadım - her iki durumda da o an canımı yaktı. Boğazını temizledi. "Artık hepiniz güvenli bir şekilde gemiye bindiğinize göre, bizi buradan çıkaracağım. Bir şeye ihtiyacınız olursa-"

Margie, "Tekneyi sürdüğünü görmeyi çok isterim," diyerek sözünü kesti. "Kim ve Gina birkaç dakikalığına iyi olacaklar, değil mi?" Arkadaşlarına baktı ve onlar da hevesle başlarını salladılar.

"Kendra, neden bize katılmıyorsun?" Kim sordu, sesi baş döndürücüydü. "Seninle sohbet etmeyi çok isteriz."

Aman Tanrım, bu ikisini yalnız yakalamak için bir oyun.

Ben de seyirciler arasında en öndeydim. Margie, Jude'u kokpite kadar takip ederken midem bulandı ve ben geride kaldım. Ona kızamadım. Hiçbir şey yapamadım.

Yani, ikimiz birlikte değildik. Ne isterse yapabilirdi.

Ayrıca, ondan hoşlanıp hoşlanmadığını bile bilmiyorum.

"Hadi," diye ısrar etti Kim. "Bir kadeh şampanya içelim ve güvertede oturalım. Burası çok havasız."

Başımı salladım, içki içmemin şirket politikasına aykırı olup olmadığından emin değildim ama şu anda umurumda bile değildi. Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı. "Kulağa hoş geliyor."

Üçümüze de birer kadeh doldurmayı kendime görev edindim ve güverteye doğru yol aldım. Salyangoz hızında da olsa yat hareket ediyordu. Jude kokpitte acele etmiyordu.

Ugh.

"Demek baban Chris, öyle mi?" Kim şezlonglardan birine yerleşirken sordu. "Sanırım onunla restorani işletirken tanışmıştım."

Jude ve Margie'den başka bir şey düşünmeye çalışarak başımı salladım. "Evet, bu yeni bir çaba."

Başını salladı, gülümsemesi gerçekte. "Annen harika bir hanımefendiydi. Sanırım buna bayılırdı. Onunla restoranın pazarlaması için iş yapmıştım. Gerçi yıllar önceydi. Muhtemelen daha çocuktun."

Sadece bir çocuk. Tüm bu insanlar için ben buyum.

"Kaybınız için üzgünüm," diye ekledi.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım, parmaklığın yanında dururken salona doğru bir bakış attım. "Onu özlüyorum. Babam birini buldu ama." Ne demek istediğimden emin olmadan ağzımdan kaçırdım.

"Oh, evet, genç olan," diye kıkırdadı Gina. "O başka bir şey."

Kim güldü ve başını sallayarak, "Nesle uyum sağlamak için çok uğraşıyorum," dedi. "Bizim kuşaktan bir erkeği sevmeye çalışan otuzlu yaşlarında birini hayal bile edemiyorum."

O kadınlar bizim yaşımızdaki erkeklerle başa çıkacak donanıma sahip değiller." İkisi kıkırdadı ve ben de gülmek zorunda kaldım.

Tartışmak istedim ama kendimi tuttum. Yapılacak doğru şey bu değildi.

"Her neyse-" Kim kahkahayı elinin tersiyle itti. "Dürüst olmak gerekirse, ikimiz de charter için gelmedik. Margie sadece Jude Whiss'i yalnız yakalamaya kararlıydı. Yıllardır o adam için yanıp tutuşuyor. Sanırım bir zamanlar birlikteydiler."

Safrayı yuttum. "Oh?"

"Evet," diye devam etti Gina konuşmaya. "Jude Whiss gibi bir adam istediği kişiye sahip olabilir, eminim her zaman da öyledir, ama Margie gibi bir kadın onun seviyesinde. Dünyada kendi yolunu çizmiş, kendi işini yürütüyor. Mükemmel bir eş ve bence onun gözünü korkutuyor."

"Belki." Şampanyamdan uzun bir yudum aldım.

Kim başını sallayarak, "Tabii ki genç ve aptal olanları tercih eden erkekler de var," diye şaka yaptı. "Yemin ederim, sadece şeyleriyle düşünüyorlar... bilirsiniz işte."

Dick. Benim neslim sadece söyleyecek.

"Margie'nin genç bir kadın gibi görünmesi iyi bir şey," diye düşündü Gina, rüzgâr saçlarını savururken bardağını geriye doğru devirerek. "O tam bir paket. Gerçekten de öyle. Muhteşem, başarılı ve bir ateş topu."

"Tam da Jude Whiss'in ihtiyacı olan şey," diye ekledi Kim.

Başımı salladım, iki kadın sohbet etmeye devam edip konuyu kendi hayatlarına ve işlerine getirirken sessiz kalmayı tercih ettim. Elimden geldiğince dikkatimi dağıttım, ara sıra salona dönüp bakıyordum.

Acele edip ikisinin neyin peşinde olduğunu görmek istedim ama daha iyisini biliyordum...

Ve görmeden duramayacağım bir şeye rastlamak istemedim.

Sonunda yat durdu. Etrafımızdaki sakin sulara rağmen midem bulandı. Ayağa kalktım ve dış ışıklar yanarken küpeşteye doğru ilerledim. Margie'nin kahkahası yankılanırken gözlerim karanlık dalgalara odaklandı

yatın içinden. Jude'un sesini de duydum ama duymamaya çalıştım.

Bu onun ait olduğu türden bir kadın.

"Ne kadar güzel bir akşam." Güverteye çıktıklarında Margie'nin sesi tutarlı hale geldi. "Yüzmek için mükemmel bir gece."

"Hava karardıktan sonra yüzmek yok." Jude'un sesi sinirlerime dokundu. "Bu şirket politikasına aykırı."

"Çok moral bozucusun." Margie kıkırdadı. "Sanırım sırf bu yüzden bikinimi göstereceğim. Neden şu fermuarı açmama yardım etmiyorsun?"

Diğer iki bayan gülerken kusmak istedim. Gözlerimi sudan önümdeki sahneye çevirmeye zorladım. Sadece olanları görsem daha iyiydi. Belki de Jude'u unutmanın ve onu bir daha asla görmek istememenin en iyi yolu buydu.

Jude'un parmaklarının elbisesinin fermuarını aşağı doğru çekişini izlerken midem düğümlendi. Yanakları kızarmıştı ve tepkisini görmek tüm sahneyi daha da kötüleştirdi. Elbiseyi kışının hemen üstünden aşağı çekti ve sonra durdu.

"Sanırım yolun geri kalanını da halledebilirsin," diye mırıldandı, bir adım geri çekilerek. Saçlarının daha önce olduğundan daha karışık olduğunu fark ettim.

Bir tekneden inmeyi hiç o an istediğim kadar istememiştim. "Başkalarının önünde çok çekingensin," diye mırıldandı Margie.

elbiseyi ayaklarının dibine bıraktı. Sıkı ama kıvrımlı vücuduna hayranlıkla baktım, doğal zayıflığını zorlukla yeterli kılıyordu. Hiçbir zaman özgüven sorunu yaşamamıştım ama birdenbire bu değişmeye başladı.

Jude geri çekilip Margie'den uzaklaşarak, "Siz hanımlara iyi akşamlar," dedi. "Salonda ikramlar var ama görüyorum ki şampanyayı çoktan tüketmişsiniz."

"Oh, Jude-" Margie ona doğru döndü, göğüsleri neredeyse siyah bikini üstünden dışarı taşıyordu. "Sakıncası yoksa

Bana bir bardak verir misin?"

Jude ona hafifçe gülümseyerek, "Tabii ki hayır," dedi. Ben okyanusa dönerken o topuklarının üzerinde döndü ve salonda gözden kayboldu.

Bu çok uzun bir gece olacaktı. Ve bunu bir daha asla yapmayacaktım.

JUDE

"H Dün gece nasıldı?" Chris masamın karşısındaki sandalyeye otururken bana sordu.

"İyi," diye yanıtladım onu - Margie'nin kokpitte bana asılmaya çalışmak da dahil olmak üzere gecenin büyük bölümünde beni taciz etmesi dışında. Her girişiminden kaçındım ama bu sinirlerimi bozdu ve gecenin çoğunu parmaklarımı saçlarımda gezdirerek ve Kendra'yla birlikte olmayı dileyerek geçirdim.

Ama yüzündeki tiksintiyi kaçırmamıştım ve ilk iki kadınla birlikte gitti, beni Margie ile daha fazla yalnız zaman geçirmeye bıraktı.

Oh, ve bugün işte değildi.

"Çok geç saatlere kadar çalıştığı için Kendra'ya bir gün izin verdim, sonra da haftanın geri kalanında izin almaya karar verdi." Chris kuru kuru güldü. "Ona kızardım ama lise arkadaşı Brittany görüşmek istedi ve ben de ona hayır diyemedim. Birkaç günlüğüne eski sahil evine gidecekler. Ona Cumartesi'ye kadar dönmesi gerektiğini söyledim."

Kalbim göğsüme saplandı. Olanlar yüzünden mi çekip gitmişti? Düşündü mü... Kesinlikle düşünmedi. Tanrım, umarım düşünmemiştir. Belki de ona Margie'nin bana olan garip takıntısından bahsetmeliydim.

Ben sessiz kalınca Chris devam etti. "Sana sormam gerektiğini biliyorum ama biraz ara vermeye ihtiyacı varmış gibi görünüyordu. Ayrıca, Cumartesi günü için moralinin iyi olmasına ihtiyacım var."

"Cumartesi ne var?" Keskin bir nefes alarak sordum.

"Hepimiz yata gidiyoruz." Chris ışı ışı parlıyordu. elini cebine attı. "Ve bende bu var." Küçük siyah bir kutu çıkardı ve bana doğru fırlattı. "Gerçekten özel bir gece olacak."

"Vay anasını," diye mırıldandım kapağını açıp kare kesimli pırlanta yüzüğü gösterdiğimde. "Cora'ya evlenme mi teklif edeceksin?"

Başını salladı, yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. "Evet, Kenny'nin bizim için mutlu olacağını biliyorum ama bunun onu şaşırtmasını istemiyorum. Bu gerçekleşmeden önce ona söylemeyi planlıyorum."

"Bu muhtemelen iyi bir fikir," diye kabul ettim, yüzüğe bakarak. O şeye bakmanın neden göğsümü gerdiğinden emin değildim ama geriyordu, bana yalnız olduğumu hatırlatıyordu...

Ve Kendra büyük ihtimalle bana kızgındı.

Onunla konuşmam lazım.

"Biliyor musun, annesinin benim adıma mutlu olacağını düşünüyorum," dedi, kelimeleri yumuşak çıkıyordu. "Bir şey bizi ayırırsa ne yapacağımızı konuşurduk. Her zaman beni mutlu eden ve bana neşe getiren birini bulmamı istediğini söylerdi, ben de ona aynı şeyi söyledim."

Başımı salladım, kıskançlık içimi kemiriyordu. "Ve sen de bunu yapan birini buldun. Seninle mutlu olacağını biliyorum ve Kendra'nın da mutlu olacağından eminim. O ve Cora çok iyi anlaşıyorlar."

"Evet, bazı insanların yaş farkı hakkında yorum yapabileceğini biliyorum ama benim için önemli değil. Cora'dan başka hiçbir şeyin önemi yok. İnsanların ne düşündüğü umurumda değil. Bu benimle ve hayatımla ilgili, anlıyor musun? Başta çok fazla çekincem vardı ama aptalcaydı. Mutluluğu bulmayı hak ediyorum ve onunla birlikte olmadığım için pişman olurdum. Pişman olacağımı biliyorum."

"Seni destekliyorum." Masa sandalyemde arkama yaslandım ve rahatsız olmamış gibi davranmak için elimden geleni yaptım. Bunun beni rahatsız ettiğini düşünmesini istemedim.

İkisiyle ilgili her şeyi. Kendra yüzünden kafam allak bullak olmuştu. Onunla konuşmak istiyordum. Şimdi.

Ve eski sahil evinin nerede olduğunu biliyordum. Sadece önce iş gününü bitirmem gerekiyordu.

Tahoe'yu, Chris'in birkaç yıl önce satın aldığı sahil kenarındaki eski kulübeye doğru yönlendirdim. Bazı güncellemelere ihtiyacı vardı, bu yüzden orada kalmayı seçmemiştim ama konumu daha iyi olamazdı. İzole bir yerdi, bu bölgedeki evler sahil boyunca yayılmıştı.

Bunu yapmamalıyım.

Vardığımda deniz kenarındaki kulübede kimin olacağı belli değildi. Chris, Kendra'nın bir arkadaşıyla birlikte olduğunu söyledi ve bu işi daha da karmaşık hale getirdi. Onu ziyaret ederken yakalanmak istemiyordum ama dayanamadım. Kendimi açıklamam gerekiyordu.

Adını kaydardım ve arama düğmesine bastım, yola çıkarken telefonu kulağıma dayadım. Telefon çaldı.

Ve çaldı.

Ve çaldı.

Sonunda telesekretere düştü.

"Kahretsin," diye küfrettim içimden ve telefonu konsolun üzerine fırlattım. Şu anda bulunduğum yerden evi görebiliyordum ve garaj yolunda sadece bir araba vardı - Kendra'nın. Elbette birlikte binmiş olabilirlerdi. Bu mantıklı olurdu.

Ancak, garaj yoluna dönüp tekrar arama düğmesine bastığımda tüm sağduyu benden kaçtı. Kendra istese de istemese de onunla konuşacaktım.

Ama yine cevap vermedi.

"Ne oluyor Kendra?" Sürücü tarafındaki kapıyı iterek açarken tersledim. Bu anı bir eğlence olarak

Kızgın patron ya da onun gibi bir şeydi ve güverteye çıkarken söyleyecek bir şeyler düşünmeye çalıştım.

Yontulmuş ön kapıya ulaştım ve içeride kim varsa beni duyacağı kadar yüksek sesle üç kez çaldım. Sonra ayağımı açık mavi güverte tahtalarına vurarak bekledim. Birkaç dakika sonra kapı açıldı.

Ve o Kendra değildi.

"Yardımcı olabilir miyim?" Kendra ile aynı yaşlarda esmer bir kadın bana baktı.

"Evet, Kendra ile konuşmam gerekiyor," dedim, kadın gözlerini üzerimde gezdirip takım elbisemi ve kravatımı incelerken kendime olan güvenimi biraz kaybetmiştim. Yersiz görünüyordum, bunu biliyordum ama umurumda değildi.

Kendra'nın içeriden, "Patronum arıyor," diye seslendiğini duydum. "Üzgünüm Britt. Buraya geleceğinden haberim yoktu. Muhtemelen bugün işe gitmediğim için kızgındır." Kuru kahkahası beni derinden etkiledi ve başım gerçekten belada olanın ben olduğumu anladım.

Britt -ya da her kimse- kapıdan geri çekildi a m a gözleri bana dikilmişti. Kendra öne çıktı, üzerinde sadece bir çift açık renk kot şort ve kırmızı bir bikini üstü vardı. Aletim pantolonumun altında sertleşti ve o güverteye çıkarken uyarılmamı görmezden gelmeye çalıştım. "Konuşabilir ve yürüyebiliriz," diyerek beni aşağıya doğru yönlendirdi. basamakları. "Buraya gelmen gerçekten çok cesurca." Ses tonu keskindi ve plaj dalgaları esintiyle yüzünün etrafında uçuşurken gözleri benden kaçıyordu.

"Bugün işe gelmedin."

Basamakların dibinde durdu ve dönüp bana baktı. "Şaka yapıyor olmalısın. Bu yüzden mi buraya geldin? İş kaçırduğım için bana kızmak için mi? Babam biliyordu. Bana izin verdi. Zaten önemli bir şey yapmıyorum."

"Bu yüzden burada değilim," diye karşı çıktım, yüz ifadesindeki öfke ve incinmişlik karşısında kalp atışlarım hızlandı. Ben

Aramızdaki çatışmadan bıkmıştım. Bundan nefret ediyordum. "Açıklamak için geldim."

"Neyi açıklayayım?" Tahoe'ma doğru ilerlerken kuru bir kahkaha attı.

"Yürüyüp konuşabileceğimizi söylediğini sanıyordum?" Kaşlarımı çatarak sahile doğru bir bakış attım.

Kendra kollarını göğsünde kavuşturdu. "Evet, seni arabana kadar geçireyim. Neden burada olduğunu bilmiyorum Jude. Arkadaşımla birlikteyim ve o tüm ailemi tanıyor, bu yüzden burada olduğun için seni kolayca ispiyonlayabilir."

Suçlayıcı ses tonu karşısında irkildim. "Özür dilemeye geldim, konu sen olunca tek yaptığım bu gibi görünüyor."

"Hiçbir şey için özür dilemek zorunda değilsin," diye karşılık verdi, gözlerinde hançerler vardı. "Ne istersen -ya da kim istersen- yapabilirsin. Bu beni ilgilendirmez."

Ağzım açık kaldı, sözleri şaşırtıcı derecede inciticiydi. "Margie'yi ben yapmadım, eğer anlatmaya çalıştığın buysa. O kadın delinin teki. Onu geri çevirdiğimde yıllarca beni takip etti. Beni taciz etmek onun için bir oyun gibi."

"Aman Tanrım, ne kadar gülünç görüldüğünün farkında değilsin," diye alay etti Kendra başını sallayarak. "Kendine sakla ve git, Jude."

"Hayır," diye bağırdım ona. "Margie ile aramızda hiçbir şey olmadığını anlamalısın. Ondan hoşlanmıyorum. Ondan hiç hoşlanmadım. Asla da sevmeyeceğim. Benden bir charter istedi ve lanet olası baban gitmezsem kötü bir eleştiri bırakabileceğinden endişelendi."

Ellerini havaya kaldırdı, sesi duygusallaşıyordu. "Ne olmuş yani? Beni sırf bunun için mi sürükledin? Beni kıskandırmak için mi? Bana işkence etmek için mi?"

Ona doğru bir adım attım ama o hemen bir adım geri çekildi. "Kendra, hayır... Baban gitmeni istedi ve ben de onunla tartışmayacaktım. Böyle davranacağını bilmiyordum. Hiçbir fikrim yoktu..."

Kendra başını bana doğru salladı. "Sana inandığımdan emin değilim."

"Bunu sana bilerek yapmam, söz veriyorum," diye ısrar ederek aramızdaki mesafeyi kapattım.

Yüzümü inceledi. "Tamam ama gitmen gerek. Brittany'nin ailesi babamla yakınlar ve bunun senin için bir sır olması gerektiğini biliyorum."

Senin için.

Kelimeler kafamın içinde yankılandı. Beni gizli bir kaçamaktan daha fazlası olarak istediğini mi ima ediyordu?

"İyi geceler, Jude," dedi Kendra ben onu durduramadan. Beni geçip merdivenlerden güverteye doğru gürleyerek çıktı ve beni arkasında öylece bıraktı...

Kafam çok karışık.

KENDRA

"S o..." Evin içine adım attığımda Brittany'nin sesi kesildi. "Bu da neydi şimdi?"

Ne söyleyeceğime karar vermeye çalışırken dudaklarımı büzdüm. Jude'un söyleyeceklerini daha fazla duymak istiyordum ama Brittany'nin ailesinin babama yakın olduğunu söylerken yalan söylemiyordum. Öyleydiler ve Jude'un ortaya çıkması kesinlikle bazı tehlike işaretleri uyandırmıştı.

"Kendra..." Brittany bakışlarını bana dikti. "Bana Jude Whiss hakkında söylemek istediğin bir şey var mı?"

Sertçe yutkunarak terli avuçlarımı şortuma sildim. "Bu... yapamazsın... ben..."

"Biliyordum," diye nefes nefese kaldı. "Kapıda belirttiği anda daha fazla şey olduğunu anlamıştım. Hiçbir patron öylece ortaya çıkmaz. Kimseye söylemeyeceğim, söz veriyorum. Babanın ne düşüneceğini ancak hayal edebilirim..."

Lisedeki en iyi arkadaşımın bakışlarıyla karşılaştığımda ağlama isteğimle savaştım. "Onun ne düşüneceğini bilmiyorum."

"Birinci sınıftayken Jude Whiss'e aşık olmuştun. Bunu hatırlıyor musun?" Brittany konuyu babamdan uzaklaştırmıştı ve bunun için minnettardım.

"Evet, biliyorum," dedim gözyaşlarımı silerek. "Ve aramızda ne olduğunu bilmek beni çok heyecanlandırırdı,

ama bu çok karmaşık, Britt."

"Bu yasak bir ilişki." Tezgâhın üzerindeki şişeden bir çift şarap kadehi alıp doldururken sırtıttı. "Ve bence bu kesinlikle inanılmaz. Sen hiç eğlenmedin Kenny. Her zaman iyi bir kız oldun."

"Evet, ama aramızdaki ilişkinin iyi biteceğini sanmıyorum," dedim dikkatle.

"Seni dinliyorum." Brittany bana şarap kadehimi uzattı ve sonra kolunu benimkinin içinden geçirerek beni kapıya doğru götürdü. "Ve seni dinleyecek birine ihtiyacın olduğunu söyleyebilirim. O yüzden dışarı çıkalım, rahatına bak ve içini dök. Sırrın benimle güvende."

Başımı salladığımda içimi bir rahatlama kapladı. Belki de içimi dökmeye ihtiyacım vardı. Başka birinin tüm bunlar hakkında ne düşündüğünü duymak güzel olurdu, zaten Brittany de ailem hakkında bilgi sahibiydi ama aynı zamanda dışarıdan biriydi.

Karşısına oturdum, cesaret için şaraptan uzun bir yudum aldım.

Ve sonra ona her şeyi anlattım.

"Yoğun bir aşk ilişkisinden bahsediyoruz," diye iç geçirdi Brittany sözümü bitirdiğimde. "Bu kadar dram beklemiyordum."

"Biliyorum..." Elimdeki boş bardağa bakarken sesim kesildi. "Sadece çok ileri geri oldu, ama seks çok iyi..."

Brittany kendi boş bardağını masaya bırakırken, "Sanırım senden bahsettiğinden daha fazla hoşlanıyor," dedi. "Dürüst olmak gerekirse, bu kadar drama olmasının tek yolu senin için kendisiyle savaşıyor olması."

"Peki ya Margie?"

"Peki ya kadın? Partide onunla sadece birkaç dakika geçirdiğini söyledin ve sonra bahse girerim tekne de onu kötü bir duruma soktu... ama söylediklerine güvenmemen için sana bir sebep verdi mi?"

"Hayır, yani, pek sayılmaz."

"Tamam, sözüne güvenin ama..." Tereddüt etti, bakışlarımla buluştu. "Yine de sana karşı dürüst olmalıyım."

Kalbim sıkıştı. "Öyle mi?"

"Daha iyisini hak ediyorsun, Kenny."

Gözlerim ellerime kaydı ve sözlerinin ağırlığını hissettim. Haklı olduğunu biliyordum. Gençtim ve sonsuza kadar gizli bir ilişkinin içinde olmak istemiyordum. Uzun süreli bir şey yaşamak istiyordum... ve Jude'un istediği bu değildi.

Brittany uzanıp elimi tuttu ve sıktı. "Bak, belki şimdilik eğlenceli olabilir -ve onunla görüşmenin nesi yanlış anlamıyorum- ama bu sadece geçici bir durum. Duygularını dışa vurmalsın ve onun sana istediğin şeyi vermeye istekli olmadığını biliyorsun."

Ona baktım. "Yani ayrılmalı mıyım?"

"Kopacak bir şey var mı bilmiyorum ama duygularını dizginlemen gerektiğini düşünüyorum. Ona aşık olduğunu söyleyebilirim, Kenny."

Durakladım. Ona aşık mı olmuşum?

"Sanmıyorum-" "Kızım, bunu yüzünde görebiliyorum. Sen aşıksın."

"Aman Tanrım," diye inleyerek elimi çektim. "Ben tam bir aptalım. Asla bir şey ifade etmeyeceğini biliyordum. Bunu biliyordum."

"Ve oldu. Sorun değil. Daha önce de yanlış kişiye aşık olmuşum. Olur böyle şeyler ve sonra kendinize onu sevmenize rağmen onu tutamayacağınızı söylemeniz gerekir. Bu hayatın bir parçası. Sanırım hepimizde o kişi var."

"Evet, ama şimdi harika bir adamla evlisin," diye burnumu çektim, gözlerimi sildim. "Benim kimsem yok."

"Belki de Jude bir öncekidir." Brittany yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Bilemezsin. Kendi insanını bulacaksın."

Çoktan yapmış olmaktan korkuyorum.

"Onu görmeyi bırakmak istemiyorum," diye düşündüm yüksek sesle, bakışlarıyla buluşarak. "Acı verse bile. Sadece bunu gerçekten yapmaya istekli olmasını diliyorum."

Brittany dudaklarını büzdü. "Birini bunu istemeye zorlayamazsın, Kenny. Buna kendileri karar vermek zorundadırlar ve asla geriye dönüp baktığında seni seçmesi için onu zorlamışsın gibi hissetmek istemezsin."

İçimi çekerek başımı salladım. "Haklısın. Sanırım bunu atlatacağım."

"Cesur bir kadınsın, kalbini b u şekilde ortaya koyuyorsun."
Ya da gerçekten aptalca bir şey.

Yata adımımı attığımda babam beni "Gelebilmene çok sevindim," diye karşıladı. Brittany ve ben Cumartesi akşamı kalkacak olan gemiye yetişmek için tam zamanında dönmüştük. Babamın bu gece ne yapacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama ben de gezintiye katılmışım. Her zamanki gibi.

"Bu gece büyük bir şey olacak," diye devam etti beni kenara çekerek. Seninle bu konu hakkında konuşma fırsatım olmadı."

Birkaç kez göz kırptım. "Ne oluyor?"

Bana kelimelerle cevap vermedi ve gözlerim elindeki küçük kutuya indiğinde ne söyleyeceğini zaten biliyordum. Rahatsızlığımı bastırdım.

"Senin adına sevindim baba."

Sözlerim üzerine yüzü aydınlandı. "Gerçekten mi? Senin onayın olmadan ona sormayacaktım, umarım bunu biliyorsundur."

"Elbette onaylıyorum. Cora'yı sevdiğini biliyorum, annemi de..." Tıkandığım için sesim kesildi. "Annemin senin adına mutlu olacağını biliyorum."

Babam başını salladı ve beni kollarının arasına alarak sıkıca sarıldı. "Teşekkür ederim Kenny. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsin. Seni her şeyden çok seviyorum. Umarım bunu biliyorsundur."

Duygularımı dizginlemek için mücadele ettim. "Ben de seni seviyorum baba. Şimdi nişanlıyı bekletme." Bir kahkaha attım, kelime dilimde komik bir his uyandırıyordu. Konu babam olunca böyle bir şey söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi ama...

Onun adına gerçekten çok mutlu oldum.

"Sırrını söyleme." Babam bana göz kırptı. "Sadece Jude biliyor."

Tabii ki öyle.

O uzaklaşırken gülümsedim ve birdenbire insan sayısının çokluğu anlam kazandı. Bu bir nişan partisiydi. Cora'nın hiçbir fikri yoktu. Kalabalığı görmezden gelerek salona girdim. Çoğu gerçekten tanımadığım insanlardı ve barda duran şampanyaya doğru bir adım attım. Bir kadeh aldım ve biraz hava almak için döndüm.

"Hey, sen." Cora kolumu tuttu. "Mini tatilin nasıldı?"

"Harikaydı." Zorla gülümsedim. "Eminim beni evden çıkarmak iyi gelmiştir."

"Ev yeterince büyük, önemli olduğunu sanmıyorum," diye kıkırdadı Cora, kolumu sıkarak. "Ama söylemeliyim ki, evin tamamen bize ait olması güzeldi. Jude da orada değildi."

Sertçe yutkundum, sesindeki neşeli tonu görebiliyordum. Bir şeyler olduğunu düşünüyordu ve bu yüzünden okunuyordu.

Oh lanet olsun. Hayır...

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum..."

"Kendra." Cora midemin düğümlenmesine neden olan uzun bir iç çekti. "Bölgede yaşanan vandalizm nedeniyle kulübeye kameralar yerleştirdik. Bütün hafta sonu orada olmadığını biliyorum ama ben gördüm... Onu orada gördüm ve bunu iş olarak göstermeye çalışma."

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım. "Babama söyleyemezsin."

Cora kaşlarını çattı, yüzünde gözle görülür bir şaşkınlık vardı. "Yapmayacağım ama... neden? Sen yetişkin bir insansın ve bunu saklıyorsun-"

"Hiçbir yere gitmiyor." Sözcükleri zorla söyledim, çoğunlukla Jude'u korumak için. O bunun ortaya çıkmasını istemiyordu. Benim yüzümden her şeyini kaybedeceğini düşünüyordu. Bu yüzden konuşmanın daha ileri gitmesine izin vermedim. Cora babama söyleyemezdi.

"Bunu söyleyen o, değil mi?" Ses tonundaki keskinlik şaşırtıcıydı. "Yemin ederim, o bir bela."

"Lütfen, lütfen babama söyleme," diye tekrarladım, yorumun geri kalanını görmezden gelerek. "Herhangi bir drama neden olmak istemiyorum."

"Kendra..." Cora ellerini kollarımın üzerine koydu. "Söz veriyorum Chris'e söylemeyeceğim ama Jude'un seni kullanmasına ve istismar etmesine izin verme. Onu o kadar iyi tanımıyorum ama onun gibi erkekleri bilirim. İstediklerini, karşılarındakinin zararına da olsa alırlar."

O öyle biri değil, tartışmak istedim. Ama yapmadım. Çünkü onun haklı olup olmadığından emin değildim ve ona olan hislerim beni kör etmişti.

"Cora," diye seslendiğini duydum babamın. "Hadi, tatlım."

Kollarımı son bir kez sıktı ve ben şampanya kadehimle baş başa kalırken uzaklaştı. Yalnızlık kalbimi sızlattı. Birkaç gün içinde, burada en yakın olduğum iki kadın sırrımı öğrenmiş ve her ikisi de sorun olarak Jude'u işaret etmişti...

Belki de öyleydi.

Ama onunla birlikte olmayı da ben seçtim. Beni onunla birlikte olmaya zorlamamıştı. Onun bana sahip olduğu kadar ben de ona sahiptim.

Sadece ona aşık olan benmişim gibi görünüyordu.

Babamın herkesin dikkatini toplamasını şaşkınlıkla izledim. Jude'un lüks yat salonunun karşısında durduğunu gördüm, gözleri Cora ve babama odaklanmıştı, yüzünde bir gülümseme vardı. Onlar adına mutluydu. Bunu görebiliyordum.

"Cora," diye başladı babam, "son birkaç yıldır öyle bir gezintiye çıktık ki, beni genç tuttuğunu fark ettim." Herkes güldü ama Jude'un gülümsemesi aniden soldu. "Her şeyi heyecanlı tutuyorsun ve her zaman bizi seçiyorsun."

Bunu dinleyemem.

Babam sevgisini dökerken zihnim bulanıklaştı ve gözlerim ikisine odaklandı. Annem yüzünden mücadele etmiyordum. Hayır, onun mutlu olacağını biliyordum. Sahip oldukları şeye benzer bir şey için hissettiğim özlem di ve

Ben ciddi bir erkek arkadaş bile edinemezken, babam hayatında iki kez bunu yaşıyordu.

"Benimle evlenir misin?" Babam tek dizinin üzerinde sordu.

Cora başını sallayıp kollarını ona doladığında gözyaşlarımı geri kııptım. Herkes alkışladı ve ben de kendimi alkışlamaya zorladım. Gözlerim yukarıya, Jude'a doğru kaydı.

Ve bana doğru baktığını fark ettim.

Siktir git, Jude. Canın cehenneme.

JUDE

Kendra kaymış aracılığıyla ve Kalabalık, hareketli Çabucak. Chris'in omzunu sıktım ve peşinden gittim. Kendra'nın yüzünden akan gözyaşlarını kaçırmadım ve bu gecenin onun için zor geçebileceğini biliyordum. Chris'in Cora'ya yaptığı evlenme teklifi hakkında onunla konuşup konuşmadığından emin değildim. Sadece nasıl hissettiğini hayal edebiliyorum.

Merdiven boşluğundan geçip üst güverteye çıktım ve platforma adım attım. Sadece ikimiz vardık ve rahat bir nefes aldım.

"Neden beni takip ediyorsun?" Kendra arkasını döndüğünde beni hazırlıksız yakaladı, gözleri yine buz gibiydi - tıpkı kulübenin dışında olduğu gibi.

"Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim, Kendra." Ona yaklaşırken şampanya kadehimi biraz fazla sıkı tuttum ve üst korkuluğa yaslandım. "Chris sana bahsetti mi bilmiyorum-"

"Tabii ki öyle yaptı," diye sözümü kesti ve başını salladı. "Ona sormadan önce benim onayımı aldı, Jude. Beni incitecek bir şey yapmaz." Alttan alta bir suçlama tonu vardı ama nedenini çıkaramıyordum. Belki de hâlâ Margie'yle ilgiliydi?

Ne olursa olsun, onu üzgün görmek kalbimi parçaladı.

"Mutlu görünmüyorsun," dedim ve uzanıp kolunu okşadım. Ona dokunmak, kollarımla sarmak ve ona sarılmak istedim. Onu öpmek ve daha iyi hissetmesini sağlamak istedim... ama yalnız değildik.

"Ben iyiyim, Jude." Kendra tekrar benden uzaklaştı. "İyi değilsin," diye ısrar ettim. "Sadece içini dök. Seni dinleyeceğim. Ben olabilirim senin için buradayım."

Senin için burada olmak istiyorum.

Başını bana doğru salladı. "Dur."

"Neyi durdurayım?" Ben talep ettim. "Seni umursamayı mı?"

Çünkü böyle bir şey olmayacak. Seni önemsiyorum."

"Ha, tamam," diye alay etti, bir kez daha başını bana doğru salladı. "Sadece yalnız olduğumuzda umursuyorsun ve sikişebiliyorsun-"

"Hayır, bu doğru değil," diye onu durdurdum, düşüncelerinden rahatsız olmuştum. "Sadece dikkatli olmak zorundayım. Eğer baban bizi öğrenirse..."

"Umursayacağını kim söyledi?" diye bana karşılık verdi. "Ne yapacağını nereden biliyorsun ki? Herhangi bir şey yapacağını nereden biliyorsun?"

"Bu sadece almamamız gerektiğini düşündüğüm bir risk-"

"Biliyorum," dedi kararlılıkla. "O yüzden benimle sorunun ne olduğu ya da duygularım hakkında konuşma, tamam mı?" Kendra bana ters ters baktı. "Kaçamaklar ve seks arkadaşları duygular hakkında konuşmaz, Jude. Benim o yanıma sahip olamazsın."

Dudaklarım aralandı ama hiçbir şey çıkmadı. "Ben sadece... Senin için burada olmak istiyorum."

"O zaman ben azdığında orada ol ve sadece o zaman," diye tersledi beni. "Ve bu arada, sahil evinde kameralar var, bu yüzden bir dahaki sefere daha dikkatli olmak isteyebilirsin. Belki de sadece etrafta kimse yokken beni becermeye devam etmelisin."

Hışımla uzaklaşırken gözlerimi sıkıca kapattım, inerken topukları merdivenlere çarpıyordu. Nasıl bu kadar aptal olabildim? Kulübeye gelmek kötü bir hamleydi. Geldiğimi başka birinin bilip bilmediğini bilmiyordum ama her şeyi

berbat etmiştim. Kalbimi

Dizginler elimdeydi ve her şey yüzüme patlamadan önce bırakmam gerekiyordu.

İkimizin de yüzü.

Sadece benimle ilgili değildi. Kendra'yla ilgiliydi. Kaçamağımızın Chris'le olan ilişkisinde herhangi bir gerginliğe neden olmasını istemiyordum. Geride kalan tek ebeveyni oydu ve onu benim yüzümden kaybederse...

Bununla yaşayamazdım.

Bu kadar dikkatsiz olmayı bırakmalıyım.

Kimsenin Kendra'yı takip ettiğimi görmemesini umarak merdivenlerden aşağı indim. Yani, bunu babasının şefkatli bir arkadaşı olduğum şeklinde göstermek kolay olurdu, ama yine de. Son zamanlarda duygularımın beni ele geçirmesine izin vermiştim ve Kendra'ya aşık olmaktan kendimi alıkoyamasam da bu kadar aptal olmayı bırakabilirdim.

"Seninle bir dakika konuşabilir miyim?" Kalabalığın çoğunun yıldızların altında dolaştığı alt güverteye geri döndüğümde bir ses dikkatimi çekti.

"Öyle mi?" Döndüğümde Chris'in yüzünde hoppa bir sırıtış gördüm. "Ne var ne yok?"

Kolumdan tuttu ve beni kenara çekti. "Önümüzdeki birkaç gün Cora'yı kutlama için dışarı çıkarmak istiyorum. Kendra ile birlikte evde kalabilir misin? Önümüzdeki birkaç gün boyunca tek başına somurtmasını istemiyorum ve annem de birkaç arkadaşıyla birlikte kız kıza bir geziye çıkıyor."

"Uh... o yetişkin bir birey," diye karşı çıktım. "Bence orada tek başına iyi olacaktır. New York'ta yaşamayı başardı..."

"Evet, ama bu gece izinli olduğunu söyleyebilirim. Onun yalnız kalmasını gerçekten istemiyorum Jude. İçinde bulunduğu durumdan nefret ediyorum ve şu anda annesine ne kadar ihtiyacı olduğunu biliyorum."

"Annesinin yerini alamam-"

"Bunu biliyorum," diye sözümü kesti. "Ama ikinizin ne kadar yakınlaştığını gördüm ve birbirinize bağlandığınızı biliyorum. Bu konuda gerçekten iyi olduğundan emin olmak istiyorum." Birkaç metre ötede sohbet eden Cora'ya başıyla işaret etti.

"Onun için sorun olmadığını biliyorum. Senin adına mutlu olduğunu biliyorum," dedim, onun sözlerini düşünerek. Onu üzen başka bir şey var.

"Sadece onunla kal. Lütfen. Benim için."

"Elbette." Zorla gülümsedim, vücudumda şaşırtıcı bir heyecan şimşeği çaktı. Bizi bu şekilde yalnız bırakarak ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Yine de onunla tartışmayacaktım ve Chris ve Cora'nın baskısı olmadan onu görme şansım boşa gitmeyecekti - özellikle de kendini bu kadar kötü hissederken.

"Gerçekten ne istediğimi biliyorsun," diye düşüncelerimi böldü Chris. "Yani, Kendra için gerçekten ne istediğimi mi?"

"Bu da ne?" Elime bir kadeh şampanya alırken sordum. Bu soruyla ilgili bir şey midemi bulandırdı ama Chris'in bana cevap vermesini beklerken yüzümü sabit tuttum.

"Onun mutlu olmasını istiyorum," dedi kuru bir öfkeyle. "Dürüst olmak gerekirse, onun için istediğim tek şey bu. O çok iyi bir insan ve büyüdüğünde olduğu kişiyle gurur duyuyorum. Hayatını paylaşacağı birini bulmasını istiyorum."

Ama muhtemelen babası olacak yaşta biri değil.

Başımı salladım. "Ben de çocuklarım için hep bunu istedim."

"Ve anladılar," dedi Chris, kaşları çatılmış bir halde. "Sorun da bu zaten. Kendra hiç rahat durmayacakmış gibi geliyor."

"Bunu çok söylüyorsun," diye kıkırdadım, gözlerim merdivenlerdeydi. Kendra'nın üst kattan tekrar görünmesini bekliyordum ama henüz yüzünü göstermemişti ve bu da iyi olup olmadığını merak etmeme neden oluyordu. Chris'e geri döndüm. "Ne zaman gidiyorsun?"

Chris'in ifadesi hafifledi. "Sanırım buradaki işimiz biter bitmez yola çıkacağız. Onunla biraz spontane davranmak istiyorum." Konuşurken yüzünde gözleri parlayan bir ifade vardı ve bir parça kıskançlık hissettim.

Daha önce hiç kimse için böyle hissetmemiştim. Eski karım bile bu tür duygulara kapılmamıştı. O zamanlar gençtim.

taniştık, bu yüzden başlangıçta küçük bir köpek yavrusu sevgisi dalgası vardı, ama onunla bittiği yerdeydi. Olağanüstü değildi. Filmlerde gördüğünüz akıllara durgunluk veren türden bir aşk değildi.

Ancak, Kendra ile... daha genç olsaydım...

Hayır, o konuya girme bile.

Düşüncelerimi bir kenara ittim ve kısa süreliğine de olsa aklımdan geçirdiğim için kendimi azarladım. Söz konusu o olduğunda bunu yapmaya devam ediyordum ve bundan hiç memnun değildim. O haklıydı - eğer bir kaçamak yapacaksak, ona seksten başka bir gözle bakamazdım.

Ama lanet olsun, bu beni hasta hissettirdi.

"Ben de senin için aynı şeyi istiyorum," dedi Chris bir kez daha düşüncelerimi bölerek. Son zamanlarda kendi zihnimin içinde çok fazla kayboluyordum. "Aşkı bulmanı ve mutlu olmanı istiyorum. Bunu sana her zaman söylediğimi biliyorum, ama bunun nedeni günün birinde bana açılacağını ummam, anlıyor musun? Her zaman çok kapalısin."

"Evet, Margie ve eski karım gibi kadınlarla karşılaştığınızda ne kadar içine kapanık olabiliyorsunuz," diye mırıldandım, içten içe yaşadıklarımın utanarak.

Chris bir kahkaha krizine girdi, belli ki şaka yaptığımı düşünüyordu. "Sen başka bir şeydin, Jude."

Kuru bir kahkaha attım ve sonunda Kendra'yı gördüm. Elinde yeni bir şampanya kadehi vardı ve gözleri kalabalığı tarıyordu - ta ki benim üzerimde durana kadar. Nefesimi tuttum, kalbim göğsümde tekledi.

Lanet olsun, keşke.

KENDRA

COra biliyor. Brittany biliyor.

Açık renk kot şortumu giyerken derin bir nefes aldım. Babam ve Cora nişan partisi biter bitmez çekip gitmişlerdi ve anlamadığım bir nedenle Jude dün gece geç saatlerde eve geri gelmişti. Ondan kaçmak için uyuma numarası yaparak çoktan yatağa girmiştim.

Şimdi, güne endişeli bir havayla hazırlanıyordum. Ondan uzak durmam gerekiyordu ama bunu söylemek yapmaktan daha kolay görünüyordu ve ben bunu asla başaramadım. Asla. Jude Whiss yakınımıdaysa, ona bir mıknatıs gibi çekiliyordum.

Ten rengimi tamamlayan beyaz bir atlet giydim ve saçlarımı doğal plaj dalgası halinde bırakmayı tercih ettim. Neredeyse makyaj yapacaktım ama sonra bundan kaçınmayı seçtim. Jude beni en kötü halimde mide gribiyle görmüştü.

-Ve onu becer, tamam mı?

Doğru. Bu zihniyeti korumalıyız.

Odanın kapısını açarak dışarı çıktım, havadaki pastırma kokusu beni şaşırtmıştı. Mutfığa girerken nefesimi tutarak merdivenlerden aşağı indim.

Ugh.

Jude'un üzerinde bir çift haki şort ve üst üç düğmesi açık beyaz bir gündelik gömlek vardı. Kalbim duracak gibi oldu ve dağınık, doğal siyah saçları ve hafif gölgeli sakalları karşısında ağzımın suyunu akıtmamaya çalıştım. Çekiciliğin timsaliydi ve dürüst olmak gerekirse, keşke bir fotoğrafını çekebilseydim.

"Günaydın," dedi, gözleri önünde pişmekte olan pastırmadaydı.

Dik dik baktığımı fark etmemesini umarak doğruldum. "Selam." Sesim garip ve halsiz çıkmıştı. Boğazımı temizledim ve barın etrafından dolaşarak taburelerden birinin üzerine kaydım. "Neden burada kalıyorsun? Yatın var sanıyordum."

Omzunun üzerinden bana baktı. "Dostum, bu sabah doğrudan konuya giriyorsun, değil mi?" Jude bana ağzımın kurummasına neden olan bir sırıtış attı.

"Sanırım sadece merak ediyorum," dedim omuz silkerek. Bunu belli etmemeye çalıştım ama kaşlarını kaldırdığında yanaklarımın kızardığından emindim.

"Dürüst olmak gerekirse, çok basit. Baban kalıp sana göz kulak olmamı istedi. O ve Cora'nın nişanlanmasıyla mücadele ettiğini düşünüyor."

"Aman Tanrım," diye inledim, yüzümü buruşturarak. "Bu çok sinir bozucu. Benim için sorun değil. Onlar adına mutlu olduğumu söyledim."

"Ama sen öyle misin?" Jude tencereyi ocaktan çekti ve ocağı kapattı. "Dün gece pek mutlu görünmüyordun."

"Bunu zaten konuşmuştuk." Duvarlarımın tamamen yükseldiğini hissederek sinirlendim. "Bu konuda konuşmak istemiyorum ama evet, onlar adına çok mutluyum."

Başını salladı, iki tabak hazırlayıp her birine çırpılmış yumurta, kızarmış ekmek ve iki dilim domuz pastırması koyarken sessiz kaldı. Tabaklardan birini önüme koyarken derin bir nefes aldım ve sonra kendi tabağını tutarak tezgâha yaslandım.

"Kahvaltı için teşekkür ederim." Kelimeleri zorlayarak söyledim. "Minnettarım."

"Karnını doyurmak lazım," diye takıldı, yüzü neşeyle parlıyordu. "Açlıktan ölmeni hiç istemem."

Ona ters ters baktım. "Bu hiç komik değil."

"Sabah insanı değilim," diye kıkırdadı. "Not edildi."

Bakışlarını üzerimden kaçırarak kahvaltımı bitirmeye odaklandım. Güzel olmasına rağmen hepsini yuttum. Sinirlerim vücudumda gümbür gümbür atıyor, zihnim bu yalnız zamanın nereye gideceğiyle dönüyordu. Partide bunu mahvetmiş miydim?

"Sahilde yürüyüşe çıkabiliriz." Tabağımı kendimden uzaklaştırırken Jude'un sesi düşüncelerimi böldü. "Bu sabah hava çok güzel."

Tabureden kaydım ve tabağımı aldım, tostun kabuğunu çöpe attıktan sonra lavaboya yöneldim.

"Ben bakarım." Jude beni durdurdu ve elimden yavaşça aldı. "Benim için sakıncası yok." Gözlerimiz kilitlendi ve onun parfümünü içime çekerken kalçalarım sıkıştı.

Ugh.

"Tamam," diye nefes verdim ve tabağı elimden almasına izin verdim. İkisini de lavaboya koydu ve sonra bana döndü. Birbirimizden sadece bir adım uzaktaydık ve beynim hareket etmem için ne kadar çılglık atsa da hareket etmedim.

Ama Jude yaptı.

"Yani..." Aradaki mesafeyi kapatırken sesi kesildi. "Dün gece koyduğun kural neydi?" Parmak uçlarını çıplak kollarımda gezdirerek bana düşünceli ama şakacı bir bakış attı. "Sanırım azgın olduğunda gelip seni bulmam gerekiyor."

Yanaklarım sıcaktan kızardı. "Kulağa çok kaba geliyor."

"Ama beni durdurmayacaksın," diye mırıldandı, eğildi ve dudaklarını boynuma bastırdı. "Ve senin de beni durduracağını sanmıyorum, değil mi?"

"Ben...oh..." Beni havaya kaldırıp tezgâhın üzerine koyarken düşüncelerimi toparlayamıyordum.

"Ne zaman bir odaya girsen, senden başka hiçbir şeye odaklanamıyorum," diye inledi, etimi emerken

Boynumu. Elleri kot şortuma ulaşmadan önce kalçalarım da gezindi. Yukarı doğru kaydılar, şortumu çözene kadar durmadılar ve sonra aşağı çektiler.

Yer değiştirdim ve iç çamaşırlarımla birlikte onları da vücudumdan çıkarmasına izin verdim. "Yürüyüşe çıkmak istediğini sanıyordum," diye soludum, onları yere atıp üstüme uzanırken.

"Evet, bundan sonra," dedi ve kıyafetlerimin geri kalanını mutfak zeminine bıraktı. Bunu ailemin evinin mutfağında yapıyor olmak yasak gibi geliyordu ama bu Jude'un pantolonunu çıkarırken gömleğini yırtmama engel olmadı. Ağzılarımızın çarpışma şekli çaresizdi, öpüşmemiz ağır ve şiddet sınırındaydı. Jude hiç vakit kaybetmeden içime girdi, siki beni gererek açtı.

"Tanrım," diye inledim ağzının içinde, içime pompalamaya başladığında. Kalçaları benimkilere çarptı ve her itişte inledim, zevk çekirdeğimi sular altında bıraktı. Bacaklarım etrafını sararken kalçalarım onu kavradı.

"Çok iyisin," diye homurdandı. Jude vücudunu geriye doğru eğdi, bir elini tezgâha dayadı, böylece diğeri göğsümü avuçlayabildi. Parmak uçları meme ucumu sıktı ve bir çığlık attım, bu his beni uçurumun kenarına gönderdi. Onun sikinin etrafında orgazm oldum ve duvarlarım zonklarken o da inledi.

"Jude..." Başımı arkaya eğdim ve gözlerimi sıkarak kapattım.

"Siktir, Kendra. Siktir," diye homurdandı Jude hızını artırıp bedenime çarparken. Kollarını çıplak gövdemin etrafına sararak beni kendisine doğru çekerken başını enseme gömdü.

Yüksekten aşağı inerken parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim. Kalbinin benimkine çarpışını hissedebiliyordum ve ona sarıldığımda bir duygu dalgası göğsümü doldurdu, aniden kaymasına asla izin vermemek için çaresiz kaldım.

Ama yapacak.

Kayıp gidecek.

Farkına vardığımda boğazıma bir yumru oturdu. Nefret ediyordum. Aramızda olanlarla ilgili her şeyden nefret ediyordum. Ben ona aşık olmuştum ve o sadece bir kaçamakla yetinmişti.

Bitirdiğinde düzensiz bir nefes aldım, aleti beni serbest bırakmasıyla doldururken vücudu hareketsizleşti. Jude çekilmeden önce omzuma son bir öpücük kondurdu. Bakışlarından kaçındım.

"Kendra?" Sesi yumuşaktı.

Sertçe yutkundum ve açık bir kitap olmadığımı umarak gözlerimi onunkilere diktim. "Öyle mi?"

Bir şey söylemek için ağzını açmıştı ki evin içinde bir zil sesi duyuldu. Garaj kapısının sesi sessizliği doldurunca ikimiz de donup kaldık. Bu ses bizi kendimize getirdi ve tezgahtan kayarak kıyafetlerime uzanırken gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Vay anasını," diye homurdandı Jude nefesinin altından. "Şaka yapıyor olmalısın."

Paniğimi dile getirmedim, Jude aceleyle giyinirken ben de giysilerimi toplayıp ana oturma odasındaki misafir banyosuna koştum. Banyonun kapısını kapattığımda çamurluktan gelen ayak seslerini ve kahkahaları duydum.

Babam ve Cora eve erken geldiler.

Kot şortumdaki çıtçıtla uğraşırken derin nefesler almaya çalıştım. Biraz daha erken gelselerdi ne olurdu? Olayların ortasında olsaydık onları duyabilir miydik?

Sütyenimi koparıp askılarını omzuma çekerken parmaklarım titredi. Şimdi Jude'un ikisiyle konuştuğunu duyabiliyordum ama ne dediklerini anlayamıyordum. Ama bu kesintiden ne kadar nefret etsem de, zamanlama daha iyi olamazdı.

Jude'a bizim hakkımızda ne hissettiğimi söylemek istemedim. Ona aşık olduğumu ya da kaçamağımızın bana gösterdiğimden daha fazla zarar verdiğini söylemek istemiyordum. Demek istediğim, aramızdaki her şeyin

çalkantılı... ama belki de bunun sadece durum ilişkimizin yasak yönünden kaynaklandığını düşünüyordu.

Zihnimde babam öğrenirse ne olacağına dair sahneler canlandırdım ve içim cız etti. Belki kızmazdı, ama belki de kızardı. Dürüst olmak gerekirse, ondan sakladığımız gerçeğine daha çok kızacağını düşündüm.

Cora bile öyle.

Bluzumu düzeltirken dudaklarımdan bir iç çekiş çıktı ve ardından aynada saçlarımı iki kez kontrol ettim. Bu sabahkinden çok da farklı görünmüyordu ve bu gerçeğe neredeyse gülecektim. Parmaklarımı saçlarımın arasında gezdirdim ve sonra dönerek babamla Cora'yı karşılamaya hazırlandım.

Gariplikten bahset.

Parmaklarım kapı koluna dokunduğunda, telefonum cebimde vızıldamaya başladı. Durdum ve ekrandaki ismi görünce şaşırarak çıkardım.

Drake. Eski patronum.

Bir kez daha donmuş gibi hissettiğimde kalbim boğazıma fırladı. Ne halt etmeye beni arıyor? Panik vücuduma yayıldı, onunla son etkileşimimden kalan duygular hislerime hücum etti. Aramanın telesekretere düşmesine izin verdim ve sonra mesaj bırakıp bırakmayacağını görmek için bekledim.

O yaptı.

Ekranı açıp sesli mesaja doğru ilerlerken yanağımın içini çiğnedim. Mel'in bahsettiği gibi bana işimi geri teklif ediyor olabilir miydi? Geri istiyor muyum? Oynatma düğmesine bastıktan sonra telefonu kulağıma götürdüm.

"Merhaba Kendra, ben Drake Mulligan. Fırsatın olursa beni ara."

Ve hepsi bu kadar.

Sanırım onu tekrar aramam gerekecek.

JUDE

F Lanet olası hafta sonu mahvoldu.

Pazartesi sabahı gelip de ayaklarım ofisin merdivenlerini gümbür gümbür çıkmaya başladığında hâlâ unutamamıştım. Mesele sadece Chris'in beni neredeyse kızının bacakları arasında yakalayacak olması değildi, mesele ondan çalınan zamandı. Hafta sonunun büyük bir kısmını onu olabildiğince içime çekerek geçirmeyi planlıyordum.

Onun yerine hızlı bir kahvaltı ve bir tur sabah seksi yaptım.

"Hey, Jude," diye seslendi arkamdan bir ses.

Merdivenleri çıkarken yarı yolda durdum ve döndüğümde Cora'yı gördüm, yeşil gözleri bana bakıyordu. "Öyle mi?"

"Yaklaşan birkaç büyük charter için bu bütçelere bir göz atmanı istiyorum. Chris bunu senin yapmanı istedi."

Tabii ki yaptı.

Başımı salladım ve Kendra'nın olacağını bildiğim yere baktım. Ugh. "Tamam, eşyalarımı koyayım-"

"Hayır, bunu şimdi halletmeyi tercih ederim. Bugün yapmam gereken işler var. Eğer yukarı çıkarsan, aşağı inmen bir saat sürer." Sesinde ayırt edilemeyen bir şey vardı,

ama küçümsemesi sarsıcıydı. Derin bir nefes aldım ve omuzlarımı düşürdüm.

Onunla tartışmanın bir anlamı yok.

Birinci kata geri döndüm ve ofisine doğru ilerlerken Cora'nın yanına düştüm. Ofisinin kapısını açarken bana baktı ve içeri girmemi işaret etti.

"Peki, devam et." Ben tereddüt ederken kuru kuru güldü.

"Doğru," diye mırıldandım, onun yanından içeri süzıldüm. Deri sandalyelerden birine oturdum ve çantamı ayaklarımın yanına bıraktım. Tek istediğim Kendra'ya bir an önce ulaşmak ya da en azından hafta sonunun geri kalanının nasıl geçtiğini sormaktı. Chris eve döndükten kısa bir süre sonra kaçmışım, neredeyse yakalanmaktan kafam allak bullak olmuştu.

Onu aramalıyım.

"Hafta sonunu iyi geçirdin mi?"

"Ha?" Kaşlarım çatılırken kendime geldim.

Gözlerini bana dikti. "İyi bir hafta sonu geçirdin mi diye sordum, Jude."

"Oh, uh..." Sesim kesildi. "İyi idi. Sadece başka bir hafta sonu."

Cora birkaç dakika boyunca sessizce yüzümü inceledi, yoğun bakışları midemin bulanmasına neden oldu.

"Anlıyorum."

Neden başım beladaymış gibi davranıyor? Duydu mu? Biz mi?

Tanrım, kesinlikle olmaz.

Elbise gömleğimin yakasının altında boncuk boncuk ter biriktiğini hissettim ve onu çekiştirdim, keşke önce ofise gitmenin bir yolunu bulabilseydim. Bu anı atlatmak için her şeyi yapardım. Kendra ona bizden bahsetmiş olabilir miydi?

"Her neyse-" Boğazını temizledi. "İşte bütçeler." Cora birkaç gevşek kâğıt aldı ve bana uzattı.

Ondan aldım ve içim rahatlarak rakamları okudum. "Bunları kim yaptı?" Ne kadar etkilendiğimi gizleyemeyerek sordum ve endişeli düşüncelerim kayboldu. "İnanılmaz derecede titizler."

"Ah, bunun için Kendra'ya teşekkür edebilirsin." Sırıttı. "Bunlar Chris'e örnek olarak bıraktıkların gibi yapıldığı için ona senin öğrettiğini düşündüm."

Ses tonu bir kez daha değişirken içimde büyüyen kaşıntı hissini bastırarak başımı salladım. "Hayır, ona ben öğretmedim. Eminim bunu nasıl yapacağını zaten biliyordur. Pazarlama departmanları bütçe yapmak zorundadır."

"Evet, farkındayım." Güldü ve koltuğunda geriye yaslandı. "Ama doğru mu? Müşterilerin hizmetlerimiz için fazla ücret talep ettiğimizi düşünmelerinden endişe ediyorum, öyle olmadığı açık olsa da. Sadece çok fazla gibi görünüyor."

Cora'nın dikkatli bakışları altında rakamları inceledim. Bu sabahki davranışlarında hâlâ beni geren bir şeyler vardı. "Bu rakamlarda yanlış bir şey görmüyorum," diye itiraf ettim, omuz silkerek. "Bence yapabileceğimiz en kötü şey, aşırı ücretlendirme olarak etiketlenme riskinden kaçınmak için bu lüks seyahatlerde kârdan zarar etmek olur."

Cora iç çekerek, "Yeterince makul," dedi. "Sadece bir göz atmanı istedim. Chris'in rakamlarla arası senin kadar iyi değil. Tek derdi müşteriyi mutlu etmek ve bazen bu beni strese sokuyor."

Güldüm. "Chris yıllarca başarılı ve oldukça kârlı bir restoran işletti. Rakamları nasıl hesaplayacağını biliyor, ama bir şeylere kendini kaptırdığında daha az dikkat etme eğiliminde oluyor. O bunun farkında ve ben de bu yüzden buradayım."

Ayağa kalkarken Cora, "Evet, yatlar için de," diye şaka yaptı. "Tekneleri olan adam sensin."

"Ah, evet, sanırım bu bir yat kiralaması için hayati önem taşıyor, ha?" Ben de kendime gülümseyerek karşılık verdim.

Bir kez kıkırdadı ama sonra gülümsemesi soldu. "Sana bir soru sormam gerekiyor Jude." Cora sandalyesinde daha dik oturdu, ateşli tavrı korkutucu olmanın sınırındaydı.

"Emin misin?" Kapının yanında oyalanırken en kötüsüne hazırlandım. En kötü senaryoda, cevap vermek yerine kaçabilirdim.

"Kalmak için mi buradasın?" Bu soru beni çok şaşırttı, midem bulandı ve başım döndü.

"Ne demek istediğini anlamıyorum?" Bunu nasıl algılamam gerektiğinden bile emin olmadan geçiştirdim ve yanlış anlamak ya da yorumlamak istemedim. "Ben bu işe yatırım yapmış bir ortağım, yani belli ki kalmak için buradayım. Aksi takdirde satmam gerekirdi."

Cora dudaklarını sıkıca birbirine bastırarak düz bir çizgi çizdi. "Doğru, ama Güney Carolina'da ne olacak? Kalmayı düşünüyor musun? Mesela-" Durakladı ve keskin bir nefes verdi. "Zamanın için planların ne Jude?"

Kaşlarımı çatmıştım. "Ne demek istediğinizi anlamıyorum... İşleri yoluna koymak için gereken süre boyunca burada olacağımı söyledim. Burada uzun süre kalmayacağım, ama işleri kontrol etmek için sık sık geri döneceğim - tıpkı diğer şirketlerimde yaptığım gibi. Plak şirketinde de biraz zaman geçirmem gerekiyor." Saçmaladığımı hissediyordum ama Cora'nın sorduğu şey kafamı her zamankinden daha fazla karıştırmıştı...

Yine de altta yatan bir şüphe olmadığına ikna olmamıştım.

Cora, "Tamam, umarım herkesle iyi ilişkiler içinde ayrılırsın," diye espri yaptıktan sonra beni kovdu. "Gidebilirsin."

"Tamam o zaman," diye mırıldandım, dışarı çıkarken başımı salladım. Bir kez daha merdivenlere yöneldim, bu sefer kafam daha da karışıkı. Sanki Cora daha fazla şey biliyordu.

-Ve iş dışında yaptığım tek şey Kendra'ydı. Ama bana söylemesi gerekmez miydi? Yani, neden böyle bir şeyi geçiştirsın ki?

Ama yine de, belki de tam olarak emin değildi.

Kendra'yla bu şekilde ilişki kurduğum için başıma gelen bu. En iyi arkadaşımın kızıyla yatmıyor olsaydım, paranoyak olmak zorunda kalmazdım.

Başımı sallayarak merdivenin tepesine çıktım ve bakışlarım resepsiyon görevlisinin masasına kaydı. Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ama sonra hemen yere çakıldı. Kendra orada değildi.

Geç mi kaldı?

Eşyalarını aramak için masanın etrafına baktım. Çantası ve beyaz hırkası sandalyenin üzerinde asılıydı, bu yüzden burada işte olduğunu biliyordum. İç çekerek gözlerimi ovuşturdum ve ofisime yöneldim, şifreyi girip kapıyı açtım. Cora'nın soruları kafamın içinde çınlamaya devam ediyordu.

Gelecek için planlarım neler?

Dürüst olmak gerekirse, geleceği düşünmeyi uzun zaman önce bırakmıştım. İş dışında pek bir önemi yokmuş gibi görünüyordu. Düşündüğüm tek şey buydu. Şimdi, kişisel geleceğimin nasıl olabileceğini düşünmek için bir çekim hissediyordum. Ama ne zaman bunu hayal etmeye çalışsam, Kendra hep oradaydı ve bu olmayacaktı.

Ona sahip olamam.

Boğazımdaki düğümü yuttum ve dikkatimi dağıtmak için telefonumu çıkardım. Jackson'ın ismine geldim, daha önce plak şirketinden bahsedilmesi onu aramam için beni teşvik etti. Adını tuşladım ve telefonu kulağıma götürdüm, açıp açmayacağını merak ediyordum.

"Hey, babalık, biraz erken oldu," diye inledi Jackson kulağıma. "Yani, artık bir iş adamı olduğumu anlıyorum ama hadi ama dostum. Saat daha beş buçuk."

"Kahretsin," diye mırıldandım. "Özür dilerim Jackson. Saat farkını düşünmemiştim bile. Seni bırakabilirim."

"Hayır, hayır," diye homurdandı, sesi sanki yatakta doğruluyormuş gibi çıkıyordu. "Ne oldu? Her şey yolunda mı?"

"Ah, evet." Boğazımı temizledim ve kapıya baktım. "Her şey yolunda. Ben sadece şirketin nasıl gittiğini merak ediyordum. Bir süredir mali tablolara bakmamıştım, o yüzden..."

"Mali Müşavir Sarah harika olduklarını ve güvenilir olduğunu söylüyor, bu yüzden işlerin iyi gittiğini söyleyebilirim. Şikayet edecek bir şey olduğunu sanmıyorum. Aldığım yeni gruplar prodüksiyon ve tanıtım açısından bize biraz pahalıya mal olacak ama White Liar ile bir turneye çıkacaklar, bu yüzden kısa sürede hayran kazanacaklarını düşünüyorum."

"Güzel," dedim başımı sallayarak. "Her şeyin yolunda gitmesine sevindim. Hepinizi görmekten keyif aldım."

"Evet, bir dahaki sefere torunları da getiriyoruz," diye güldü Jackson ve ben içten içe ürperdim. Torunlarımı seviyordum ama onlara sahip olmam Kendra gibi birine ait olmadığımı gösteriyordu. "Peki, sormam gerek-" Jackson'ın sesi beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. "Kendra'yla aranızda ne var?"

"Ha?" Aptalı oynadım. "Chris'in kızından mı bahsediyorsun?"

"Evet, etrafındaki tek Kendra o, baba," diye homurdandı. "Hadi ama. Geçiştime. Eli, Luke ve ben hepimiz ondan hoşlandığını fark ettik."

Cora da fark etti mi? Bu kadar açık mı? Chris biliyor mu?

"Önemli bir şey değil," diye devam etti Jackson. "Birine aşık olduğunu görmek çok hoştu. Buna daha önce tanık olduğumu sanmıyorum. Güzel bir şey. Hoşuma gitti."

"Evet, neden bahsettiğini bilmiyorum," diye homurdandım ve başımı salladım. "O sadece benim asistanım."

"Eminim bu çok iyi bir hikâye olurdu." Jackson bir eğlence çılgılığı attı ve hattın diğer tarafında birinin homurdandığını duydum - muhtemelen karısı Lena. "Her neyse..." Sesinin şiddeti azaldı. "Senin için iyi olabilecek bir şeyi kaçırma."

Bu durumun benim için iyi olan hiçbir yanı yok.

KENDRA

"S o, ne yaptı sen istiyorum için konuşmak için Ben hakkında bu sabah?" Ofisine girdiğimde babam bana sordu.

"Önemli olduğunu söylemiştin."

Başımı salladım, ellerimi üşüyen kollarımda aşağı yukarı gezdirdim. Hırkamı yukarıda unutmuştum ve babamın ofisi her zaman soğuk olurdu. Bu sabah sinirlerim bozulmuştu ve bu konuşmadan korkuyordum.

"Kendra?" Karşısındaki sandalyeye oturduğumda babam kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Böyle sessiz olman hiç hoşuma gitmiyor. Sadece bana neler olduğunu anlat."

En iyi arkadaşınla yatıyorum.

Ama onun ofisinde bulunma nedenim bu değildi ve açıkçası şu anda aklımın bir kısmı bu konuyla ilgiliydi.

"Drake bu hafta sonu beni aradı," diye itiraf ettim, banyoda el yordamıyla yaptıklarımı düşünerek. "Bana işimi geri teklif etti." Kendimi toparlar toparlamaz onu geri aramıştım ve eminim ki... eğer istersem eski işim benim olacaktı.

"Vay canına." Babam sandalyesinde arkasına yaslandı, yüzünü okumak zordu. "Peki neden sana geri vermeye karar verdi? Özür mü diledi?"

Koltuğumda kıpırdandım. "Evet, özür diledi ve beni kovmasının bir hata olduğunu söyledi. Ne de olsa grip olmuştum.

Kampanya başladığında. Kendisi bile kontrolden çıktığını ve en kolay suçlanacak kişinin ben olduğumu itiraf etti."

Babam başını salladı. "En azından bunu kabul etti."

"Evet," diye kabul ettim. "Bu konuda kendimi daha iyi hissetmemi sağladı ve itibarımı düzeltmek için elinden gelen her şeyi yapacağına söz verdi." Bunların hepsi doğruydu ve dürüst olmak gerekirse Drake bana karşı son derece nazik ve özür dileyici davranmıştı. Ancak...

Birden gitmek isteyip istemediğimden emin olamadım.

"Kulağa harika geliyor." Babam keskin bir nefes verdi. "Anladığım kadarıyla bu toplantıda bana istifanı vereceğini söylüyorsunuz?"

Başımı salladım. "Hayır, tam olarak değil. Ne yapacağımı bilmiyorum."

Kaşları yukarı doğru kalktı. "Ne yapacağını bilmiyor musun? Ne demek istiyorsun?"

Düşüncelerimi toparlarken omuzlarım çöktü. Bu kadar kararsız olmamın asıl nedeninden bahsetmeden nasıl hissettiğimi açıklamam gerekiyordu. "Ben... İşi kabul etmek mi yoksa New York'a geri dönmek mi istediğimi bilmiyorum. Henüz kararımı vermedim. Düşündüğüm kadar kolay değil. Fırsat geldiği anda kabul edeceğimi düşünmüştüm ama şimdi... Bilmiyorum."

"Seni burada tutan ne?" Babamın sorusu beni güvende hissettirecek şekilde sorulmuştu. Babam gitmek ya da kalmak istediğim için beni asla yargılamazdı. Gerektiğinde yardımsever bir arkadaşı oynayabiliyordu ve şu anda bunun için minnettardım.

"Siz buradasınız ve belki de evde olmayı söylediğimden daha çok seviyorum."

Jude da burada. Gerçi bunun kararımı hiç etkilememesi gerekirdi. Etkilememesi gerektiğini biliyordum ama New York'taki işi kabul ettiğim an, bunun bizim için son olacağını biliyordum. Ben oradayken Jude'un beni görmek için uçmasına imkan yoktu.

Bu bizim sonumuz olur.

"Evet, ama sana New York'ta kazanacağın kadar para vermiyorum," diyerek beni geri çekti babam. "Orada nasıl bir hayat yaşadığını biliyorum, burada ise çok farklı olduğunu biliyorum."

"Mesele para değil," dedim hemen. "Parayı hiç bu kadar önemsememiştım. Biz varlıklı büyüdük ama bu umurunda değil."

"Burada kendinize ait bir eviniz yok."

"Hayır, ama kolayca bir tane bulabilirim," diye karşı çıktım, sanki beni gitmeye zorluyormuş gibi hissediyordum. "Sadece henüz bulamadım. Bunun için iyi bir nedenim yok..."

"Kalmaya niyetli olmadığın gerçeği dışında." Babam kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ben sadece şeytanın avukatlığını yapıyorum. Bana kalsa burayı asla terk etmezdin ama bu kararı ben veremem. Sadece pişman olacağın bir şey yapmanı istemiyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani..." Omuzlarını yuvarladı ve iç çekti. "New York'a dönmek yerine burada kalmayı seçersen pişman olabilirsin. Burada kalmakla ilgili hiçbir şeyden pişman olmanı istemiyorum. Gittiğin için üzölmeyeceğim. Buraya gelip sonsuza kadar kalacağını hiç düşünmemiştim Kenny. Gideceğini biliyordum."

Babamın bakışlarını üzerimde tutarken göğsümde duygular kabardı. "Tüm hayatımın New York'un etrafında döndüğünü sanıyordum ve o hayat olmadan yaşayamayacağımı düşünüyordum ama ben... Ben burayı seviyorum. Her zaman saatte yüz mil hızla gitmediğimiz gerçeğini seviyorum. Central Park yerine okyanus kenarında koşmayı özledim... Bilmiyorum. Keşke her iki yerde de olabilseydim."

"O zaman sana Jude'u ayarlarım." Babam kahkahalara boğuldu ama benim tek hissettiğim bu şaka karşısında midemin bulandığı oldu. Jude'un her şeye sahip olduğunu biliyordum. İstedığı zaman gidip gelebilirdi ama Jude asla bir seçenek değildi. "Belki seni bir yere ya da diğerine götürebilir. Burada sürekli kalmayacağını biliyorum."

yola çıkıyoruz. Her halükarda sizi ziyarete kolayca geri getirebilir."

"Belki." Başımı salladım ama içten içe bundan bahsetmek beni parçaladı. Jude ve ben uzun vadeli bir ilişki yolunda değildik ve bu gizli aşk ilişkisinin daha uzun süre devam edeceğini düşünemiyordum. İkimizden biri bu ilişkiyi bitirmek zorundaydı ve dürüst olmak gerekirse, bir noktada bunu yapacak kişinin muhtemelen ben olacağımı biliyordum.

Sadece kalbimi kurtarmak için.

"İşe geri dönme konusunda emin değil misin?" Babamın sorusu beni düşüncelerimden uzaklaştırdı ve daha kolay bir konuya geri döndürdü.

"Sayılır," diye itiraf ettim. "Yani, kollarını açarak kabul edileceğimi söyledi ama iş müşterilere gelince durum böyle olacak mı bilmiyorum. Onları işimi yapabileceğime ikna etmem gerekebilir."

"Ama seni tekrar işe alması bir açıklama olur."

Başımı salladım. "Haklısın, olurdu. Ben sadece... Bilmiyorum. Belki de burada olmayı sevdiğim için bahaneler buluyorum."

"Ama burada yaptığınız işi sevmiyorsunuz."

Derin bir nefes aldım. "Hayır, ama insanları çok seviyorum."

Babam usulca gülümsedi, gözleri benimkileri tutarken ısıniyordu. "Bu konuda seni suçlayamam. Biz de seni burada seviyoruz. Ve biliyorsun ki müsait bir yerimiz olduğunda seni daha iyi bir pozisyona yerleştireceğim. Zaten büyük ölçüde büyüyüyoruz, bu yüzden buna bakmamızın uzun süreceğini sanmıyorum. Ancak..." Durdu, gülümsemesi soldu. "Kalman için kendini baskı altında hissetmeni gerçekten istemiyorum. Ya da gitmeni. Bu senin kararın."

"Bunu biliyorum ve bu kadar zor olacağını tahmin etmemiştim." Bir süreliğine koyu deri kumaşın içinde kaybolmayı dileyerek sandalyeye geri yaslandım. Jude'a iş teklifinden henüz bahsetmemiştim bile -çünkü onu görmemişim. Ya da ondan haber almadığım için. Aslında, o sabah yakalandıktan sonra, gerçekten sadece başka bir bebek bakıcısıymış gibi ayrılmıştı.

Acıtmıştı ama yine de artık durumsal ilişkimizin sınırlarını anlamıştım. Bu sadece bir kaçamaktı. Sadece t a k ı l ı y o r d u k . Neden veda etmek ya da beni kontrol etmek zorunda olsun ki? "Sadece iyice düşünmeli ve en iyisi olduğunu düşündüğün şeyi yapmalısın. Burada senin için her zaman bir yer olacak, bu yüzden endişelenmene gerek yok. Eğer New York'a kaçarsan olmasını istediğin şey değilse, her zaman eve gelebilirsin."

"Teşekkürler baba." Ona bir gülümseme verdim ve söyleyemeden

başka bir şey yokken kapı çalındı. Dondum kaldım, Jude'u diğer tarafta hayal etmeye başlamıştım bile. Kapı açıldığında içeriye girdi ve her zamanki gibi muhteşem görünüyordu.

"Günaydın," diye selamladı babam onu. "Ne var ne yok?"

"Asistanımın nereye kaçtığını merak ediyordum." Jude kolayca kıkırdadı ve gözlerini üzerimde hissedebiliyordum.

Ona baktım, bir an için bakışlarımız kilitlendiğinde içim sıkıştı. "İşte buradayım." Ona garip bir şekilde el salladım ve kaşları eğlenerek çatıldı.

"Bildiğim iyi oldu. Bazı kayıp ilanları telafi etmem gerekebilir diye düşünmüştüm." Esprileri şaşırtıcıydı ve ikisi gülerken Jude'un neden bu kadar iyi bir ruh hali içinde olduğunu merak etmeden edemedim.

Gidebileceğimi duymuş muydu? Yani, bu onun tüm sorunlarını çözerdi. Artık benim etrafımda olmak zorunda kalmayacaktı ve sonra en az müdahaleyle ayrı yollarımıza gidebilirdik.

Kahkahaları azalırken Jude, "Cora'ya uğradım ve önümüzdeki beş charter'ın bütçeleri hakkında konuştum," dedi. "İnanılmaz derecede doğru görünüyorlardı. Bunları kim bir araya getirdiyse harika bir iş çıkarmış."

Gözleri üzerime dikilince yanaklarım kıpkırmızı oldu. Jude'un bakışlarından kaçıp babama odaklanarak, "Teşekkürler," dedim. "Cora'ya yardım etmek umuduyla hafta sonu onları bir araya getirdim."

"Belki de kalmayı düşünmen için bir başka neden." Babam bana göz kırptı ve Jude'un vücudunun gerildiğini fark ettim

Yanımda, takım elbisesinin altında sertleşiyordu. Nefesim kesildi ve birdenbire bilmesini istemedim. Bilmesi için hazır değildim.

"Belki de öyledir," dedim hemen. "Ama her neyse, şu bütçeler hakkında..."

"Doğru," dedi babam, ya konuyu kavramış ya da dikkatinin dağıldığını anlamıştı. "Bence lüks bir charter olduğumuzu koruduğumuz sürece sorun olmaz, sence de öyle değil mi?"

Jude başını salladı, ancak tavrının değiştiğini fark ettim. "Fiyat etiketini yüksek tutmak, lüks bir charter işletmesi olduğumuz imajını pekiştirmemize yardımcı oluyor."

"Güzel, o zaman kalacak," diye güldü babam. "O zaman ikinizin işinizin başına dönmesine izin vereceğim."

Gülümsemeye zorladım ve ayağa kalkarak ofisten çıkış yolunu gösterdim. Koridora girdiğimde Jude da yanıma geldi.

"Yani, gitmeyi mi düşünüyorsun?" Jude'un sesi alçaktı.

"Babamın nasıl olduğunu bilirsin," diye gülmeye zorladım kendimi. "Her zaman kalmam için bana sebepler vermeye çalışır."

Senin aksine.

JUDE

"C Bu akşam yemeğe geliyor musun?" Çıkışa doğru yönelirken Chris bana sordu. Kendra günün büyük bir bölümünde

Telefonda müşterilerle uğraşıyordum ve günümün çoğunu hem charter şirketi hem de plak şirketi için finansmanla uğraşarak geçiriyordum.

"Akşam yemeği evde mi?"

"Evet, büyük bir akşam yemeği yeriz, sonra da istersen gece orada kalırsın diye düşündüm. Çok fazla gidip geliyor gibisin."

Boğucu havaya adım attığımızda alnımı ovuşturdum. "Evet, sanırım kararımı vermem gerekiyor, ha?" Bu konudaki hislerimi hafifletmek için kıkırdadım ama işe yaramadı. Evle tekнем arasında gidip gelirken berbat görüldüğümü biliyordum.

Burada bir yer satın almalıyım.

"Hey, anlıyorum," dedi Chris omuz silkerek. "Sen de Kenny gibi arafta kalmış durumdasın. Uzun vadede nerede olmak istediğinden emin değilsin. Umarım ikiniz bir yolunu bulursunuz. Bu kadar çok kararsızlık görmekten nefret ediyorum."

Keşke bilseydin.

Daha derli toplu görünmeye çalışarak, "Buralarda bir yer satın almalıyım," dedim. "Sanırım bunu sadece

ama dürüst olmak gerekirse, charter işiyle uğraştığım için bu iyi bir hamle olur."

Arabalarımıza ulaştığımızda Chris, "Evet, sen gittiğinde burayı turistlere kiralayabilirsin," diye ekledi. "Ama her neyse"-omzumu sıktı-"Bu akşam yemekte görüşürüz. Cora yedi gibi hazır olacağını söyledi."

Başımı salladım, ona bir el salladım ve kendi cipime doğru yöneldim. Hemen Chris'in evine gitmek istemiyordum ama yata da gitmek istemiyordum. Belirsizlik içinde olduğum konusunda haklıydı ve nedenini biliyordum.

Kendra.

Her ne kadar aramızda bir şey olmadığını söylemek istesem de, sanki her şey onun etrafında dönüyormuş gibi hissediyordum. Sevgi göstermek istemeden onun yanında olamıyordum ve ondan uzaktayken tek düşündüğüm oydu.

Bu hiç iyi değil.

Ve bunu biliyordum. Onunla çok derinlere indiğimi biliyordum ama bu konuda ne yapmam gerekiyordu? Ayrılmak hiçbir zaman işe yaramadı, çünkü ondan uzak kalamıyordum. Ama bu hızla devam edebileceğimizden emin değildim.

Derin bir nefes aldım ve cipin sürücü koltuğuna tırmanarak Chris'in nihayet park yerinden ayrılmasını bekledim. Oradaki son kişi bendim ve Chris gidene kadar tereddüt ettim. Sonra indim ve marinaya doğru yola çıktım.

Muhtemelen takım elbise ve kravatla uygunsuz görünüyordum ama umurumda değildi. Rıhtım boyunca ilerleyerek bir rıhtımın sonuna ulaştım ve okyanusa baktım. Gözlerim çoğunlukla durgun olan mavimsi suları taradı. Chris restoranı açtığında buraya gelip kök salmayı hayal etmiş, bu küçük sahil kasabasının beni kendine çektiğini hissetmiştim.

Ama bu yıllar önceydi.

O zamandan beri boşandım ve hiçbir yere tam olarak yerleşemedim. Zamanımın çoğunu New York'ta geçirdim ve orayı sevmeme rağmen hiçbir zaman evim gibi hissetmedim. Hiçbir yer evim gibi gelmiyordu. Rayları kavradım.

Uzun zaman önce gömdüğüm duygular - hayatımı samimi bir şekilde paylaşabileceğim birinin özlemini çekmeme neden olanlar.

"Muhtemelen hemen buraya atlamamalısın..."

İrkildim, arkamı döndüğümde Kendra'nın hırkası ve elindeki çantasıyla orada durduğunu gördüm. "Nesin sen... Beni takip mi ettin?"

Güldü. "Evet, Cora'nın ofisindeki işimi henüz bitirmemiştim, o yüzden en son ben çıktım. Senin buraya geldiğini gördüm ve..." Omuz silkti. "Merak."

"Doğru," diye kıkırdadım, göğsümdeki ağrıyı bastırarak. "Bu hemen hemen herkesi yakalar."

"Evet, peki... ne yapıyorsun?" Raylarda yanıma yaklaştı, bebek mavisi gözleri başımın yan tarafında bir delik açıyordu.

"Sadece yatları kontrol ediyordum," diye yalan söyledim, ona bakarak.

Gözlerini bana dikti. "Diğer taraftalar..."

"Ah evet, doğru," diye yutkundum, suçüstü yakalanmışım. "Sanırım arkamı döndüm."

Kendra başını arkaya eğdi ve güldü, sarı dalgaları sırtından aşağı dökülüyordu. "Bu cidden duyduğum en kötü yalan."

Ona bön bön bakmamaya çalışarak zorlukla yutkundum. "Evet, biliyorum." Gözlerimi ayırdım ve bakışlarımı hafif dalgaların üzerinde gezdirdim. "Sadece biraz hava almaya ihtiyacım vardı."

"Ne için?"

"Duygular hakkında konuşmamamız gerektiğini sanıyordum," diye karşılık verdim, sesim alaycıydı.

"Doğru." Kendra'nın sesi düzleşti. "Peki o zaman, bil diye söylüyorum, buralarda her zaman köpekbalıkları vardır, yani eğer atlarsan..."

Gülmekten kendimi alamadım. "Bırakın yapsınlar."

"Cesur adam," dedi Kendra, sesi yumuşaktı. "Cora bana bu akşam yemeğe geleceğini söyledi?"

Başımı salladım. "Evet, öyle. Ama sonrasında kalıp kalmayacağımı bilmiyorum."

"Babam bunu biliyor mu?" Kendra metal korkuluklara yaslandı ve vücudunu bana doğru eğdi. "Sanırım üç şişe falan şarap aldı."

"Bugün lanet olası bir Pazartesi," diye homurdandım, parmaklarımı saçlarımda gezdirirken. "Şarap içip sarhoş olmama ve yarın işe gitmeye çalışmama gerek yok."

"Ben de öyle. O zaman bırakalım sarhoş olsunlar, biz de..." Sesi kesildi ama ne demek istediğini anlamam için kelimeleri söylemesine gerek yoktu.

"Belki de öyledir," diye cevap verdim, onun altımda olduğu düşüncesiyle sikim kıpırdıyordu. Birkaç saniye bakışlarını üzerimde tuttum, kalbimin göğsümü titrettiğini hissettim. Her zerrem onu yakalayıp ağzıma almak istiyordu ama kendimi tuttum ve sonunda gözlerimi bir kez daha onunkilerden ayırdım.

"Yemekte görüşürüz Jude," diye fısıldadı Kendra neredeyse. Bununla birlikte, sandaletleri ahşap iskeleye çarparak döndü. Derin bir nefes aldım ve gözlerimi onun uzaklaşmasından başka bir şeye dikmedim. Birkaç saatliğine bile olsa onun gidişini görmekten nefret ediyordum.

Aceleyle masadaki yerimi alırken Chris, "Geç kaldın," dedi. Kendra'nın tam karşısına ve Chris'in hemen yanına oturdum. Cora da benim yanımda oturuyordu. Her iki kadın da gözlerinde eğlenceyle bana bakıyordu.

"Üzgünüm, trafik-"

"Trafığı bahane olarak kullanma," diye güldü Cora. "Bunun yaşadığımız yerle bir ilgisi yok. Tanrı aşkına, sen New York'lusun. Bizim trafiğin en yoğun olduğu saatler çocuk oyuncağı."

"Yeterince makul," diye kabul ettim. "Dürüst olmak gerekirse, zamanın nasıl geçtiğini anlamadım."

"Anlıyorum," dedi Chris. "Her neyse, başlayın."

"Teşekkürler." Tabağımı karides, ıstakoz, sarımsaklı patates ve karışık sebzelerle doldurdum, üzerimdeki bakışları görmezden geldim. Herhangi bir şeye geç kalmaktan nefret ederdim ama rıhtımda beklediğimden daha uzun süre kalmıştım ve hazırlanmak için tekneme döndüğümde geç kalmıştım.

"Yemekler harika, Cora." Kendra yakında üvey annesi olacak kıza döndü. "Bu kadar yetenekli olduğunu bilmiyordum. Babamın tüm yemekleri boşuna yaptığını sanıyordum."

"Ha ha." Cora şakacı bir şekilde onu dürttü. "Cidden, baban daha iyi bir aşçı ama fırsat verildiğinde mutfakta kendime yetebilirim."

"Ve bunu sana çok sık vermiyorum." Chris ona göz kırptı. Yeni keşfettiğim kıskançlık duygusu midemi bulandırdı ama bu duyguyu bir kenara ittim. Nedense Kendra sadece bir kaçamak yaptığımızı ve ortada tartışılacak bir duygu olmadığını açıkça belirttiğinden beri zayıf davranıyordum.

Ama ona karşı hislerim var.

İçten içe yine kendimi azarladım. Benim neyim vardı böyle? Hâlâ fırsatını bulduğumda yatabileceğim biri için cidden kalbim mi kırılmıştı? Derin bir nefes aldım, çatalımı patateslere batırdım ve bir ısırık aldım.

Dikkat dağıtmak için her şeyi yaparım.

"New York hakkında daha fazla düşündün mü?" Chris yanımdan sordu. Benimle konuşup konuşmadığından emin olamadan başımı kaldırdım ama sonra Kendra'ya baktığını hemen fark ettim.

Yanakları hafifçe kıpkırmızı olmuştu ve konuşmak için ağzını açtığında gözleri bir anlığına bana doğru kaydı. "Bunu gerçekten düşünmedim. Mel'i arayıp neler olup bittiğine dair içeriden bir bilgisi olup olmadığını sorayım dedim."

Kaşlarımı çatmıştım. Mel de kim?

Cora şarabından bir yudum alarak, "Bence Drake'in senden özür dilemesi iyi oldu," dedi. "Yani, sen bile

İş i kabul etmezsen, en azından olanlardan dolayı vicdanını rahatlatabilirsin, anlıyor musun?"

Bekle, iş i kabul etmek mi? Ne iş i?

Kendra'dan bir açıklama beklerken kafam karışmış tı ama o bana bir açıklama yapmadı. Aslında artık benimle göz teması bile kurmuyordu. Ne haltlar dönüyordu?

Boğazımı temizledim. "Rahatsız etmek istemem ama bu konuşma beni tamamen ş aşırttı." Bir kıkırdama çıkarmak için elimden geleni yaptım, ama yapmacık çıktı.

Cora kaşlarını kaldırdı, gözleri hafifçe büyüdü. "Bekle, bilmiyor musun?" Kendra'ya baktı, o da yanıt olarak baş ını salladı.

"Oh." Chris kıkırdadı. "Kenny'nin eski patronu onu aradı ve New York'ta kendisi için çalışmaya geri dönmesi için yalvardı."

Boğazımdaki düğümü yuttum. "Ne zaman... ne zaman oldu bu?" Neden bu kadar acı verdiğinden emin değildim ama vermiş ti ve birdenbire neler olup bittiğini gerçekten bilmek istedim. Ve neden bu döngünün dışında bırakıldığımı.

"Geçtiğimiz hafta sonu beni aradı," diye cevap verdi Kendra, gözleri gerçek bakışlarımla buluşmak yerine kaşlarıma odaklanmış tı. Göğsümde kızgınlık büyüdü ama onu geri bastırdım. Kendra'yı becermeyen Jude'un bana söylemeyi unutması umurunda olmazdı, değil mi? Önemi yoktu.

Yine de fark etmemeli.

Ama bu onunla zamanımın kısıtlı olduğu anlamına da gelebilir.

KENDRA

Yüzünden okunuyordu. Ona söylemediğim için bana kızgındı ve dürüst olmak gerekirse, nereden geldiğini anladım

-Bir bakıma. Yani, New York'a geri dönsem ne fark eder ki? Bu bizim için mükemmel bir çözüm olmaz mıydı?

Artık beni ayartamayacaktı ve ben de her gün kalp kırıklığımı görmek zorunda kalmayacaktım.

İş dışında her şey hakkında konuşmaya devam ettik ve ne zaman geri dönmeye çalışsa sohbeti başka yöne çektiğimden emin oldum. Sonunda yemeği bitirdiğimizde içimi bir rahatlama kapladı. Büyük olasılıkla Jude şimdi gidecekti ve bu konuyu yarın işte özel olarak ele alabilirdik.

"Erkekler neden temizlik yapmıyor?" Cora bakışlarını babam ve Jude'a çevirdi. "Yemeği hazırlamak için çok çalıştık, siz ikiniz temizleyin ve güneş batmadan önce Kendra'yla sahilde güzel bir akşam yürüyüşü yapalım."

"Bana adil geliyor," diye homurdandı babam masadan kalkarken. "En azından bu gece için." Cora'ya şakacı bir bakış attı, Cora da ona aynı şekilde şakacı bir bakış attıktan sonra bana döndü.

"Hadi gidelim." O şarap bardağını kaptı, ben de yersiz görünmemek için kendiminkini aldım. Hiçbir şeyim yoktu.

fazla içmeye niyeti yoktu ve bütün akşam boyunca sadece yudumlamıştı.

Verandaya çıktığımızda ve Cora kapıyı arkamızdan kapattığında, "Onların temizlik yapması güzel bir şey," dedim. Bu yürüyüşün muhtemelen alternatif bir nedeni olduğunu biliyordum, bu yüzden mümkün olduğunca hafif olmaya çalıştım.

"Evet, öyle," diyerek güverteden sahile doğru ilerledi. "Peki, Jude'a iş teklifinden neden bahsetmedin? Bu onu kesinlikle şaşırttı."

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

"Uh, bilmiyorum."

"Biliyorsun." Durup bana baktı ve kadehinden uzun bir yudum aldı. "Ve ikiniz hakkında bir şeyler öğrendiğimden beri, aranızdaki dinamiği giderek daha fazla fark ediyorum. Bundan hoşlanmıyorum."

Omuzlarım düştü. "Sevilecek ne var ki? Yani, bütün bunlar zaten olmamalıydı. Babam beni öldürür. Ve onu da."

"Hayır, hiç de öyle değil," diye karşı çıktı Cora, suyun kenarına doğru ilerlerken başını sallayarak. "Mesele Chris'in kızacak olması değil -ve aslında ne kadar kızacağından bile emin değilim- mesele ikinizin birbirinize çok aşık olmanız."

"Hayır..."

"Evet," dedi sertçe. "Hiçbir şey ifade etmeyen bir kaçamak yaşayan biri iş teklifini umursamaz. Ona söyleyebilirdin ama ne düşüneceğinden endişeleniyorsun."

"Hayır, bunun her şeyin sonu olacağından endişeleniyorum," diye ağzımdan kaçırdım ve ne kadar çaresiz görüldüğümü fark eder etmez gözlerimi sıkarak kapattım. "Özür dilerim."

Cora uzun bir iç geçirdi. "Bu senin için iyi değil Kendra." Uzanıp elimi tuttu ve ben okyanus suyunu tekmelerken nazikçe sıktı. "Sırf bir başkası ne istediğini bilmiyor diye kendini parçalamaya izin veremezsin."

Bundan daha iyisini hak ediyorsunuz ve kaçmak çözüm değil."

"Artık burada olmazsam ilişkimizin devam etmesine izin vermeyeceğini biliyorum," diye itiraf ettim, sesim incinmişti. "Ve belki de bu yüzden işimi geri alma konusunda kararsızım."

"Yani kalmak istemenin tek nedeni Jude'u elinde tutmak mı?"

Başımı salladım. "Hayır, sadece bu değil. Evde olmayı seviyorum ama Jude'la ilişkimiz yürümezse burada kalmanın bana zarar vereceğini biliyorum."

"Ama New York'a gitmek için ayrılırsan, yine de yürümeyecek mi?" Başını bana doğru eğdi. "Bu şekilde ifade edince sanki ne olursa olsun yürümeyecekmiş gibi geliyor."

"Çünkü olmayacak."

"Şu anda kendinle gerçekten çelişiyorsun." Cora iç çekti. "Kelimenin tam anlamıyla Jude yüzünden gitmek istemediğini söylüyorsun ama kalırsan da işe yaramayacak."

"Biliyorum," diye inledim, ellerimi yüzümde gezdirirken. "Sadece onu bu kadar önemsemekten nefret ediyorum. Sanırım... Sanırım ona aşık olabilirim Cora." Gerçeği itiraf ederken onun bakışlarından kaçındım, bunu söylediğim için kendimi aptal gibi hissediyordum.

"Ona söylemelisin," diye fısıldadı Cora neredeyse. "Artık kendine bu şekilde işkence edemezsin Kendra. Kendine zarar veriyorsun ve ben bunun olduğunu görmekten hoşlanmıyorum. Ayrıca, bu geceki tepkisine bakılırsa, bence senin düşündüğünden daha fazla önemsiyor."

"Evet, ama bilse bile bu konuda hiçbir şey yapmaz," diye alay ettim. "Babamın ne düşüneceğini ve aramızdaki yaş farkını o kadar kafasına takmış ki. Ayrıca aşk için çok yaşlı olduğunu falan söylüyor."

"Kulağa bir sürü bahane gibi geliyor," diye mırıldandı Cora. "Chris'in ne düşüneceğinden korkmanı anlayabiliyorum ama bu babanın hayatı değil. Bu senin ve Jude'un hayatı. Eğer birlikte olmak istiyorsanız, ilişkiye dahil olan iki kişi dışında kimse için endişelenmeniz gerektiğini düşünmüyorum."

"Babamı bir arkadaş olarak kaybedeceğini düşünüyor."

"Ha," diye güldü Cora. "Evet, doğru. O ikisi yıllardır arkadaş. Babanın o tür bir insan olduğunu sanmıyorum. Bence bu sadece bir bahane."

Omuzlarım çöktü. Bu beni daha iyi hissettirmedi. Hatta daha da kötü hissettirdi. Jude'un bağlanmaktan kaçınmak için elinden gelen her şeyi yapmasındansa, babamı en iyi arkadaş olarak kaybetme düşüncesine gerçekten takılmasını tercih ederdim.

"Bunun için üzgünüm," dedi Cora sessizliğime karşılık. "Demek istediğim, Jude'un hayatının çoğunu yalnız geçirdiğini ve yalnız olmadığı zamanlarda da onu gerçekten önemsemeyen biriyle birlikte olduğunu düşünüyorum. Chris'in bana anlattıklarına dayanarak, Jude'un hiçbir zaman gerçekten sevgi dolu bir ilişki yaşadığını sanmıyorum."

Kalbim sıkışmıştı. "Bu... bu üzücü."

Sahil boyunca ilerlemeye devam ederken Cora, "Bu üzücü," diye onayladı. "Bence iyi bir şeyin nasıl farkına varacağını bilmiyor olabilir - ya da belki biliyordur ama atlamaya korkuyordur. Belki de incinmek istemiyordur."

"Sanırım bunu hiç böyle düşünmemiştim." Kadehimi geriye yatırdım ve tatlı kırmızı şarabımı yudumlarken hayatın bu kadar karmaşık olmak zorunda olmamasını diledim. Jude bazı açılardan haklıydı; mesela benim yaşımda olsaydı ya da babam onun en iyi arkadaşı olmasaydı...

Ama o zaman onu tanıyamazdım.

"Yine de onunla empati kurabilir ve kendini ezdirmeyebilirsiniz." Cora elimi bıraktı ve kolunu benimkine doladı. "Mesele de bu. Hepimiz Jude'un neden böyle davrandığını anlayabiliriz ama bu senin onun sana verdiğinden daha iyisini hak ettiğin gerçeğini değiştirmez."

"Evet, ama onunla sahip olduğum şeyi bulup bulamayacağımı bilmiyorum." Söylediğim sözlere inanamıyordum ama bunlar gerçektir. "Otuz iki yaşındayım ve daha önce hiç kimseyle onunla kurduğum gibi bir bağ kurmamıştım."

Cora başını salladı, yüzünde sempati ifadesi vardı. "Anlıyorum ama onun sana verdikleriyle yetinemezsin Kendra. Gerçekten yapamazsın. Uzun vadeli bir şey istiyorsun, etrafta gizlice dolaşıp hiçbir yere gitmemene neden olan bir kaçamak değil."

"Sanırım eski işimi geri almalıyım." Kalbim göğsümde takla attı ve midem düğümlendi. Evde olmanın sevdiğim pek çok yanı vardı ama Jude'un bir numara olduğunu kabul etmek zorundaydım.

"Bence adama bir ültimatol vermelisin, fazla uyarıda bulunmadan Büyük Elma'ya uçup gitmemelisin. Belki ona kendini toparlaması için bir şans verirsen, bu sana biraz yön duygusu verir."

"Belki." Şarabımın geri kalanını boşalttım ve ters çevirdim, eve doğru yürümeye başladığımızda sapından tuttum. "Sadece bazen babamı kıskandığımı hissediyorum."

Cora şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Nedenmiş o?"

"Çünkü o gerçek aşkı hayatında iki kez buldu," diye boğuldum, duygularım göğsümde kabarıyordu. "Ben bir kez bile bulamadım."

"Ben gerçek aşkı otuz sekiz yaşına kadar bulamadım ve dürüst olmak gerekirse, birinden sonra gelen kişi olmak çok korkutucu." Cora'nın kırılganlığı dokunaklıydı ve birden onu farklı bir ışık altında gördüm ve bunun için ona daha fazla saygı duydum. "Yine de sen özelsin," diye gülümseyerek onu rahatlattım. "Babam için başka birini seçmezdim. Onu annemden farklı bir şekilde seviyorsun, ama bence bu aynı derecede

harika."

"Teşekkür ederim." Gözleri yaşlarla parlıyordu ve onları silerken güldü. "Ah, özür dilerim. Tuhafliğimi mazur görmelisin. Uzun bir gün oldu ve gerçekten bu konuşma seninle ilgili."

"Seninle ilgili olmasını tercih ederim," diye homurdandım, onu dürterek. "Ben cidden birbirini ardına gelen karmaşalardan ibaret biriyim. Jude ve ben nasıl anlaşırdık bilmiyorum."

"Evet. Aslında ikinizin pek çok ortak noktası var. Seni istediğin zaman şehre götürebilir ve sen de burada kök salmaya devam edebilirsin. Şirketlerinin pazarlamasında ona yardımcı olabilirsin..."

"Dur," dedim başımı sallayarak. "Bunu gerçek olamayacak kadar iyi bir şeymiş gibi gösteriyorsun. Bırakın beni gerçek bir partner olarak kabul etmeyi, kimsenin önünde benimle flört bile etmez."

Omuz silkti. "Belki de seni gerçekten kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu öğrenmeye ihtiyacı vardır -şimdi, onunla ilişkini kes ve zehirli ol demiyorum. Sadece ultimatoma vermenin kötü bir fikir olmadığını söylüyorum. Eğer sizinle herkesin önünde birlikte olmayı seçmezse, o zaman yolunuza devam edebilirsiniz."

"Bence bu onun için iyi olabilir."

"O zaman bırak onu ve sensiz iyi olmayacak başka birini bul."

Güneş ufkun altında kaybolmuşken, arka güverteye çıkan merdivenleri tırmanırken bu sözler aklıma geldi. Babam bizi görür görmez veranda kapısını açtı ve dışarı çıktı.

"Ah, nişanlımla takılmak için bekliyordum," diye güldü. "Artık bütün işlerimi hallettim."

Cora onun elini tutarak, "Güzel," diye alay etti. "Şimdi belki benimle yürüyüşe çıkarsın ve dışarıda otururuz. Çok güzel bir akşam."

"Bana uyar."

Cora yanağına hafif bir öpücük kondurdu ve onu merdivenlere doğru çekti. İkisinin gülüşmelerini ve birbirleriyle şakalaşmalarını izledim. Evin içine geri döndüğümde ellerimin terlediğini hissettim.

Sessizdi ve büyük olasılıkla Jude'un akşam için çoktan gitmiş olduğunu fark ettim. İçimi çektim ve parmaklarımı saçlarımda gezdirdim. İş teklifim hakkında öğrendikleri onu hayal kırıklığına uğrattıysa, öyle olsun.

Boş bardağı yıkayıp kurutma rafına yerleştirdikten sonra etrafa göz gezdirip temizlenecek bir şey kalmadığından emin olduktan sonra üst kata çıktım. Bu

Henüz erken, ama kafamı dağıtmak için bir filme razı olabilirim.

Çıplak ayaklarımla merdivenleri çıktım ve sonra koridordan aşağı indim. En tepeye ulaştığımda Jude'un odasındaki ışığın yandığını görerek donakaldım. İçeri süzüldüğüm geceyi düşündüğümde yanaklarım kızardı, o an kendimi cesur ve seksi hissediyordum.

Bu gece öyle hissetmedim.

Onun yerine odasının önünden sürünerek geçtim, eğer içerideyse ondan kaçmaya çalıştım. Ancak, yanından geçer geçmez kapı açıldı. Kahretsin.

"Kendra." Jude'un sesi alçaktı. "Seninle bir dakika konuşabilir miyim?"

JUDE

Sanki onu yanlış bir şey yaparken yakalamışım gibi davrandı, kıpkırmızı bir suratla kendi etrafında döndü.

"Ne hakkında konuşmak istiyorsunuz?"

Kaşlarımı çattım. "Gerçekten mi? Bence bu oldukça açık."

Omuzları düştü ama başını salladı. "Tamam. Bunun hakkında konuşalım." Beni odama kadar takip etti ve ben de kapıyı arkamızdan kapattım. Aletim bir kez daha bana onunla yalnız olduğumu hatırlattı, ama ben bunu görmezden geldim. Önce konuşmamız gereken daha önemli şeyler vardı.

"Dinle," diye söze başladı Kendra benden önce, "sana New York'tan bahsetmek istemediğimden değil. Sana söylemek istedim, sadece henüz kararımı vermemiştim. Beni kovan aynı şirket için tekrar çalışmak isteyip istemediğimi bilmiyorum."

Anlayışlı olmak için elimden geleni yaparak başımı salladım. "Sanki benden saklıyormuşsun gibi hissettim. Diğer herkes biliyordu."

Ama bana ters ters baktı. "Bunun ne önemi var ki? Tabii ki önce babam ve Cora öğrenecekti. Onlar benim ailem." Sözleri bir kez daha canımı yaktı ve çenemi gererek hayal kırıklığımı bastırdım. "Cumartesi günü ayrıldıktan sonra senden haber alamadım. Veda bile etmedin-"

"Bunun ne kadar şüpheli görüneceğini biliyor musun? Zaten mutfakta seni becerdiğimi duymalarından endişeleniyordum," diye mantık yürüttüm, sesim zorlanıyordu. "Ve hafta sonunun geri kalanında mesaj atmadığım ya da aramadığım için özür dilerim. Buradaki dinamiği anlamıyorum." İkimizin arasını işaret ettim.

Kendra benden bir adım uzaklaşarak başını salladı. "Sadece sen değilsin ve bence bu konuda bir şeyler yapmalıyız."

Bunu yapmasına izin vermeyecektim ve şimdiden tekrar kopmanın eşiğinde olduğunu hissedebiliyordum. Ona sahip olmak için çaresiz hissediyordum. En azından bir kez daha. Mesafeyi kapattım, ona dokunmamı istemeyebileceği fikrine teslim olmayı reddettim.

"Sana işten bahsetmediğim için özür dilerim." Ona doğru uzandığımda, parmak uçlarım çıplak kolunu okşarken sesi sessizdi. "Özür dilerim. Ben sadece..."

Gözleri benden uzaklaşırken kendimi durduramadım. Çenesini hafifçe kavradım ve gözlerini tekrar kendime çevirdim. Eğilip ağzına bir öpücük kondurduğumda gözleri genişledi. Kendra bir iç çekti, dudaklarını ayırdı ve işgal etmeme izin verdi.

Parmaklarım yanlarını taradı ve ben sertleşip onu tutkuyla öperken, olacaklar hakkında sert bir konuşma yapmak zorunda kalacağımızı biliyordum ama buna hazır değildim. Onu kaybetmeye hazır değildim. Bu beni yıkabilirdi.

"Jude," diye inledi Kendra, dudaklarım dudaklarından ayrılıp yanaklarında ve çenesinde gezindikten sonra boynuna doğru inerken. "Neden seni hep bu kadar çok istiyorum?" Soru neredeyse fısıltıyla çıkmıştı ama durmadım. Onu kaldırdım ve yatağa taşıdım, kimsenin bizi rahatsız etmemesini umuyordum.

"Ben de seni her zaman istiyorum," diye cevap verdim sonunda, ama itiraf etmeliyim ki bakışlarından kaçındım. Eninde sonunda gideceğini bile bile gözlerinin içine bakmak çok zordu. "Ve nedenini sorgulamayı bıraktım."

Kendra bu itirafım karşısında sustu ve ben de giysilerini üzerinden çıkarıp bir yığın halinde yere fırlattım. Kendi kıyafetlerimi çıkarırken bakışlarım çıplak vücudunda gezindi. Onu bu şekilde becermek tehlikeliydi. Chris ve Cora muhtemelen evde değillerdi ama yine de evdeydiler. Ama Kendra endişeli görünmüyordu.

Ve onun için düşünemeyecek kadar çaresizdim.

Üzerine eğildim, dudaklarım kalçasının iç kısmıyla birleşti. Onun tatlı kokusunu içime çektim ve sonra merkezine doğru ilerledim. Bir erkeğin yapabileceği en samimi şekilde onu öpmem için hazır, endişeyle gerilirken sikim zonkluyordu. Ellerim bacaklarının üst kısımlarında gezinirken kalbim kulaklarımda gümbürdüyordu.

Onun her santimine dokunmak istedim. Ona kimsenin dokunamayacağı bir şekilde dokunmak istiyordum.

"Tanrım," diye fısıldadı Kendra, dilim onun girişi boyunca ilerleyip tatlı amının tadına bakarken. Yanıt olarak inledim, klitorisini doldurdum ve bana karşı kıvrınma şeklinden zevk aldım, ona daha fazlasını vermemi istedim.

"Çok tatlısın Kendra," diye gürledim. "Çok tatlısın amına koyayım." Başımı kalçalarının arasına gömerek daha da alçaldım. Klitorisini emerken ellerim vücudunda geziniyor, göğüslerine gelene kadar durmuyordu.

Dikleşmiş meme uçlarını sıktım ve haykırdı - gerçi bir elini ağzına kapatarak susturdu. Kıkırdadım ve durup onun zevk dolu yüzüne baktım. Hayatımda gördüğüm en güzel kadındı ve ona bu şekilde sahip olabileceğim gerçeği...

Hâlâ rüya gibi geliyordu.

Onu doruk noktasına çıkarırken dilim bir kez daha klitorisinin etrafında dolaştı. Kıcı yatağa doğru sallanıyor, vücudunu yüzüme doğru sürtüyordu. Vücudu orgazm olurken ona yapıştım, bana karşı titrerken dilimle onu temizledim.

"Jude," diye inledi, sesi kısık ve aceleciydi.

Bakışlarıyla buluşmak için başımı kaldırdım ve gözlerindeki arzu ve duygu karşısında neredeyse nefesim kesiliyordu. Parmak uçları göğsümü okşarken üzerine tırmandım ve bacaklarının arasına yerleştim. Tüm bu süre boyunca gözlerini tuttum ve dudaklarım sanki bir şey söyleyecekmiş gibi aralandı...

Ama o an için söyleyecek hiçbir sözüm yoktu - onunla yaşadığım her şeyi mahvetmeyecek hiçbir şey. Eğer şimdi duygularımı açığa vurursam, bu onu tepelere doğru koştururdu.

Zaten muhtemelen gidiyordur.

"İyi misin?" Kendra'nın sesi beni o ana geri getirdi, sikimin ucu onun girişinde geziniyordu.

"Her zaman." Ona bir göz kırptım ve sonra içine bastırdım, yüzü zevkle buruşurken ve amı aletimin etrafında zonklarken neredeyse patlayacaktı. "Ama lanet olsun, her zaman çok iyi hissediyorsun." Başının iki yanındaki yorganı yumrukladım ve çok fazla ses çıkarmamaya dikkat ederek kalçalarımı pompalamaya başladım. Biri içeri girerse hiçbir şeyi açıklayamazdım.

Ama Kendra tırnaklarını enseme geçirip beni kendisine doğru çekerken bu düşünceleri bir kenara ittim. Dudakları benimkilerle çarpıştı ve kendimizi tutamayarak baş döndürücü, ateşli bir öpüşmenin içine düştük.

Kendra kollarını bana doladı, bana sarılırken ağızımızdan çıkan sesler ikimizin de o anda çıkardığı sesleri bastırıyordu. Vücudumun onunkine baskı yapmasına izin verdim, tenim onunkini kapladı. Ben orgazma yaklaştıkça ağır duygular göğsümü kapladı ve onun amcığı etrafımda sıkılaştı, vücudu onun da yaklaştığını ima ediyordu.

Nefes almak için ağızımı onunkinden çektiğimde, sikim onun içinde patladı. Bir inilti çıkardı ve sonra etrafımda ikinci kez doruğa ulaştı. Alnımı onunkine bastırdım ve parmaklarımı yumuşak, nemli saçlarının arasından geçirdim.

Gözlerimi kapatarak burnumu onunkine değdirdim. Onu öpecek kadar yaklaştım ama öpmemeyi tercih ettim, bunun yerine o ana tutunmaya çalıştım. Narenciye şampuanının kokusu

Seksimiz ciğerlerimi doldurdu ve onun kalp atışlarını benimkilere karşı hissedebilecek kadar sakinleştim. Daha önce seksten sonra karşılaştığım en güçlü andı.

Ve kalbimi sarstı.

Onu istedim. Onu o kadar çok istiyordum ki canım yanıyordu.

Birkaç dakika sonra dudakları benimkilere değdi ve gözlerim açılıp onunkilerin de bana baktığını gördüm. Ona gülümsedim ama itiraf etmeliydim ki içten içe her yerim ağrıyordu. New York'taki işi kabul ederse bunun bizim sonumuz olacağını biliyordum. Ve dürüst olmak gerekirse, muhtemelen en iyisi de buydu. Ne kadar istesem de ona seksten başka bir şey veremeyecektim.

Ona gerçek bir şey vermek için çok yaşıyım.

Bu ayıltıcı düşünce beni gerçekliğe geri döndürdü ve kendimi onun üzerinden ittim. Onu temizlemek için sıcak bir havlu almak üzere banyoya yöneldim ve o anı aklımı başıma toplamak için kullandım. Kendi lanet düşüncelerim kalbimi kırmıştı ve bundan hiç hoşlanmıyordum.

"Hey," diye seslendi Kendra arkamdan, lavaboyu tekmeleyip ılık hale getirirken. "Sanırım gerçekten konuşmamız gerekiyor."

Boğazımdaki yumruyu yuttum. "Elbette."

Bu çok acıtacak.

KENDRA

| çok iyiydi. Seks çok iyiydi. Ama Cora'nın haklı olduğu her zamankinden daha açıktı... Aşık olmuştum. onunla birlikte.

Ve bunu kendime yapmaya devam edemezdım.

Jude ve ben sessizce temizlendik ve onun da benimle aynı şeyleri hissedip hissetmediğini merak etmekten kendimi alamadım. Bu gece aramızda sadece seks yokmuş gibi hissediyordum. Sanki sevişiyor gibiydik.

Ama belki de tek taraflıdır.

Kıyafetlerimi çekerken sertçe yutkundum, orada durdum ve yarı giyinik olan Jude'a baktım. Haki bir şortla ve tişörsüz karşımda duruyordu, yırtık üst bedeni işkenceyi daha da artırıyordu.

Jude kollarını göğsünde kavuşturarak, "Ne söylemen gerekiyorsa söyle," diye homurdandı. Gözleri benimkilerden yere kaydı ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Onun tepkisini doğru mu okuyordum? Bana karşı gerçek hisler besliyor olma ihtimali var mıydı?

"Ben..." Doğru kelimeleri bulmak için mücadele ederken sesim kesildi. "New York'taki eski işimden teklif aldım ama kabul etmek istediğimden emin değilim."

Jude'un yüzünde kısa süreli bir şaşkınlık ifadesi belirdi ama başını salladı. "Tamam... Bunu anlayabiliyorum. Bu şekilde

profesyonelce değildi. Geri dönmek istememelerini anlayabilirim."

Sıradan ses tonundan nefret ederek irkildim. "Şey, evet. Ama bir de burası var."

"Babanla birlikte çalışmak," dedi Jude, dudakları düz bir çizgiye düşerek. "Burada babanla kalman için kendini baskı altında hissetmen gerektiğini sanmıyorum. Anlayışla karşılayacağını biliyorum. Akşam yemeğinde destekleyici görünüyordu."

Hayal kırıklığıyla iç çektim. "Jude, bu babamla ilgili değil. Bırakılma şeklimle bile ilgili değil. Sorun sensin," diye ağzımdan kaçırdım.

Yüz ifadesi değişti. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. New York'a gidip eski işini geri almanla benim ne alakam var? Benim tavsiyeme ihtiyacın varsa ya da-"

"Gerçekten o kadar kalın kafalı mısın, Jude?" Tamamen kızgın bir şekilde sordum. "Aramızdaki tüm bu şey bir roller coaster oldu."

"Var..." Sesi gerçekten kafası karışmış gibiydi ve dürüst olmak gerekirse, bunu bir araya getirememesi beni kızdırdı.

"Buraya geldiğinden beri gidip geliyoruz ve bundan bıktım, Jude," diye tersledim, yerinde tutmaya niyetlendiğim filtreyi kaybederek. "Sana aşık oldum ve artık bunu karanlıkta tutmak istemiyorum. Seninle gerçek bir ilişki istiyorum."

Jude'un ağzı açık kaldı. "Kendra..."

"Eğer benimle herkesin önünde birlikte olmayacaksan, artık bunu istemiyorum. Bunu bir sır olarak saklaman için kalbimi tekrar tekrar kırmaktan yoruldum." Gözlerim nemle doldu ama içimde tutmak için mücadele ettim. Jude'un beni onun için ağlarken görmesine izin veremezdim.

-Elimden gelse yapmazdım.

Yüz ifadesini okumak zordu. "Ama baban..."

Omuzlarım düştü. "Peki ya o? Sırf onun onaylamama ihtimali var diye bir şeyi çöpe atacak değilim. Ben yetişkin biriyim, Jude. Kimi istersem onu sevebilirim ve sen de sevebilirsin. Ama belki de bütün sorun budur, değil mi? Beni benim sevdiğim gibi sevmiyorsun."

seni seviyorum. Beni sadece... seks için istedin." Son kelime bir törpüyle çıktı, sesim kırıldı.

"Bu doğru değil." Jude bana doğru bir adım attı ama ben daha hızlı davrandım ve onu tutmaktan kaçındım. "Kendra, ben sadece... Ben sadece yapamam."

"Neyi yapamazsın?" Birdenbire bu kadar az konuşan bir adam haline gelmesinden nefret ederek sordum. "Beni sevemez mi? Babama söyleyemez misin? Senin yaşında olmayan biriyle birlikte olma riskini göze alamaz mısın?"

Başını iki yana salladı. "Ben... Ben bile bilmiyorum."

Görmemesini umarak yanağımdaki bir damla yaşı hızla sildim. "O zaman bu bir hayır, değil mi? Biz diye bir şey olmayacak."

"Hiç olmadı, Kendra." Jude'un sesi duygularla kalınlaştı ve bakışlarını tutarken ilk kez bana yalan söylediğini fark ettim. Bir biz vardı. Bunu gözlerinin ele verdiği işkence ve kalp ağrısında görebiliyordum. Bana karşı hisleri vardı.

Ama lanet bir korkak gibi davranıyordu.

Ve bu onun hiçbir şey hissetmemesinden çok daha kötüydü.

"Kararını verdin o zaman." Sözcükleri zorla söyledim, gözyaşlarım kururken öfkem göğsümde kaynıyordu. "Bu iş bitti, Jude. Gerçekten bitti. Bana mesaj atma. Beni arama. Seks yapmak istediğinde beni bulmaya çalışma. İnanılmaz bir şeyi çöpe atıyorsun ve bu senin suçun. En azından deneyecek kadar cesur olduğumu söyleyebilirim."

"Kendra..."

Onu görmezden geldim, topuklarımın üzerinde dönerek yatak odasının kapısına yöneldim, kapıyı kırarak açtım ve koridora çıktım. Kapıyı arkamdan kapattım. Sonra derin bir nefes aldım.

Siktir et onu. Jude Whiss'i sikeyim.

Ama öfkenin geçeceğini biliyordum. Gece bitmeden kalbimin kırılacağını ve dağılacağımı biliyordum ve bunun burada olmasını istemiyordum. Bu kasabada değil. Jude'un hala bu kadar yakın olduğu yerde değil.

New York'a gidiyorum. Bu gece.

Odama koştum ve kapıyı arkamdan kapattım, sonra da dolabıma gidip bavulumu çıkardım. Taşınacak daha çok şeyim vardı ama New York'a döndüğümde geri kalan eşyalarımı almaları için nakliyecileri ayarlayabilirdim. Bavulu yatağımın üzerine attım ve telefonumu çıkardım. Beş dakika içinde New York'a bir uçuş ayarlamıştım. Bir daire bulana kadar birkaç gün otelde kalmam gerekecekti ama sorun olmayacaktı. Bir yolunu bulacaktım.

Buradan çıkmam lazım. Şimdi.

Eve döndüğümde beri dokunmadığım tüm eski kıyafetlerimi çıkardım. New York'a döndüğümde muhtemelen pişman olacağımı bilerek onları dağınık bir şekilde çantama tıktırdım ama sorun değildi. Burada olmaktan daha iyi olurdu.

Banyo malzemelerimi yerleştirirken kapının hafifçe çalınmasıyla irkildim ve kalbim yerinden fırlayacakmış gibi durakladım. Zihnimde Jude'un diğer tarafta olduğunu hayal ettim ama kapı açıldığında kalbim tekrar yerine oturdu.

"Hey..." Cora'nın sesi dağınıklığı görünce kesildi. "Ne yapıyorsun sen?"

"Sanırım Jude'a verdiğim ültimatoma nasıl sonuçlandığını tahmin edebilirsin," diye mırıldandım, makyaj çantamı bavula atarken. "Bu gece New York'a dönüş uçağım var. Burada kalamam. Kalbimin parçalarını toplamaya çalışırken burada kalıp aramızda hiçbir şey olmamış gibi davranamam."

"Ah, Kendra," dedi Cora, içeri girip kapıyı kapatırken. Bana doğru koştu, kollarını bana doladı ve beni sıkı bir kucaklamanın içine çekti. "Çok özür dilerim."

"O kahrolası bir korkak," diye mırıldandım, sesim hıçkırıklara karıştı. İçimde tuttuğum her şey o anda kırıldı ve Cora saçlarımı okşarken kendimi dağılmaya bıraktım.

"Öyle," diye kabul etti, sesi yumuşaktı. "O büyük bir korkak. Sen çok daha iyisini hak ediyorsun Kenny. Sen bir erkeği hak ediyorsun."

senin için cehennemden bile geçerdi. Eminim buna pişman olacaktır."

Başımı salladım ama kendimi daha iyi hissetmiyordum. Sandalye altımdan tekmelenmiş, Jude ve benim gerçek dünyada başarılı olma hayalimi yıkmış gibi hissediyordum. Her ne kadar kendime bunun bir anlamı olmadığını söylesem de, bu hiçbir zaman boşuna olmamıştı. Her zaman daha fazlasıydı ve her zaman da öyle olacaktı.

Sonunda yanaklarımdaki nemi silerek oradan uzaklaştığımda Cora, "Hemen gidip işi kabul etmek zorunda değilsin," dedi. "Burada kalabilirsin ve..."

"Peki bunu babamdan nasıl saklayacağım?" Mantık yürüttüm. "Peki ya işe gitmek? Bu beni tekrar Jude ile aynı odaya sokacak ve ben bunu yapamam. Ona hayır diyemem ama kalbim çok kırılıyor. Onun etrafında olmak istemiyorum."

Bakışlarımı tuttu, yüzünde acı dolu bir ifade vardı. "Biliyorsun... evet, tamam. Anlıyorum. Buradan gitmen gerekiyor. Ama belki de işi henüz kabul etmemelisin? Kendini toparlamak için biraz zaman ayır, sonra her şeyi yeniden düşünebilirsin."

"Jude ile asla yan yana çalışamayacağım," dedim başımı sallayarak. "İmkânı yok."

"Anladım..." Cora'nın sesi kesildi. "Peki ya baban? Ona ne söyleyeceksin?"

Yatağa döndüm ve bavulumu fermuarla kapattım. "Ona iş için geri dönmek zorunda kaldığımı söyleyeceğim. Başka seçeneğim yoktu. Bana hemen ihtiyaçları vardı." Önemli bir şey değilmiş gibi omuz silktim ve bavulumu yataktan kaldırdım. "Ve ona uçakta anlatacağım."

"Kendra..." Cora başını salladı. "Bu onun kalbini kıracak."

"O zaman kulübe katılabilir." Burnumu çektim ve odaya son bir kez daha baktım. "Geri kalan eşyalarımı almaları için nakliyeciyi tutacağım. Çok önemli bir şey değil. Sadece New York'ta işleri ayarlamama izin ver."

Cora sustu, ben yatak odasının kapısına yönelirken başını salladı. Babam konusunda haklı olduğumu biliyordum ve bu durumdan hiç hoşlanmamıştım.

Ayrılırken onu atlatma fikri. Ancak aynı zamanda onunla yüzleşebileceğimden ve Jude'un saklamak için yanıp tutuştuğu sırrı ağzımdan kaçırmayacağımdan emin değildim.

Jude'un verdiği zararlar ilgilenmesine izin verirdim.

Cora peşimdeyken dışarı çıktım ve kapıya yöneldim. "Uber'im çoktan dışarıda bekliyor." Merdivenlere yönelirken telefonumu kontrol ettim, Jude'a açılan yatak odası kapısının olduğu yöne bakmaktan bile kaçındım. Muhtemelen hâlâ içerideydi, ilişkimizi kestiğim için benden nefret ediyor ve benimle birlikte olmamak için gerekçelerini sıralıyordu.

Merdivenleri hızla inerken aklıma gelen düşünceyle başımı salladım. Ayaklarım yere değdiğinde etrafıma bakıp babamı aradım ama görünürde yoktu. Derin bir nefes aldım ve Cora'yı görmek için geri döndüm, gözlerinde yaşlar vardı.

"Duşta."

"Tamam," diye iç geçirdim, evin sıcak kokusunu ve görüntüsünü son bir kez daha içime çektim. "O zaman indiğimde onu arayacağımı söyle. Bu bana düşüncelerimi toparlamak için daha fazla zaman verir."

"Gitmek zorunda değilsin," diye tekrarladı Cora. "Eğer her şeyi açığa çıkarmak istersen ben de yanında olacağım, biliyorsun."

Yumuşakça gülümsedim ama başımı salladım. "Benim için bunu yapmaya istekli olmanı takdir ediyorum ama buna degeceğini sanmıyorum. Jude belli ki yaşadıklarımızın babama anlatmaya değmeyeceğini düşünüyor ve eğer durum buysa, benim gitmem daha iyi." Üstümden gelen bir gıcırta daha fazlasını söylememi engelledi ve Jude'un merdivenin başında durduğunu görmek için yukarı baktım, yüzünde okunamaz bir ifade vardı.

Kahretsin.

Cora'ya döndüm, o da başıyla kapıyı işaret etti. "Git," dedi sessizce. "Onunla ben ilgilenirim."

Jude'a ikinci kez bakmadım, arkamı döndüm ve ön kapıya doğru hızla ilerledim. Kapıyı kırarak açtım ve kulaklarım Cora'nın sert bir şeyler söylediğini duydu ama ne dediğini anlayamadım.

Jude'un en azından Cora'yla yüzleşmek zorunda kalacağını bildiğim için göğsümde bir parça zafer duygusu vardı - Cora'nın Jude'un üzerine kolay gitmeyeceğini biliyordum.

Sadece kırık kalbimi iyileştirmeye yetmemesi çok kötüydü.

JUDE

"Y Sen lanet olası bir aptalsın," diye bağırdı Cora bana. "Ne düşünüyordun bilmiyorum. senin yaptığın gibi."

Suçluluk duygusu göğsümü ezdi. "Düşündüğünüz gibi değil... Ben... Ben asla..." Gözlerim ön kapıya kaydı, her parçam Kendra'nın peşinden koşmak ve ona hissettiklerimle ilgili gerçeği söylemek istiyordu. Ama yapamadım. Bu onun hayatını zorlaştırırdı...

Gerçi artık kendimi sorgulamaya başlamıştım. "Bir mazeretin olamayacak kadar yaşlısın," diye tersledi Cora. Gözlerimi kapıdan uzaklaştırdım. Çok kızmıştı. Ve daha da kötüsü, Kendra ve benim hakkımdakileri bildiği artık doğrulanmıştı. Bu şu anlama geliyordu... "Bilmiyor ama bilmeli."

"Oh..." Kahretsin. Kelimeler dudaklarından dökülürken gözlerim büyüdü - tam o sırada Chris girişte belirdi.

"Ne bileyim ben?" En iyi arkadaşımın ses tonunda midemi bulandıran bir hava vardı ve bana sert bir ifadeyle bakması ses tonunun bile anlatamayacağı kadar çok şey anlatıyordu. "Sen ne yaptın, Jude? Ve kızım neden gitti? Onu bir bavulla arabaya binerken gördüm." Bir adım öne çıktı, saçları duştan dolayı nemliydi.

"I..." Kelimeleri çıkaramıyordum. Kendra'yı geri çevirmem için her neden gözümün içine bakıyordu.

"Ona gerçeği söyle," diye tersledi Cora, sesi soğuktu. "Yemin ederim, Kendra haklıydı. Sen bir korkaksın."

Kendra benim hakkımda böyle mi söyledi? Kalbim sanki göğsümden sökölüyormuş gibi hissettim. Haklı olduğunu biliyordum. Bunca zamandır bu andan kaçınmaya çalışıyordum ama şimdi yine de yüzleşiyordum. Kendra olmadan.

"Ne yaptın sen?" Chris bir adım öne çıkarak Cora'nın yanında durdu. Gözleri bana sabitlenmişti, sanki ona doğru bir adım daha atarsam beni vuracakmış gibi gözlerimin içine bakıyordu.

"Ben... onunla görüşüyordum." Chris'in tepkisini bekleyerek kelimeleri boğuk boğuk söyledim. Ama onun yerine kafası karışmış görünüyordu.

"Bu ne anlama geliyor?" Chris bir adım daha atıp ayağını alt basamağa koyarken sesi titremeye başlamıştı. "Bu da ne demek oluyor, Jude?" Sesi bir kükremeye dönüştü, ifadesi sertleşti.

"Tanrı aşkına." Cora ellerini havaya kaldırdı. "Bu Kendra'yla yattığı anlamına geliyor, Chris. Ve bu yüzden New York'a geri döndü."

"Seni lanet olası pislik." Chris bana doğru koşarak merdivenlerden yukarı çıktı. Kenardan geri çekildim ama ondan kaçmanın bir anlamı olmadığını biliyordum. Başıma gelecekleri hak etmişim. Buna hiç şüphe yoktu. "Kızımı kaçırdın!" Chris bana çarptı, ikimiz de geriye ve duvara doğru tökezledik. Çarpmamızla birlikte bir resim düştü, camı yere çarparken çatırdadı.

"Ben yapmadım-"

Chris'in yumruğu benim bloğumdan daha hızlıydı ve ben sözümü bitiremeden çeneme çarptı. Bir homurtu çıkardım, yüzümü tutmaya çalıştım, Chris geri çekildi ve başını bana doğru salladı.

"Onun kalbini kırdın, değil mi?" diye bağırdı bana. Yüzü öfkeden kıpkırmızıydı ve o anda fark ettim ki

Her şeyi yanlış değerlendirmişim. "Onun kalbini kırdın."

"Bunu yapmak istememiştim." Kelimeleri söylerken hissettiğim kadar kötü geliyordu. Bunun doğru olmadığını biliyordum. Onunla gerçek anlamda birlikte olmayı kabul etmediğimde kalbini kırdığımı biliyordum. Ve hiçbir zaman şu anki kadar pişmanlık duymamıştım.

"Arkamdan iş çevirdiğine inanamıyorum," diye mırıldandı Chris, kaşları çatılmıştı. "Ama buna kızgın bile değilim. Kızımı kaçırdığın için kızgınım. Sonunda eve dönmüştü ve ben onun daha mutlu olduğunu sanıyordum. Herkesin mutlu olduğunu sanıyordum."

"Öyleydim," diye itiraf ettim. "O da öyleydi. Ama ben sadece... aramızdaki ilişkinin asla yürümeyeceğini düşündüm." Sesim kalp acısıyla boğuk boğuk çıkıyordu. "Yanlış kişiye aşık oldum. O senin kızın ve ben ona istediğini vermek için çok yaşıyım."

Chris birkaç kez gözlerini kırptırdı ve sessizce durdu. "Bu da ne demek şimdi? Ona istediğini veremez misin? Cora ve benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun? Onun için çok yaşlı olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Ne?" diye sordum. Konunun değişmesiyle kafam tamamen karışmış bir halde sordum. "Tabii ki onun için çok yaşlı olduğunu düşünmüyorum. İkiniz mükemmel bir eşleşmesiniz. Bunun Kendra ile ne ilgisi olduğunu bilmiyorum. Senin adına mutluyum. Hatta kıskanıyorum."

Her şey hakkındaki gerçeği itiraf etmek omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissettirdi ve başım ellerime düşerken omuzlarım çöktü. Çenem ağrıyordu ama bunu hak etmiştim. Hepsi öyleydi.

"Sen bir aptalsın." Chris'in sesi yüzümün yan tarafında zonklayan acıyı kesti. "Neden bana ondan hoşlandığını söylemedin?"

"Çünkü bunun ne kadar boktan bir şey olduğunu biliyorum," diye mırıldandım, başımı sallayarak. "O benim için çok genç ve aslında daha çok senin kızın olması önemli."

"Evet ve bence o en iyisini hak ediyor."

"Ben de," diye neredeyse fısıldıyordum, Chris'in gözleriyle buluşamıyordum. Duygularımı kontrol altında tutmak için mücadele ettim ve yüzümdeki nemi hızla sildim.

"Sen... sen ağlıyor musun?" Chris'in ses tonu şok doluydu. "Kenny için mi?"

"Sana söyledim," diye boğuldum, sonunda bakışlarıyla buluştum. "Ona aşık oldum ve bunun daha önce başıma geldiğini hiç sanmıyorum. Bunun başıma geldiğini hiç sanmıyorum." Kuru bir kahkaha attım ve bir kez daha gözlerimi sildim.

"Ona aşık oldun." Chris aklını başından almışım gibi yankıladı beni. "Peki o da aynı şeyi hissediyor mu?"

Koridorda beliren Cora'nın sesi "Evet," diye cevap verdi. "Ve şimdi New York'a uçtu, çünkü sen bir aptalsın." Beni hançerledi. "Seninle birlikte olmaktan başka bir şey istemiyordu ve bunun için Chris'le yüzleşebilirdi."

Başımı salladım. "Ben sadece doğru olanı yapmaya çalışıyordum. Yapamam... Zaten yetişkin çocuklarım ve torunlarım var. Ve o senin kızın." Chris'in bakışlarıyla karşılaştım. "Bunun geçemeyeceğim bir çizgi olduğunu hissettim."

Chris gözlerini bana dikti. "Ama sen onu geçtin." Yumruklarını iki yanında sıktı ama sonra başını salladı. "Yine de söylemeliyim ki, her şeyden çok onun kalbini kırdığın için kızgıyım. Yıllardır onu sevecek birini arıyordu ve sen gidip onu ayaklar altına aldın."

"Bunu asla yapmak istemedim," dedim. "Onu asla incitmek istemedim. Ona aşık olacağımı hiç düşünmemiştim. Onun da bana aşık olacağını hiç düşünmemiştim. Sadece böyle olacağını hiç düşünmemiştim." Bahanelerle dolu olduğumu biliyordum ve hiçbirisi, ben burada yaptığım şeyle yüzleşirken, onun muhtemelen çoktan New York'a giden bir uçakta olduğu gerçeğini telafi etmiyordu.

En başından beri yapmam gereken de buydu. "Ona bir özür borçluyum," dedim, gözlerim ikisi arasında gidip gelirken sesim yumuşaktı. "Ve gittiğim için özür dilerim. Chris'e söyledim.

Kaşlarını çattı. "Peki şimdi ne olacak?"

"Bilmiyorum. Belki tekneye geri döner ve kendimi aptal gibi içkiye veririm." Parmaklarımı saçlarımda gezdirerek kıkırdadım. "Şimdi New York'a gelip gönlünü almaya çalışmamdan hoşlanacağını sanmıyorum. Bittiğini söyledi."

"Ama bitmesini istiyor musun?" Chris kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ne istiyorsun, Jude? Hayatın boyunca sürekli çalışıyorsun ve kişisel ilişkilerini düşünmek için hiç durmuyorsun. Yalnızsın. Yalnız olduğunu biliyorum."

Sertçe yutkundum, zihnim tanıştığımızdan beri Kendra'nın görüntüleriyle doluydu - ona sırılıklam aşık olmaya başladığımdan beri. Bana daha önce hiç yaşamadığım bir şey vermişti ve onu bir daha asla göremeyeceğim düşüncesi...

Sikeyim.

"Onu seviyorum," diye itirafımı tekrarladım. "Ve sanırım daha genç olsaydım ve senin onayını alsaydım, onu havaalanına yetiştirmek için özel bir jete binerdim."

"Peki o zaman, sen neden değilsin? Yaş sadece bir sayıdır, Jude. Eğer Kendra için bir sorun olsaydı, eminim sana haber verirdi." Cora kollarını göğsünde kavuşturmuş, Chris'in yanında duruyordu, ikisi de hayal kırıklığıyla bana bakıyordu.

"İnatçıyım," diye mırıldandım. "Sanırım tüm bunlar olurken kendimden başka hiçbir şeyi düşünmedim..." Merdiven boşluğuna doğru bakarken sesim kesildi. "Yine de şu anda beni gördüğüne sevineceğini sanmıyorum. Aslında, nefret edebilir

beni görmek."

"Deneyene kadar asla bilemezsin," dedi Chris, sözleri beni şaşırttı. "Eğer kızımın istediği şey sensen, onun mutlu olmasına -ya da senin mutlu olmana- engel olacak kişi ben olmayacağım. Sen benim en iyi arkadaşımsın, Jude. Senin mutluluğuna asla engel olmam."

Derin, hırıltılı bir nefes aldım. "Yani Kendra'nın peşinden gitmemi onaylıyorsun?"

Chris güldü. "Yani, sanırım onaylıyorum. Alışmam biraz zaman alacak ama buna değer. Ayrıca, senin

Çenem bok gibi görünüyor. Yapmam gerekeni yaptım."

Parmaklarımı yüzümdeki şiş yerin üzerinde hafifçe gezdirdim. "Evet, havaalanında acınacak halde görüneceğim." Midem altüst oldu ve Kendra'ya verdiğim red cevabının şimdi özüme potansiyel bir cevap olduğunu biliyordum. "Her şeyden sonra beni istemeyebilir."

"Değmeyebilir," dedi Cora, ses tonu açıldı. "Ve eğer bu riski almaya değmeyecekse, o zaman gitme, ama onu gerçekten seviyorsan..."

"O buna değer," dedim o sözünü bitiremeden. "Ve bunu nasıl düzelteceğimi bulacağım." Yüzümdeki yakıcı acıyı görmezden gelerek kendimi duvardan aşağı ittim. "Sadece..." Chris'in bakışlarıyla karşılaştım. "Senden sakladığı için ona kızma. Bence fırsatını bulsa sana söylerdi. Bu benim suçum. Hepsi benim suçum."

Chris gülümsedi. "Bunu aklımda tutacağım, ama bu onun hâlâ seninle birlikte olmak istediği anlamına gelir ve benim kızım da neredeyse senin kadar inatçıdır. Kendine gelmesi biraz zaman alabilir."

"Onu dışarıda bırakacağım." Güldüm, birden kendimi hafiflemiş, hatta sersemlemiş hissettim. Sevgilimi geri almak için dışarı çıkmıştım. Ve bu sefer ona gerçekten istediği şeyi verebilirdim.

KENDRA

Uçak modunu kapatırken telefonuma baktım ve babamdan gelen mesajların ekranda belirmesini bekledim. Ben telefonumdayken telefonumu havaya uçurduğunu biliyordum.

New York'a giden yol, ama...

Hiçbir şey.

Şaşkınlık ve hafif bir hayal kırıklığı içinde kaşlarımı çatmıştım.

-Birkaç dakika daha bekledim. Pek konuşacak havada değildim ama yine de hiçbir şey söylememek babama hiç yakışmıyordu. Onu kızdırmış mıydım?

Başımı sallayarak ağır valizimi en yakın kafeye doğru taşıdım. Uçuş sadece birkaç saat sürüyordu ve neredeyse gece yarısı New York'ta olacaktım. Çok yorgundum ve uzun uçuş, olan biten her şey hakkında daha da kötü hissetmeme neden olmuştu.

Dışarı çıkıp Cora ve Jude'u bensiz halletmeleri için bırakmamalıydım.

Bu düşünceyi bir parça pişmanlık izledi, ama dürüst olmak gerekirse, bir parçam Jude'un bunu geçiştirmeye çalışıp çalışmadığını ve hatta belki de her şeyi inkar edip etmediğini merak etti. Kafamda, Cora'ya bunun sadece ondan hoşlandığım için olduğunu söylediğini hayal ettim.

Belki de oradan çıkmam iyi oldu. Starbucks'a girdim ve arabamın yükseltilmiş koluna yaslandım.

Bavul. Bir kez daha telefonumu kontrol ettim ama hiçbir şey yoktu.

Veda etmeden gittiğim için onu kızdırmış olmalıyım. Bunun için onu suçlayamam...

Ama yine de acıttı.

Derin bir nefes aldım ve menüye odaklandım. Henüz bir otel rezervasyonu bile yaptırmamıştım ve acelem de yoktu. Şu anda uyuşmuş hissediyordum, Jude'un bana söylediklerinin ve olayların bitiş şeklinin etkisinden hala kurtulamamıştım. Belki o şekilde kaçtığım için pişman olacaktım ama içten içe biliyordum ki eğer gitmeseydim, beni kıyafetlerimden vazgeçirebilirdi.

Aptal kız. Sipariş vermek için adımımı atıp büyük boy, buzlu bir sarışın latte seçerken kendi azarlamalarım kafamın içinde yankılandı. Taytım ve büyük boy gömleğimin içinde dağınık saçlarımla kraliyet karmaşası gibi görüldüğümünden emindim. Toplamak niyetindeydim ama doğal olarak saç bağını unutmuştum.

"Uçuşunuz nasıldı?" diye sordu barista - daha genç, esmer, çok fazla enerjisi olan bir adam - içkimi beklerken.

"İyiymi, teşekkürler." Ona kısa bir gülümseme verdim ve kollarımı göğsümde kavuşturdum.

Birkaç dakika bana baktı ve benimle tartışabileceğini düşündüm. Onun yerine kahve hazırlamaya geri döndü. İyi olmadığımı bildiğim gerçeğini göz önünde bulundurduğumda bunun için minnettardım. Gözyaşlarımla gözlerimi şişirdiğinden emindim ve yüz ifadem yorgunluk ifadesiydi.

Gözlerim tekrar telefonuma kaydı ve ekranda yakında patronum olacak kişiden gelen bir mesaj gördüm.

İstersen dairelerden birinde kalabilirsin. Anahtarları yarın verebilirim.

Mektubu okurken derin bir nefes aldım ve cevap vermemeyi tercih ettim. Şehirde pek çok güzel gayrimenkule sahip olduğu düşünülürse, teklifi büyük olasılıkla kabul edecektim. Şu anda müsait olan her şeye atlamaktan daha iyi olurdu. Ama teklifi kabul etsem de etmesem de, hala

Acele kararımın yarattığı şok dalgasını hissediyordum. New York'a dönüp dönmeme konusunda kararsızken...

Burada olmak.

"Kendra?" diye seslendi barista tezgahın arkasından lattemi bırakırken.

Tezgâhtan alırken "Teşekkürler," dedim ve ona bir kez daha gülümsedim.

Bana sempatik bir bakış atarak, "Umarım gecen daha iyi geçer," dedi.

"...Teşekkürler." Döndüm, yanaklarım kızarmıştı.

Berbat durumda olduğum çok açık. Harika.

Kahvemi yudumladım, tadını beğendim ve sonra bir masa aradım. Köşede boş bir masa bulup oturdum ve bölgedeki farklı otellere göz attım. Çok uzağa gitmek istemiyordum ama keyifsiz bir yerde de kalmak istemiyordum.

Birkaç dakikalık aramadan sonra bir Hilton seçtim, aradım ve gece için bir oda tuttum - yani gecenin geri kalanı için - ve sonra bir Uber ayarladım. Parmaklarımı masaya vurdum ve daha fazla sessizlik içinde buzlu kahvemi bitirdim. Midem hala kalp ağrısından dolayı bulanıyordu ama bu, etrafta asılı kalacak bir şey olacaktı...

Belki de sonsuza kadar.

Bu düşünce karşısında başımı elime yasladım. Daha önce hiç Jude gibi bir ilişkim olmamıştı -sadece akıllara durgunluk veren, gizemli seks değil- ama onun bana hissettirdikleri. Görüldüğümü ve istendiğimi hissettim.

Ama benimle birlikte olacak kadar beni istemedi.

Belki de bu anlamlıydı ama yine de gözlerindeki gerçeğin acı dolu bakışını aklımdan çıkaramıyordum. Bana karşı güçlü hisleri olduğunu biliyordum. Sadece benimle birlikte olmak için risk almak istemiyordu ama bu onun hatasıydı. Benim değil.

Onu unutacağım. Ya da unutmayacağım.

Ne olursa olsun, en kötü kalp ağrısının eninde sonunda geçeceğini biliyordum. Esnerken telefonumdaki uygulamayı kontrol ettim,

Aracımın yakında burada olacağını görüyordum. Kahvemi aldım ve ayağa kalkarak beni alacakları yere doğru ilerledim. Havaalanının bu tarafından çıktığımda gerçekten New York'ta olduğumu biliyordum.

Neden hep böyle hissettiğimden emin değildim. Ama havaalanı nerede olursa olsun, eğer hala güvenliğin diğer tarafındaysam, bir havaalanı adasıydım. Karşıya geçtiğimde, aslında havaalanının şehrindeydim. Annem havaalanlarından hep ada olarak bahsederdi ve sanırım ben de bunu gerçekten benimsemiştim.

Yürüyen merdivene doğru ilerlerken seyrek kalabalığın arasından sıyrıldım, bindim ve kahvemi yudumladım. Bu saatte bile hala gelenleri bekleyen insanlar vardı ve ben de kendimi yalnızlığa bıraktım, gözlerim bazılarının tuttuğu pankartların üzerinden geçti.

Evine hoş geldin, Carey!

Özür dilerim Kendra. Her şeyi berbat ettim. Louise.

"Bekle, ne?" Gözlerim havada asılı duran tabelaya kaydı, ismimi tekrar okudum. Beynim hemen bunun nasıl bir tesadüf olabileceğini düşünmeye başladı ama bakışlarım tabelanın sahibine kayınca gözlerimden yaşlar boşandı.

Jude.

Yanaklarımdaki nemi sildim, hâlâ her şeyi hayal etmediğimden emin değildim. Ama yürüyen merdivenden indiğimde Jude beni karşıladı, elindeki işareti yana bırakmıştı.

"Dur, senin yerine ben alayım." Parmakları bavulumu almak için benimkine dokunduğunda sesi gergin ve sinirden çatallaşmıştı. "Konuşabilir miyiz?"

"Nasıl..." Yan tarafa doğru onu takip ederken sesim kesildi. "Buraya nasıl geldin?" Hâlâ onun görünüşü karşısında şaşkınlık içindeydim.

"Özel jetler ticari uçaklardan daha hızlıdır," dedi Jude, bakışları bakışlarımı yakalarken sesi aceleliydi. "Ve çok üzgünüm Kendra."

Dudaklarımı büzdüm, onu öpme isteğiyle savaşıyordum ama teslim olmaya hazır değildim. "Neden buradasın?" Sesim niyetimden daha alaycı çıkmıştı ama hâlâ kızgındım ve eğer New York'taki gizli kaçışımıza devam edebileceğimizi düşünüyorsa, buna hayır demek zordu.

"Sen gittikten sonra baban ve Cora ile konuştum." "Ne hakkında?"

"Seninle benim aramda olanlar hakkında. Yaptıklarımızla - yaptıklarımla- yüzleşmek zorunda kaldım ve bunu en başından yapmam gerektiğini fark ettim. Chris'le sana olan hislerim hakkında konuşmalıyım."

Sertçe yutkundum, gözlerindeki samimiyeti ve hafifçe şişmiş çenesini fark ettim. "Ne oldu?"

"Bu mu?" Jude'un eli yüzünde aval aval baktığım noktaya gitti. "Bu sadece babandan bir hediye. Bunu hak etmiştin."

Normalde gülmem gerekirken kaşlarımı çattım. Göğsüme endişe ve korku çöktü. "Bana kızgın mı? Bana mesaj atmadı..." Telefonuma baktım. "Eminim öyledir..."

"Kızgın değil," dedi Jude, çeneme uzanıp onu kendine doğru eğerek. "Sana kızgın değil Kendra. Bana hâlâ biraz kızgın olabilir ama bizim için değil. Sana aşık olmam konusunda değil."

Gözlerim büyüdü, gözyaşlarım geri geldi. "Aşık mı oluyorsun?" Kelimeleri güçlkle çıkarabildim.

"Evet, sen bana aşık olmadan çok önce ben sana aşık olmuşum. Ben sadece... Ben sadece bunu kendime itiraf etmek istemedim ve bunu hak etmediğimi düşündüm. Sanırım hayatımın geri kalanını yalnız geçireceğimi düşündüm. Ama şimdi, hayatımın geri kalanını seni severek geçirmek istiyorum - eğer bana izin verirsen." Bana yumuşak bir gülümseme verdi ve elini bıraktı, yüz hatlarına endişe kazınmıştı.

"Sana hâlâ kızgınım," dedim ona, boğazımdaki yumruyu yutarak sııttım. "Ama sanırım hayatının geri kalanını bunu telafi etmek için harcayabilirsin."

Kıkırdadı. "Bu adil, sanırım." Sonra bana doğru uzandı ve beni kollarının arasına çekti. Kollarımı gövdesine doladım ve onun tanıdık kokusunu içime çektim. Hâlâ ayrıldığımızda giydiği kıyafetleri giyiyordu - beyaz bir tişört giymişti - ve ben de kendimi onun içinde kaybolmaya bıraktım.

Ve havaalanında olduğumuzu tamamen unutmuştum.

Jude başımın üstünü öptü. "Beni beklediğimden çok daha kolay affettin. Biraz daha uğraşmam gerekeceğini düşünmüştüm."

"Yorgun olduğum için şanslısın," diye şaka yaptım ve başımı arkaya eğerek ona baktım. "Şu anda berbat görüncüğümden bahsetmiyorum bile. Eğer şu anda hâlâ benden hoşlanıyorsan, o zaman gerçek olmalı."

"Bu gerçek," diye mırıldandı Jude, burnu benimkine değerken. Eğildi ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi. İçimi çektim, dudaklarımı onun için ayırdım ve onu uzun, derin bir öpücüğe davet ettim.

Birkaç dakika sonra ayrıldığımızda, gülümsemekten kendimi alamadım. "Az önce beni herkesin içinde öptün."

Jude güldü. "Evet, buna alışman gerekecek tatlım. Seni herkesin içinde çok öpeceğim. Eğer bu kadar sahiplenici bir pislik olmasaydım, seni herkesin içinde bile becerebilirdim."

"Oh dur." Başımı sallayarak ona vurdum. "Bu kadar romantik olduktan hemen sonra böyle bir şey söylersin."

"Bu sadece gerçek." Beni bir kez daha öptü. "Ayrıca seni New York'ta yalnız yakaladım, hem de tek başıma. Sanırım seni bir süre burada tutmak zorunda kalabilirim. Burada bir yerim var, biliyorsun. Eğer hâlâ işi kabul etmek istiyorsan, seve seve gidip gelebilirim."

Kollarında derin bir nefes aldım. "Bilmiyorum. Burada çalışmaya geri dönmek istediğimi sanmıyorum. Ne yapmak istediğimi bilmiyorum... Babam için çalışmayı seviyordum ama beni geri alır mı bilmiyorum."

Jude güldü. "O da tıpkı senin gibi. Elbette seni geri alacaktır, eğer istediğin buysa."

Cora ve babamla geçirdiğim onca zamanı düşünerek durakladım. "Sanırım eve dönmek ve orada çalışmak istiyorum. Artık şehrin koşturmasını ve karmaşasını istemiyorum. Yine de bazen New York'u özlüyorum, sadece her zaman değil."

"Mükemmel." Jude beni öptü. "Ne zaman kaçınmaya başlarsan seni buraya getireceğim. Sana istediğin her şeyi vermek için elimden gelen her şeyi yapacağım Kendra. Tek istediğim bu."

Parmak uçlarımda durdum ve yanağından öptüm. "Tek istediğim sensin."

EPILOGUE

One year later...

JUDE

T Bugün o gün.

Boy aynasında kendime baktım, smokinimin içinde kendimi sudan çıkmış balık gibi hissediyordum. Giyinmeye alışık olmadığım için değildi ama bugün farklıydı. Bugün Kendra'yı karım yaptığım gündü.

Eli soyunma odama girerken, "Çok şık görünüyorsun, baba," dedi.

"Ve gergin," diye kıkırdadı Jackson onu içeri kadar takip ederken. "Ama yakışıklı," diye ekledi Luke, kapıyı arkasından kapatırken

Onu. "Sanırım Kendra çok memnun olacak. İkinizin yatta geçirdiği onca zamandan sonra, muhtemelen sizin gerçekten temizlik yapabileceğinizi unutmuştur."

Parmaklarımı çenemdeki özenle kesilmiş kirli sakalın üzerinde gezdirerek kıkırdadım. "Kadın yatta yaşayacaktı eğer

yapabilirdi."

Eli güldü ve başını sallayarak, "İkiniz de öyle sayılırsınız," dedi. "Artık kiralama şirketi sorunsuz çalıştığına göre, ne isterseniz yapabilirsiniz - tabii teknede Wi-Fi olduğu sürece."

"Pazarlama pozisyonunu ciddiye alıyor," diye ekledim gülümseyerek. Onunla gurur duyuyordum. New York'taki işi kabul etmemeyi seçti ve biz de küçük, sakın kasabamıza geri döndük. Birkaç ay sonra bir pazarlama pozisyonuna ihtiyaç duyuldu ve o da bu pozisyonu hevesle doldurdu. Artık benim asistanım olmadığı için üzgündüm ama onun gelişmesini izlemek hoşuma gidiyordu ve çabaları ilk iki ayda satışları neredeyse iki katına çıkarmıştı.

"Peki evlilik mutluluğunuzdan sonra ne olacak?" Luke duvara yaslanarak sordu. Karısı Layla'dan üç çocuğu olmuştu ve çocuklar onu en iyi şekilde yumuşatmıştı. Ancak hiçbir çocuk onun planlama ihtiyacını değiştiremezdi.

"Bilmiyorum. Kulaktan kulağa oynayacağız. Bu Kendra'nın dünyası, ben sadece içinde yaşıyorum," diye güldüm ve smokin ceketimi düzeltirken omuzlarımı silktim. Tekne hafifçe sallandı ve yataın pencerelerinden birinden dışarı bakarak fırtına olup olmadığını iki kez kontrol ettim. Benim için günü mahvetmezdi ama Kendra bundan pek hoşlanmayabilirdi.

"Sence çocuk ister mi?" Luke aynada gözüme takıldı. "Onlarla çok iyi anlaşıyor. Kendine ait bir çocuk isterse hiç şaşırmam."

"Sanırım o zaman bir bebeğimiz olur," dedim omuz silkererek. "Cameron Diaz ellili yaşlarında bebek sahibi oldu, o yüzden eminim üstesinden gelebilirim." Bu şekilde düşünmem şaşırtıcıydı ama dürüst olmak gerekirse, Kendra'yı mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapardım. Ve onunla bir bebek sahibi olma düşüncesi?

Kulağa hiç de kötü gelmedi.

"Kendi çocuğumdan daha küçük bir erkek kardeşe sahip olmak çılgınca olurdu," diye düşündü Jackson, hepimize bir bakış atarak. "Ama aynı zamanda havalı da olur muydu? Bilemiyorum. Sanırım seni ne mutlu edecekse onu yap. Sonunda bir bakımevine düşersen

Evde en azından seni eğlendirecek genç biri olacak."

"Kapa eneni," diye güldüm ve başımı salladım. "Bir huzurevinden otuz yıl uzaktayım. Ayrıca sana en yakın olanı seeeğim Jackson. Böylece aradıkları kişi sen olacaksın."

"Bana uyar." Jackson omuz silkti. "Sana bolca akvaryum balığı krakeri koyacağımdan emin olabilirsiniz. Hatta belki biraz da Cheerios."

Hepimiz kahkahalara boğulduk ve bu biraz rahatlama getirse de tüm sinirlerimi yatıştırmadı. Kendra'yı tüm kalbimle seviyordum ve daha önce evlenmiş olmama rağmen sanki bu benim ilk evliliğimmiş gibi hissediyordum. Ve çok gergindim. Her şeyin yolunda gideceğini ve mihrapta hayır demeyeceğini biliyordum.

Ama yine de bizim için büyük bir gündü - uzun zamandır beklenen bir gündü. Chris onu görmem için bana onay verdiği anda onun benim için doğru kişi olacağını biliyordum. Ondan önce sadece korkak bir aptaldım, aşktan ve kaybetmekten dehşete düşmüştüm.

"Yeminlerinizi ettiniz mi?" Eli'nin eli omzuma indi.

"Kendra insanların önünde konuşmaktan hoşlanmıyor, bu yüzden sadece geleneksel yeminleri etmeye karar verdi," dedim alnımdaki boncuk boncuk terleri silerken. "Ve bu noktada, bu kararı verdiğimiz için memnun olduğumu söylemeliyim. Bu gidişle herkesin önünde bayılan ben olabilirim."

"Nedenmiş o?" Eli bana komik bir bakış atarak sordu. "O kadar gergin misin? Ayakların mı şyor?"

Oğluma döndüm ve elimi omzuna koydum. "Gerçek şu ki, on yıllarımı aşk ya da romantizm için biçilmiş kaftan olmadığımı düşünerek geçirdim. Sadece üç oğluma babalık yapmam ve sonra da size devredebileceğim bir imparatorluk kurmam gerektiğini düşündüm. Sanırım içten içe aşkı bulmak istiyordum ama ne zaman biriyle çıkmayı denesem işe yaramadı. Kendra'yla tanıştığımda bunu sabote etmek için elimden geleni yaptım ama

Çünkü gerçek aşkı hak etmediğimi düşünüyordum. Ve şimdi koridorda yürümek üzereyim, gerginim ama aynı zamanda çok heyecanlıyım. Gerçeküstü hissettiriyor. Sanki gerçek olamayacak kadar güzel."

Gözlerimin kenarlarında biriken nemi başımı sallayarak uzaklaştırdım. "Sahip olduğum aileye sahip olduğum için çok şanslıyım ve bu konuda hiçbir şeyi değiştirmezdim. Gerekirse Kendra için tüm hayatımı yeniden beklerdim- ve minnettarım. Her zaman minnettar olacağım."

ele

KENDRA

Büyükanne Louise eğildi ve kulağıma "Muhteşem görünüyorsun," diye mırıldandı. "Bugün evleneceğine inanamıyorum."

"Ve bir tekne," diye kıkırdadı Brittany, yüzünde sinsi bir sırıtış vardı. "Bunun şimdiye kadar tanık olduğum en tuhaf, en romantik şey olduğunu düşünüyorum."

"Sence bu çok mu fazla?" Brittany'ye döndüm, yeni makyajlı yüzümü endişe kaplamıştı. "Şu anda her şey çok fazla gibi geliyor."

"Öyle değil," diye beni temin etti. "Sadece sana zor anlar yaşatıyordum. Bu ikiniz için de çok uygun. Bayıldım buna. Seni seviyorum. Jude'un senin içindeki en iyi şeyi ortaya çıkarmasına bayılıyorum." Brittany beni kucaklamak için yaklaştırdı. "Annen seninle çok gurur duyardı."

"Evet, öyle olurdu," diye onayladı Büyükanne Louise. "Bence senin dönüştüğün kadına kesinlikle hayran olurdu."

Soyunma odasının kapısı açılıp babam içeri girdiğinde bir ses "Anlaştık," dedi. "Buranın sadece kızlar için olduğunu biliyorum ama küçük kızımı koridorda -ya da güvertede- yeni kocasına doğru yürümeden önce görmem gerekiyordu."

"Teşekkürler baba." Ona doğru koştum, kollarımı ona doladım ve gözyaşlarımı tutmak için mücadele ettim. Cora onun arkasından geldi, yüzünde bir gülümseme vardı.

"Sanırım şimdi her şeyi ayarladım," diye güldü. "Bu tekne sallanırken her şeyi yerinde tutmak zor."

"Fırtına mı çıkacak?" diye sordum.

"Hayır," dedi babam ve Cora hep bir ağızdan.

"Düğün için harika bir gün." Cora beni bir kez daha kucakladı. "Ve sen kesinlikle olağanüstü görünüyorsun. Daha önce bu kadar güzel bir gelin gördüğümü sanmıyorum."

"Teşekkür ederim." Ona sıkıca sarıldım ve bir süre daha ona yapıştım. Beklediğimden çok daha iyi bir arkadaş ve anne figürü haline gelmişti. İnişlerimde ve çıkışlarımda yanımda olmuştu ve babamı sevme şeklini takdir ediyordum.

"Jude nasıl?" Babama dönerek sordum. Cora ve Brittany'yle çıktığımız kız kıza gezi sayesinde onu iki gündür görmemiştım. Düğünden önce bizi biraz yalnız bırakmak Cora'nın fikriydi. Bunun heyecanı artıracığını düşünmüştü. Öyle olsa da ben de hayatımın aşkını görmek için can atıyordum.

"Duygusal biri," diye güldü Chris başını sallayarak. "Onu daha önce hiç böyle gördüğümü sanmıyorum. Tamamen farklı bir insan olduğunu düşünebilirsiniz. Seninle evlenmeye hazır, bu kesin."

"Ama neden duygusal?" Panikledim, zarif ama sade, yere kadar uzanan dantelli elbisemin önünde ellerimi sıktım.

"Tıpkı senin için olduğu gibi onun için de büyük bir gün," diye gerekçelendirdi babam omzumu okşayarak. "Hayatı boyunca seni bekledi ve bu uzun bir süre," diye ekledi gülerek.

"Onu yaşlı biri gibi gösteriyorsun." Gözlerimi devirdim ve endişeyle tırnaklarımı yeme isteğimle savaştım. Ben çok

heyecanlıydım, ama aynı zamanda gergindim.

"O çok yaşlı, ama her neyse. Gelip seni almak benim görevim," dedi babam. "Hazır mısın? Bu gösteriyi yola koymamız gerekiyor. Şarabı açıp gevşemeye hazırım. Hepiniz beni gergin hissettiriyorsunuz."

"Aman Tanrım," diye inledi Cora. "Şarabı içmene izin yok. Düğünümüzde ne olduğunu hatırlıyor musun? Dj'e arka arkaya üç kez Macarena çaldırmıştın."

Omuz silktili. "Yapabildiğim tek dans bu."

İkisine de başımı salladım. "Yani zamanı geldi mi? Gerçekten zamanı geldi mi?"

"Evet." Babam elimi tuttu ve sıktı. "Vakit geldi ve hayatının en güzel günü olacak. Bunu şimdiden söyleyebilirim."

Başımı salladım ve beni odadan çıkarmasına izin verdim. Nedime ya da sağdıç olmamasını tercih etmiştik, çünkü yataın en önünde durmak istiyorduk ve herkes için yeterli yer yoktu.

Brittany, Cora ve Büyükanne Louise, davet ettiğimiz birkaç kişinin ancak ayakta duracak yer bulabildiği ön alana doğru ilerlediler. Ancak manzara için buna değerdli.

"Onlara bir saniye vereceğiz." Onlar yola koyulurken babam beni geride tuttu. "Buna hazır mısın?" Bana döndü, yüzünde yumuşak bir ifade vardı.

"Kesinlikle," dedim ona, duygularımı dizginlemeye çalışarak. "Doğru insanla tanışmak için sonsuza kadar beklemem gerekiyormuş gibi hissettim."

"Sanırım onun için de aynı şeyi hissettiğini kabul edebilir," diye kıkırdadı babam, bana kolunu uzatarak. "Ama beklemeye değer ve zamanı geri alamasanız da, birlikte geçirdiğiniz her anın değerini bileceksiniz. Geriye dönüp baktığımda, annenle ilgili tek pişmanlığım bu. Keşke tam da o anda paylaştığımız anlara daha fazla değer verebilseydim." Bu sözleri söylerken gözleri yaşlarla doldu. "Senin adına çok mutlu olurdu."

Gözyaşlarımdan birini silerken ona "Benim adıma çok mutlu," dedim. "Mutlu olduğumu biliyorum."

Bununla birlikte hoparlörlerden benim ve Jude'un şarkısı çalmaya başladı ve babam beni teknenin burnuna götürdü. Gözlerim hemen Jude'u buldu ve ona gülümsedim. Gözleri yaşlarla dolmuştu ve ben ona doğru ilerlerken gözyaşlarını sildi.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı bana, yüz ifadesi her zaman özlemini çektiğim duygularla kazınmıştı. Gerçek aşk. Jude bana böyle bakıyordu. Gözlerindeydi ve bakışlarını üzerimde tutma biçiminde yazılıydı. Beni içine çekiyordu, bu anı içine çekiyordu.

"Ben de seni seviyorum," diye karşılık verdim boştaki elimle gözlerimin altındaki nemi silerken. Su geçirmez maskara için Tanrı'ya şükürler olsun, ama daha da fazlası...

Gerçek aşk için Tanrı'ya şükürler olsun.

Patron Babanın İkilemi'ni okuduğunuz için teşekkür ederiz!

**Eğer bunu sevdiyseniz, [Bebek Babamla Sahte](#) .
[Randevu](#)'yu da seveceksiniz.**

Önizleme için okumaya devam edin!

★★★★★

"Kalbime derinden dokunduğu için bu kitaba **on yıldız** vermek isterdim!"

★★★★★

"Okuması keyifliydi, sindirmesi kolay, eğlenceli, ateşli, Paige ve Gavin arasındaki ilişki kolaydı ve gerçek."

★★★★★

"Bu kitabı kesinlikle çok sevdim. Karakterlere bağlandığım ve olayların nasıl geliştiğini ve ilerlediğini görmek istediğim için elimden **bırakamadım**. Kitap çok iyi yazılmış, karakterlerin derinliği var ve **tüm hisleri barındırıyor!**"

FAKE DATING MY BABY DADDY SNEAK PEEK

**Yaşayan en seksi adamla sahte bir şekilde çıkıyorum.
Ve karnıma bir bebek koyduğunu bilmiyor.**

Gavin Austin. Seksiliğin timsali.

Yontulmuş elmacık kemikleri ve 10/10'luk yüzüne uygun
mükemmel bir vücudu olan gerçek bir yarı tanrı.

Son ayrılığıyla ilgili televizyon haberini gördükten sonra,
Bana yapmasını istediğim her şeyle ilgili rahatsız edici
düşüncelerimi durduramıyorum.

Bu sadece benim küçük fantezim, şimdilik.

Terk ettiği eski kız arkadaşı hayatına geri dönmek istediğinde,

Elini tutuyorum ve yeni kız arkadaşımı oynuyorum.
Sahte randevular sadece göstermelidir... ta ki öyle olmayana
kadar.

Sadece bir fiske tüm gizli noktalarımı karıncalandırıyor,
Ve onun dokunuşu içimde bir şeyleri işaret ediyor.
Aramızdaki duygular çok gerçek oldu ve bu
başına buyruk adamın içgüdüğü kaçmak.
Ama artık bebeğimin babası olduğu için kalmasını
sağlayabilir miyim?

PAIGE

"O Aman Tanrım!" Ava terminaldeki kalabalığın arasından sıyrılıp kollarını bana dolayarak haykırdı. "Yapamıyorum.

Sonunda burada olduğuna inan!" Beni kol mesafesinde tutarken ısıldayan gözlerle bana baktı.

"Çok uzun zaman oldu," dedim ve ona tekrar sarıldım. "Bu arada taşındığın için sana hâlâ kızgınım."

Ava güldü ve başını salladı, omuz hizasındaki siyah saçları sallanıyordu. "Evet, bana bunu söyleyip duruyorsun."

Noah kalçasında Warner ile göründü.

"Hey, Paige," dedi ve boştaki koluyla bana sarıldı. Warner'ın yanaklarını çimdikledim.

"Bak ne kadar büyümüşsün! Seni neyle besliyorlar?"

Warner kıkırdadı ve Noah'nın onu yere bırakması için bacaklarını tekmeledi ama Noah onu sıkı sıkı tuttu.

"Onu yere bırakma," dedi Ava ciddiyetle.

"Ben hallederim," diye kabul etti Noah ve boştaki eliyle tekerlekli valizimi almayı teklif etti.

"Cidden," dedi Ava başını sallayarak. "Sadece koştuğu yaşta ve o kadar küçük ve hızlı ki, kalabalığı takip etmemin imkânı yok."

Güldüm. "Çok sevimli."

LAX'ten park alanına doğru yürüdük, Ava Warner'ı araba koltuğuna bağlarken Noah da çantalarımı arabaya yerleştirdi.

Noah ve Ava Los Angeles'a taşınalı altı ay olmuştu. Solomon, Forger ve Riggs'den ayrılmaya karar vermişler ve Noah buraya kendi hukuk bürosunu açmak için gelmişti. Cavaliers'ın mirası ve aileler üzerindeki uyum sağlama ve babalarının izinden gitme baskısı, Warner'ın altında ezilmesini istedikleri bir şey değildi.

"Evi özlüyor musun?" Noah'nın kullandığı şık siyah arabaya bindiğimizde Ava'ya sordum.

"Seattle'ı özlemiyorum," diye itiraf etti Ava. "Burada hava inanılmaz, neredeyse hiç yağmur yağmıyor. Buna inanabiliyor musun?"

Kıkırdadım ve başımı salladım. Seattle'da yağmur kaçınılmazdı. "Her şeyin nerede olduğunu bilmenin rahatlığını özlüyorum, Yine de. Şimdi daha iyiye gidiyorum, birkaç şeyin nerede olduğunu biliyorum, ama gerçekten yerleşmek zaman alacak. Tabii ki insanları da özlüyorum."

Başımı salladım. Görüntülü aramalar ve internet dünyayı çok küçük bir yer haline getirmişti ama birbirimizle her zaman iletişim kurabilmek, birbirimizi yüz yüze görmenin yerini tutmuyordu ve ben en iyi arkadaşımı çok özlemiştim.

"Burada arkadaş edindin, değil mi?"

"Evet," dedi Ava ve Noah da başını salladı. "Bazı bağlantılara sahip olmak her zaman işe yarar. Noah'ya birkaç davada yardım eden Barney, onu Parker Conrad ile tanıştırdı."

"Aman Tanrım, gerçekten mi?"

"Evet, bunu sana söylememiş miydim?"

"Eminim hatırlardım." "Evet, sanırım bunu eklemeyi unuttum. Özür dilerim."

Uzun mesafeli arkadaşlığımızın beni çıldırtmasının nedeni de tam olarak buydu. Her zaman konuşurduk ama bazı önemli şeyler aramızda kalırdı ve ben deli gibi merak ederdim.

"Tüm iyi şeyleri kaçıırıyormuşum gibi hissediyorum!" Açık kahverengi saçlarımdan bir tutamı bir kulağımın arkasına

sıkıştırdığımı söyledim. "I

Keşke ben de bunun bir parçası olabilseydim."

Ava bana özür dileyen bir bakış attı ama bunu ona karşı kullanamazdım. Los Angeles'a taşındıklarından beri her şeyin yeniden yoluna girmesi stresli olmuştu. Noah'ın şehirde yeni bir avukat olarak iz bırakması için büyük bir talep vardı ama evdeki tüm baskıdan uzak olmak ikisine de iyi geliyordu. Yaşadıkları strese rağmen ne kadar mutlu olduklarını görebiliyordum.

"Sana anlatabileceğim çok fazla dedikodu var," dedi Ava ve Warner'ın araba koltuğunun yanında oturduğum yerde bana bakmak için koltuğunda döndü. "Cidden, öğrendiğinde öleceksin."

Güldüm. "Tamam, çek."

"Parker Conrad'ın arkadaşlarından biri Gavin Austin." Bana sert bir bakış attı.

"Kim?" Ben sordum.

Ava'nın çenesi düştü. "Ünlülerle ilgili haberleri hiç takip ediyor musun?"

Bir kahkaha patlattım. "Beni bilirsin Ava. Böyle şeylerle zamanımı boşa harcamam."

Ava inledi. "Evet, evet, tamam. Gavin Austin iş dünyasında çok başarılı, şirketini sıfırdan kurmuş, kendine bir isim yapmış, hepsi bu. Ayrıca çok da güzel."

Noah Ava'ya baktı. Elini bacağına koydu ve ona tatlı tatlı gülümsedi.

"Asla senden daha ateşli olamaz bebeğim."

Noah sırıttı ve ben yine güldüm. Ava ve Noah birlikte çok iyiydiler.

"Her neyse, son üç yıldır Tara Logan'la çıkıyor."

Yine beklentiyle bana baktı. Başımı yavaşça salladım ve Ava derin bir iç çekti.

"Evet, en azından bunu bilmeni umuyordum. Tüm o flört programlarına çıkan, reality yıldızı olan."

"Sanırım bu ismi duymuştum."

"Doğru ya. Yani, o gerçekten popüler ve herkes onun harika olduğunu düşünüyor, ama kapalı kapılar ardında, o tam bir..." Ava, kaltak kelimesini ağzından kaçırmadan önce Warner'a bir bakış attı.

Kıkırdadım. "Gerçekten mi? Bunlar Gavin'in sözleri mi, yoksa..." "Hayır, kişisel deneyim," dedi Ava.

"Haklı sayılır," diye söze karıştı Noah.

Şaşkınlıkla ağzımı yuvarladım. Eğer Noah onun sürtüklük seviyesini sorguluyorsa, bu ciddi bir şey olmalıydı. Noah tanıdığım en az dramatik adamdı; bundan kaçınmakla kalmaz, tam tersi yönde koşardı.

"Yakın zamanda ayrıldılar," dedi Ava. "Kurban gibi davranıyor ama Gavin'in hayatını cehenneme çeviriyor. İçinde sağlıklı bir dozda zehir var.

"Vay canına," dedim. "Los Angeles'ta yaşadığına göre artık her şeyi biliyorsun, ha?"

"Evet." Ava umursamazca omuz silkti, ama bana tüm dedikoduları, sadece magazin dergilerinden değil, ilk elden anlatabilmenin tadını çıkarıyordu.

"Bu reality TV yıldızlarının hepsi aynı," diye devam etti. "Bir keresinde Gavin onları bir partiye getirdiğinde onunla ve arkadaşlarıyla vakit geçirme talihsizliğini yaşadık. Tüm ilginin üzerinde olmasını istedi, istediğini elde edemeyince ağladı, sonra 'hasta' hissetti ve Gavin'in onu eve götürmesini istedi." Kelimenin etrafına tırnak işareti yaptı.

Noah, "Dürüst olmak gerekirse, gittiklerinde memnun oldum," diyerek fikrini belirtti.

Ava elini kocasının omzuna koydu ve parmakları otomatik olarak kasın içine girerek stres düğümleri aradı.

"Parker bir şey söyledi mi bilmiyorum ama onu bir daha asla yanında getirmedi. Ondan sonra birlikte ayrı ayrı vakit geçirdiler."

"Böyle davranırsa ben de onu hiçbir yere götürmezdim," diye alay etti Noah.

"Kulağa korkunç geliyor," dedim. Birinin kendi gibi davranmadığı için SO'sunu saklamak zorunda kaldığı bir ilişki hayal edemiyordum. "Gavin nasıl biri? Götün teki mi?"

"Oh, o harika biri," dedi Ava. "Tara onu şeytanın ta kendisi gibi gösteriyor, ama o küçümsenmiş bir kadın. Çok içine kapanık ama çok yakışıklı ve kartlarını göğsüne bu kadar yakın oynamadığında gerçekten harika bir insan. Yakında birini bulacaktır. Bekle, sana göstereceğim."

Telefonunu eline aldı ve yeni bir tarayıcı sekmesi açtı. Birkaç kaydırma ve dokunma hareketiyle bir resim açtı ve telefonu bana uzattı.

Bir barın kapısına yaslanmış, biraz sarhoş görünen bir adamın fotoğrafına baktım. Buna rağmen çok yakışıklıydı. Ava haklıydı. Dağınık saçlar, koyu renk gözler, her kadının ağzını sulandıracak kare bir çene.

"Onu kaybettiği için neden mutsuz olduğunu anlayabiliyorum." Ava bana sırtıttı. "Öyle mi?"

Başımı salladım.

"Onunla tanışabilirsin. Artık bekâr olduğu için Parker'la daha çok takılabilir, etkinliklerimize tekrar gelebilir... Ne olacağını asla bilemezsin, değil mi?" Bana göz kırptı.

Yeşil gözlerimi devirdim. "Tekrar gitmeden önce Los Angeles'ta aptal bir yaz kaçamağı yapmayacağım," dedim. "Burada yeterince uzun kalmayacağım."

Noah dikiz aynasından bana baktı. "İyi karar. Sen sadece işleri yolunda tut. Bu kadar muhteşem olması gereken bir adamın üzerine atlamana gerek yok."

Ava güldü ve parmaklarıyla Noah'nın sarı saçlarını okşadı. "Biliyorsun sen benim her şeyimsin. Sen bir numarasın. Dünyanın geri kalanı çok uzak bir ikinci sırada geliyor ve oradan geriye doğru sayıyor."

Noah memnun bir şekilde gülümsedi ve Ava eğilip onu yanağından öptü.

Ava ve Noah'ın evine vardık.

"Bir tur istiyorum!" Tertemiz çimenleri, meyve bahçesi ve aşağıdaki banliyö vadisine bakan sonsuzluk havuzuyla geniş bir araziye yayılan Toskana tarzı malikâneye bakarak, "Burayı gezmek istiyorum," dedim. "Burası inanılmaz bir yer."

Noah sırtarak, "Siz gidin," dedi. "Gerisini ben hallederim." "Emin misin?" Ava sordu.

Noah gülümseyerek başını salladı. "Arayı kapatmalısın. Warner ve ben bunu halledeceğiz. Değil mi koca adam?"

Warner heyecanla başını salladı ve bagajı açmak için arabanın arkasına doğru koştu. Noah güldü ve bagajı açtı.

"Bence bunu bizim için taşımalsın," dedi Noah, Warner'a seyahat yastığını verirken.

Ava sırttı ve Noah'nın dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu. "Sen bir azizesin."

"Biliyorum," dedi göz kırparak.

Ava kıkırdadı ve yanakları pembeleşti. Birkaç yıldır evliydi ama hâlâ yeni evli çiftler gibi birbirlerine deli gibi aşık görünüyorlardı.

Ava beni büyük eve götürdüğünde, "Birbirinize çok yakışıyorsunuz," dedim.

Ava, "Harika bir kocanız olduğunda her şey çok kolay oluyor," dedi.

Gülümsedim ve o da bana geniş eğlence odalarını, bar alanını, verandayı ve büyük havuzu gösterdi. Evde sekiz adet en-suite banyolu yatak odası ve son teknoloji cihazlarla donatılmış, uğruna ölünecek kadar büyük bir mutfak vardı. Evin en sevdiğim yanı, hangi odada olursak olalım, pencerelerin inanılmaz bahçelere bakıyor olmasıydı.

Ava turu bitirdiğinde, "Burası olağanüstü bir yer," dedim. "Bu kadar çok odayla ne yapmayı planlıyorsun? Sadece üç kişisiniz. Onları doldurmak için bir sürü çocuğunuz olması gerekir."

Ava küçük bir gülümseme sundu. "Bunun üzerinde çalışıyoruz." "Öyle mi?" Ben de sordum. "Tekrar mı deniyorsunuz?"

"Şey..." Ava bana baktı. "Henüz bir şey söylememem gerekiyor, birkaç hafta içinde açıklayacağız ama hamileyim."

"Ne!" diye bağırdım. "Bana söylemedin!"

"Yaklaşık bir hafta önce öğrendim ve Noah ile şimdilik bunu atlatmaya karar verdik. İlk üç aylık dönem çok zor olabiliyor, biliyor musun?"

Ava'yı kucakladım. "Senin adına çok mutluyum, tahmin bile edemezsin! Hayatın bir peri masalı gibi."

Onu bıraktığımda Ava güldü. "Seninle tartışmayacağım bile. Açıkçası daha çok erken, o yüzden her şeyi olduğu gibi kabul ediyoruz ama bir bebeğim daha olacağı için çok heyecanlıyım."

İç çektim. Ava hayattaki tüm iyilikleri hak ediyordu. Noah'la tanıştığında çok zor günler geçirmişti. Babası vefat ettiğinde onlara çok fazla borç bırakmıştı ve bu Ava ve annesi için çok zor olmuştu. Noah onun kahramanı olmuştu ve şimdi her şey halledildiğine göre, arkadaşım için sadece iyi şeyler istiyordum.

Ava'nın hayatını ve işlerin onun için ne kadar iyi gittiğini düşündüğümde kalbim sıkıştı.

Ava ruh halimin değiştiğini hemen anladı. "Sen iyi misin?"

"Evet."

"İyi görünmüyorsun."

Tereddüt ettim. "İyi olmamak için gerçekten iyi bir nedenim yok. Sadece... sıkışmış hissediyorum."

Ava başını öne eğdi. "Hadi mutfağa gidelim. Bize kahve yapayım ve öğle yemeğine başlayalım, sen de bana canını neyin sıkıldığını anlattırırın."

Başımı salladım ve Ava'yı mutfağa kadar takip ettim. Yardım etmeyi teklif ettiğimde, Ava bana kahvaltı köşesine oturmamı emretti.

"Hamile olan sensin," diye belirttim.

"Misafir olan sensin," diye karşı çıktı Ava. "Şatomun kraliçesi olmama ve seni tedavi etmeme izin ver."

Güldüm ve kabul ettim ve ahşap banklar, pişmiş toprak karolar ve mutlu bir şekilde şırıldayan bir çeşme ile bir avluya bakan büyük cumbalı pencerelerdeki kabine oturdum.

Nespresso makinesiyle kahve fincanları hazırlamasını izledim.

"Seni neyin rahatsız ettiğini söyle bana," dedi Ava.

Başımı salladım. "Mesele de bu. Bilmiyorum. Her şey mükemmel. İyi bir işim var, sevgi dolu bir ailem var, şirkette bir geleceğim var... Böyle hissetmem için hiçbir neden yok."

Bir şirkette uzun süre özel kalem müdürü olarak çalışmıştım, ancak yaklaşık iki yıl önce patronum nasıl idare edeceğimi görmek için bana daha fazla sorumluluk verdi ve bunu iyi yaptığımda beni yeni bir role itti. Artık koca bir departmanı yönetiyordum çünkü becerilerimin ve yeteneklerimin sadece kişisel bir asistan olarak boşa gideceğini söylemişti.

"Ailen nasıl?" Ava sordu.

"İyi, hepsi çalışıyor, evleniyor ve bebekleri oluyor... Annem ve babam otuzuncu evlilik yıldönümlerini planlıyorlar ve birbirlerine her zamankinden daha çok aşıklar." İki kız ve iki erkek kardeşim vardı. Beş çocuğun ortancasıydım ve hepimiz birbirimize oldukça yakındık. Hâlâ evlenmemiş olan tek kişi bendim. Yirmi sekiz yaşındayken annem benim kız kurusu olduğumu düşünüyordu. En küçük kız kardeşim yirmi üç yaşındaydı ve çoktan evlenmiş ve hamileydi.

"Ailen çok çılgın," dedi Ava. "Onlar benim ilham kaynağım, biliyor musun?"

"Gerçekten mi?"

"Evet. Bu kadar çok kardeşle büyümenin senin için nasıl bir şey olduğunu gördüm ve bunu çocuklarım için de istiyorum."

Ava tek çocuktu. Ortaokuldan beri arkadaşlık ve hafta sonlarının çoğunu benim evimde geçirir, kardeşlerimle takılırdı. Her zaman benim bu kadar büyük bir aileye sahip olmamı kıskandığını söylerdi.

Ona her zaman sahip olduğu huzur ve sessizliği kıskandığımı söyledim.

"Bunu bilmek güzel," dedim gülümseyerek ama gülümsemem çabucak soldu. "Neden bu kadar sıkışmış hissetmem için bir neden olmadığını anlıyor musun?"

"Yeni birini bulmadın mı?" Ava sordu.

Başımı salladım. "Scott'tan sonra pek bakmadım. Sanırım bende bir sorun var."

"Neden?" Ava bana dumanı tüten bir fincan kahve getirdi ve kendine bir fincan kafeinsiz kahve yapmak için geri döndü.

"Çünkü Scott bana dünyayı vermek istedi. İstikrarlı bir ev, çocuklar, her kadının istediği her şey. Onu terk ettim."

Ava yan gözle bana baktı. "Bunun ideal olması, senin idealin olduğu anlamına gelmiyor. Gerçekten ne istiyorsun?"

"Bilmiyorum. Sanırım sorunun yarısı bu," dedim. "Her şeyin bu kadar yavan olmasından çok sıkıldım. Farklı bir şey istiyorum, zorlayıcı bir şey, beklenmedik bir şey. Anlıyor musunuz? İstiyorum ki..." Başımı sallayarak güldüm. "Ne istediğimi bilmiyorum ve bu beni deli ediyor. Annem Londra'ya gitmem gerektiğini söyleyip duruyor ama bunun sorunlarımı çözüp çözmeyeceğini bilmiyorum."

"Doğru ya, babanın Avrupa pasaportuyla mı?"

"Doğru. Mutluluğu burada bulamazsam, orada nasıl bulabileceğimi anlamıyorum. Bu içten gelmesi gereken bir şey değil mi?"

"Çok akıllıca," dedi Ava gülümseyerek.

"Zaten seni çok özleyeceğim. Los Angeles ve Seattle arasındaki kısa mesafeye zaten dayanamıyorum."

"Hmm," dedi Ava buzdolabından sandviç için malzemeler çıkarırken. "Sanırım bu mola sana ihtiyacın olan cevapları verecek."

"Öyle mi?"

"Tabii ki, bizim için harikalar yarattı."

Tam olarak aynı şey değildi ama bunu söylemedim.

Ava gülümseyerek, "Ve seni tekrar gördüğüme sevindim," dedi.

Başımı salladım. Onu görmek benim de hoşuma gitmişti. Onu çok özlemiştim.

Seattle'daki hayat, o gittiğinden beri eskisi gibi değildi.

Konu başka, daha hafif şeylere geçti. Ava bana yarı zamanlı avukatlık işinden bahsetti. Warner doğduğundan beri, onunla birlikte olabilmek için sadece yarım gün çalışıyordu ve burada, Los Angeles'ta, işine geldiği zaman saatlik olarak çalışma fırsatı yakalamıştı. Özellikle başka bir bebek sahibi olacak bir anne için mükemmel bir düzenlemeydi.

Çok geçmeden Noah ve Warner da bize katıldı ve havanın tadını çıkarmak için mükemmel bir gün olduğuna karar verdik.

Günü plajda geçirdik ve akşam yemeğe çıktık-Noah Los Angeles'ta olmamı doğru şekilde kutlayacağımız konusunda ısrar etti. Ava'yla arkadaşlığım konusunda bu kadar olumlu olmasına bayıldım.

Bazı erkekler yapışkan ve sahipleniciydi, diğer yarılarının biriyle iyi bir ilişkisi varsa kıskanıyorlardı, ama Noah kızlarla konuşmayı teşvik etti ve Warner'ı meşgul etmek için elinden geleni yaptı, böylece sohbet edip araya kapatabildik.

Herkesin sahip olmayı dilediği türden bir kocaydı - Beyaz Atlı Prens'in ta kendisiydi. Onlardan daha çok olmasını isterdim ama baktım, yoklar.

Sanırım yalnız kalmaya razı olmak zorundaydım.

Yatağa girdiğimde neredeyse gece yarısı olmuştu ve restoranda fazla şarap içtiğim için başım dönüyordu. Odanın yavaşça etrafımda dönmesini sevdim ve kendimi havadan daha hafif hissettim.

Şimdi tek ihtiyacım olan iyi bir sevişmeydi. Şarap beni çok azdırıyordu ve biriyle birlikte olmayalı uzun zaman olmuştu.

Yatağa kıvrıldım ve gözlerimi kapattım, ellerimi yavaşça vücudumda gezdirdim. Sinir uçlarım yanıyordu ve vücudum dokunulmak için can atıyordu. Kendi başıma olmam berbattı.

ama Şu anda daha iyi bir Şeyim yoktu. İyi bir hayal gücüm vardı, bu işi baŐarabilirdim.

Gavin Austin gözümün önünden geçti ve ben hareketsiz kaldım. Neden onu düşünüyordum ki? Muhtemelen çok ateşli olduğu için ve eğer Şu anda öpmek, yalamak, emmek, tatmak, becermek istediğim biri olsaydı... bu o olurdu.

Ellerimi g Ğ slerimin üzerinde gezdirdim, sırtımı kamburlaŐtırdım ve onun olduğunu hayal ettim. Gömleğinin düğmelerini açtığını ve omuzlarına doğru ittiğini hayal ettim. O da aynısını bana yaptı,  st m  başımın üzerinden çekti ve ben de bir an için muhteşem göğsüne hayran kaldım. Onunki gibi bir yüzün altında inanılmaz bir vücut olurdu, bunu biliyordum.

Şehvet beni kavradı ve elleri g Ğ slerimin üzerinde durduğunda ürperdim. Dokunuşu nazik ve alaycıydı. Nefesim kesilene ve inleyene kadar g Ğ slerimi yoğurarak bana masaj yaptı. Meme u larımla  imdikleterek sertleŐmelerini sağladım ve yüzünü boynuma dayayıp yumuşak derimi diŐlerken parmaklarının arasında yuvarlayanın o olduğunu hayal ettim.

Başını eğip göğsüme doğru ilerlediğini hayal ettim. Başını eğdi ve g Ğ slerimin kabarıklığı boyunca ateŐten bir iz öptü ve ben daha da ıslandım. Kendini bana doğru sürttü, siki kalın ve sertti ve bir meme ucunu ağzına aldığında, bir elimi bacaklarımla arasına kaydırđım.

Nefesimi tutarak usulca soludum. Ben bir misafirdim. Parmaklarım klitorisimi buldu ve yavaşça etrafında daireler çizerek kendimi geliŐtirdim. Gavin'in o fotoğraftaki derin, karanlık ve düşünceli gözlerini düşündüm. Göğüslerime taparken, diğerine geçmeden önce bir meme ucunu emip yalarken nefes alış veriŐi zihnimde daha da derinleşti.

Hızla yaklaŐıyordum. Gavin'in meme u larımla ilgilendiğini hayal etmekten, yatakta çıplak olduğumuzu ve onun üstümde olduğunu hayal etmeye geçtim. Dili ağzımda, ellerim dağınık sa larındaydı ve tadı yürüyen bir orgazm gibiydi. Kendini bacaklarımla arasına yerleŐtirdiĐinde nefesim kesildi ve siki girişime doğru itildi.

İçime doğru ittiğinde inledim. Kendimi daha hızlı ve daha hızlı ovuştururken, Gavin'in kalçalarını salladığını hayal ederek içime bir sıcaklık doldu. Sikinin içime girip çıkması çok lezzetli olmalıydı.

Inledim, sesimi bastırmak için mücadele ettim ve sesimi boğmak için başımı yastığa çevirdim. Kalçalarımı kendi elime doğru savurdum ve içimi dolduracak bir sik için yanıp tutuştum. Gavin'in içime kaymasını, beni daha sert ve daha sert becermesini istiyordum. Kenara doğru gittikçe yaklaştım. İlk başta, onun üstümde olmasını, orgazm olana kadar bana binmesini istedim. Sonra beni ters çevirmesini istedim. Aleti tekrar girişimi bulmadan önce bir parmağını yavaşça omurgamdan aşağı sürüklediğini ve tek bir hamlede içime kaydığını hayal ettim. Bir eliyle göğsümü kavrarken diğer eliyle kalçamı tuttu ve ben adını tekrar tekrar haykırana kadar beni becerdi.

Orgazm vücudumu salladı, çekirdeğimden yayıldı ve yastıklara doğru inleyerek zevkin beni alıp götürmesine izin verdim. Keskin ve yoğundu ve çabucak bitti.

Yatağa uzandım, nefes nefese kaldım, tekrar nefes almaya çalıştım.

Gavin'in çıplak görüntüsü yavaşça soldu.

Çarşafı çeneme kadar çekiştirdim ve yan döndüm. Biriyle yatmam gerektiğine karar verdim. Hiçbir anlamı olmasa bile, sadece içimden atmak için. Tabii ki Gavin kadar lezzetli birini bulabileceğimden şüpheliydim ama bir kız hayal kurabilirdi. İçimi çektim ve orgazmın verdiği tatmin duygusu ile hala sistemimde olan şarap arasında uyku beni sürükledi altında.

Elimden kayıp gitmeden hemen önce Gavin'in yüzünü tekrar gördüm. Az önceki fantezimde olduğu gibi çıplak ve şehvet dolu değil, o fotoğrafta olduğu gibi temkinliydi. O gözler... onun gözlerinde ne vardı? Uykuya dalmadan önce bunu çözecek zamanım olmadı.

"Metropolitan Prime'a hoş geldiniz, burada en son ünlü haberlerini ve dedikodularını olduğu gibi bulacaksınız! Ben sunucunuz Kieran Cohen ve bu gece bana katılan kişi Tara Logan'dan başkası değil!"

Seyirciler alkışlarla patladı.

Kamera, güzel bir gülümsemeye sahip, altın payetli elbisesiyle ışıltı ışıltı parlayan Tara Logan'ı gösterecek şekilde tarandı. Kieran Cohen onun yanına oturdu.

"Hepimiz sizi Love Lost and Found, Forever Feuds, Love is Real ve Love, Love, Love gibi programlardan tanıyoruz ve bu gece bu aşk kadını burada bizimle birlikte."

Tara parlak bir gülümsemeye, "Burada sizinle birlikte olmak büyük bir zevk," dedi.

"Benimle mi?" Kieran şaşırması gibi yaparak, "Benimle mi?" dedi.

"Elbette. Bu deneyimle erkekleri tanıdığımı söyleyebilirim ve sen de iyi olanlardan birisin." Kieran'ı dürttü ve o da kızarmış gibi yaptı.

Kieran, "Dikkatli olmazsan bu tür iltifatlar doğrudan kafama gider," dedi.

"Hangi kafa?" Tara tatlı tatlı sordu.

"Oh, oh"-Kieran güldü-"Ne yaptığını anladım. İşte bu yüzden Amerika'nın favorisisin. Sen her şeyin güzelisin... bir tutam baharatla!" Seyirciye göz kırptı.

"Şimdi, tüm şakalar bir yana, son zamanlarda işler senin için pek de kolay olmadı, ha?"

Tara dudaklarını büzdü ve iri gözleri biraz daha büyüdü.

"Hepimiz iş adamı Gavin Austin'den ayrıldığınızı duyduk. Bir süredir birlikteydiniz."

"Üç yıl," dedi Tara başını sallayarak. "Aslında önümüzdeki hafta üçüncü yıldönümümüzü kutlayacaktık."

Seyirciler sempati içinde haykırdı ve Tara gözleri yaşlarla parlayarak onlara sulu bir gülümseme sundu.

"Bu zor olmalı."

"Öyle," dedi Tara. "Söylediğimden çok daha zor oldu. Gavin'le yaşadıklarım yarışma programlarındaki gibi değildi. Yani, hepimiz aşkı bulmak isteriz ve hepimiz mükemmel eşleşmeyi bulmak için çabalarız, ama Gavin... o geldiğini görmediğim adamdı ve ayaklarımı yerden kesti. Kendimi prenses gibi hissetmemi sağladı" - seyircileri süzdü- "ta ki beni terk edene kadar."

"Cennette sorun var mıydı?"

"Hangi ilişkinin iniş çıkışları olmaz ki, değil mi?" Tara sordu. Gözyaşlarını durdurmaya çalışır gibi sertçe yutkundu. "Onun sonsuza dek benim olacağını düşünmüştüm. Hayatımın geri kalanını onunla geçirmeye hazırdım. Ona her şeyimi verdim... belli ki o aynı şeyi hissetmiyordu."

"Biliyor muydun?" Kieran nazikçe sordu.

Tara başını salladı ve yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "Bunu başaran nadir çiftlerden biri olacağımızı sanıyordum. Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim. Bir gün bana beni sevdiğini söyledi, ertesi gün." Yüzü buruştu ve Kieran Cohen kamerayı ondan uzaklaştırdı.

"Üzgünüm millet, şimdilik hepsi bu kadar. Hassas bir konu ama Tara'ya göz kulak olacağız ve iyi olduğundan emin olacağız, bu yüzden endişelenmeyin! Bizden önce

yıldız tekrar ayağa kalkacak ve kalpleri alacak!
Her şeyin gerçek olduğu Metropolitan Prime'da
bize katıldığınız için teşekkür ederiz!"

ele

GAVIN

"**T** o özgürlük!" Tekila shoter'ımı havaya kaldırarak haykırdım.

Ryan ve Parker kadehlerini kaldırdılar ve geri atmadan önce kadehleri tokuşturduk.

"Zamanı gelmişti dostum," dedi Parker.

"Evet, biliyorum," dedim acımasızca. "Çok uzun süre bekledim." Barmene viskimi doldurması için el salladım. Bu pislik neden şişeyi bırakmamıştı ki? O lanet şeyi bitireceğimizi biliyordu. Bunun için iyiydik.

"Bizim için de," dedi Parker barmen bana başıyla selam verdiğinde.

Son üç yıldır çıktığım kadın olan Tara'yı yeni terk etmiştim ve ondan kurtulmak omuzlarımdan bir yükü.

"Sence bu temiz bir kesim olacak mı?" Ryan sordu.

Homurdandım. "Tabii ki hayır. O zaten dışarıda, yer bulabildiği her akşam programı sunucusunun omuzlarında ağlıyor, onları kendine aşık ediyor ve benden nefret ettiriyor olacak. Tara birinin hayatını nasıl cehenneme çevireceğini çok iyi biliyor. Bu konuda ince ayar yapmış, bunu bir sanat haline getirmiş. O bir uzman. Hayır, bir dahi."

Ryan ve Parker kahkahayı patlattı. Ryan bir elini kumral saçlarının arasına sokarak bara yaslandı.

"Eğer o kadar kötüyse-"

"O daha kötü," diye araya girdim. "Kredi kartımı geri almama, ayrılmamızdan daha çok üzüldü. Sanırım gerçekten ağlamaya başladığı kısım orasıydı."

"-o zaman neden onunla bu kadar uzun süre çıktın?"

Omuz silktim. Oda etrafımda yeterince dönüyordu ve damarlarımı kanın doldurması gerekirken, artık alkolden yapıldığımdan oldukça emindim. Alkol ve rahatlama.

"Nasıl olduğunu bilirsin... Bir şeylerin değişeceğine dair umut beslersin. Yani, ilk tanıştığımızda gerçekten çok iyiydi. Seksi, komik, güzel, tam bir paketti."

"Öyle olmayana kadar," dedi Ryan. "Ve hayır, nasıl gittiğini bilmiyorum."

Parker ve ben Ryan'a göz kırptık.

"Kadınları, olmadıkları şeyler yüzünden hayal kırıklığına uğrayacak kadar uzun süre elimde tutmam." Ryan kayıtsızca omuz silkti.

Parker ve ben tekrar kahkahayı patlatmadan önce birbirimize baktık.

"Saçmalıyorsun," dedim. "Sam'den hoşlandığını biliyorum."

"Evet, iyi biri ama ne kadar sürer bilmiyorum," dedi Ryan. "Bence doğru olanı yaptın."

"Aramızda olman harika," dedim ve viski bardakları geldiğinde benimkini Ryan'ı selamlamak için kaldırdım. Parker'a döndüm. "Ve sen... sana değer veren bir kadınla birlikte olduğun için çok şanslısın. Cidden, Em bir melek. Hepimiz onu seviyoruz."

Parker sırtıttı. "Teşekkürler. Ben de ondan çok hoşlanıyorum." "Ahmak," dedi Ryan gülerek.

Emily ve Ryan ikizdi ve Ryan ile Parker uzun zamandır arkadaşlardı. Onlarla sadece kısa bir süre önce Ryan'ın spor salonunda tanışmıştım ama bir dönem aralarında bir sürü şey olmuştu. Hikayeye göre Ryan, Emily ve Parker'ın birlikte olduğunu öğrendiğinde çok sinirlenmişti.

Ve tam her şeyin bittiğini düşündükleri anda, Parker'ın bebeğine hamile kalmıştı.

Şimdi mutlu bir evlilikleri, beş yaşında bir oğulları ve üç yaşında bir kızları vardı ve Parker, aşk ve aile söz konusu olduğunda hayatta gerçekten başarılı olan birkaç adamdan biriydi.

Parker, "Sonsuza dek mutlu olacağın günü bulacaksın," dedi. "Sadece aramaya devam et."

Homurdandım ve viskimi yudumladım.

"Hepimize senin yakışıklılığın, servetin ve karın kadar zarif biri nasip olmaz."

"Sen neden bahsediyorsun be?" Parker güldü. "Uzun boylu, esmer ve yakışıklısın, tonla paran var, tek ihtiyacın olan bir kadın."

"Hey, üçte iki hâlâ geçer not," dedim. "Kabul ediyorum."

"Sen sadece Tara ile bu boku atlatmaya odaklan ve sonra özgürsünüz ve bir tur daha atmaya hazırsınız," dedi Ryan. "Bu arada üç şey yapmak isteyeceksin." Bunları parmaklarıyla saydı. "İstediğin kadar iç, istediğin kadar kadınla yat ve gelebildiğin kadar spor salonuma gel."

"Spor salonu kısmı ne için?"

Ryan omuz silkerek, "Spor salonumun reklamını yaparsam bu iyi bir iş," dedi.

Bir kahkaha patlattık.

"Bütün gün ve geceyi içerek ve sevişerek geçirirsem halkla ilişkiler müdürüm bayram edecek," dedim. "Bu ayrılığın yaratacağı dalgalanmalar yüzünden şimdiden mutsuz. Tara kirli çamaşırlarını internetten uzak tutamıyor, bu yüzden elbette tüm sosyal medya kanalları bunlarla dolu ve bu da beni kötü gösteriyor. O incinen zavallı küçük prenses, ben de onu kovan kötü kalpli pislik." Başımı salladım. Eğer dünya onun kaç tane yüz taktığını bilseydi... Yüzü olan insanlarla ilgili bir kuralım vardı. Sınırım bir taneydi. Bir

yüz, tek kişilik, çok teşekkür ederim. Tara için her şeyin bir oyun olduğunu anlamam çok uzun zaman almıştı.

"Her şey unutulup gidecek," dedi Parker. "İnan bana, başka bir skandal yaşanacak ve sonra senin hikayen unutulacak."

"Bir influencer ile çıkarsam böyle olur," dedim başımı sallayarak. "Onunla ilişkiye girmenin sorun yaratacağını bilmeliydim."

"Aşkın gözü kördür, dostum," dedi Ryan. "Ben de aynı hatayı yapardım."

Başımı salladım. Tara ile Money Talk Weekly'de bir röportaj yaptıktan sonra kuliste tanışmıştım ve o sırada yaptığı reality TV şovu için bir çek almak için oradaydı. Her şey birbirini takip etti ve beni şaşkına çevirdi. Gerçekten de tam bir paket gibiydi ve beni çok istediğine inanmıştım. Sonsuza dek birlikte olabileceğim bir kadın gibi görünüyordu. Ta ki peşinde olduğu şeyin benim param olduğunu anlayana kadar.

Tara gibi influencer'lar kendi paralarını kazanmıyorlardı, her görüntü onun lüks bir hayat yaşadığını gösterecek şekilde düzenlenmişti, ancak gerçek şu ki onunla tanıştıgımda pek bir şeyi yoktu.

Şimdi, ben onu terk ettikten sonra, en başa dönmüştü ve çok kızgındı.

"Umarım birinin skandalı çabuk gerçekleşir," dedim. "Beni takip eden gazetecilere daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum. Magazin basınının insanları taciz etmek için fotoğrafçı göndermekten başka yapacak daha iyi bir işi yok gibi."

Parker, "Bir adamın acısı, başka bir adamın zevkidir," dedi.

"Umarım yakında başka birini bulur, böylece dikkatlerini ona verirler ve beni yalnız bırakırlar. Tanrım, üç yıldır sırf onun peşinde koşturdukları için kendimi ünlü biri gibi hissediyorum."

Parker ve Ryan ben eski sevgilim hakkında söylenirken sempatik bir şekilde başlarını salladılar. Onlar harika arkadaşlardı, üzüntülerimi bastırmak, yeni keşfettiğim özgürlüğümü kutlamak ve içimden çıkana kadar onun hakkında konuşup durmamı dinlemek için benimle

geliyorlardı.

Yarına kadar kendimi daha iyi hissedecektim ve hayatım devam edecekti.

"Peki ya sen?" Parker'a sordum. "Em'le başka çocuklarınız olacak mı?"

"Bilmiyorum," dedi Parker. "Bunun hakkında konuşmadık. Şimdi güzel bir çift sayı oldu, biliyor musun?"

Başımı salladım. "Evet, kulağa doğru geliyor. Ben bekârlığa geri dönmüşken tüm arkadaşlarımızın evlenip çocuk sahibi olması çok garip."

"Değilim," dedi Ryan. "Seninle bekâr olacağım."

Güldüm. "Samantha'dan öylece kurtulma, o aslında iyi bir kız."

"Evet, evet."

"Çocuk istiyor musun?" Parker sordu.

Omuz silktim. "Bilmiyorum. Tara sürekli bundan bahsederken bildiğimi sanıyordum ama o zaman istediklerimin çoğu aslında onun istedikleriydi. Çocuk sahibi olmak büyük bir fedakârlık ve ben böyle bir şeye hazır mıyım bilmiyorum."

"Doğru insanı bulduğunuzda her şey değişiyor," diyor Parker. "Evlilik, çocuklar... hepsi çok doğal görünüyor. Emily ile tanışmadan önce biriyle birlikte olmayı hayal bile edemezdim, şimdi ise onsuz bir hayat düşünemiyorum."

Parker için mutluydum. Gerçekten. Çok çalışmıştı, hayatı boyunca cehennemden geçmişti ve şimdi her şeyin kolay olmasını hak ediyordu. Benim hayatım onunki gibi değildi. Doğru kadını bulmaktan bahsedip duruyordu ama bunun hepimiz için geçerli olduğundan pek emin değildim.

Annemle babamın ilişkilerine baktığımda, bunun tam olarak kanıtı da yoktu. Annemle babamın mutlu bir evlilik sürdürdüğü bir ailede büyümemiştim ve bu, bir gün neyi hedefleyebileceğime dair harika bir örnekti.

Babam öfkeli bir alkolikti. Tacizci değildi - sanırım şanslıydık - ama ihtiyaçlarımız da umurunda değildi. Tüm parasını alkole harcardı, önemli olan her şeyi bir kenara atardı ve benim

Annesi onu terk ettiğinde, gittiğini anlaması üç haftasını almıştı.

O zamana kadar ergenlik çağına girmiştim ve kendi işimi yapıyordum ama o bok çocukta kalırdı ve "sonsuza dek mutlu yaşamak" filmlerde olan bir şeydi, gerçek hayatta değil. Belki Parker'ınki hariç.

"Son tur," diye seslendi barmen.

Kaşlarımı çattım ve saate baktım.

"Kahretsin, saat dört oldu mu?" Bütün gece içmiştik. "Gitsem iyi olacak. Em sana kızmayacak mı?"

Parker başını salladı. "Bana ihtiyacın olduğunu biliyor. Böyle şeylere karşı soğukkanlıdır."

Başımı salladım. "O gerçekten milyonda bir bulunur."

"Evet," dedi Parker sırtarak. "Ama şimdi, güneş doğduğunda, akşamdan kalma ve uykusuzluktan sersemlemiş bir haldeyken, yatağa atlayıp krep isteyen iki çocuğum olacak. Bedelini ödeyeceğim, merak etme."

Güldüm ve kalkıp bardan ayrılmadan önce hesabımızı ödedik.

Dışarı çıktığımda tökezledim ve her yerde kamera flaşları patladı. Parlak ışıklara karşı gözlerimi kısıtım ve yüzümü kapatmak için kollarımı kaldırdım.

Kahretsin, neden hala buradaydılar?

"Kaybol!" Bir taksi çağırmaya çalışarak seslendim. Buraya arabayla gelmemiştim çünkü kafayı bulacağımı biliyordum. Şimdi başka bir şey bulamadığım için pişmanlık duyuyordum.

"Hadi," dedi Parker, kolunu omuzlarıma dolayarak. "Araba burada, seni bırakması için şoförü çağıracağım."

"Ben de," dedi Ryan ve koşarak bize yetişti.

Parker'ın arabasının arkasına bindik ve şoför yola çıktı. Renkli camlar için hiç bu kadar minnettar olmamıştım.

Araba Los Angeles sokaklarında ilerlerken "Sağ ol dostum," dedim. "Artık sen de haberlere çıkacaksın."

Parker, "Her şey yoluna girecek," dedi.

Başımı salladım. Bunun doğru olduğundan pek emin değildim. En azından benim için, bir süreliğine. Zil zurna sarhoş bir şekilde bardan çıkarken çekilmiş fotoğraflarım yarın tüm internete yayılacaktı ve Melissa her şeyi kontrol altına almak için günlerce uğraşacaktı. Zavallı halkla ilişkiler müdürüm, Tara hayatıma girdiğinden beri katlanmak zorunda kaldığı onca şey için yeterince para almıyordu.

Tara'dan daha önce kurtulmam için bir sebep daha. Ama geriye dönüp baktığımda her şey çok daha iyi görünüyordu. O anda başıma neler geleceğini bilmiyordum. Benim için her şeyi nasıl berbat edeceğini bilmiyordum.

Geç olması hiç olmamasından iyidir. O artık hayatımdan çıkmıştı ve yakında bir sonraki skandal gelecek ve umarım beni tamamen unutacaklardı.

Tek istediğim buydu. Hiçbir zaman ilgi odağı olmak istemedim. Şirketimi kurduğumda tek istediğim, çocukluğumdaki kadar zor olmayan bir hayat yaratmaktı. Asla yatağa aç girmek zorunda kalmayacağım kadar para kazanmaya karar vermiştim. Şöhret Tara'yla birlikte gelmişti ve ondan kurtulduğum için mutluydum.

Sadece tüm bu saçmalığın bitmesini istedim.

Okumaya Devam Et [Sahte_Bebek_Babamla Çıkıyorum.](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.